

Briselē, 6.5.2013.
COM(2013) 260 final

2013/0136 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par dzīvnieku veselību

{SWD(2013) 160 final}

{SWD(2013) 161 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PAMATOJUMS UN MĒRKIS

Dzīvnieku veselība ir svarīgs jautājums visiem Eiropas iedzīvotājiem. Jautājumu padara nozīmīgu tā saistība ar tādiem aspektiem kā sabiedrības veselība, pārtikas nekaitīgums un nodrošinātība ar pārtiku, turklāt to aktualizē ekonomiskās izmaksas, ko var radīt dzīvnieku slimību uzliesmojumi, un dzīvnieku labturības apsvērumi, arī tas, kā slimību kontroles pasākumi var ietekmēt dzīvnieku labturību.

Turklāt šis priekšlikums, kas, ņemot vērā arī ieinteresēto personu gaidas attiecībā uz administratīvā sloga mazināšanu, tiecas vienkāršot līdzšinējo tiesisko regulējumu, atspoguļo lietpratīga regulējuma prioritātes¹.

Visbeidzot, priekšlikums atspoguļo tādas Komisijas prioritātes kā stratēģijā “Eiropa 2020”² izvirzītais gudras izaugsmes mērķis, jo aktīvi profilakses pasākumi un elastīgāka riska pārvaldība sekmē nozares noturību.

Problēmas analīze

Līdzšinējais ES tiesiskais regulējums dzīvnieku veselības jomā aptver gandrīz 50 pamatdirektīvas un pamatregulas un apmēram 400 sekundāros tiesību aktus; daži no šiem tiesību aktiem pieņemti jau tālajā 1964. gadā.

Komisija 2004. gadā sāka ārēju izvērtēšanu, lai pamatīgi pārskatītu rezultātus, kas gūti ES darbībā dzīvnieku veselības jomā, un tādējādi 2007. gadā tika izstrādāta jauna Dzīvnieku veselības stratēģija. Mūsu līdzšinējā politika bija jāpārvērtē vairāku kombinētu apstākļu dēļ:

- spēkā esošās politikas svarīgākie elementi ir pieņemti galvenokārt laikā no 1988. līdz 1995. gadam, kad Eiropas Kopienā bija divpadsmit dalībvalstis;
- ir radušies jaunu uzdevumi. Ir parādījušās jaunas slimības, kuras pirms desmit gadiem nebija zināmas, bet citas, piemēram, mutes un nagu sērga, infekciozais katarālais drudzis un putnu gripa, nesenā pagātnē likušas risināt jaunus uzdevumus, atgādinot, ka šīs slimības vēl joprojām rada nopietnu apdraudējumu;
- radikāli mainījušies arī tirdzniecības apstākļi: dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu tirdzniecības apjoms gan ES iekšienē, gan ar trešām valstīm, ir krietni audzis;
- ir būtiski attīstījušās zinātne, tehnoloģijas un institucionālā sistēma.

Attiecībā uz spēkā esošajiem tiesību aktiem ir identificētas vairākas problēmas. Dažas ir saistītas ar vispārīgo politisko pieeju, proti:

¹ COM(2010) 543 galīgā redakcija “Lietpratīgs regulējums Eiropas Savienībā”.

² COM(2010) 2020, “Eiropa 2020 – Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”.

- spēkā esošā Kopienas dzīvnieku veselības politika (*CAHP*) ir ārkārtīgi sarežģīta;
- trūkst vispārīgas stratēģijas;
- nepietiekama uzmanība ir pievērsta slimību profilaksei, sevišķi nepieciešama ir augstāka biodrošība.

Citas problēmas ir saistītas ar konkrētiem aspektiem spēkā esošo tiesību aktu darbībā, precīzāk,

- jautājumiem, kas saistīti ar Savienībā notiekošo tirdzniecību ar dzīvniekiem.

Gan vispārīgās, gan konkrētās problēmas vai nu tiek risinātas ar šo tiesību aktu vai arī tiks risinātas ar tā deleģētajiem aktiem un īstenošanas aktiem.

Priekšlikuma mērķi

Dzīvnieku veselības tiesību akts ir tiesiskais regulējums, kas balsta 2007. gadā publicēto ES dzīvnieku veselības stratēģiju. Stratēģijā ir iezīmēti šādi vispārīgi mērķi:

- augstā līmenī nodrošināt sabiedrības veselību un pārtikas nekaitīgumu, cilvēkiem iespējami samazinot bioloģiska un ķīmiska riska biežumu,
- veicināt dzīvnieku veselību, novēršot/samazinot dzīvnieku slimību sastopamību, un tādējādi atbalstot lauksaimniecību un lauku ekonomiku,
- uzlabot ekonomikas izaugsmi/kohēziju/konkurētspēju, nodrošinot preču brīvu apgrozību un dzīvnieku pārvietošanu samērīgā apjomā,
- veicināt tādas lauksaimniecības metodes un tādu dzīvnieku labturību, kas novērš ar dzīvnieku veselību saistītus draudus un mazina ietekmi uz vidi, atbalstot ES ilgtspējīgas attīstības stratēģiju.

Šā Dzīvnieku veselības tiesību akta konkrētie mērķi ir:

- iedibināt vienotu, vienkāršotu, pārredzamu un skaidru tiesisko regulējumu, kurā ir sistemātiski izklāstīti reglamentējošas ieviešanas mērķi, tvērums un principi; kura pamatā ir laba pārvaldība un kurš atbilst starptautiskiem (piem., *OIE*) standartiem; kurā galvenā uzmanība ir pievērsta ilgtermiņa profilakses pasākumiem un kurā notiek sadarbība ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām;
- iepazīstināt ar vispārīgiem pamatprincipiem, kas paver iespēju vienkāršotam tiesiskam regulējumam, kurš ļauj būt gataviem jauniem izaicinājumiem, proti, ātri reaģēt gadījumos, kad sastopam no jauna radušās slimības, vienlaikus nodrošinot tikpat kvalitatīvu reaģēšanu, kā paredzēts līdzšinējos tiesību aktos;
- nodrošināt tiesību aktu horizontālo principu konsekveni dzīvnieku veselības, dzīvnieku labturības un pārtikas drošuma jomās, kā arī plašākā ES klimata

pārmaiņu politikas, kopējās lauksaimniecības politikas un ilgtspējības politikas kontekstā;

- iespējami mazināt dzīvnieku slimību ietekmi uz dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību, dzīvnieku labturību, ekonomiku un sabiedrību, dalībvalstu un ES līmenī pastiprinot informētību par slimībām, gatavību reaģēt uz to izplatīšanos un uzlabojot uzraudzības un ārkārtas gadījumu reaģēšanas sistēmas;
- augstā līmenī aizsargājot dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības aizsardzību un atbalstot stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, nodrošināt dzīvnieku un dzīvniekcilmes produktu iekšējā tirgus netraucētu darbību.

Šā Dzīvnieku veselības tiesību akta operacionālie mērķi ir:

- dzīvnieku veselības politikas centrā integrēt jaunu pieeju, kuras pamatā ir profilakse un orientēšanās uz stimuliem;
- nodrošināt skaidru un līdzsvarotu funkciju un pienākumu sadalījumu starp kompetentajām iestādēm, ES iestādēm, lauksaimniecības nozari, dzīvnieku īpašniekiem un citiem;
- par ES darbības pamatu likt slimību kategorizēšanu;
- paredzēt iedarbīgus mehānismus ātrai reaģēšanai slimību gadījumos, arī attiecībā uz jaunām problēmām, piemēram, slimībām, kas radušās no jauna;
- nodrošināt rezultatīvu gatavību ārkārtas situācijām un agru reaģēšanu dzīvnieku slimību un zoonožu gadījumā, arī vakcīnu atbilstīgu izmantošanu;
- tehnisku apsvērumu un citu apsvērumu dēļ iespējami ieviest vienkāršotas procedūras, ņemot vērā mazo zemnieku saimniecību un mikrouzņēmumu īpatnības un iespējami izvairīties no nepamatota administratīva sloga un izmaksām;
- gādāt, ka jaunais tiesiskais regulējums nodrošina pietiekamu elastību, lai būtu iespējams netraucēti pielāgoties turpmākajām norisēm zinātnē un tehnikā;
- samazināt tirdzniecības traucējumu risku, cenšoties atbilstīgā līmenī nodrošināt konvergenci ar attiecīgiem starptautiskiem standartiem, vienlaikus gādājot, lai tiktu stingri ievēroti augsti standarti dzīvnieku veselības jomā.

2. ATTIECĪGĀS TIESĪBU NORMAS

Juridiskais pamats

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 43., 114. un 168. pants ir juridiskais pamats ES likumdošanas pasākumiem dzīvnieku veselības jomā, jo šie pasākumi ir būtiska daļa ES lauksaimniecības, sabiedrības veselības, patērētāju tiesību aizsardzības, tirdzniecības un vienotā tirgus politikā.

- 43. pants ir pamats ES likumdošanas pasākumiem, kas attiecas uz kopējo lauksaimniecības politiku. Šis pants ir kļuvis par pamatu arī veterinārās jomas tiesību aktiem, jo no juridiskā viedokļa tiek uzskatīts, ka *CAHP* ir daļa no kopējās lauksaimniecības politikas, tādējādi uz to attiecas tās pašas likumdošanas procedūras un administratīvās procedūras.
- 114. pants ir juridiskais pamats iekšējā tirgus darbības izveidošanai un tā darbības nodrošināšanai un ar tiesību aktiem paredzētu noteikumu, regulējuma un administratīvo darbību saskaņošanai šajā jomā.
- 168. pantā par veselības aizsardzību minēta cilvēku veselības aizsargāšana no visiem apstākļiem, kas tai varētu kaitēt, arī no apstākļiem, kas saistīti ar dzīvnieku veselību. Ar koplēmuma procedūru šā panta ietekmē pieņēma arī veterināros pasākumus, kuru tiešs mērķis ir sabiedrības veselības aizsargāšana.

Saskanība ar citām ES politikas jomām

Šī dzīvnieku veselības tiesību aktu pakete mijiedarbojas ar dzīvnieku labturības, pārtikas nekaitīguma, sabiedriskās veselības, dzīvnieku uztura, veterināro zāļu, vides aizsardzības, oficiālo kontroļu, kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) un kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) tiesisko regulējumu

Saikne ar citiem paketes priekšlikumiem

Priekšlikums ietilpst paketē, kurā ir četri pārstrādāti tiesību akti, kas saistīti ar dzīvnieku veselību, augu veselību, augu reproduktīvā materiāla kvalitāti un augu, dzīvnieku, pārtikas un dzīvnieku barības oficiālo kontroli.

Oficiālo kontroļu regulas pārskatīšana paver iespēju izmantot dzīvnieku veselības aizsardzības nolūkos, konsekventāk veidojot oficiālās kontroles kvalitatīvāku saderību ar dzīvnieku veselības regulējumu.

3. SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

Subsidiaritāte

No labas dzīvnieku veselības gūstams ne vien privāts labums, tā ir arī sabiedriska labums, kas sniedz lielākus ieguvumus sabiedrībai. Tā kā daudzas dzīvnieku slimības ir pārnēsājamas, kopumā lielāku labumu sniegs vienota pieeja, nevis atsevišķu darbību virkne.

Ir vispāratzīts, ka ir vērtīgi izmantot saskaņoto ES pieeju, un tā ir palīdzējusi samazināt administratīvo slogu operatoriem, tirgotājiem, veterinārārstiem un ar veterinārijas jomu saistītām nozarēm. Šai pieejai ir bijusi būtiska nozīme vienotā tirgus izveidošanā, ar to ir noteikti saskaņoti dzīvnieku veselības nosacījumi un veicināta veiksmīga KLP darbība, tādējādi sekmējot tirdzniecību ar dzīvniekiem un dzīvniekcilmes produktiem (gaļu, pienu utt.) ES iekšienē.

Nesen notikušu dzīvnieku slimību uzliesmojumu laikā ir kļuvis redzams, kādas priekšrocības ir saskaņotiem noteikumiem par dzīvnieku slimību ES līmeņa profilaksi, paziņošanu, kontroli un izskaušanu. Tas, kā tika reaģēts uz šīm krīzēm, apliecināja ES spēju ātri reaģēt, ierobežojot slimību izplatīšanos un to ietekmi

samazinot līdz minimumam. Lielākoties to nodrošinājusi saskaņota pieeja slimību kontrolei, arī finansiālas kompensācijas par zaudējumiem, kas lauku saimniecībām radušies slimību izskaušanas pasākumu dēļ. Turklāt, ņemot vērā vienotā tirgus dimensiju, kādas slimības nekontrolēšana vienā no dalībvalstīm var smagi ietekmēt Savienības veselības statusu un graut tās eksportspēju. Šo dažādo elementu konteksts pamato ES rīcību, jo ir skaidrs, ka šos mērķus neviena dalībvalsts nevar apmierinoši sasniegt viena pati un ka konsekventa pieeja iedarbīgāk un efektīvāk tiktu panākta Eiropas Savienības līmenī.

Proporcionalitāte

Ar Dzīvnieku veselības tiesību aktu tiek iedibināts dzīvnieku slimību profilakses, kontroles un izskaušanas vispārīgs regulējums. Šā regulējuma pamats ir noteikumi, kas orientēti uz iznākumu, tas vairās no sīki izstrādātiem priekšrakstiem un dalībvalstīm atvēl rīcības brīvību reglamentēt vai – nepieciešamības gadījumā – noteikt sīkāk izstrādātus tiesību aktus, tādējādi nodrošinot, ka noteikumi tiek elastīgi pielāgoti nacionāliem, reģionāliem vai vietējiem apstākļiem. No otras puses, ir nepieciešams, lai tirdzniecības noteikumi līdz zināmai pakāpei būtu sīki izstrādāti un precīzi, kas mazinātu risku, ka operatori un kompetentās iestādes tos īsteno dažādi, attiecīgi kropļojot konkurenci un, iespējams, pietiekami saskaņotu pieeju slimību apkarošanā. Tāpēc Dzīvnieku veselības tiesību akts cenšas panākt līdzsvaru, lai nepieciešamā darbība tiktu veikta samērīgi.

4. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMI

Apspriešanās process

Dzīvnieku veselības tiesību akts ir tapis ilgstoša izsvērtas analīzes procesa rezultātā.

2004. gadā Komisija sāka neatkarīgu izvērtēšanu par Kopienas dzīvnieku veselības politikas (*CAHP*)³ sniegumu iepriekšējos desmit gados un tās saskaņību ar citām ES rīcībpolitikām. Mērķis bija apzināt, kurus *CAHP* elementus būtu iespējams vēl pilnveidot, un piedāvāt risinājumus, kā šos uzlabojumus sasniegt.

Cita starpā *CAHP* izvērtējumā bija ieteikts izstrādāt vienotu dzīvnieku veselības stratēģiju, kas novērstu, ka politika tiek izstrādāta fragmentāri, reaģējot uz krīzēm. Rezultātā tapa ES dzīvnieku veselības stratēģija 2007.–2013. gadam (*AHS*) “Profilakse ir labāka nekā ārstēšana”⁴.

AHS ir paredzēts pieņemt “vienotu dzīvnieku veselības tiesisko regulējumu, kurā lielāka uzmanība būtu pievērsta nevis sodiem, bet stimuliem, kurš atbilstu citām ES rīcībpolitikām un būtu tuvināts starptautiskiem standartiem”, un kurā “būtu definēti un integrēti spēkā esošo tiesību aktu kopīgie principi un prasības.” Eiropas Parlaments⁵, Padome⁶ un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja⁷ uz Komisijas paziņojumu par jauno stratēģiju reaģēja, atzinīgi vērtējot šo iniciatīvu.

³ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/cahpeval_en.htm.

⁴ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/index_en.htm.

⁵ EP Rezolūcija 2007/2260(INI).

⁶ Doc.15481/07 ADD 1.

⁷ NAT/376 – ES Dzīvnieku veselības stratēģija.

Vēlāk stratēģijas īstenošanas rīcības plānā⁸ tika apstiprināts, ka “stratēģijas mērķis ir izstrādāt ES Dzīvnieku veselības tiesību aktu.”

Jau no procesa sākuma tajā cieši iesaistītas ir galvenās ieinteresētās personas, dalībvalstu kompetentās iestādes, starptautiskās organizācijas un tirdzniecības partneri, un tiem ir bijusi būtiska nozīme apspriešanās. Turklāt vairākos gadījumos saskaņā ar Komisijas standartiem ir notikusi apspriešanās ar ekonomiski un sociāli ieinteresētām personām, piemēram, ar Eiropas asociācijām, kas interesējas par dzīvnieku veselību un labturību, un ar ieinteresētām sabiedrības aprindām.

5. PRIEKŠLIKUMA ELEMENTI

I daļa: Vispārīgie noteikumi

Dzīvnieku veselības tiesību aktā ir noteikti ES tiesību aktu vispārīgie principi attiecībā uz labu dzīvnieku veselību. Tajā ir apvienoti dzīvnieku veselības pasākumi, kas attiecas uz sauszemes dzīvniekiem un ūdensdzīvniekiem.

I daļā paredzēts arī slimības prioritizēt un veidot to sarakstus, un tam var būt būtiska ietekme. Pirmo reizi būs iespējams, pamatojoties uz zinātni un pierādījumiem, sistemātiski prioritizēt Savienības resursus.

Pirmo reizi ir skaidri noteikts, kādi pienākumi ir visiem dažādajiem dalībniekiem (piemēram, operatoriem, veterinārārstiem un loļojumdzīvnieku turētājiem), kam ir būtiska nozīme dzīvnieku veselības sargāšanā. Turklāt operatoriem un dzīvnieku speciālistiem tagad nepieciešams apgūt pamatzināšanas par dzīvnieku veselību un ar to saistītiem jautājumiem.

II daļa. Paziņošana, uzraudzība, izskaušanas programmas, slimībrīvums

II daļā ir paskaidroti pienākumi attiecībā uz paziņošanu un uzraudzību, arī dzīvniekveselības apmeklējumiem. Tā paskaidro operatoru, kompetento iestāžu un citu pienākumus attiecībā uz dzīvnieku veselības stāvokļa uzraudzību Savienībā. Jaunajā sistēmā sinerģiju starp uzraudzību, ko veic dažādie jomas dalībnieki, iespējams labāk izmantot, lai nodrošinātu, ka uzraudzības resursus izmanto iespējami produktīvi un izmaksu ziņā efektīvi.

Šajā ziņā vēl viena būtiska izmaiņa ir tāda, ka tagad varēs plašāk izmantot nodalījumus, kas patlaban ir atļauts tikai pasākumos, kuri ir saistīti ar putnu gripu, un akvakultūrā. Tādējādi tiek padarīti elastīgāki riska griezumā vērtēti slimību kontroles pasākumi, paverot iespēju noteiktos apstākļos turpināt pārvietošanu un tirdzniecību.

⁸ COM(2008) 545, galīgā redakcija, http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/documents_en.htm.

III daļa. Gatavība reaģēt uz slimību izplatīšanos, informētība par slimībām un to kontrole

III daļā ir saglabāta prasība dalībvalstīm izstrādāt ārkārtas situāciju plānus, kas paredzēti reaģēšanai uz noteiktām slimībām, un praktizēties to īstenošanā.

Šajā priekšlikumā skaidri formulēts un saskanīgs tiesiskais regulējums ir noteikts vakcinēšanai.

Ir paredzēti antigēnu, vakcīnu un reaģentu banku lietošanas noteikumi.

Pavisam nedaudz mainot līdzšinējo sistēmu, kuras darbību vērtē atzinīgi, ir paredzēti noteikumi par kontrolpasākumiem, kas jāveic, ja rodas aizdomas par noteiktām slimībām vai ja ir apstiprināti to uzliesmojumi,

IV daļa. Prasības attiecībā uz reģistrēšanu, apstiprināšanu, izsekojamību un pārvietošanu

IV daļa ir sadalīta trijās sadaļās, kurās paredzēti atsevišķi noteikumi par sauszemes dzīvniekiem, ūdensdzīvniekiem un citiem dzīvniekiem. Tos ir nepieciešams apsvērt atsevišķi, jo attiecīgās ražošanas metodes un epidemioloģija atšķiras. Sadaļās par ūdensdzīvniekiem un sauszemes dzīvniekiem ir noteikti pasākumi, kas atvieglo dzīvnieku un novietņu identificējamību un izsekojamību. Ļoti liela nozīme slimības uzliesmojuma laikā ir dzīvnieku izsekojamībai, jo tā ļauj izprast slimības epidemioloģiju, un to iespējams labāk kontrolēt. Šīs sadaļas paver arī tādu iespēju, ka vairāk dzīvnieku reģistrē un tos izseko elektroniski, tādējādi tiek sekmēti vienkāršošana un labāks regulējums, un, izmantojot tehniskus līdzekļus, mazināts administratīvais slogs. Tikai ņemot vērā varbūtējus turpmākus noteikumus tādām gadījumam, ja attiecībā uz citiem dzīvniekiem rodas jauni riski, ir ieviesta trešā sadaļa par citiem dzīvniekiem.

V daļa. Ievešana Savienībā un eksportēšana

V daļā, lai novērstu slimību ievazāšanos, ir noteikti standarti un prasības trešām valstīm, kas uz Savienību sūta tādus dzīvniekus, reproduktīvos produktus, dzīvnieku izcelsmes produktus un citu materiālu, kas var pārnēsāt dzīvnieku slimības. Tajā ir noteiktas arī eksporta prasības. Praktiski nav paredzēts mainīt līdzšinējos tiesību aktus, kuru darbību vērtē atzinīgi.

VI daļa. Ārkārtas pasākumi

Ārkārtas pasākumiem ir būtiska nozīme slimības situācijas pārvaldībā. VI daļā ir paredzētas ārkārtas gadījumu procedūras, kuru ievērošana nodrošina ātru un konsekventu Savienības reaģēšanu. Līdzšinējos tiesību aktos, kuru darbību vērtē ļoti atzinīgi, paredzēti tikai daži praktiski grozījumi.

VII daļa. Nobeiguma un pārejas noteikumi

Nobeiguma un pārejas noteikumos ir izklāstītas nacionālās tiesību normas, nosacījumi attiecībā uz deleģēto aktu pieņemšanu, atcelšanu un citas vajadzīgas juridiskas normas.

6. IETEKME UZ BUDŽETU

Šajā priekšlikumā ir paredzēti tikai tādi izdevumi, ko jau aptver finanšu pārskats par pārtikas aprites ķēdes, dzīvnieku veselības un labturības, un augu veselības un augu reproduktīvā materiāla jomas kopējo finanšu satvaru.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par dzīvnieku veselību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu, 114. panta 3. punktu un 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹⁰,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Pārnēsājamas dzīvnieku slimības un šo slimību kontrolei nepieciešamie pasākumi var radīt postošas sekas atsevišķiem dzīvniekiem, dzīvnieku populācijām, dzīvnieku turētājiem un ekonomikai.
- (2) Kā liecina nesena pieredze, pārnēsājamas dzīvnieku slimības var būtiski ietekmēt arī sabiedrības veselību, piemēram, tas attiecas uz putnu gripu un salmonellu.
- (3) Turklāt nelabvēlīgas mijiedarbības ietekme ir vērojama bioloģiskās daudzveidības, klimata pārmaiņu un citos vides aspektos. Klimata pārmaiņas var ietekmēt jaunu slimību rašanos, jau pastāvošu slimību izplatīšanos un slimības ierosinātāju un vektoru ģeogrāfisko sadalījumu, un tas attiecas arī uz slimībām, kas skar savvaļas dzīvās būtnes.
- (4) Lai Savienībā nodrošinātu augstus dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības standartus, lauksaimniecības un akvakultūras nozaru racionālu attīstību un lai kāpinātu ražīgumu, dzīvnieku veselības noteikumi būtu jāparedz Savienības līmenī. Šie noteikumi ir vajadzīgi arī kā atbalsts, pabeidzot iekšējā tirgus veidošanu un novēršot infekcijas slimību izplatīšanos.

⁹ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹⁰ OV C [...], [...], [...] lpp.

- (5) Līdzšinējie Savienības dzīvnieku veselības tiesību akti ir vesela virkne saistītu un savstarpēji radniecīgu pamataktu, ar kuriem ir paredzēti dzīvnieku veselības noteikumi, kas attiecas uz tirdzniecību Savienības iekšienē, dzīvnieku un produktu ieviešanu Savienībā, slimību izskaušanu, veterinārajām kontrolēm, slimību paziņošanu un finansiālo atbalstu attiecībā uz dažādām dzīvnieku sugām, taču ar tiem nav nodrošināts vispārējs tiesiskais regulējums, kas noteiktu visā nozarē saskaņotus principus.
- (6) Savienības Dzīvnieku veselības stratēģijā (2007–2013) ir postulēts “Profilakse ir labāka nekā ārstēšana”, un Komisija to pieņēma 2007. gada 19. septembra paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lieto komitejai un Reģionu komitejai¹¹. Tās mērķis ir pievērst lielāku uzmanību profilakses pasākumiem, slimību uzraudzībai, slimību kontrolei un pētniecībai, lai samazinātu saslimstību ar dzīvnieku slimībām un reālās situācijās līdz minimumam samazinātu to uzliesmojumu ietekmi. Stratēģijā ierosināts pieņemt “vienotu un vienkāršotu dzīvnieku veselības jomas tiesisko regulējumu”, tiecoties uz konvergenci ar starptautiskajiem standartiem un tai pat laikā nodrošinot, ka stingri ievēro augstus standartus dzīvnieku veselības jomā.
- (7) Šīs regulas mērķis ir īstenot minētajā Dzīvnieku veselības stratēģijā uzņemtās saistības un izklāstīto redzējumu, arī principu “viena veselība” un ar vienotu, vienkāršotu un elastīgu dzīvnieku veselības jomas normatīvo bāzi Savienībai nostiprināt vienotas dzīvnieku veselības politikas tiesisko regulējumu
- (8) Dzīvnieki ir pakļauti daudzveidīgām infekcijas slimībām un slimībām, kas nav infekcijas slimības. Daudzas slimības ir ārstējamas, ietekmē tikai atsevišķo attiecīgo dzīvnieku vai arī neizplatās uz citiem dzīvniekiem vai uz cilvēkiem. Savukārt pārnēsājamas slimības, to ietekmei izpaūžoties populācijas līmenī, var plašāk skart dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību. Šajā regulā paredzētajiem dzīvnieku veselības noteikumiem būtu jāattiecas tikai uz pēdējām slimībām.
- (9) Šos dzīvnieku veselības noteikumus ir būtiski paredzēt, ņemot vērā saikni starp dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību, vidi, pārtikas un dzīvnieku barības nekaitīgumu, nodrošinātību ar pārtiku un ekonomikas, sociālās jomas un kultūras griezumu.
- (10) Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmums 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajai kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē¹², toreizējās Eiropas Kopienas vārdā attiecībā uz tās kompetencē esošo daļu apstiprināja Līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu, kā arī nolīgumus, kas izklāstīti minētā līguma 1., 2. un 3. pielikumā – to vidū ir Līgums par sanitāro un fitosanitāro pasākumu piemērošanu (*SPS* līgums). *SPS* līgums, liedzot pret PTO dalībvalstīm vērst patvaļīgu vai nepamatotu diskrimināciju, reglamentē, kā izmanto cilvēku, dzīvnieku vai augu izdzīvošanai vai veselībai nepieciešamos pasākumus. Ja pastāv starptautiski standarti, tos nepieciešams izmantot par pamatu. Tomēr dalībvalstīm ir tiesības noteikt pašām savus attiecīgus standartus, ja vien šādi standarti ir zinātniski pamatoti.

¹¹ COM(2007) 539 galīgā redakcija.

¹² OV L 336, 23.12.1994., 1. lpp.

- (11) Dzīvnieku veselības griezumā *SPS* līgumā attiecībā uz starptautiskajai tirdzniecībai paredzētajiem dzīvnieku veselības nosacījumiem ir minēti Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (*OIE*) standarti. Lai mazinātu tirdzniecības traucējumu risku, ES pasākumiem attiecībā uz dzīvnieku veselību būtu jātiecas attiecīgā līmenī tuvināties *OIE* standartiem.
- (12) Īpašos apstākļos, kad pastāv būtisks risks dzīvnieku veselībai vai sabiedrības veselībai, taču pārliecinošs zinātnisks viedoklis nav sniegts, *SPS* līguma 5. panta 7. punkts, kas Savienības vajadzībām ir interpretēts Komisijas 2000. gada 2. februāra paziņojumā par piesardzības principu¹³, minētā līguma dalībvalstij paver iespēju uz attiecīgas pieejamas informācijas pamata apstiprināt pagaidu pasākumus. Šādos apstākļos PTO dalībvalstīm tiek prasīts iegūt papildinformāciju, kas nepieciešama, lai objektīvāk izvērtētu risku, un saprātīgā laika periodā pasākumu attiecīgi pārskatīt.
- (13) Tāds riska novērtējums, uz kura balstās šajā regulā paredzētie pasākumi, būtu jāpamato ar pieejamajiem zinātniskajiem pierādījumiem un jāveic neatkarīgi, objektīvi un pārredzami. Būtu pienācīgi jāņem vērā arī atzinumi, ko sniedz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu¹⁴, 22. panta 1. punktu
- (14) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002¹⁵, lai novērstu un iespējami samazinātu riskus, ko sabiedrības veselībai un dzīvnieku veselībai rada konkrēti dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasināti produkti, un jo īpaši lai aizsargātu pārtikas un dzīvnieku barības ķēdes drošumu, attiecībā uz minētajiem produktiem paredz gan sabiedrības veselības, gan dzīvnieku veselības noteikumus. Lai Savienības tiesību aktos novērstu pārklāšanos, šī regula dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem būtu jāpiemēro tikai tādos gadījumos, kur Regulā (EK) Nr. 1069/2009 konkrēti noteikumi nav paredzēti un kur ir iesaistīts dzīvnieku veselībai radītais risks. Piemēram, Regula (EK) Nr. 1069/2009 nereglamentē to, kā ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem rīkoties saistībā ar slimību kontroles pasākumiem, tādēļ minētos jautājumus pienācīgi aptver šī regula.
- (15) Turklāt konkrēti noteikumi attiecībā uz pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, arī slimībām, ko iespējams pārnēsāt uz cilvēkiem (“zoonozēm”), jau ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulā (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai¹⁶, Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvā 2003/99/EK par zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību, ar kuru groza Padomes Lēmumu 90/424/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 92/117/EEK¹⁷, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Regulā (EK) Nr. 2160/2003 par

¹³ COM(2000) 1 galīgā redakcija.

¹⁴ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

¹⁵ OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.

¹⁶ OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.

¹⁷ OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.

salmonellas un dažu citu pārtikā sastopamu zoonozes īpašu izraisītāju kontroli¹⁸ un konkrēti noteikumi attiecībā uz cilvēku infekcijas slimībām – Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 24. septembra Lēmumā Nr. 2119/98/EK par epidemioloģiskās uzraudzības un infekcijas slimību kontroles tīkla izveidošanu Kopienā¹⁹. Minētajiem aktiem pēc šīs regulas pieņemšanas būtu jāpaliek spēkā. Attiecīgi, lai izvairītos no jebkādas Savienības tiesību aktu pārklāšanās, šī regula zoonozēm būtu jāpiemēro tikai tiktāl, ciktāl konkrēti noteikumi jau nav paredzēti minētajos citos Savienības tiesību aktos.

- (16) Savvaļas dzīvnieku populācijās sastopamās slimības var negatīvi ietekmēt lauksaimniecības un akvakultūras nozares, sabiedrības veselību, vidi un bioloģisko daudzveidību. Tādēļ ir lietderīgi, lai šīs regulas darbības jomā minētajos gadījumos ietilptu savvaļas dzīvnieki, gan kā šādu slimību iespējamie upuri, gan kā to vektori.
- (17) Dzīvnieku slimības tiek pārnēsātas ne tikai tiešā saskarē starp dzīvniekiem un starp dzīvniekiem un cilvēkiem. Tās plašāk izplatās arī ar ūdens un gaisa sistēmu starpniecību, ar tādiem vektoriem kā kukaiņi vai ar mākslīgajā apsūklošanā, olšūnu donēšanā vai embriju pārstādīšanā izmantoto sēklu, olšūnām un embrijiem. Slimību ierosinātājus var saturēt arī pārtika un citi dzīvnieku izcelsmes produkti, piemēram, āda, kažokādas, spalvas, rags un jebkādi citi materiāli, kas atvasināti no kāda dzīvnieka ķermeņa. Turklāt slimības ierosinātājus var izplatīt dažādi citi objekti, piemēram, transportlīdzekļi, aprīkojums, lopbarība un siens un salmi. Tāpēc iedarbīgi ir tādi dzīvnieku veselības noteikumi, kas aptver visus infekcijas ceļus un jebkādu materiālu, kas ar tiem ir saistīts.
- (18) Dzīvnieku slimības var nelabvēlīgi ietekmēt dzīvnieku sugu izplatību savvaļā, tādējādi kaitējot bioloģiskajai daudzveidībai. Tāpēc uz mikroorganismiem, kas izraisa dzīvnieku slimības, var attiecināt invazīvo svešzemju sugu definīciju, kas sniegta ANO Konvencijā par bioloģisko daudzveidību. Šajā regulā paredzētajos pasākumos arī ir ņemta vērā bioloģiskā daudzveidība, un tādējādi šai regulai būtu jāaptver tādas dzīvnieku sugas un tādi slimību ierosinātāji (arī tie, kas definēti kā invazīvas svešzemju sugas), kuriem ir nozīme šīs regulas aptverto slimību pārnēsāšanā vai kurus tās skar.
- (19) Savienības tiesību aktos, kas pieņemti pirms šīs regulas, sauszemes sugām un ūdensdzīvniekiem ir paredzēti atšķirīgi dzīvnieku veselības noteikumi. Padomes 2006. gada 24. oktobra Direktīvā 2006/88/EK par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli²⁰ ir paredzēti konkrēti noteikumi par ūdensdzīvniekiem. Tomēr labas dzīvnieku veselības pārvaldības galvenie principi lielākoties ir piemērojami abām dzīvnieku sugu grupām. Tāpēc šīs regulas darbības jomai būtu jāaptver gan sauszemes dzīvnieki, gan ūdensdzīvnieki, un attiecīgā gadījumā tajā šie dzīvnieku veselības noteikumi ir saskaņoti. Tomēr dažos aspektos, piemēram, novietņu reģistrēšanā un apstiprināšanā un dzīvnieku izsekojamībā un to pārvietošanā Savienībā, šī regula turas pie senāk izraudzītās pieejas, proti, sauszemes dzīvnieku un ūdensdzīvnieku vide attiecīgi atšķiras un tātad atšķiras arī prasības to

¹⁸ OV L 325, 12.12.2003., 1. lpp.

¹⁹ OV L 268, 3.10.1998., 1. lpp.

²⁰ OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.

veselības saglabāšanai, tāpēc šiem dzīvniekiem paredzēti atšķirīgi dzīvnieku veselības noteikumu kopumi.

- (20) Savienības tiesību aktos, kas pieņemti pirms šīs regulas, un jo sevišķi Padomes 1992. gada 13. jūlija Direktīvā 92/65/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK pielikumā²¹, arī ir paredzētas dzīvnieku veselības pamatprasības, kas attiecas uz citām dzīvnieku sugām, kuras nav reglamentētas citos Savienības tiesību aktos, piemēram, uz reptiļiem, abiniekiem, jūras zīdītājiem un citiem dzīvniekiem, kas nav ne ūdensdzīvnieki, ne sauszemes dzīvnieki saskaņā ar šīs regulas definīciju. Cilvēkiem vai citiem dzīvniekiem šādas sugas parasti nerada nozīmīgu veselības apdraudējumu, un tāpēc tām dzīvnieku veselības noteikumus vai nu vispār nepiemēro, vai piemēro tikai nedaudzus. Lai izvairītos no nevajadzīga administratīvā sloga un izmaksām, šajā regulā būtu jāturas pie senāk izraudzītās pieejas, proti, noteikt tiesisko regulējumu attiecībā uz sīki izstrādātiem dzīvnieku veselības noteikumiem, kas reglamentē šādu dzīvnieku un to produktu pārvietošanu un kas paredzami, ja saistītie riski to prasa.
- (21) Lolojumdzīvnieku turēšana, arī dekoratīvu ūdensdzīvnieku turēšana mājražniecībās un nekomerciālos dekoratīvos akvārijos gan telpās, gan ārpus tām, kopumā ir mazāks veselības risks nekā dzīvnieku citāda turēšana vai pārvietošana lielākā apjomā, piemēram, tā, kā pieņemts lauksaimniecībā. Tāpēc uz šādiem dzīvniekiem nav lietderīgi attiecināt vispārīgās prasības par reģistrēšanu, lietvedību un pārvietošanu Savienībā, jo tādējādi rastos neattaisnots administratīvs slogs un izmaksas. Tāpēc prasības attiecībā uz reģistrēšanu un lietvedību, nebūtu attiecināmas uz lolojumdzīvnieku turētājiem. Turklāt būtu jāparedz konkrēti noteikumi par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu Savienības iekšienē.
- (22) Dažas noteiktas dzīvnieku grupas, kam šajā regulā paredzēti konkrēti dzīvnieku veselības noteikumi, to plašā tvēruma dēļ vajag iekļaut sugu sarakstā pielikumā. Tas attiecas uz nagainu zīdītāju grupu, ko klasificē par nagaiņiem. Minēto sarakstu, turpmāk, iespējams, vajadzēs mainīt tādu iemeslu dēļ kā taksonomiski grozījumi, zinātnes attīstība vai zinātniski pamatoti tehniski atjauninājumi. Līdzīgi sakarā ar norisēm sabiedrībā vai mainītiem lolojumdzīvnieku turēšanas ieradumiem, iespējams, vajadzēs pielāgot lolojumdzīvnieku sugu sarakstu, jo īpaši, ja minētie dzīvnieki pārnēsā slimības. Tāpēc, lai būtu ņemtas vērā šādas maiņas, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus attiecībā uz lolojumdzīvnieku un nagaiņu sarakstiem šīs regulas I un II pielikumā.
- (23) Profilaksi un kontroli attiecībā uz visām pārnēsājamām dzīvnieku slimībām nav iespējams veikt ar reglamentējošu pasākumu palīdzību un tas arī nebūtu jādara, piemēram, slimība var būt pārāk plaši izplatīta, var trūkt diagnostisku rīku vai arī privātais sektors slimību kontroles pasākumus var veikt neatkarīgi. Pārnēsājamu slimību profilakses un kontroles reglamentējošie pasākumi var izraisīt svarīgas ekonomiskas sekas attiecīgajās nozarēs un traucēt tirdzniecību. Tāpēc ir būtiski veikt

²¹ OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.

tikai samērīgus un nepieciešamus pasākumus, piemēram, ja slimība ir būtisks dzīvnieku veselības vai sabiedrības veselības risks vai rada aizdomas par šādu risku.

- (24) Turklāt katrai pārnēsājamai dzīvnieku slimībai būtu jāparedz individuāli pielāgoti profilakses un kontroles pasākumi, lai būtu ņemts vērā tās unikālais epidemioloģiskais raksturojums un tās sekas. Tāpēc katrai slimībai būtu jāpiemēro individuāli profilakses un kontroles noteikumi.
- (25) Kas attiecas uz pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, slimības stāvoklis parasti saistās ar klīniskām vai patoloģiskām infekcijas izpausmēm. Tomēr šajā regulā, kuras mērķis ir kontrolēt, kā izplatās noteiktas pārnēsājamas dzīvnieku slimības, un tās izskaust, slimības definīcijai vajadzētu būt plašākai, lai tā aptvertu citus slimības ierosinātāja pārnēsātājus.
- (26) Dažas pārnēsājamas dzīvnieku slimības viegli neizplatās uz citiem dzīvniekiem vai uz cilvēkiem un tādējādi nerada plaša mēroga zaudējumus ekonomikai vai bioloģiskajai daudzveidībai. Tāpēc tās nopietni neapdraud dzīvnieku vai sabiedrības veselību Savienībā, un tādējādi, ja ir vēlēšanās, pret tām var vērsties ar dalībvalsts līmeņa noteikumiem.
- (27) Kas attiecas uz pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, uz kurām Savienības līmenī noteiktus pasākumus neattiecinā, bet no kurām dažas privātajam sektoram vietējā līmenī kaut kādā ziņā ir ekonomiski nozīmīgas, ar dalībvalstu kompetento iestāžu palīdzību šo slimību profilakses un kontroles darbības būtu jāveic vietējā līmenī, piemēram, jāapstiprina pašreglamentējoši pasākumi vai jāizstrādā prakses kodeksi.
- (28) Pretstatā pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, kas aprakstītas 26. un 27. apsvērumā, ļoti viegli pārnēsājamas dzīvnieku slimības var bez grūtībām izplatīties pāri robežām un, ja tās turklāt ir zoonozes, var arī ietekmēt sabiedrības veselību un pārtikas nekaitīgumu. Tāpēc šai regulai būtu jāaptver ļoti viegli pārnēsājamas dzīvnieku slimības un zoonozes.
- (29) Komisijas paziņojuma Eiropas Parlamentam un Padomei “Rīcības plāns pret pieaugošajiem draudiem, ko rada mikrobu rezistence”²² 5. darbībā ir uzsvērtā šīs regulas nozīme profilaksē un attiecīgi gaidāmā mazākā antibiotiku lietošana. Mikroorganismi kļūst arvien rezistentāki pret antimikrobiāliem līdzekļiem, uz kuriem tie agrāk reaģējuši. Šī rezistence sarežģī infekcijas slimību ārstēšanu cilvēkiem un dzīvniekiem. Tādēļ ar mikroorganismiem, kam izstrādājusies rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem, būtu jādarbojas tā, it kā šie mikroorganismi būtu pārnēsājamas slimības un tādējādi būtu šīs regulas darbības jomā.
- (30) Ar konkrētām slimībām vai sugām saistīti jauni apdraudējumi jo īpaši var izvērsties tāpēc, ka mainās vide, klimats, lopkopības un lauksaimniecības tradīcijas, taču mainās arī sociālā joma. Zinātnes progress var pavērt arī jaunas zināšanas un vairo informētību par jau esošām slimībām. Turklāt mūsdienās svarīgas slimības un sugas nākotnē var kļūt marginālas. Tāpēc šīs regulas darbības jomai vajadzētu būt plašai un paredzētajos noteikumos galvenā uzmanība būtu jāpievērš slimībām, kas būtiski ietekmē sabiedrību. Ar Eiropas Komisijas atbalstu *OIE* ir izstrādājusi slimību prioritizācijas un kategorizācijas sistēmu, nākot klajā ar pētījumu par “Prioritāro

²² COM(2011) 748.

dzīvnieku slimību, arī uz cilvēkiem pārnēsājamu slimību, sarakstu izstrādi un kategorizēšanu”²³ un šādai darbībai paredzētu rīku. Ar šo regulu Savienības tiesību aktos būtu jāievieš minētā pieeja.

- (31) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz pārnēsājamām dzīvnieku slimībām Savienības līmenī, ir nepieciešams izstrādāt saskaņotu sarakstu ar pārnēsājamām dzīvnieku slimībām (“sarakstā norādītām slimībām”). Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz šāda saraksta noteikšanu būtu jāpiešķir Komisijai.
- (32) Turpmāk var parādīties no jauna radušās slimības, kas var nopietni apdraudēt sabiedrības veselību vai dzīvnieku veselību un ietekmēt veselību, ekonomiku vai vidi. Pēc tam, kad šādas slimības novērtētas un pieņemti pagaidu ārkārtas pasākumi, attiecīgā gadījumā var būt nepieciešams ātri reaģēt un šādas slimības papildus citām norādīt sarakstā. Tāpēc būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar steidzamības procedūru tādos pienācīgi pamatotos gadījumos, kad pastāv riski sabiedrības vai dzīvnieku veselībai.
- (33) Sarakstā norādīto slimību pārvaldībā būs nepieciešama dažāda pieeja. Attiecībā uz dažām ļoti lipīgām slimībām, kas patlaban Savienībā nav sastopamas, ir nepieciešami stingri pasākumi, lai tās nekavējoties izskaustu, tikko tās parādījušās. Attiecībā uz citām slimībām, kas kādās Savienības teritorijas daļās jau varētu būt sastopamas, ir nepieciešama obligāta vai brīvprātīga izskausa. Abos gadījumos ir lietderīgi noteikt dzīvnieku un produktu pārvietošanas ierobežojumus, piemēram, aizliegt pārvietošanu uz skartām teritorijām un no tām vai arī pirms nosūtīšanas gluži vienkārši veikt testēšanu. Citos gadījumos varētu būt lietderīgi tikai uzraudzīt slimības gadījumu sadalījumu, neveicot papildu pasākumus. Konkrētāk, tā varētu rīkoties attiecībā uz slimību, kura ir no jauna radusies slimība un par kuru ir ierobežota informācija.
- (34) Būtu jānoteic kritēriji, kuri nodrošinātu, ka to, kā pārnēsājamās dzīvnieku slimības norāda sarakstā šīs regulas vajadzībām, nosaka, ņemot vērā visus attiecīgos aspektus, un pēc kuriem noteiktu, kā regulā noteiktos slimību profilakses un kontroles noteikumus piemēro tā, lai nodrošinātu saskaņību un konsekveni. Lai nodrošinātu, ka tiek ņemti vērā tehnikas progress, zinātnes sasniegumi un attiecīgo starptautisko standartu maiņas, attiecībā uz minēto kritēriju iespējamu grozīšanu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (35) Profilakses un kontroles noteikumi, kas šajā regulā paredzēti konkrētai pārnēsājamai dzīvnieku slimībai, būtu jāpiemēro dzīvnieku sugām, kas var pārnēsāt attiecīgo slimību, būdamas pret to uzņēmīgas vai funkcionējot par tās vektoriem. Lai šīs regulas īstenošanai nodrošinātu vienādus nosacījumus, ir nepieciešams izveidot saskaņotu sarakstu ar sugām, kurām Savienības līmenī būtu jāpiemēro pasākumi attiecībā uz konkrētām sarakstā norādītām slimībām (“sarakstā norādītas sugas”), un tādējādi būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras noteikt šādu sarakstu.
- (36) Pamatojoties uz to, cik nozīmīga ir katra sarakstā norādītā slimība, kādā līmenī vērojama tās ietekme, kā Savienībā sadalās tās gadījumi, kāda ir tās izplatība un saslimstība ar to un kādi slimību profilakses un kontroles pasākumi attiecībā uz minēto

²³ <http://www.oie.int/en/support-to-oie-members/global-studies/categorisation-of-animal-diseases/>.

sarakstā norādīto slimību ir pieejami, ikvienai sarakstā norādītai slimībai būtu saskanīgi un konsekventi jāpiemēro atsevišķa šajā regulā paredzēta konkrētu slimības profilakses un kontroles noteikumu kategorija.

- (37) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz slimību profilakses un kontroles pasākumiem, kas piemērojami sarakstā norādītām slimībām, ir nepieciešams paredzēt, kā šajā regulā paredzētie noteikumi ir piemērojami sarakstā norādītām slimībām Savienības līmenī. Tādējādi būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt, kādi noteikumi attiecināmi uz konkrētām sarakstā norādītām slimībām.
- (38) Ar dzīvniekiem strādājoši operatori, dzīvnieku speciālisti un lolojumdzīvnieku turētāji vislabāk var novērot to pārziņā esošo dzīvnieku veselību un produktu veselīgumu un gādāt par šo veselību un veselīgumu. Tādēļ viņiem vajadzētu būt primāri atbildīgiem par slimību profilakses un kontroles pasākumiem, ko attiecībā uz slimību izplatību veic to dzīvnieku vidū un tajos produktos, kuri ir nosaukto personu pārziņā.
- (39) Biodrošība ir viens no operatoriem un citām ar dzīvniekiem strādājošām personām galvenajiem pieejamajiem profilakses rīkiem, ar ko novērš, ka kādā dzīvnieku populācijā vai no tās ieviešas, izvēršas un izplatās pārnēsājamas dzīvnieku slimības. Biodrošības nozīme ir atzīta arī ietekmes novērtējumā, kas attiecas uz ES Dzīvnieku veselības tiesību akta pieņemšanu un tā iespējamo ietekmi. Lai nodrošinātu, ka operatori, dzīvnieku speciālisti un lolojumdzīvnieku turētāji izmanto pietiekami elastīgus biodrošības pasākumus, ka šie pasākumi ir pielāgoti tā, lai atbilstu attiecīgajam ražošanas veidam un dzīvnieku sugām vai kategorijām, un ka tajos ir ņemti vērā vietējie apstākļi un tehniskas norises, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras attiecībā uz biodrošības papildprasībām un sīkāk izstrādātām prasībām pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 290. pantu.
- (40) Biocīdiem, piemēram, veterinārai higiēnai vai pārtikai un dzīvnieku barībai atvēlētām teritorijām paredzētiem dezinficējošiem līdzekļiem, insekticīdiem, repelentiem vai rodenticīdiem, ir svarīga nozīme biodrošības stratēģijās gan saimniecību līmenī, gan dzīvnieku pārvadāšanas laikā. Tādēļ būtu jāuzskata, ka tie attiecas uz biodrošību.
- (41) Zināšanas par dzīvnieku veselību, tostarp par slimību simptomiem, slimību sekām un iespējamiem profilakses līdzekļiem, arī par biodrošību, ārstēšanu un kontroli, ir rezultatīvas dzīvnieku veselības pārvaldības priekšnosacījumi un ir būtiski nepieciešami, nodrošinot dzīvnieku slimību agrīnu konstatēšanu. Tāpēc operatoriem un citiem dzīvnieku speciālistiem būtu jāapgūst attiecīgas zināšanas. Šādas zināšanas var apgūt ar dažādiem līdzekļiem, piemēram, formālā izglītībā, taču arī ar nozarē pastāvošo lauksaimniecības konsultatīvo dienestu sistēmas starpniecību vai neformālā apmācībā, kurā vērtīgu ieguldījumu var dot dalībvalsts un Eiropas līmeņa lauksaimnieku organizācijas un citas organizācijas. Šādi alternatīvi zināšanu apguves veidi būtu jāatzīst arī šajā regulā.
- (42) Veterinārārstiem un ūdensdzīvnieku veselības speciālistiem ir izšķirīga nozīme visos dzīvnieku veselības pārvaldības aspektos, un šajā regulā būtu jāparedz vispārīgi noteikumi par to uzdevumiem un pienākumiem.
- (43) Veterinārārstu izglītība un profesionālā kvalifikācija nodrošina, ka tie ir apguvuši zināšanas, prasmes, iemaņas un kompetences, kas cita starpā nepieciešamas slimību

diagnosticēšanai un dzīvnieku ārstēšanai. Turklāt dažās dalībvalstīs vēsturisku iemeslu dēļ vai arī tādēļ, ka trūkst ūdensdzīvnieku slimībās specializējušos veterinārārstu, pastāv īpaša profesija "ūdensdzīvnieku veselības speciālists". Šie speciālisti parasti nav veterinārārsti, taču praktizē ūdensdzīvnieku ārstēšanu. Tāpēc šai regulai būtu jāievēro to dalībvalstu lēmums, kas atzīst šo profesiju. Šādos gadījumos konkrētajā darba jomā uz ūdensdzīvnieku veselības speciālistiem būtu jāattiecinā tādī paši pienākumi un saistības kā uz veterinārārstiem. Šāda pieeja saskan ar *OIE Ūdensdzīvnieku veselības kodeksu*.

- (44) Lai nodrošinātu, ka veterinārārsti un ūdensdzīvnieku veselības speciālisti, kas veic darbības, kuras ir šīs regulas darbības jomā, ir pietiekami kvalificēti un pienācīgi apmācīti, attiecībā uz šo personu kvalifikāciju un apmācību būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (45) Profilaksē un kontrolē, kas attiecas uz pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, galveno dalībnieku vidū ir dalībvalstis, konkrētāk, to kompetentās iestādes, kuras atbildīgas par dzīvnieku veselību. Kompetentajai iestādei dzīvnieku veselības jomā ir svarīga nozīme attiecībā uz uzraudzību, izskaušanu, slimību kontroles pasākumiem, ārkārtas situāciju plānu izstrādi, un attiecībā uz to, kā ar veterināro sertifikātu izsniegšanas starpniecību sekmē dzīvnieku pārvietošanu un starptautisko tirdzniecību. Dalībvalstis šajā regulā paredzētos pienākumus varēs veikt tikai tad, ja tām visā teritorijā būs pieejami pietiekami finanšu, infrastruktūras un personāla resursi, arī laboratoriju kapacitāte un speciālās zināšanas zinātnē un citās attiecīgās jomās.
- (46) Ierobežoto resursu dēļ kompetentā iestāde nevar vienmēr veikt visas darbības, ko tai prasīts veikt saskaņā ar šo regulu. Tāpēc ir nepieciešams paredzēt juridisku pamatu, uz kāda šo darbību veikšanu deleģēt veterinārārstiem. Gādājot par nepieciešamajiem nosacījumiem tam, kā visā Savienībā vispārīgi piemēro slimību profilakses un kontroles pasākumus, attiecībā uz to, kā minēto darbību veikšanu deleģē veterinārārstiem, un uz to, kāda apmācība tiem atbilstīga, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (47) Dzīvnieku veselības optimālu pārvaldību iespējams panākt tikai sadarbībā ar dzīvnieku turētājiem, operatoriem, citām ieinteresētajām personām un tirdzniecības partneriem. Lai nodrošinātu to atbalstu, lemlšanas procedūras un šajā regulā paredzēto pasākumu veikšanu ir nepieciešams organizēt skaidri un pārredzami. Tāpēc kompetentajai iestādei būtu attiecīgi jārikojas, lai nodrošinātu, ka sabiedrība pastāvīgi ir informēta, jo īpaši tad, ja ir saprātīgs pamats aizdomām, ka dzīvnieki vai produkti var būt risks dzīvnieku vai sabiedrības veselībai, un ja lieta skar sabiedrības intereses.
- (48) Lai novērstu, ka slimības ierosinātāji izkļūst no laboratorijām, institūtiem un citām telpām, kurās notiek darbs ar slimību ierosinātājiem, ir ļoti svarīgi, lai tajās tiktu veikti atbilstīgi biodrošības, biodrošuma un bionorobežošanas pasākumi. Tādēļ šajā regulā būtu jāparedz drošuma pasākumi, kas jāievēro šādu slimības ierosinātāju, vakcīnu un citu bioloģiskas cilmes produktu apstrādāšanā vai pārvietošanā. Šim pienākumam būtu jāattiecas arī uz jebkuru juridisku vai fizisku personu, kas ir iesaistīta šādā darbībā. Lai nodrošinātu, ka darbībās ar ļoti lipīgiem bioloģiskiem aģentiem, vakcīnām un citiem bioloģiskas cilmes produktiem ievēro drošuma standartus, attiecībā uz drošuma pasākumiem šādās laboratorijās, institūtos un kompleksos un uz šo slimību

ierosinātāju pārvietošanu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.

- (49) Iedarbīgā slimību kontrolē liela nozīme ir agrīnai konstatēšanai un skaidrai slimību paziņošanas un ziņošanas ķēdei. Lai panāktu iedarbīgu un ātru reaģēšanu, jebkādas aizdomas vai apstiprinājums par noteiktas sarakstā norādītas slimības uzliesmojumu būtu nekavējoties jāpaziņo kompetentajai iestādei. Šādiem paziņošanas pienākumiem būtu jāattiecas uz jebkuru fizisku un juridisku personu, lai būtu nodrošināts, ka neviens slimības uzliesmojums nepaliek nepamanīts.
- (50) Veterinārārsti ir nozīmīgi dalībnieki slimību izpētē un veido būtisku saikni starp operatoriem un kompetento iestādi. Tāpēc anomālas mirstības un citu nopietnu ar slimībām saistītu problēmu gadījumā vai tad, ja bez noskaidrota cēloņa būtiski krītas ražīgums, operatoram par to būtu jāziņo veterinārārstiem.
- (51) Lai nodrošinātu šādu rezultātīvu un efektīvu paziņošanu un lai noskaidrotu dažādus ar anomālu mirstību un citām nopietnām slimību pazīmēm saistītos apstākļus, attiecībā uz kritērijiem, pēc kuriem noteic, kad iestājušies apstākļi, kuros vajadzīga paziņošana, un, attiecīgā gadījumā, attiecībā uz tālākas izmeklēšanas noteikumiem būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (52) Attiecībā uz noteiktām sarakstā norādītām slimībām ir būtiski svarīgi, lai par slimībām tiktu nekavējoties paziņots Komisijai un citām dalībvalstīm. Šāds Savienības paziņojums dos iespēju kaimiņvalstīm vai citām skartām dalībvalstīm nepieciešamības gadījumā veikt piesardzības pasākumus. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šāda Savienības paziņojuma īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras.
- (53) No otras puses, attiecībā uz dažām slimībām tūlītēja paziņošana un rīcība nav nepieciešama. Šādos gadījumos, lai kontrolētu slimības situāciju un attiecīgā gadījumā veiktu slimību profilakses un kontroles pasākumus, būtiski nozīmīgi ir vākt un ziņot ar šo slimību sastopamību saistīto informāciju. Minētā ziņošanas prasība var attiekties arī uz slimībām, par kurām jāveic Savienības paziņošana, bet par kurām ir nepieciešama papildu informācija, lai varētu veikt iedarbīgus slimības profilakses un kontroles pasākumus. Lai nodrošinātu, ka vajadzīgajā termiņā savāc pareizu informāciju un datus, kas nepieciešami katras konkrētās slimības izplatības novēršanai vai kontrolēšanai, attiecībā uz jautājumiem, kas jāpaziņo, būtu Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (54) Svarīgs slimību paziņošanas un ziņošanas nolūks ir uzticamu, pārredzamu un pieejamu epidemioloģisku datu ģenerēšana. Savienības līmenī būtu jāizveido datorizēta informācijas sistēma, kurā produktīvi vāktu un pārvaldītu uzraudzības datus, kas attiecas uz sarakstā norādītajām slimībām un attiecīgā gadījumā uz slimībām, kuras radušās no jauna, vai patogēniem, kuri ir rezistenti pret antimikrobiāliem līdzekļiem. Slimību paziņošanu un ziņošanu Savienībā un starptautiskā līmenī saplūdinot vienā procesā (*OIE WAHIS/WAHID* datubāze), sistēmai būtu jāveicina datu optimāla pieejamība, jāatvieglo apmaiņa ar tiem un jāmazina administratīvais slogs dalībvalstu

kompetentajām iestādēm. Būtu jānodrošina arī saskaņība ar informācijas apmaiņu saskaņā ar Direktīvu 2003/99/EK²⁴.

- (55) Lai slimību paziņošanas un ziņošanas noteikumu īstenošanai Savienībā nodrošinātu vienādus nosacījumus, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras, kas attiektos uz tādu slimību saraksta noteikšanu, kuras reglamentē šajā regulā paredzētie Savienības noteikumi par paziņošanu un ziņošanu, un uz slimību paziņošanai un ziņošanai nepieciešamo procedūru, formu, datu un informācijas apmaiņas iedibināšanu.
- (56) Uzraudzība ir svarīgs slimību kontroles politikas elements. Ar to būtu jānodrošina, ka pārnēsājamas dzīvnieku slimības agrīni konstatē un efektīvi paziņo, tādējādi nodrošinot, ka nozare un kompetentā iestāde, ja tas praktiski iespējams, var laikus īstenot slimības profilakses un kontroles pasākumus un slimības izskaušanu. Turklāt uzraudzībai vajadzētu informēt par dzīvnieku veselības statusu katrā dalībvalstī un Savienībā, tādējādi pamatojot slimībbrīvumu un atvieglot tirdzniecību ar trešām valstīm.
- (57) Operatori savus dzīvniekus novēro regulāri un vislabāk spēj konstatēt anomālu mirstību vai citus nopietnus slimību simptomus. Tādējādi jebkāda uzraudzība balstās uz operatoriem un tiem ir būtiska nozīme kompetentās iestādes veiktajā uzraudzībā.
- (58) Lai nodrošinātu ciešu sadarbību un informācijas apmaiņu operatoru un veterinārārstu vai ūdensdzīvnieku veselības speciālistu vidū un lai papildinātu uzraudzību, ko veic operatori, novietnēm atbilstoši ražošanas veidam un citiem būtiskiem faktoriem būtu jāpiemēro dzīvniekveselības apmeklējumi. Lai ar dažāda veida novietnēm saistītajiem riskiem nodrošinātu samērīgu uzraudzību, par to, kādi novietnēs ir dzīvniekveselības apmeklējumu kritēriji un apmeklējumu saturs, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (59) Ir būtiski nozīmīgi, lai kompetentajai iestādei būtu sistēma, kas paredzēta sarakstā norādītajām slimībām piemērotajai uzraudzībai. Gadījumos, kur būtu jāvērtē veselības risks, ko var radīt no jauna radusies slimība, un šādai novērtēšanai jāsavāc epidemioloģiskie dati, šādi būtu jārikojas arī attiecībā uz slimībām, kas radušās no jauna. Gādājot, lai resursi tiktu izmantoti optimāli, informācija būtu jāvēc, ar to būtu jāapmainās un tā jāizmanto iespējami produktīvi un efektīvi.
- (60) Uzraudzības metodika, biežums un intensitāte būtu jāpielāgo katrai konkrētajai slimībai un tajā būtu jāņem vērā konkrētais uzraudzības mērķis, dzīvnieku veselības statuss attiecīgajā reģionā un jebkāda operatoru veikta papildu uzraudzība.
- (61) Dažos gadījumos atkarībā no slimības epidemioloģiskā profila un attiecīgajiem riska faktoriem var būt nepieciešams ieviest strukturētu uzraudzības programmu. Minētajā gadījumā dalībvalstīm ir lietderīgi izstrādāt epidemioloģiski pamatotas uzraudzības programmas. Attiecībā uz uzraudzības plānojumu, uz kritērijiem, pēc kuriem oficiāli apstiprina uzliesmojumus, attiecībā uz to, kā definē minēto slimību gadījumus, un attiecībā uz prasībām, kas skar uzraudzības programmu saturu, tajās iekļaujamo informāciju un programmu piemērošanas periodu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.

²⁴ OVL 325, 12.12.2003., 31. lpp.

- (62) Lai veicinātu koordināciju dalībvalstu vidū un nodrošinātu, ka minētās uzraudzības programmas atbilst Savienības mērķiem, programmas būtu jāiesniedz Komisijai un dalībvalstīm, lai tās informētu. Turklāt dalībvalstij, kas īsteno uzraudzības programmu, būtu Komisijai jāiesniedz arī regulāri ziņojumi par minētās uzraudzības programmas rezultātiem. Lai uzraudzības programmu īstenošanai nodrošinātu vienādus nosacījumus, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras izveidot to slimību sarakstu, uz kurām attiecas uzraudzības programmas, un iedibināt saskaņotas procedūras, formātus, datu un informācijas apmaiņu.
- (63) Attiecībā uz dalībvalstīm, kuras nav brīvas no sarakstā norādītām slimībām, uz ko attiecas šajā regulā paredzētie izskaušanas pasākumi, vai par kurām nav zināms, ka tās būtu no šīm slimībām brīvas, būtu jāizvirza prasība izveidot obligātas izskaušanas programmas šo slimību izskaušanai, ja izskaušana Savienībā ir obligāta, vai jāpaver iespēja izveidot brīvprātīgas izskaušanas programmas šo slimību izskaušanai, ja šāda izskaušana Savienībā ir paredzēta, bet nav obligāta. Lai visā Savienības teritorijā nodrošinātu vienādus nosacījumus vispārīgai piemērošanai, šādām obligātām vai brīvprātīgām izskaušanas programmām ir jāparedz saskaņotas prasības. Lai nodrošinātu rezultatīvu slimību izskaušanu, attiecībā uz slimības kontroles stratēģiju mērķiem, obligātajās vai brīvprātīgajās izskaušanas programmās paredzētajiem slimību kontroles pasākumiem un šādu programmu prasībām būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (64) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus slimību izskaušanas programmu īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras noteikt procedūras, ar ko saskaņā šādas programmas iesniedz, snieguma rādītājus un ziņošanu.
- (65) Turklāt, lai nodrošinātos šādu sarakstā norādītu slimību ievazāšanos no citām Savienības daļām vai no trešām valstīm vai teritorijām, vajadzētu paredzēt iespēju, ka dalībvalstis paziņo, ka visa to teritorija, tās zonas vai nodalījumi ir brīvi no vienas vai vairākām sarakstā norādītajām slimībām, uz kurām attiecas noteikumi par obligātām vai brīvprātīgām izskaušanas programmām. Šim nolūkam būtu jāiedibina skaidra saskaņota procedūra, paredzot arī statusam “brīvs no slimības” nepieciešamos kritērijus. Lai nodrošinātu, ka Savienībā statusa “brīvs no slimības” atzīšanu īsteno vienādos apstākļos, ir nepieciešams, ka šādu statusu “brīvs no slimības” apstiprina oficiāli, un tādējādi būtu jāatvēr Komisijai īstenošanas pilnvaras apstiprināt šādu statusu.
- (66) *OIE* nodalījumu veidošanas jēdzienu ir ieviesusi Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksā un Ūdensdzīvnieku veselības kodeksā (*OIE* kodeksos). Pirms šīs regulas pieņemtajos Savienības tiesību aktos minētais jēdziens ir atzīts tikai konkrētām dzīvnieku sugām un slimībām, kas norādītas specifiskos Savienības tiesību aktos, proti, attiecībā uz putnu gripu un ūdensdzīvnieku slimībām. Šai regulai būtu jāparedz iespēja nodalījumu sistēmu izmantot citām dzīvnieku sugām un slimībām. Lai paredzētu sīki izstrādātus nosacījumus attiecībā uz nodalījumu atzīšanu, noteikumus par to apstiprināšanu un tiem izvirzītās prasības, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (67) Tāpēc, lai informētu tirdzniecības partnerus un atvieglotu tirdzniecību, dalībvalstīm vajadzētu panākt, ka šo valstu teritorijas, zonas un nodalījumi, kas brīvi no slimības, ir publiski zināmi.

- (68) Lai paredzētu sīki izstrādātus statusa “brīvs no slimības” atzīšanas nosacījumus, attiecībā uz šāda statusa iegūšanas kritērijiem, pierādījumiem, kas nepieciešami, lai pamatotu slimībbrīvumu, attiecībā uz īpašiem slimību profilakses un kontroles pasākumiem, ierobežojumiem, sniedzamo informāciju, atkāpēm un nosacījumiem attiecībā uz statusa “brīvs no slimības” uzturēšanu, apturēšanu, atsaukšanu vai atjaunošanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar 290. pantu.
- (69) Lai nodrošinātu, ka statusa “brīvs no slimības” iegūšanas procedūras īsteno ar vienādiem nosacījumiem, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras noteikt, kurām sarakstā norādītajām slimībām var piemērot nodalījumus, un paredzēt sīkāk izstrādātus noteikumus par pieteikumu iesniegšanas formu un informācijas apmaiņu.
- (70) Ja ir tādu dzīvnieku populācija, kas ir pilnīgi bez imunitātes un uzņēmīgi pret noteiktām sarakstā norādītām slimībām, tad ir nepieciešams pastāvīga informētība par slimībām un slimībgatavību. Ārkārtas situāciju plāni pagātnē ir apliecinājuši, ka ir izšķirīgi svarīgs rīks ar slimībām saistītu ārkārtas situāciju veiksmīgā kontrolēšanā. Lai nodrošinātu, ka slimību ārkārtas situāciju kontrolēšanai ir pieejams šis iedarbīgais un efektīvais rīks, ko var elastīgi pielāgot ārkārtas situācijām, attiecībā uz sīki izstrādātām prasībām un nosacījumiem, ko izvirza ārkārtas situāciju plāniem, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (71) Pagātnes krīzes dzīvnieku veselības jomā ir apliecinājušas priekšrocības, kādas piemīt konkrētām, sīki izstrādātām un ātri īstenojamām pārvaldības procedūrām, kas paredzētas ar slimībām saistītām ārkārtas situācijām. Šādām organizatoriskām procedūrām būtu jānodrošina ātra un rezultatīva reaģēšana un jānodrošina, ka visu iesaistīto personu, jo īpaši kompetento iestāžu un ieinteresēto personu, veikumu labāk koordinē.
- (72) Lai nodrošinātu, ka ārkārtas situāciju plāni ir izmantojami reālās ārkārtas situācijās, sistēmas ir būtiski izmēģināt un pārbaudīt, vai tās darbojas. Šādā nolūkā dalībvalstu kompetentajām iestādēm sadarbībā ar kaimiņos esošo dalībvalstu un trešo valstu un teritoriju kompetentajām iestādēm, ja tas ir praktiski īstenojams un atbilstīgi, būtu jāveic modelējošas mācības.
- (73) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus ārkārtas situāciju plānu īstenošanai un modelējošām mācībām, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt šo plānu un mācību praktiskas īstenošanas noteikumus.
- (74) Profilaksē un kontrolē, ko attiecina uz pārnēsājamām dzīvnieku slimībām, liela nozīme ir veterinārām zālēm, piemēram, vakcīnām, hiperimūnserumiem un antimikrobiāliem līdzekļiem. ES Dzīvnieku veselības tiesību akta pieņemšanai paredzētajā ietekmes novērtējumā īpaši akcentēts, ka vakcīnām ir liela nozīme kā dzīvnieku slimību profilakses, kontroles un izskaušanas līdzeklim.
- (75) Tomēr kontroles stratēģijās attiecībā uz dažām pārnēsājamām dzīvnieku slimībām ir prasīts, lai noteiktas veterināras zāles būtu aizliegts lietot vai to lietošana būtu ierobežota, jo, šīs zāles lietojot, pavājinātos šo stratēģiju iedarbīgums. Piemēram, hiperimūnserumi vai antimikrobiāli līdzekļi var maskēt slimības izpausmes, tos lietojot, var būt neiespējami konstatēt slimības ierosinātāju vai tie var kavēt ātru diferenciāldiagnostiku, tādējādi apdraudot slimības pareizu konstatēšanu.

- (76) Tomēr dažādām sarakstā norādītām slimībām šādas kontroles stratēģijas var būtiski atšķirties. Tādējādi šajā regulā būtu jāparedz noteikumi, kā lietot veterinārās zāles sarakstā norādīto slimību profilakses un kontroles vajadzībām, un saskaņoti kritēriji, ko ņem vērā, lemjot, vai lietot vakcīnas, hiperimūnserumus un antimikrobiālus līdzekļus un kā to darīt. Lai nodrošinātu elastīgu pieeju un ņemtu vērā dažādu sarakstā norādītu slimību īpatnības un iedarbīgas ārstēšanas pieejamību, attiecībā uz ierobežojumiem, aizliegumiem vai pienākumiem noteiktu veterināru zāļu lietošanā noteiktu sarakstā norādītu slimību kontroles vajadzībām būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Steidzamā gadījumā, lai novērstu no jauna rodošos riskus, kas var postoši ietekmēt dzīvnieku veselību vai sabiedrības veselību, ekonomiku, sabiedrību vai vidi, būtu jāparedz iespēja šādus pasākumus pieņemt saskaņā ar steidzamības procedūru.
- (77) Ievērojot secinājumus, kas sniegti Eksperta atzinumā par svarīgākajām dzīvnieku slimībām paredzētām vakcīnu un/vai diagnostikas līdzekļu bankām²⁵, būtu vajadzīgs pavērt iespēju Savienībai un dalībvalstīm izveidot antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu rezerves tādām sarakstā norādītām slimībām, kas nopietni apdraud dzīvnieku veselību vai sabiedrības veselību. Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas izveidošana sekmētu Savienības mērķus dzīvnieku veselības jomā, darot iespējamu ātru un rezultatīvu reaģēšanu tad, kad rodas vajadzība pēc tās resursiem, un uzskatāma par ierobežotu resursu efektīvu izmantojumu.
- (78) Lai nodrošinātu ātru un rezultatīvu reaģēšanu, attiecībā uz šādu banku izveidošanu un pārvaldīšanu un to darbības drošuma standartiem un prasībām būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Tomēr šajā regulā nav nebūtu jāparedz noteikumi par slimību profilakses un kontroles pasākumu finansēšanu, arī ne par vakcinēšanu.
- (79) Lai nodrošinātu Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu banku resursu lietderīgu sadalīšanu ārkārtas situācijās, būtu jānoteic prioritāras piekļuves kritēriji šiem resursiem.
- (80) Ar bioterorismu un agroterorismu saistītu drošības apsvērumu dēļ noteikta sīkāk izstrādāta informācija par Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām būtu jāuzskata par klasificētu informāciju un to būtu jāaizliedz publicēt.
- (81) Lai Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu banku pārvaldīšanai nodrošinātu vienādus nosacījumus, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt sīki izstrādātos noteikumos par to, kuri bioloģiskas cilmes produkti iekļaujami šādās bankās un uz kādām slimībām tie attiecas, un sīki izstrādātus noteikumus par vakcīnu, antigēnu un diagnostikas reaģentu krājumiem, daudzumu, glabāšanu, piegādēm, uz tiem attiecināmām procedurālām un tehniskām prasībām un to, cik bieži Komisijai tiek iesniegta informācija un kāds ir tās saturs.
- (82) Ja noticis tādas sarakstā norādītas slimības uzliesmojums, par kuru uzskata, ka tā Savienībā rada augstu risku dzīvnieku veselībai vai sabiedrības veselībai, ir nepieciešams nekavējoties veikt slimību kontroles pasākumus šīs sarakstā norādītās slimības izskaušanai, lai aizsargātu dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību un attiecīgās nozares.

²⁵

Dok. SANCO/7070/2010.

- (83) Operatoriem, dzīvnieku speciālistiem un lolojumdzīvnieku turētājiem vajadzētu būt primāri atbildīgiem par kontroli un profilaksi attiecībā uz pārnēsājamām dzīvnieku slimībām. Ja ir aizdomas par ļoti lipīgām slimībām vai ja šādas slimības ir apstiprinātas, tiem būtu nekavējoties jārīkojas.
- (84) Kompetentajai iestādei vajadzētu būt atbildīgai par to, lai tiktu sākti pirmie izmeklējumi, kas apstiprinātu vai izslēgtu tādas ļoti lipīgas sarakstā norādītas slimības uzliesmojumu, par kuru uzskata, ka tā Savienībā rada augstu risku dzīvnieku veselībai vai sabiedrības veselībai.
- (85) Kompetentajai iestādei būtu jānosaka provizoriski slimību kontroles pasākumi, lai novērstu sarakstā minētās slimības iespējamo izplatīšanos, un jāveic epidemioloģiska izmeklēšana.
- (86) Tiklīdz sarakstā norādīta slimība ir apstiprināta, kompetentajai iestādei būtu jāveic nepieciešamie slimību kontroles pasākumi, attiecīgā gadījumā izveidojot ierobežojumu zonas, lai minēto slimību izskaustu un novērstu tās tālāku izplatīšanos.
- (87) Sarakstā norādītas slimības sastopamība savvaļas dzīvniekiem var radīt risku sabiedrības veselībai un turēto dzīvnieku veselībai. Tādēļ nepieciešamības gadījumā būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz savvaļas dzīvniekiem paredzētiem slimību kontroles un izskaušanas pasākumiem.
- (88) Attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām, kuras nav ļoti lipīgas un kurām piemēro obligātu izskaušanu, būtu jāīsteno slimību kontroles pasākumi, kas novērstu minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanos, jo īpaši uz apgabaliem, kas nav inficēti. Tomēr salīdzinājumā ar pasākumiem, kas piemērojami visbīstamākajām sarakstā norādītajām slimībām, pasākumiem var būt mazāks mērogs vai tie var būt atšķirīgi. Tādēļ ar šo regulu attiecībā uz šīm slimībām būtu jāparedz īpaši noteikumi. Dalībvalstīm, kam ir brīvprātīga izskaušanas programma, arī būtu jāīsteno šādi slimību kontroles pasākumi. Tomēr slimību kontroles pasākumu līmenim un intensitātei vajadzētu būt samērīgiem ar attiecīgo slimību un tajos būtu jāņem vērā minētās sarakstā norādītās slimības profils, tās gadījumu sadalījums un tās nozīmīgums dalībvalstij, kuru slimība skar, un visai Savienībai.
- (89) Lai nodrošinātu, ka operatori, lolojumdzīvnieku turētāji un kompetentās iestādes rezultatīvi piemēro šajā regulā paredzētos slimību kontroles pasākumus, ņemot vērā, kādas ir slimību kontroles pasākumu īpatnības attiecībā uz konkrētām sarakstā norādītām slimībām un iesaistītajiem riska faktoriem, attiecībā uz sīki izstrādātiem slimību kontroles pasākumiem gadījumā, ja novietnēs, citās vietās un ierobežojumu zonās rodas aizdomas par kādu sarakstā norādītu slimību vai ja to apstiprina, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 290. pantu.
- (90) Lai paredzētu iespēju, ka gadījumā, ja minētā riska novēršanai ar šo regulu noteiktie slimību kontroles pasākumi nav pietiekami vai arī nav piemēroti, Komisija pieņem īpašus slimību kontroles pagaidu pasākumus, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz īpašu slimības kontroles pasākumu noteikšanu uz ierobežotu laiku.
- (91) Noteiktus pārvadātājus un novietnes, kas tur sauszemes dzīvniekus vai rīkojas ar reproduktīvajiem produktiem, vai tos pārvadā, ir nepieciešams reģistrēt, lai

kompetentās iestādes varētu veikt attiecīgu uzraudzību un profilaktiski novērst, kontrolēt un izskaust pārnēsājamas dzīvnieku slimības.

- (92) Ja noteikta tipa novietne, kurā tur sauszemes dzīvniekus vai kurā darbojas ar reprodūktīviem produktiem vai tos glabā, rada īpašu dzīvnieku veselības risku, tai vajadzētu piemērot nosacījumu par kompetentās iestādes apstiprinājumu.
- (93) Lai izvairītos no nepamatota administratīvā sloga un izmaksām jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), vajadzētu, lai reģistrācijas un apstiprināšanas sistēmas dalībvalstis var elastīgi pielāgot vietējiem un reģionāliem apstākļiem un ražošanas modeļiem.
- (94) Lai samazinātu administratīvo slogu, reģistrēšana un apstiprināšana, ja vien iespējams, būtu jāintegrē reģistrēšanas vai apstiprināšanas sistēmā, ko dalībvalstis var būt jau izveidojušas citiem nolūkiem.
- (95) Operatori nepastarpināti pazīst dzīvniekus, kas ir to aprūpē. Tāpēc tiem būtu jāuztur atjaunināti pieraksti ar informāciju, kas ir būtiska dzīvnieku veselības stāvokļa novērtēšanai, izsekojamībai un epidemioloģiskai izmeklēšanai, ko veic, ja ir sastopama sarakstā norādīta slimība. Minētajiem pierakstiem vajadzētu būt kompetentajai iestādei viegli pieejamiem.
- (96) Lai nodrošinātu, ka atjaunināta informācija par reģistrētām novietnēm un pārvaldātājiem, un par apstiprinātām novietnēm ir publiski pieejama, kompetentajai iestādei būtu jāizveido un jāuztur šādu novietņu un pārvaldātāju reģistrs. Būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu pieņemt aktus attiecībā uz informāciju, kam jābūt novietņu un pārvaldātāju reģistrā, un attiecībā uz lietvedības prasībām saistībā ar dokumentējamo informāciju, atkāpēm no lietvedības prasībām un konkrētajām papildu prasībām, kas attiecas uz reprodūktīvajiem produktiem.
- (97) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus to prasību īstenošanai, kas šajā regulā paredzēti attiecībā uz novietņu reģistrēšanu un apstiprināšanu un attiecībā uz lietvedību un reģistriem, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt noteikumus par informēšanas pienākumiem, atkāpēm un citiem noteikumiem un reģistru un pierakstu darba specifikācijām un formām.
- (98) Efektīva izsekojamība ir svarīgs slimību kontroles politikas elements. Vajadzētu būt ieviestām identifikācijas un reģistrācijas prasībām, kas konkrēti atbilst dažādajām turēto sauszemes dzīvnieku sugām un reprodūktīvajiem produktiem, tādējādi palīdzot iedarbīgāk īstenot šajā regulā paredzētos slimību profilakses un kontroles noteikumus. Turklāt ir svarīgi paredzēt iespēju izveidot identifikācijas un reģistrācijas sistēmu sugām, kurām šādi noteikumi patlaban nav paredzēti, vai tādos gadījumos, kuros tas nepieciešams sakarā ar apstākļu un risku maiņu.
- (99) Lai nodrošinātu izsekojamību un identifikācijas un reģistrācijas sistēmas netraucētu darbu un nodrošinātu izsekojamību, attiecībā uz pienākumiem, kas saistīti ar datubāzēm, kompetentās iestādes nozīmēšanu, sīki izstrādātām identificēšanas un reģistrēšanas prasībām attiecībā uz dažādām dzīvnieku sugām un dokumentiem, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.

- (100) Ir lietderīgi samazināt administratīvo slogu un izmaksas un nodrošināt sistēmas elastīgumu tādos apstākļos, kur prasības attiecībā uz izsekojamību iespējams sasniegt ar citiem, nevis šajā regulā izklāstītajiem līdzekļiem. Tāpēc Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai attiecībā uz atkāpēm no identifikācijas un reģistrācijas prasībām pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (101) Lai nodrošinātu vienādus apstākļus attiecībā uz identifikācijas un reģistrācijas sistēmas īstenošanu un izsekojamību, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras pieņemt noteikumus, kas saistīti ar datubāzu tehniskajām specifikācijām, identifikācijas līdzekļiem, dokumentiem un formātiem, termiņiem un atkāpju kritērijiem attiecībā uz šādām sistēmām.
- (102) Svarīgs rīks, ar kuru novērš pārnēsājamas dzīvnieku slimības ievazāšanos un izplatīšanos, ir izmantot ierobežojumus attiecībā uz tādu dzīvnieku un produktu pārvietošanu, kas šo slimību var pārnēsāt. Tomēr ierobežota dzīvnieku un produktu pārvietošana var nopietni ietekmēt ekonomiku un radīt traucējumus iekšējā tirgū. Tāpēc šādi ierobežojumi būtu jāpiemēro tikai tad, ja tie attiecībā uz saistītajiem riskiem ir nepieciešami un samērīgi. Šī pieeja saskan ar principiem, kas ir noteikti *SPS* līgumā un *OIE* starptautiskajos standartos.
- (103) Šajā regulā noteiktās vispārīgās prasības, piemēram, tādas kā aizliegums pārvietot dzīvniekus no novietnes, kurā ir anomāla mirstība vai citi slimību simptomi ar nenoskaidrotu cēloni, vai tādas kā uz transportēšanu attiecināmas profilakses prasības, būtu jāpiemēro jebkādi dzīvnieku pārvietošanai.
- (104) Tiesiskajā regulējumā, kas patlaban ir noteikts Savienības tiesību aktos par sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, ir paredzēti saskaņoti noteikumi, kas galvenokārt reglamentē sauszemes dzīvnieku un attiecīgo produktu pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu, vajadzīgās prasības par pārvietošanu dalībvalstu teritorijā ļaujot noteikt dalībvalstīm. ES Dzīvnieku veselības tiesību akta ietekmes novērtējumā pašreizējā situācija ir detalizēti salīdzināta ar risinājumu, kurā Savienības līmenī būtu saskaņoti arī noteikumi par pārvietošanu dalībvalstu iekšienē. Tika secināts, ka būtu jā saglabā līdzšinējā pieeja, jo pilnīgi saskaņot jebkādu pārvietošanu būtu ļoti sarežģīti un ieguvumi no vieglākas pārvietošanas no vienas dalībvalsts uz citu neatsver iespējamo nelabvēlīgo ietekmi uz spēju kontrolēt slimības.
- (105) Uz dzīvniekiem, ko pārvieto no vienas dalībvalsts uz citu, attiecas dzīvnieku veselības pamatprasību kopums. Konkrētāk, dzīvniekus nevar pārvietot no novietnēm, kurās vērojama anomāla mirstība vai tādas slimības pazīmes, kuras cēlonis nav zināms. Tomēr ar tādu iemeslu kā (pat anomāla) mirstība, kura saistīta ar zinātniskām procedūrām, kas atļautas ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 22. septembra Direktīvu 2010/63/ES par zinātniskiem mērķiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzību²⁶, un kurai nav ar sarakstā norādītām slimībām saistīts infekciozas dabas cēlonis, nevarētu liegt pārvietot zinātniskiem mērķiem paredzētus dzīvniekus.
- (106) Tomēr šai regulai būtu jānodrošina elastība, kas atvieglotu tādu sauszemes dzīvnieku sugu un kategoriju pārvietošanu, kuri attiecībā uz sarakstā norādītu slimību izplatīšanu pāri dalībvalstu robežām rada mazu risku. Turklāt būtu jāparedz papildu atkāpju iespējas gadījumos, kur dalībvalstis vai operatori veiksmīgi īsteno, piemēram, tādas

²⁶ OV L 276, 20.10.2010., 33. lpp.

alternatīvus riska mazināšanas pasākumus kā augsta līmeņa biodrošība un iedarbīgas uzraudzības sistēmas.

- (107) Nagaiņi un mājputni ir ekonomiski ļoti nozīmīgas dzīvnieku sugu grupas, uz kurām konkrētas ar pārvietošanu saistītas prasības ir attiecinātas Savienības tiesību aktos, kas pieņemti pirms šīs regulas, proti, Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvā 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā²⁷, Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīvā 91/68/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas ietekmē aitū un kazu tirdzniecību Kopienā²⁸, Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvā 2009/156/EK par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm²⁹, Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvā 2009/158/EK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ieviešanu no trešām valstīm³⁰, un daļēji Padomes 1992. gada 13. jūlija Direktīvā 92/65/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A(I) pielikumā³¹. Galvenie šādu sugu pārvietošanas noteikumi būtu jāparedz šajā regulā. Sīkāk izstrādātas prasības, kas lielākoties ir atkarīgas no tā, kādas slimības dažādās dzīvnieku sugas vai kategorijas var pārnēsāt, būtu jāreglamentē vēlākos Komisijas aktos, ņemot vērā attiecīgo slimību, sugu un kategoriju īpatnības.
- (108) Tā kā nagaiņu un mājputnu savākšanas operācijās rodas īpaši augsts slimību risks, ir lietderīgi šajā regulā paredzēt konkrētus noteikumus, kas aizsargātu iesaistīto dzīvnieku veselību un novērstu, ka izplatās pārnēsājamas dzīvnieku slimības.
- (109) Atkarībā no sarakstā norādītajām slimībām un sarakstā minētajām sugām ir nepieciešams noteikt konkrētas dzīvnieku veselības prasības, kas attiecas uz noteiktām citām dzīvnieku sugām, kuras nav turēti nagaiņi un mājputni. Uz šīm sugām attiecināmi noteikumi bija paredzēti arī tiesiskajā regulējumā, ko piemēroja pirms šīs regulas, un jo īpaši Direktīvā 92/65/EEK. Minētā direktīva paredz konkrētus pārvietošanas noteikumus dzīvnieku sugām, kurās ietilpst bites, kameņes, pērtiķi, suņi un kaķi utt., un tādēļ šajā regulā būtu jāparedz arī juridiskais pamats tādu deleģēto aktu un īstenošanas aktu pieņemšanai, ar ko šīm dzīvnieku sugām paredz konkrētus pārvietošanas noteikumus.
- (110) Norobežotās novietnēs, ko parasti izmanto laboratorijas dzīvnieku vai zooloģiskā dārza dzīvnieku turēšanai, parasti augstā līmenī ievēro biodrošību, ir labvēlīgs un labi kontrolēts veselības statuss un pārvietošana tajās notiek mazāk vai arī tā notiek tikai šādu novietņu slēgtajā lokā. Ar norobežotu novietņu [nodalītu uzņēmumu] statusu, uz ko operatori var brīvprātīgi pieteikties, pirmoreiz iepazīstināja Direktīva 92/65/EEK, kurā ir paredzēti apstiprināšanas noteikumi un prasības un pārvietošanas prasības attiecībā uz apstiprinātām iestādēm, institūtiem un centriem. Minētā sistēma šīm novietnēm paver iespēju savstarpēji mainīties ar dzīvniekiem, pārvietošanai izvirzot

²⁷ OV L 21, 29.7.1964., 1977. lpp.

²⁸ OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.

²⁹ OV L 192, 23.7.2010., 1. lpp.

³⁰ OV L 343, 22.12.2009., 74. lpp.

³¹ OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.

mazāk prasību un vienlaikus norobežoto novietņu lokā nodrošinot veselības garantijas. Tādēļ operatori to ir kopumā pieņēmuši un izmanto par brīvprātīgu izvēli. Tāpēc šajā regulā ir lietderīgi saglabāt norobežoto novietņu principu un paredzēt arī noteikumus par pārvietošanu starp minētajām novietnēm.

- (111) Zinātniskiem mērķiem, piemēram, pētniecībai un diagnostikai, un jo īpaši mērķiem, attiecībā uz kuriem dota atļauja saskaņā ar Direktīvu 2010/63/ES, var būt nepieciešams pārvietot dzīvniekus, kas neatbilst vispārīgajām dzīvnieku veselības prasībām, kuras noteiktas šajā regulā, un kas rada augstāku dzīvnieku veselības risku. Šāda veida pārvietošanu nevajadzētu aizliegt vai nepamatoti ierobežot ar šīs regulas noteikumiem, jo tas varētu kavēt citos aspektos atļautu pētniecības darbību un bremsēt zinātnes virzību. Tomēr šajā regulā ir būtiski paredzēt noteikumus, lai nodrošinātu, ka šo dzīvnieku pārvietošana notiek droši.
- (112) Modelis, pēc kāda pārvieto cirka dzīvniekus, zooloģiskos dārzos turētus dzīvniekus, izstādēm paredzētus dzīvniekus un vairāku citu veidu dzīvniekus, bieži vien atšķiras no citu turētu sugu pārvietošanas modeļiem. Būtu īpaši jāapsver, kā Savienības noteikumus par pārvietošanu pielāgot attiecībā uz šādiem dzīvniekiem, ņemot vērā konkrētus riskus un alternatīvus riska mazināšanas pasākumus.
- (113) Lai nodrošinātu, ka tiek sasniegti šīs regulas 102. līdz 112. apsvērumā minētie mērķi, attiecībā uz slimību profilakses pasākumiem pārvadāšanā, konkrētiem noteiktu dzīvnieku sugu pārvietošanas noteikumiem un īpašiem apstākļiem, piemēram, savākšanas operācijas vai noraidīti sūtijumi, un attiecībā uz īpašām prasībām vai atkāpēm, kas attiecas uz cita veida pārvietošanu, piemēram, pārvietošanu zinātniskiem mērķiem, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 290. pantu.
- (114) Lai nodrošinātu iespēju, ka gadījumos, kad noteikumi par pārvietošanu nav pietiekami vai nav piemēroti tam, lai ierobežotu noteiktas slimības izplatīšanos, tiek pieņemti īpaši noteikumi par pārvietošanu, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras uz ierobežotu periodu paredzēt īpašus pārvietošanas noteikumus.
- (115) Turētiem sauszemes dzīvniekiem, ko pārvieto starp dalībvalstīm, būtu jāatbilst šādai pārvietošanai paredzētām prasībām. Gadījumā, ja šo dzīvnieku sugas rada veselības risku un ja tām ir lielāka ekonomiska nozīme, dzīvniekiem līdzī ir jābūt kompetentās iestādes izsniegtam veterinārajam sertifikātam.
- (116) Ciktāl tas tehniski, praktiski un finansiāli iespējams, būtu jāizmanto tehnikas jauninājumi, lai, ar informācijas tehnoloģijām aizstājot papīra dokumentus un atvieglinot paziņošanas procedūras, kā arī tās iespējami izmantojot daudzveidīgiem mērķiem, operatoriem un kompetentajai iestādei mazinātu ar sertificēšanu un paziņošanu saistīto administratīvo slogu.
- (117) Ja kompetentās iestādes izsniegts veterinārais sertifikāts nav nepieciešams, operatoram, kas pārvieto dzīvniekus uz citu dalībvalsti, būtu jāizdod pašdeklarācijas dokuments, kas apstiprina, ka dzīvnieki atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām attiecībā uz pārvietošanu.
- (118) Lai nodrošinātu, ka tiek sasniegti šīs regulas 115., 116. un 117. apsvērumā minētie mērķi, attiecībā uz noteikumiem par to saturu, informēšanas pienākumiem un atkāpēm no dzīvnieku veselības sertificēšanas prasībām, uz konkrētajiem sertificēšanas

noteikumiem un oficiālo veterinārārstu pienākumiem pirms veterinārā sertifikāta parakstīšanas veikt attiecīgas kontrolpārbaudes, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.

- (119) Paziņošanai par dzīvnieku un reproduktīvo produktu pārvietošanu starp dalībvalstīm un dažos gadījumos dalībvalstu teritorijas iekšienē ir būtiska nozīme, nodrošinot dzīvnieku un minēto reproduktīvo produktu izsekojamību gadījumos, kur šī pārvietošana var būt saistīta ar risku, ka izplatīsies pārnēsājamas dzīvnieku slimības. Tādēļ par šādu pārvietošanu būtu jāpaziņo un tā būtu jāreģistrē. Šim nolūkam būtu jāizmanto sistēma *IMSOC*, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. XXX/XXXX, kas attiecas uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību, augu reproduktīvo materiālu un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza regulas (EK) Nr. 999/2001, Nr. 1829/2003, Nr. 1831/2003, Nr. 1/2005, Nr. 396/2005, Nr. 834/2007, Nr. 1099/2009, Nr. 1069/2009, Nr. 1107/2009, regulas (ES) Nr. 1151/2012, [...] /2013 un direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK, 2008/120/EK un 2009/128/EK (Oficiālo kontroļu regula)³², [*Publikāciju birojs*] 130. panta 1. punktā.
- (120) Gādājot par vienādiem nosacījumiem šajā regulā paredzēto dzīvnieku veselības sertificēšanas un pārvietošanas paziņošanas noteikumu īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt noteikumus par veterināro sertifikātu paraugiem, pašdeklarēšanas dokumentiem, pārvietošanas paziņošanas formu un termiņiem gan attiecībā uz sauszemes dzīvniekiem, gan ūdensdzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un attiecīgā gadījumā arī dzīvnieku izcelsmes produktiem.
- (121) Lolojumdzīvnieku pārvietošanas specifika nozīmē, ka tās radītais dzīvnieku veselības risks būtiski atšķiras no veselības riska, ko rada citi turēti dzīvnieki. Tāpēc šajā regulā šādai pārvietošanai būtu jāparedz konkrēti noteikumi. Lai nodrošinātu, ka lolojumdzīvnieki nerada būtisku risku, ka izplatīsies pārnēsājamas dzīvnieku slimības, attiecībā uz šādu dzīvnieku pārvietošanai paredzētiem sīki izstrādātiem noteikumiem būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Gādājot par vienādiem nosacījumiem šajā regulā paredzēto dzīvnieku veselības prasību īstenošanai attiecībā uz lolojumdzīvnieku pārvietošanu, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt noteikumus par slimību profilakses un kontroles pasākumiem, ko veic šādai pārvietošanai.
- (122) Dažādu iemeslu dēļ dzīvnieku veselības risku un sabiedrības veselības risku var radīt savvaļas dzīvnieki, piemēram, tos pārvietojot uz kādu novietni vai no vienas vides uz citu. Attiecībā uz šo dzīvnieku pārvietošanu var būt vajadzīgs veikt atbilstīgus profilakses pasākumus, lai novērstu, ka izplatās pārnēsājamas dzīvnieku slimības. Lai nodrošinātu, ka savvaļas dzīvnieki nerada būtisku risku attiecībā uz to, ka izplatās pārnēsājamas dzīvnieku slimības, attiecībā uz papildu prasībām, ko attiecina uz savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.

³²

OV L ...

- (123) Līdzīgu risku, ka pārnēsājamas dzīvnieku slimības izplatīsies uz dzīvniekiem, var radīt reproduktīvie produkti. Turklāt to iegūšanai piemīt īpatnības, kuras saistītas ar vaislas dzīvniekiem izvirzītām augstām veselības prasībām un kuru dēļ attiecībā uz donordzīvniekiem nepieciešams izvirzīt stingrākas vai specifiskas dzīvnieku veselības prasības. Lai nodrošinātu, ka reproduktīvos produktus pārvieto droši un ka tie atbilst sagaidāmajiem augstajiem veselības standartiem, un lai ņemtu vērā atsevišķu lietojumu specifiku, attiecībā uz sīkāk izstrādātām prasībām, ko izvirza noteiktu dzīvnieku sugu reproduktīvo produktu pārvietošanai, attiecībā uz īpašām vajadzībām, piemēram, šo produktu pārvietošanu zinātniskiem mērķiem, un attiecībā uz atkāpēm no dzīvnieku veselības sertificēšanas pienākuma, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (124) Dzīvnieku izcelsmes produkti var radīt risku, ka izplatīsies pārnēsājamas dzīvnieku slimības. Savienības tiesību aktos noteiktās pārtikas nekaitīguma prasības, kas izvirzītas dzīvnieku izcelsmes produktiem, nodrošina labu higiēnas praksi un mazina dzīvnieku veselības riskus, ko rada šādi produkti. Tomēr dažos gadījumos šajā regulā būtu jāparedz konkrēti dzīvnieku veselības pasākumi, piemēram, slimību kontroles un ārkārtas pasākumi, kas nodrošinātu, ka ar dzīvnieku izcelsmes produktiem netiek izplatītas dzīvnieku slimības. Lai šādos konkrētos gadījumos nodrošinātu dzīvnieku izcelsmes produktu drošu pārvietošanu, par sīki izstrādātiem noteikumiem, kas dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu reglamentē attiecībā uz veiktajiem slimību kontroles pasākumiem, dzīvnieku veselības sertificēšanas pienākumiem un atkāpēm no šiem noteikumiem, ja ar šādu pārvietošanu saistītais risks un veiktie riska mazināšanas pasākumi atkāpes pieļauj, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (125) Kad dalībvalstis veic sava līmeņa pasākumus attiecībā uz dzīvnieku un reproduktīvo produktu pārvietošanu vai lemj šādus sava līmeņa pasākumus veikt, lai to teritorijā ierobežotu ietekmi, ko rada pārnēsājamas dzīvnieku slimības, kuras nav sarakstā norādītās slimības, minētajiem dalībvalsts pasākumiem nevajadzētu traucēt iekšējā tirgus noteikumus, kas paredzēti Savienības tiesību aktos. Tādēļ ir lietderīgi šādiem valsts pasākumiem paredzēt regulējumu un gādāt, lai minētie pasākumi nepārkāptu Savienības tiesību aktos atļautās robežas.
- (126) Lai kompetentās iestādes varētu veikt pienācīgu uzraudzību un profilaktiski novērst, kontrolēt un izskaust pārnēsājamas dzīvnieku slimības, ir nepieciešams reģistrēt un apstiprināt akvakultūras novietnes. Direktīvā 2006/88/EK ir prasīts, lai visas novietnes, kas pārvieto ūdensdzīvniekus, būtu apstiprinātas. Minētā apstiprināšanas sistēma šajā regulā būtu jāsauglabā, lai gan dažās oficiālās ES valodās šajā regulā attiecībā uz apstiprināšanas sistēmu lieto terminus, kas atšķiras no Direktīvas 2006/88/EK terminiem.
- (127) Kaujot un pārstrādājot akvakultūras dzīvniekus, kuriem piemēro slimību kontroles pasākumus, var izplatīties pārnēsājamas dzīvnieku slimības, piemēram, ar pārstrādes uzņēmumu notekūdeņiem, kas satur patogēnus. Tādēļ apstiprinājums ir nepieciešams pārstrādes uzņēmumiem, kas attiecībā uz šādu kaušanu un apstrādi pilda riska mazināšanas pasākumus. Tādēļ šajā regulā vajadzētu paredzēt slimību kontrolei pakļautu akvakultūras pārtikas uzņēmumu apstiprināšanu.
- (128) Lai nodrošinātu, ka ir publiski pieejama atjaunināta informācija par reģistrētiem un apstiprinātiem uzņēmumiem, kompetentajai iestādei būtu jāizveido un jāuztur šādu

uzņēmumu reģistrs. Par informāciju, kas jāiekļauj akvakultūras novietņu reģistrā, un par lietvedības prasībām, kas izvirzītas akvakultūras novietnēm un pārvadātājiem, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.

- (129) Lai šajā regulā paredzētajiem noteikumiem par to, kā reģistrē un apstiprina akvakultūras novietnes un slimību kontrolei pakļautus akvakultūras pārtikas uzņēmumus, par lietvedību un par novietņu reģistriem nodrošinātu vienādus nosacījumus attiecībā uz īstenošanu, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt noteikumus par informēšanas pienākumiem, atkāpēm un citiem īstenošanas noteikumiem un reģistru un pierakstu darba specifikācijām.
- (130) Tā kā ūdensdzīvniekus lielākajā daļā gadījumu individuāli identificēt nav iespējams, būtisks rīks ūdensdzīvnieku izsekojamības nodrošināšanā ir akvakultūras novietņu, slimību kontrolei pakļautu akvakultūras pārtikas uzņēmumu un pārvadātāju lietvedība. Lietvedības pierakstiem ir svarīga nozīme arī novietņu veselības situācijas uzraudzībā.
- (131) Līdzīgi kā sauszemes dzīvniekiem, attiecībā uz ūdensdzīvnieku pārvietošanu ir nepieciešams noteikt saskaņotus noteikumus, arī noteikumus par dzīvnieku veselības sertificēšanu un pārvietošanas paziņošanu.
- (132) Direktīvā 2006/88/EK ir paredzēti ūdensdzīvnieku pārvietošanas noteikumi, kas vienlīdz piemērojami gan pārvietošanai dalībvalstu iekšienē, gan pāri to robežām. Attiecībā uz ūdensdzīvnieku pārvietošanas noteikumiem galvenais noteicošais faktors ir galamērķa dalībvalsts, zonu un nodalījumu veselības statuss attiecībā uz sarakstā norādītajām slimībām.
- (133) Tāda pati sistēma būtu jāparedz arī šajā regulā. Tomēr, lai rosinātu dalībvalstis sev paaugstināt ūdensdzīvnieku veselības statusu, būtu jāievieš daži pielāgojumi un papildu elastība.
- (134) Lai nodrošinātu, ka tiek kontrolēta ūdensdzīvnieku pārvietošana, attiecībā uz slimību profilakses pasākumiem, ko piemēro transportam, attiecībā uz konkrētiem noteikumiem noteiktu kategoriju ūdensdzīvnieku pārvietošanai dažādos nolūkos, attiecībā uz konkrētām prasībām vai atkāpēm attiecībā uz noteiktu veidu pārvietošanu, piemēram, pārvietošanu zinātniskiem mērķiem, un attiecībā uz papildu prasībām savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošanai būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (135) Lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad šajā regulā paredzēti noteikumi par pārvietošanu nav pietiekami vai nav piemēroti tam, lai ierobežotu noteiktas sarakstā norādītas slimības izplatīšanos, iespējams paredzēt pagaidu atkāpes un konkrētas prasības, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras uz ierobežotu laiku paredzēt īpašus pārvietošanas noteikumus vai atkāpes no tiem.
- (136) Savienībā akvakultūras ražošanā sugas un ražošanas sistēmas ir ļoti daudzveidīgas un šī daudzveidība strauji aug. Tādēļ var būt nepieciešams pieņemt dalībvalstu līmeņa pasākumus attiecībā uz slimībām, kas nav slimības, kuras saskaņā ar šo regulu uzskatāmas par sarakstā norādītām slimībām. Tomēr šādiem attiecīgās valsts kontroles pasākumiem vajadzētu būt pamatotiem, nepieciešamiem un samērīgiem ar mērķiem, kas jāsasniež. Turklāt tie nedrīkstētu skart pārvietošanu pāri dalībvalstu robežām, ja vien tas nav nepieciešams, lai novērstu slimības ievazāšanās vai kontrolētu tās

izplatīšanos. Valsts pasākumi, kas ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, būtu jāapstiprina un regulāri jāpārskata Savienības līmenī.

- (137) Patlaban sarakstā norādītās slimības tikai ļoti ierobežoti skar tādas dzīvnieku sugas, kas nav šajā regulā definētie sauszemes dzīvnieki vai ūdensdzīvnieki, piemēram, reptiļus, abiniekus, kukaiņus un citus. Tādēļ nav lietderīgi prasīt, lai minētajiem dzīvniekiem piemērotu visas šīs regulas normas. Tomēr, ja sarakstā norāda kādu slimību, kas skar sugas, kuras nav sauszemes dzīvnieki vai ūdensdzīvnieki, šīs regulas attiecīgās dzīvnieku veselības prasības būtu jāpiemēro minētajām sugām, lai nodrošinātu, ka ir iespējams veikt pietiekamus un samērīgus slimību profilakses un kontroles pasākumus.
- (138) Lai nodrošinātu, ka, ja kāda riska dēļ tas nepieciešams, ir iespējams paredzēt noteikumus tādu dzīvnieku, kas šajā regulā nav definēti kā sauszemes dzīvnieki vai kā ūdensdzīvnieki, un no šiem dzīvniekiem iegūtu reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanai, attiecībā uz tādu novietņu reģistrēšanu un apstiprināšanu, tādu lietvedību un reģistriem, identificēšanu un reģistrēšanu, prasībām attiecībā uz pārvietošanas izsekojamību, dzīvnieku veselības sertificēšanu un pašdeklarēšanas un pārvietošanas paziņošanas saistībām, kas attiecas uz minēto sugu dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 290. pantu.
- (139) Ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu vienādus nosacījumus tādu dzīvnieku veselību prasību īstenošanai, kas attiecas uz šīm citām dzīvnieku sugām un reproduktīvajiem produktiem un no tām iegūtiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras paredzēt sīki izstrādātus noteikumus par šīm prasībām.
- (140) Lai novērstu, ka Savienībā ievazājas sarakstā minētas slimības un no jauna radušās slimības, ir nepieciešams, lai būtu pieņemti iedarbīgi noteikumi par tādu dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu Savienībā, kas šādas slimības var pārnēsāt.
- (141) Prasībām attiecībā uz dzīvnieku un produktu ieviešanu Savienībā būtu jāatspoguļo prasības, kas izvirzītas tādu dzīvnieku un produktu pārvietošanai Savienības iekšienē, kas pieder vienai un tai pašai kategorijai, vienai un tai pašai sugai un kam paredzēts vienāds izmantojums.
- (142) Lai nodrošinātu, ka dzīvnieki, reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes produkti no trešām valstīm vai teritorijām atbilst dzīvnieku veselības prasībām, kuru sniegtās garantijas ir līdzvērtīgas Savienības tiesību aktos paredzētajām garantijām, ir būtiski vajadzīgs, lai uz Savienību eksportējošo trešo valstu vai teritoriju kompetentās iestādes tiem piemērotu pienācīgas kontroles. Vajadzības gadījumā, pirms pieņemt, ka šādus dzīvniekus, reproduktīvos produktus vai dzīvnieku izcelsmes produktus ievēd, būtu jāpārbauda izcelsmes trešās valsts vai teritorijas veselības statuss. Tādēļ tiesīgām uz Savienību eksportēt dzīvniekus un produktus un šajā nolūkā norādītām sarakstā vajadzētu būt tikai tādām trešām valstīm un teritorijām, kas var pierādīt, ka atbilst dzīvnieku veselības standartiem, kuri izvirzīti šo dzīvnieku un produktu ieviešanai Savienībā.

- (143) Attiecībā uz dažām dzīvnieku sugām un kategorijām un attiecīgajiem reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem pirms šīs regulas pieņemšanas dienas pieņemtajos Savienības aktos nav noteikti Savienības saraksti ar tām trešām valstīm un teritorijām, no kurām ir atļauta ieviešana Savienībā. Tādā gadījumā, kamēr nav pieņemti noteikumi saskaņā ar šo regulu, būtu jāatļauj dalībvalstīm noteikt, no kurām valstīm un teritorijām to teritorijā var atļaut ievest šādus dzīvniekus, reproduktīvus produktus un dzīvnieku izcelsmes produktus. To nosakot, dalībvalstīm būtu jāņem vērā kritēriji, kas šajā regulā noteikti attiecībā uz trešo valstu un teritoriju Savienības sarakstiem.
- (144) Lai nodrošinātu, ka dzīvnieku veselības prasības, kas šajā regulā paredzētas attiecībā uz ieviešanu Savienībā, tiek ievērotas un atbilst *OIE* Dzīvnieku veselības kodeksiem, visiem dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, ko ievie Savienībā, līdz vajadzētu būt izcelsmes trešās valsts vai teritorijas kompetentās iestādes izdotam veterinārajam sertifikātam, kurš apstiprina atbilstību visām dzīvnieku veselības prasībām, kas izvirzītas attiecībā uz ieviešanu Savienībā. Tomēr ir iespējams atkāpties no šā noteikuma attiecībā uz precēm, kas rada zemu dzīvnieku veselības risku.
- (145) Veterinārie sertifikāti var būt patstāvīgi dokumenti, taču sertificēšana Savienības tiesību aktos bieži vien ir pieprasīta citiem nolūkiem, piemēram, lai attiecībā uz dzīvniekiem vai produktiem sertificētu, ka ir ievērotas sabiedrības veselības vai dzīvnieku veselības prasības. Tas ir jāņem vērā. Lai līdz minimumam samazinātu administratīvo slogu un izmaksas, minētajos veterinārajos sertifikātos būtu arī jāatļauj iekļaut informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar citiem Savienības pārtikas un dzīvnieku barības tiesību aktiem.
- (146) Slimības var izplatīties ar citiem līdzekļiem, kas nav dzīvnieki, reproduktīvie produkti, dzīvnieku izcelsmes produkti un dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, un atvasināti produkti. Piemēram, slimība var izplatīties arī ar transportlīdzekļiem, pārvadāšanas konteineriem, sienu, salmiem, augu produktiem, materiāliem, kam iespējama iepriekšēja saskare ar inficētiem dzīvniekiem, un ar aprīkojumu. Ja nepieciešams, būtu jāveic pasākumi, lai novērstu, ka pa šiem ceļiem ar šiem līdzekļiem pārnēsā slimību.
- (147) Lai nodrošinātu, ka prasības attiecībā uz ieviešanu Savienībā ir pietiekami sīki izstrādātas, attiecībā uz tādu kritēriju papildināšanu un grozīšanu, pēc kuriem trešās valstis un teritorijas tiek norādītas sarakstā, pēc kuriem statuss minētajā sarakstā tiek apturēts vai atsaukts, attiecībā uz to noteikumu papildināšanu, saskaņā ar kuriem trešās valstīs un teritorijās apstiprina novietnes un nosaka atkāpes, attiecībā uz dzīvnieku veselības prasībām, kura attiecībā uz ieviešanu Savienībā izvirzītas sūtījumiem no trešām valstīm un teritorijām, attiecībā uz veterināro sertifikātu saturu un dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz slimības ierosinājumiem, citiem materiāliem, transportlīdzekļiem un aprīkojumu, ar kuriem var tikt pārnēsātas dzīvnieku slimības, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.
- (148) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus attiecībā uz dzīvnieku veselības prasību īstenošanu attiecībā uz dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumu ieviešanu Savienībā, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras cita starpā paredzēt noteikumus par tādu trešo valstu un teritoriju sarakstu, no kurām

Savienībā ir atļauts ievest dzīvniekus, reprodiktīvos produktus un dzīvnieku izcelsmes produktus, kā arī par veterināro sertifikātu paraugiem.

- (149) Pagātnes pieredze ir apliecinājusi, ka tad, kad dalībvalstīs vai trešās valstīs vai teritorijās, no kurām Savienībā ievad dzīvniekus vai produktus, uzliesmo nopietna slimība, lai ierobežotu slimības ievazāšanos un izplatīšanos, slimību profilakses un kontroles pasākumi ir jāveic nekavējoties. Šāda ārkārtas situācija var būt saistīta ar sarakstā minētām slimībām, slimībām, kas radušās no jauna, vai citiem dzīvnieku veselības apdraudējumiem. Minētajā kontekstā būtu jāpaskaidro, kurus no šajā regulā noteiktajiem slimību kontroles un profilakses pasākumu kopumiem var izmantot, ja ir sastopama sarakstā norādīta slimība, no jauna radusies slimība vai apdraudējums. Visos šajos gadījumos ir būtiski nepieciešams, lai pasākumus varētu veikt ļoti ātri un bez jebkādas kavēšanās. Tā kā šādi pasākumi ierobežotu pārvietošanu Savienības iekšienē vai uz Savienību, tie visos iespējamajos gadījumos būtu jāīsteno Savienības līmenī.
- (150) Lai nodrošinātu iedarbīgu un ātru reaģēšanu uz riskiem, kas rodas no jauna, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras noteikt ārkārtas pasākumus.
- (151) Pienācīgi pamatotos gadījumos Komisijai būtu jāpieņem tādi nekavējoties piemērojami īstenošanas akti, kas cita starpā attiecas uz slimību un sugu norādīšanu sarakstā, uz sarakstā norādītajām sugām, kurām jāpiemēro slimību profilakses un kontroles noteikumu kopumi, attiecībā uz Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu banku krājumu veidošanu, krājumiem, glabāšanu, piegādi un citām procedūrām, attiecībā uz specifisku slimības kontroles pasākumu un atkāpju noteikšanu uz ierobežotu laiku, attiecībā uz specifiskiem sauszemes dzīvnieku un ūdensdzīvnieku pārvietošanas noteikumiem uz ierobežotu laiku, attiecībā uz ārkārtas pasākumiem un attiecībā uz trešo valstu un teritoriju norādīšanu sarakstā saistībā ar ieviešanu Savienībā.
- (152) Šī regula nosaka vispārīgus un konkrētus noteikumus par profilaksi un kontroli attiecībā uz pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un nodrošina saskaņotu pieeju dzīvnieku veselībai visā Savienības teritorijā. Dažās jomās, piemēram, vispārīgi pienākumi attiecībā uz dzīvnieku veselību, paziņošana, uzraudzība, reģistrēšana un apstiprināšana vai izsekojamība, būtu jāatļauj dalībvalstīm piemērot papildu pasākumus vai stingrākus pasākumus dalībvalsts līmenī, vai arī tās jānodrošina šādi rīkoties. Tomēr šādi valstu pasākumi būtu jāatļauj tikai tad, ja tie nekaitē šajā regulā paredzētajiem dzīvnieku veselības mērķiem un ja tie nav pretrunā ar tajā paredzētajiem noteikumiem, un ar nosacījumu, ka tie neapgrūtina dzīvnieku un produktu pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz otru, ja vien tas nav nepieciešams, lai novērstu slimības ievazāšanos vai kontrolētu tās izplatīšanos.
- (153) Lai mazinātu administratīvo slogu, uz 152. apsvērumā minētajiem dalībvalstu pasākumiem būtu jāattiecinā vienkāršota paziņošanas procedūra. Pieredze ir apliecinājusi, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvā 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā³³ paredzētā vispārīgā paziņošanas procedūra ir bijis nozīmīgs rīks valstu tehnisko noteikumu

³³ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

kvalitātes virzīšanā un pilnveidošanā un nesaskaņotās vai daļēji saskaņotās jomās veicinājusi labāku pārredzamību, saprotamību un lietderību Tādēļ ir lietderīgi piemērot Direktīvā 98/34/EK paredzēto vispārīgo paziņošanas procedūru.

(154) Patlaban Savienības dzīvnieku veselības noteikumi ir paredzēti šādos Eiropas Parlamenta un Padomes tiesību aktos un saskaņā ar tiem pieņemtos turpmākos Komisijas aktos:

- Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā³⁴,
- Padomes 1977. gada 17. maija Direktīva 77/391/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus liellopu brucelozes, tuberkulozes un leikozes izskaušanai³⁵,
- Padomes 1977. gada 13. decembra Direktīva, 78/52/EEK, kas ievieš Kopienas kritērijus valstu plāniem liellopu brucelozes, tuberkulozes un enzootiskās leikozes paātrinātai izskaušanai³⁶,
- Padomes 1988. gada 14. jūnija Direktīva 88/407/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar sasaldētu mājas liellopu spermam un tās ievadumiem³⁷,
- Padomes 1980. gada 11. novembra Direktīva 80/1095/EEK, ar ko nosaka nosacījumus, kas paredzēti tam, lai padarītu un noturētu Kopienas teritoriju brīvu no klasiskā cūku mēra³⁸,
- Padomes 1982. gada 21. decembra Direktīva 82/894/EEK par dzīvnieku slimību paziņošanu Kopienā³⁹,
- Padomes 1989. gada 25. septembra Direktīva 89/556/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem un to importu no trešām valstīm⁴⁰,
- Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/429/EEK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar cūku sugu mājdzīvnieku spermam un tās importu⁴¹,

³⁴ OV L 121, 29.7.1964., 1977. lpp.

³⁵ OV L 145, 13.6.1977., 44. lpp.

³⁶ OV L 15, 19.1.1978., 34. lpp.

³⁷ OV L 194, 22.7.1988., 10. lpp.

³⁸ OV L 325, 1.12.1980., 1. lpp.

³⁹ OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.

⁴⁰ OV L 302, 19.10.1989., 1. lpp.

⁴¹ OV L 224, 18.8.1990., 62. lpp.

- Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīva 91/68/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas ietekmē aitu un kazu tirdzniecību Kopienā⁴²,
- Padomes 1991. gada 11. decembra Lēmums 91/666/EEK, ar ko nosaka Kopienas mutes un nagu sērgas vakcīnu rezerves izveidošanu⁴³,
- Padomes 1992. gada 29. aprīļa Direktīva 92/35/EEK, ar ko paredz kontroles noteikumus un pasākumus Āfrikas zirgu mēra apkarošanai⁴⁴,
- Padomes 1992. gada 13. jūlija Direktīva 92/65/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A(I) pielikumā⁴⁵,
- Padomes 1992. gada 14. jūlija Direktīva 92/66/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus Ņūkāsas slimības kontrolei⁴⁶,
- Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīva 92/118/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības prasības attiecībā uz tādu produktu tirdzniecību un ieviešanu Kopienā, uz kuriem neattiecas šādas prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma I daļā, un – attiecībā uz slimību izraisītājiem – īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvā 90/425/EEK⁴⁷,
- Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīva 92/119/EEK, ar ko ievieš vispārīgus Kopienas pasākumus noteiktu dzīvnieku slimību kontrolei un īpašus pasākumus saistībā ar cūku vezikulāro slimību⁴⁸,
- Padomes 1995. gada 22. jūnija Lēmums 95/410/EK, ar ko nosaka Somijai un Zviedrijai paredzēto kaušanai domāto mājputnu paraugu ņemšanas noteikumus mikrobioloģiskajai testēšanai, ko veic izcelsmes uzņēmumā⁴⁹
- Padomes 2000. gada 20. novembra Direktīva 2000/75/EK, ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarāla drudža kontrolei un apkarošanai⁵⁰,

⁴² OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.

⁴³ OV L 368, 31.12.1991., 21. lpp.

⁴⁴ OV L 157, 10.6.1992., 19. lpp.

⁴⁵ OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.

⁴⁶ OV L 260, 5.9.1992., 1. lpp.

⁴⁷ OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.

⁴⁸ OV L 62, 15.3.1993., 69. lpp.

⁴⁹ OV L 243, 11.10.1995., 25. lpp.

⁵⁰ OV L 327, 22.12.2000., 74. lpp.

- Padomes 2000. gada 20. marta Lēmums 2000/258/EK, ar ko tiek izraudzīta īpaša iestāde, kas atbildīga par tādu kritēriju noteikšanu, kas vajadzīgi, lai standartizētu seroloģiskos testus trakumsērgas vakcīnu efektivitātes pārraudzīšanai⁵¹,
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97⁵²,
- Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīva 2001/89/EK par Kopienas pasākumiem klasiskā cūku mēra kontrolei⁵³,
- Padomes 2002. gada 27. jūnija Direktīva 2002/60/EK, ar ko paredz īpašus noteikumus cīņai pret Āfrikas cūku mēri un groza Direktīvu 92/119/EEK attiecībā uz Tešenas slimību un Āfrikas cūku mēri⁵⁴,
- Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/99/EK, ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā⁵⁵,
- Padomes 2003. gada 29. septembra Direktīva 2003/85/EK par Kopienas pasākumiem mutes un nagu sērgas kontrolei, ar kuru atceļ Direktīvu 85/511/EEK un Lēmumus 89/531/EEK un 91/665/EEK un groza Direktīvu 92/46/EEK⁵⁶,
- Eiropas Parlamenta un Padomes ... Regula (ES) Nr. XXX/XXXX par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu, un ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 998/2003 [*Publikāciju birojs*]⁵⁷,
- Padomes 2003. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitū un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK⁵⁸,
- Padomes 2004. gada 26. aprīļa Direktīva 2004/68/EK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus par dažādu nagaiņu sugu dzīvnieku importu un tranzītu caur Kopienu, groza Direktīvas 90/426/EEK un 92/65/EEK un atceļ Direktīvu 72/462/EEK⁵⁹,

⁵¹ OV L 79, 30.3.2000., 40. lpp.

⁵² OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

⁵³ OV L 31, 1.12.2001., 5. lpp.

⁵⁴ OV L 192, 20.7.2002., 27. lpp.

⁵⁵ OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp.

⁵⁶ OV L 306, 22.11.2003., 1. lpp.

⁵⁷ OV L, lpp..

⁵⁸ OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.

⁵⁹ OV L 139, 30.4.2004., 321. lpp.

- Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/156/EK par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm⁶⁰,
- Padomes 2005. gada 20. decembra Direktīva 2005/94/EK, ar ko paredz Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei un atceļ Direktīvu 92/40/EEK⁶¹,
- Padomes 2006. gada 24. oktobra Direktīva 2006/88/EK par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli⁶²,
- Padomes 2008. gada 15. jūlija Direktīva 2008/71/EK par cūku identificēšanu un reģistrēšanu (ar ko kodificē Direktīvu 92/102/EEK)⁶³,
- Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/158/EK, par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ievēšanu no trešām valstīm⁶⁴.

(155) Noteikumi, kas paredzēti leģislatīvajos aktos, kuri minēti 154. apsvērumā, ir aizstājami ar šo regulu un turpmākiem Komisijas aktiem, kas jāpieņem saskaņā ar šo regulu. Attiecīgi šie tiesību akti būtu jāatceļ. Tomēr, lai nodrošinātu juridisko skaidrību un izvairīties no juridiskā vakuuma, atcelšanai būtu jāstājas spēkā tikai tad, kad saskaņā ar šo regulu ir pieņemti attiecīgie deleģētie akti un īstenošanas akti. Tāpēc ir nepieciešams, lai Komisija būtu pilnvarota noteikt dienas, no kurām minēto leģislatīvo aktu atcelšanai būtu jāstājas spēkā.

(156) Ir novecojuši un Savienības tiesību aktu skaidrības labad nepārprotami jāatceļ būtu šādi Padomes tiesību akti dzīvnieku veselības jomā: Padomes 1978. gada 25. jūlija Lēmums 78/642/EEK par veselības aizsardzības pasākumiem attiecībā uz Botsvānas Republiku⁶⁵; Padomes 1979. gada 24. janvāra Direktīva 79/110/EEK, ar ko Itālijas Republiku pilnvaro atlikt paziņošanu un īstenošanu attiecībā uz tās nacionālajiem plāniem liellopu brucelozes un tuberkulozes paātrinātā izskaušanā⁶⁶; Padomes 1981. gada 1. janvāra Direktīva 81/6/EEK, ar ko Grieķijas Republiku pilnvaro paziņot un īstenot nacionālos plānus attiecībā uz liellopu brucelozes un tuberkulozes paātrinātu izskaušanu⁶⁷; Padomes 1989. gada 24. jūlija Lēmums 89/455/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus, ar kuriem iedibina eksperimentālus trakumsērgas kontroles projektus, kas paredzēti tās izskaušanai vai profilaksei⁶⁸; Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/423/EEK, ar kuru izdara grozījumus Direktīvā 85/511/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus mutes un nagu sērgas pārbaudei⁶⁹; Padomes 1990. gada

⁶⁰ OV L 192, 23.7.2010., 1. lpp.

⁶¹ OV L 10, 14.1.2006., 16. lpp.

⁶² OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.

⁶³ OV L 213, 8.8.2008., 31. lpp.

⁶⁴ OV L 343, 22.12.2009., 74. lpp.

⁶⁵ OV L 213, 3.8.1978., 15. lpp.

⁶⁶ OV L 29, 3.2.1979., 24. lpp.

⁶⁷ OV L 14, 16.1.1981., 22. lpp.

⁶⁸ OV L 223, 2.8.1989., 19. lpp.

⁶⁹ OV L 224, 18.8.1990., 13. lpp.

13. decembra Lēmums 90/678/EEK, ar ko noteiktas Kopienas teritorijas daļas atzīst vai nu par oficiāli brīvām no cūku mēra vai brīvām no cūku mēra⁷⁰.

- (157) Šīs regulas prasības nebūtu jāpiemēro, pirms nav sākti piemērot visus deleģētos aktus un īstenošanas aktus, kas Komisijai jāpieņem saskaņā ar šo Regulu. Ir lietderīgi no dienas, kad stājas spēkā šī regula, līdz jauno noteikumu piemērošanas dienai paredzēt vismaz 36 mēnešus, lai attiecīgajiem operatoriem pietiktu laika pielāgoties.
- (158) Lai nodrošinātu juridisku noteiktību attiecībā uz to, kā piemēro dzīvnieku identificēšanas un reģistrēšanas noteikumus, slimību kontroles pasākumus attiecībā uz noteiktām zoonozēm un lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu, attiecībā uz dienu, kurā regulas (EK) Nr. 1760/2000, (ES) Nr. XXX/XXX [iepriekš 998/2003] un (EK) Nr. 21/2004 un direktīvas 92/66/EEK, 2000/75/EK, 2001/89/EK, 2002/60/EK, 2003/85/EK, 2005/94/EK un 2008/71/EK beidz piemērot, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290 pantu.
- (159) Šajā regulā paredzētās īstenošanas pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁷¹.
- (160) Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, pienācīgi apspriestos, arī ekspertu līmenī. Sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, Komisijai būtu jānodrošina, lai attiecīgie dokumenti vienlaicīgi, savlaicīgi un atbilstīgi tiktu nosūtīti Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (161) Šai regulai nevajadzētu radīt nesamērīgu administratīvu slogu vai ekonomiskas sekas maziem un vidējiem uzņēmumiem. Šajā regulā, pamatojoties uz apspriešanos ar ieinteresētajām personām, ir ņemta vērā mazo un vidējo uzņēmumu īpašā situācija. Tā kā sabiedriskās politikas mērķi ir aizsargāt dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību, iespēja tādiem uzņēmumiem piedāvāt vispārēju atkāpi no šīs regulas prasībām nav apsvērta. Tomēr, ņemot gan vērā iesaistītos riskus, minētajiem uzņēmumiem būtu jāpiešķir vairākas atkāpes no šīs regulas dažādajām prasībām.
- (162) Šīs regulas mērķus, proti, paredzēt dzīvnieku veselības noteikumus, kas tiktāl, ciktāl tos nereglamentē citos Savienības tiesību aktos paredzēti konkrēti noteikumi, attiektos uz dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, un uz citu materiālu, ar kura iesaisti var izplatīties pārnēsājamas dzīvnieku slimības, dalībvalstis vien pietiekami īstenojot nevar un efektīvāk tos var sasniegt Savienības līmenī ar vienota, koordinēta dzīvnieku veselības tiesiskā regulējuma starpniecību. Tāpēc šī regula atbilst Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 3. punktā noteiktajam subsidiaritātes principam. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

⁷⁰ OV L 373, 31.12.1990., 29. lpp.

⁷¹ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

I DAĻA VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. nodaļa *Priekšmets, darbības joma un definīcijas*

1. pants Priekšmets

1. Šī regula nosaka profilakses un kontroles noteikumus attiecībā uz dzīvnieku slimībām, kas ir pārnēsājamas uz dzīvniekiem vai uz cilvēkiem.

Šajos noteikumos ir paredzēta:

- a) I daļā – Savienības līmenī būtisku slimību prioritizēšana un kategorizēšana, pienākumu noteikšana attiecībā uz dzīvnieku veselību;
 - b) II daļā – slimību agrīna konstatēšana, paziņošana un ziņošana par tām, uzraudzība, izskaušanas programmas un statuss “brīvs no slimības”;
 - c) III daļā – informētība par slimībām, slimībgatavība un slimību kontrole;
 - d) IV daļā – novietņu un pārvadātāju reģistrēšana un apstiprināšana, dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumu pārvietošana un izsekojamība Savienības iekšienē;
 - e) V daļā – dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumu ieviešana un šādu sūtījumu eksportēšana no Savienības;
 - f) VI daļā – ārkārtas pasākumi, kas jāveic ar slimību saistītā ārkārtas situācijā.
2. Šā panta 1. punktā minētie noteikumi:
- a) nodrošina, ka:
 - i) lauksaimniecības un akvakultūras ražošana Savienībā ir ilgtspējīga,
 - ii) produktīvi darbojas iekšējais tirgus,
 - iii) mazinās negatīvā ietekme uz vidi, ko rada:
 - noteiktas slimības,
 - pasākumi, kas veikti slimību profilakses un kontroles nolūkā;
 - b) ņem vērā:

- i) kāda ir sakarība starp dzīvnieku veselību un:
 - sabiedrības veselību,
 - vidi un klimata pārmaiņu ietekmi,
 - pārtikas un dzīvnieku barības nekaitīgumu,
 - dzīvnieku labturību,
 - nodrošinātību ar pārtiku;
- ii) kādas ir slimību kontroles un profilakses pasākumu piemērošanas sekas ekonomikai, sociālajai jomai, kultūrai un videi.

2. pants

Regulas darbības joma

1. Šo regulu piemēro:
 - (a) turētiem dzīvniekiem un savvaļas dzīvniekiem;
 - (b) reproduktīvajiem produktiem;
 - (c) dzīvnieku izcelsmes produktiem;
 - (d) neskarot noteikumus, kas paredzēti ar Regulu (EK) Nr. 1069/2009 – dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem;
 - (e) infrastruktūrai, transportlīdzekļiem, aprīkojumam un jebkādiem citiem infekcijas ceļiem, kā arī materiāliem, ar kuru iesaisti izplatās vai var izplatīties pārnēsājamas dzīvnieku slimības.
2. Šo regulu piemēro pārnēsājamām slimībām, arī zoonozēm, neskarot noteikumus, kas paredzēti:
 - a) Lēmumā Nr. 2119/98/EK;
 - b) Regulā (EK) Nr. 999/2001;
 - c) Direktīvā 2003/99/EK;
 - d) Regulā (EK) Nr. 2160/2003.

3. pants

IV daļas darbības joma attiecībā uz reģistrēšanu, apstiprināšanu, izsekojamību un pārvietošanu

1. Regulas IV daļas I sadaļu piemēro:
 - a) sauszemes dzīvniekiem un dzīvniekiem, kas nav sauszemes dzīvnieki, bet var pārnēsāt slimības, kuras skar sauszemes dzīvniekus;

- b) no sauszemes dzīvniekiem ievāktiem reproduktīvajiem produktiem;
 - c) no sauszemes dzīvniekiem iegūtiem dzīvnieku izcelsmes produktiem.
2. Regulas IV daļas II sadaļu piemēro:
- a) ūdensdzīvniekiem un dzīvniekiem, kas nav ūdensdzīvnieki, bet var pārnēsāt slimības, kuras skar ūdensdzīvniekus;
 - b) no ūdensdzīvniekiem iegūtiem dzīvnieku izcelsmes produktiem.
3. Regulas IV daļas III sadaļu piemēro:
- a) dzīvniekiem, kas 4. panta 1. punkta 4. apakšpunktā nav definēti kā sauszemes dzīvnieki vai kā ūdensdzīvnieki;
 - b) reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes produkti, kas iegūti no citiem dzīvniekiem, kuri minēti a) punktā.
4. Lolojumdzīvniekiem nepiemēro IV daļas I sadaļas 1. un 3. nodaļu un II sadaļas 1. un 2. nodaļu.

4. pants
Definīcijas

1. Šajā regulā ir spēkā šādas definīcijas:
- (1) “dzīvnieki” ir mugurkaulnieki un bezmugurkaulnieki;
 - (2) “sauszemes dzīvnieki” ir putni, sauszemes zīdītāji, bites un kamenes;
 - (3) “ūdensdzīvnieki” ir šādu sugu dzīvnieki visās attīstības stadijās, arī olšūnas, sperma un gametas:
 - i) zivis, kas pieder virsklasei *Agnatha* un klasēm *Chondrichthyes* un *Sarcopterygii* un *Actinopterygii*,
 - ii) ūdens gliemji, kas pieder pie tipa *Mollusca*,
 - (iii) ūdens vēžveidīgie, kas pieder pie apakštipa *Crustacea*;
 - (4) “citi dzīvnieki” ir to sugu dzīvnieki, kas nav definēti kā sauszemes dzīvnieki vai ūdensdzīvnieki;
 - (5) “turēti dzīvnieki” ir cilvēku turēti dzīvnieki; attiecībā uz ūdensdzīvniekiem – akvakultūras dzīvnieki;
 - (6) “akvakultūra” ir ūdensdzīvnieku audzēšana, kur izmanto metodes, kuras izstrādātas, lai šo dzīvnieku produkciju palielinātu virs vides dabiskās uzturētspējas, un kur visās audzēšanas vai kultivēšanas stadijās līdz pat ievākšanai un arī tās laikā dzīvnieki paliek vienas vai vairāku fizisku vai juridisku personu īpašumā (neattiecas uz to savvaļas ūdensdzīvnieku ievākšanu

vai ķeršanu cilvēku patēriņam, kuri pēc tās īslaicīgi tiek turēti bez barošanas līdz kaušanai);

- (7) “akvakultūras dzīvnieks” ir jebkurš akvakultūrā audzēts ūdensdzīvnieks;
- (8) “savvaļas dzīvnieki” ir dzīvnieki, kas nav turēti dzīvnieki;
- (9) “mājputni” ir putni, ko audzē vai tur nebrīvē, lai:
 - a) ražotu:
 - i) gaļu,
 - ii) pārtikas olas,
 - iii) citus produktus;
 - b) atjaunotu medījamo putnu skaitu;
 - c) selekcionētu putnus, ko ražošanai, kāda minēta a) punktā;
- (10) “nebrīvē turēti putni” ir jebkuri putni, kas nav mājputni un ko nebrīvē tur tādā nolūkā, kurš nav minēts 9. punktā, arī putni, ko šādi tur priekšnesumiem, sacīkstēm, izstādēm, konkursiem, selekcijai vai pārdošanai;
- (11) “lolojumdzīvnieks” ir dzīvnieks, kas pieder kādai no I pielikuma sarakstā norādītajām sugām un:
 - a) ko tur mājsaimniecībā, vai, attiecībā uz ūdensdzīvnieku, nekomerciālā dekoratīvā akvārijā,
 - b) vai kas tiek pārvietoti, nekomerciālas pārvietošanas nolūkā pavadot lolojumdzīvnieka turētāju vai fizisku personu, kura darbojas lolojumdzīvnieka turētāja vārdā un ar viņa piekrišanu, un kas šādas nekomerciālas pārvietošanas laikā pastāvīgi ir lolojumdzīvnieka turētāja vai attiecīgās personas pārziņā;
- (12) “lolojumdzīvnieka turētājs” ir fiziska persona, kas tur lolojumdzīvnieku;
- (13) “nekomerciāla pārvietošana” ir tāda lolojumdzīvnieku pārvietošana, kuras tiešs vai netiešs mērķis nav finansiāls guvums vai īpašuma tiesību nodošana vai kura nav ar šādiem mērķiem saistīta;
- (14) “slimība” ir stāvoklis, kad dzīvniekiem ir infekcijas vai invāzijas, kam ir vai nav klīniskas vai patoloģiskas izpausmes un ko ir izraisījuši viens vai vairāki slimības ierosinātāji, kuri ir pārnēsājami uz dzīvniekiem vai cilvēkiem;
- (15) “sarakstā norādītās slimības” ir slimības, kas norādītas sarakstā saskaņā ar 5. panta 2. punktu;
- (16) “no jauna radusies slimība” ir slimība, kura nav sarakstā norādīta slimība un kura potenciāli var atbilst 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta kritērijiem, kas paredzēti sarakstā norādītām slimībām, jo:

- a) tā ir jauna slimība, kas radusies kāda pastāvoša slimību ierosinātāja evolūcijas vai maiņu rezultātā,
 - b) tā ir zināma slimība, kas izplatās uz jaunu ģeogrāfisku teritoriju vai jaunu populāciju, vai
 - c) slimībai ir iepriekš nepazīstams ierosinātājs vai tā ir pirmo reizi diagnosticēta slimība;
- (17) “slimības profils” ir 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie slimības kritēriji;
- (18) “sarakstā norādītās sugas” ir dzīvnieku sugas vai dzīvnieku sugu grupas, kas norādītas sarakstā saskaņā ar 7. panta 2. punktu, vai, attiecībā uz slimībām, kuras radušās no jauna, dzīvnieku sugas vai dzīvnieku sugu grupas, kas atbilst sarakstā norādīto sugu kritērijiem, kuri noteikti 7. panta 2. punktā;
- (19) “apdraudējums” ir kāda dzīvnieka organismā vai kādā produktā sastopams slimības ierosinātājs vai šāda dzīvnieka vai produkta stāvoklis, kuri var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku vai dzīvnieku veselību;
- (20) “risks” ir varbūtība, ar kādu var rasties, un apjoms, kādā var izpausties bioloģiskās un ekonomiskās sekas, ko izraisa kāda nelabvēlīga ietekme uz dzīvnieku vai sabiedrības veselību;
- (21) “biodrošība” ir tādu pārvaldības un fizisko pasākumu kopums, kuru nolūks ir samazināt risku, ka dzīvnieku slimības ievazāsies, izvēršīsies un izplatīsies:
- a) kādā dzīvnieku populācijā vai
 - b) kādā novietnē, zonā, nodalījumā, transportlīdzeklī vai jebkādā citā kompleksā, telpās vai vietā;
- (22) “operators” ir fiziska vai juridiska persona, kuru pārziņā ir dzīvnieki un produkti, arī dzīvnieku turētāji un pārvadātāji, bet ne lolojumdzīvnieku turētāji vai veterinārārsti;
- (23) “dzīvnieku speciālists” ir fiziska vai juridiska persona, kas profesionāli ir saistīta ar dzīvniekiem vai produktiem un kas nav operators vai veterinārārstis;
- (24) “novietne” ir jebkādas telpas, struktūra vai jebkāda vide, kurā tur dzīvniekus vai reproduktīvos produktus, bet ne:
- a) mājsaimniecības, kurās tur lolojumdzīvniekus,
 - b) nekomerciāli akvāriji, kuros tur ūdensdzīvniekus,
 - c) veterināru prakses vai klīnikas;
- (25) “reproduktīvie produkti” ir:
- a) mākslīgai pavairošanai paredzēta sperma, sēkla, ovocīti un embriji,

- b) inkubējamas olas;
- (26) “dzīvnieku izcelsmes produkti” ir:
- a) dzīvnieku izcelsmes pārtika, tostarp medus un asinis,
 - b) dzīvas gliemenes, dzīvi adatādaini, dzīvi tunikāti un dzīvi jūras gliemeži, kas paredzēti lietošanai pārtikā,
 - c) dzīvnieki, kas nav b) apakšpunktā minētie dzīvnieki un ko paredzēts sagatavot, lai dzīvus nogādātu galapatērētājam;
- (27) “dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti” ir veseli dzīvnieku ķermeņi vai to daļas, dzīvnieku izcelsmes produkti vai citi no dzīvniekiem iegūti produkti, kas nav paredzēti lietošanai pārtikā, izņemot reproduktīvos produktus;
- (28) “atvasināti produkti” ir produkti, kuri iegūti vienā vai vairākās dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apstrādēs, pārveidēs vai pārstrādes posmos;
- (29) “produkti” ir:
- a) reproduktīvie produkti;
 - b) dzīvnieku izcelsmes produkti;
 - c) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasināti produkti;
- (30) “oficiālā kontrole” nozīmē oficiālu kontroli, kas definēta Regulas (ES) XXX/XXX [*Publikāciju birojam ievietot Regulas par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām numuru*] 2. panta 1. punktā;
- (31) “veselības statuss” ir ar visām attiecīgajai sugai sarakstā norādītajām slimībām saistīts slimību statuss, ko attiecina uz:
- a) kādu dzīvnieku;
 - b) dzīvniekiem, kuri ir:
 - i) kādā novietnē,
 - ii) kādā nodaļumā,
 - iii) kādā zonā,
 - iv) kādā dalībvalstī,
 - v) kādā trešā valstī vai teritorijā;
- (32) “zona” ir:
- a) attiecībā uz sauszemes dzīvniekiem – skaidri definēta kādas dalībvalsts, trešās valsts vai teritorijas daļa, kurā atrodas dzīvnieku apakšpopulācija ar stingri noteiktu veselības statusu attiecībā uz kādu konkrētu slimību

vai slimībām, kam piemēro attiecīgus uzraudzības, slimību kontroles un biodrošības pasākumus;

b) attiecībā uz ūdensdzīvniekiem – nošķirta hidroloģiska sistēma, kam ir konkrēts veselības statuss attiecībā uz kādu konkrētu slimību vai konkrētām slimībām un kas veido vienā no šādiem punktiem minētu teritoriju:

i) viss ūdensguves baseins no ūdensceļa izteces līdz grīvai vai ezeram,

ii) vairāki ūdensguves baseini,

iii) daļa no ūdensguves baseina (no ūdensceļa izteces līdz šķērslim, kas novērš konkrētas slimības vai slimību ievazāšanos),

iv) daļa no piekrastes teritorijas ar precīzu ģeogrāfisku norobežojumu,

v) grīva ar precīzu ģeogrāfisku norobežojumu;

(33) “ūdensguves baseins” ir teritorija vai baseins, ko veido zeme, kuru dabīgi norobežo, piemēram, pauguri vai kalni, un kurā satek visi noteces ūdeņi;

(34) “nodalījums” ir tāda dzīvnieku apakšpopulācija, ko tur vienā vai vairākās novietnēs, savukārt, attiecībā uz ūdensdzīvniekiem, vienā vai vairākās akvakultūras novietnēs, kam ir vienota biodrošības pārvaldības sistēma un stingri noteikts veselības statuss attiecībā uz kādu konkrētu slimību vai slimībām, un kam piemēro attiecīgus uzraudzības, slimību kontroles un biodrošības pasākumus;

(35) “karantīna” ir tāda dzīvnieku turēšana kompetentās iestādes kontrolētā izolācijā bez tiešas vai netiešas saskares ar citiem dzīvniekiem, lai, dzīvniekus norādīto laiku novērojot un attiecīgā gadījumā testējot vai ārstējot, nenotiktu slimību izplatīšanās;

(36) “epidemioloģiskā vienība” ir dzīvnieku grupa, kurai ir vienāda eksponētības varbūtība attiecībā uz kādu slimības ierosinātāju;

(37) “uzliesmojums” ir viens vai vairāki slimības gadījumi novietnē, mājsaimniecībā vai citā vietā, kur tiek turēti vai atrodas dzīvnieki;

(38) “slimības gadījums” ir oficiāli apstiprināts gadījums, kur dzīvam vai mirušam dzīvniekam konstatēta jebkāda sarakstā norādīta vai no jauna radusies slimība;

(39) “ierobežojumu zona” ir zona, kurā piemēro dažu dzīvnieku vai produktu pārvietošanas ierobežojumus un citus slimību kontroles pasākumus, lai novērstu konkrētas slimības izplatīšanos teritorijās, kurās ierobežojumus nepiemēro; ierobežojumu zonā attiecīgā gadījumā var ietilpt aizsardzības un uzraudzības zonas;

(40) “aizsardzības zona” ir tāda zona ar vienu vai vairākiem slimības gadījumiem, kura ir izveidota pēc uzliesmojuma oficiālas apstiprināšanas un kurā tiek

piemēroti slimību kontroles pasākumi, lai novērstu šīs slimības izplatīšanos no šīs zonas;

- (41) “uzraudzības zona” ir zona, kura ir izveidota pēc slimības oficiālas apstiprināšanas, atrodas ap aizsardzības zonu un kurā tiek piemēroti slimību kontroles pasākumi, lai novērstu šīs slimības izplatīšanos no šīs zonas un no aizsardzības zonas;
- (42) “inkubējamās olas” ir mājputnu dētas olas, kas paredzētas inkubēšanai;
- (43) “nagaiņi” ir II pielikuma sarakstā norādītie dzīvnieki;
- (44) “reproduktīvo produktu novietne” ir:
- a) novietne, kas paredzēta reproduktīvo produktu vākšanai, ražošanai, apstrādāšanai un glabāšanai,
 - b) inkubators;
- (45) “inkubators” ir novietne, kurā tiek vāktas, uzglabātas, inkubētas un perinātas olas, lai iegūtu:
- a) inkubācijai paredzētas olas,
 - b) diennakti vecus cāļus vai citu sugu jaunizperētus mazuļus;
- (46) “pāravadātājs” ir operators, kas pārvadā dzīvniekus savām vai trešās puses vajadzībām;
- (47) “norobežota novietne” ir jebkāda pastāvīga, ģeogrāfiski ierobežota novietne, kura izveidota brīvprātīgi un apstiprināta pārvietošanas nolūkiem un kurā dzīvnieki:
- (a) tiek turēti vai vairoti tādiem nolūkiem kā izstādes, izglītība, sugu saglabāšana vai pētniecība,
 - (b) turēti norobežoti un nošķirti no apkārtējās vides,
 - (c) atrodas stingrā dzīvnieku veselības uzraudzībā un uz tiem attiecas stingri biodrošības pasākumi;
- (48) “savākšanas operācija” ir turētu sauszemes dzīvnieku savākšana no vairākām novietnēm uz periodu, kas ir īsāks nekā attiecīgajai dzīvnieku sugai obligātais uzturēšanās periods;
- (49) “uzturēšanās periods” ir minimālais periods, kura laikā dzīvniekam jāuzturas kādā novietnē, pirms to no šīs novietnes pārvieto;
- (50) “*IMSOC*” ir datorizētā informācijas pārvaldības sistēma, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. XXX/XXX [*Publikāciju birojam jāievieto Regulas par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām numurs*] 130. panta 1. punktā;

- (51) “slimību kontrolei pakļauts no ūdensdzīvniekiem iegūtas pārtikas uzņēmums” ir jebkurš pārtikas uzņēmums, kas ir apstiprināts saskaņā šādiem noteikumiem:
- a) Regulas (EK) Nr. 853/2004 4. pantu attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku apstrādāšanu pārtikā;
 - b) šīs regulas 177. pantu attiecībā uz ūdensdzīvnieku kaušanu slimību kontroles nolūkos saskaņā ar III daļas II sadaļu.

2. Komisijai ir tiesības saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par šādu sarakstu grozījumiem:

- a) I pielikumā norādītais lolojumdzīvnieku saraksts;
- b) II pielikumā norādītais nagaiņu saraksts.

2. nodaļa

Sarakstā norādītās slimības un no jauna radušās slimības un sarakstā norādītās sugas

5. pants

Slimību norādīšana sarakstā

1. Šajā regulā noteiktos konkrētām slimībām paredzētos noteikumus par slimību profilaksi un kontroli piemēro:
 - a) sarakstā norādītajām slimībām;
 - b) slimībām, kas radušās no jauna.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka sarakstā norādīto slimību sarakstu, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā.

Minētajā sarakstā ir slimības, kas, ievērojot 6. pantā noteiktos kritērijus attiecībā uz slimību norādīšanu sarakstā, atbilst nosacījumiem, kuri paredzēti turpmāk šā punkta a) un b) apakšpunktā:

- a) slimības, kas var būtiski ietekmēt vismaz vienu no šādiem aspektiem:
 - i) sabiedrības veselība,
 - ii) lauksaimniecības vai akvakultūras ražošana vai saistītās ekonomikas nozares,
 - iii) dalībvalstu un attiecīgā gadījumā trešo valstu vai teritoriju sabiedrība,
 - iv) vide;
- b) slimības, attiecībā uz kurām ir pieejami vai var tikt izstrādāti riska mazināšanas pasākumi, kas ir samērīgi ar šādu slimību radītajiem riskiem.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotu nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, kas saistīti ar slimību, kura ir no jauna radies risks ar ļoti būtisku ietekmi, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas jāpieņem nekavējoties saskaņā ar 255. panta 3. punktā minēto procedūru.

6. pants

Kritēriji, pēc kuriem slimības norāda sarakstā

1. Nosakot, vai kāda slimība atbilst nosacījumiem attiecībā uz norādīšanu sarakstā saskaņā ar 5. panta 2. punktu, Komisija ņem vērā šādus kritērijus:
 - a) kāds ir slimības profils, kurā ietilpst:
 - i) kādu dzīvnieku sugu slimība skar,
 - ii) kāda ir saslimstība ar slimību un mirstība no tās dzīvnieku populācijās,
 - iii) kāds ir slimības zoonotiskais raksturojums,
 - iv) kāda ir slimības spēja kļūt rezistentai pret terapijām,
 - v) vai un kā slimības persistē kādā dzīvnieku populācijā vai vidē,
 - vi) pa kādiem ceļiem un cik ātri slimības tiek pārnēsātas dzīvnieku vidū un, attiecīgā gadījumā, starp dzīvniekiem un cilvēkiem,
 - vii) vai slimība Savienībā ir vai nav sastopama, kāds ir tās ģeogrāfiskais sadalījums un, attiecībā uz slimībām, kas Savienībā nav sastopamas, kāds ir risks, ka tā ievazāsies Savienībā,
 - viii) vai pastāv diagnostikas un slimību kontroles instrumenti;
 - b) kā slimība ietekmē:
 - i) lauksaimniecības un akvakultūras ražošanu un citas ekonomikas daļas:
 - kādā līmenī ir slimības klātbūtne Savienībā,
 - kāds ir produkcijas zudums slimības dēļ,
 - kādi ir citi zaudējumi;
 - ii) cilvēku veselību:
 - kāda ir slimības pārnēsājamība starp dzīvniekiem un cilvēkiem,
 - kāda ir slimības pārnēsājamība starp cilvēkiem,
 - cik smagas ir cilvēkiem sastopamās slimības formas,

- vai cilvēkiem ir pieejama iedarbīga profilakse vai medicīniskā ārstēšana;
 - iii) dzīvnieku labturību,
 - iv) bioloģisko daudzveidību un vides piesārņotību;
 - c) kādā mērā slimība spēj izraisīt krīzes situācijas un kāds ir tās izmantošanas potenciāls bioterrorismā;
 - d) cik praktiski īstenojami, pieejami un iedarbīgi ir šādi slimību profilakses un kontroles pasākumi:
 - i) diagnostikas instrumenti un kapacitāte,
 - ii) vakcinēšana,
 - iii) medicīniskā ārstēšana,
 - iv) biodrošības pasākumi,
 - v) dzīvnieku un produktu pārvietošanas ierobežojumi,
 - vi) dzīvnieku kaušana un likvidēšana;
 - e) slimību profilakses un kontroles pasākumu ietekme šādos aspektos:
 - i) tiešās un netiešās izmaksas skartajās nozarēs un ekonomikā kopumā,
 - ii) to sociālā pieņemamība,
 - iii) slimības skarto turēto dzīvnieku un savvaļas dzīvnieku apakšpopulāciju labturība;
 - iv) vide un bioloģiskā daudzveidība.
2. Lai ņemtu vērā tehnikas progresu, zinātnes sasniegumus un attiecīgo starptautisko standartu maiņas, Komisija attiecībā uz šā panta 1. punktā paredzēto kritēriju grozījumiem ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 253. pantu.

7. pants
Sugu norādīšana sarakstā

1. Šajā regulā noteiktos konkrētām slimībām paredzētos noteikumus attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām un saskaņā ar šo regulu pieņemtos noteikumus piemēro sarakstā norādītām sugām.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka sugu sarakstu, kā minēts 1. punktā.

Minētajā sarakstā ir norādītas tādas dzīvnieku sugas vai dzīvnieku sugu grupas, kas attiecībā uz konkrētu sarakstā norādītu slimību izplatīšanos rada ievērojamu risku, un ņemti vērā šādi kritēriji:

- a) kāda ir riskam pakļautās dzīvnieku populācijas uzņēmība;
- b) cik ilgs dzīvniekiem ir inkubācijas periods un infekciozais periods;
- c) vai minētie dzīvnieki var būt konkrēto slimību nēsātāji un kādā mērā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotu nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, kas saistīti ar slimību, kura ir no jauna radies risks ar ļoti būtisku ietekmi, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties saskaņā ar 255. panta 3. punktā minēto procedūru.

8. pants

Slimību profilakses un kontroles noteikumu piemērošana sarakstā norādītām slimībām

1. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka, kā sarakstā norādītām slimībām piemēro slimību profilakses un kontroles noteikumus, kas minēti šādos punktos:
 - a) sarakstā norādītas slimības, kam piemēro tādus noteikumus par:
 - i) informētību par slimībām un slimībgatavību, kas paredzēti III daļas I sadaļā, un slimību kontroles pasākumiem, kas paredzēti III daļas II sadaļas 1. nodaļā,
 - ii) nodalījumu veidošanu, kas paredzēti 37. panta 1. punktā;
 - b) sarakstā norādītas slimības, kam piemēro tādus slimību profilakses un kontroles noteikumus par:
 - i) obligātajām izskaušanas programmām, kas paredzēti 30. panta 1. punktā,
 - ii) no slimības brīvajām dalībvalstīm un zonām, kas paredzēti 36. pantā,
 - iii) nodalījumu veidošanu, kas paredzēti 37. panta 2. punktā,
 - iv) slimību kontroles pasākumiem, kas paredzēti III daļas II sadaļas 2. nodaļā;
 - c) sarakstā norādītas slimības, kam piemēro tādus slimību profilakses un kontroles noteikumus par:
 - i) brīvprātīgo izskaušanu, kas paredzēti 30. panta 2. punktā,
 - ii) no slimības brīvajām dalībvalstīm un zonām, kas paredzēti 36. pantā,
 - iii) nodalījumu veidošanu, kas paredzēti 37. panta 2. punktā,
 - iv) slimību kontroles pasākumiem, kas paredzēti III daļas II sadaļas 2. nodaļā;

- d) sarakstā norādītas slimības, kam piemēro tādus slimību profilakses un kontroles noteikumus par:
 - i) Savienības iekšienē veiktu pārvietošanu, kas paredzēti IV daļas I sadaļas 3.–7. nodaļā un II sadaļas 2., 3. un 4. nodaļā,
 - ii) ievešanu Savienībā un eksportu no Savienības, kas paredzēti V daļā;
- e) sarakstā norādītas slimības, kam piemēro tādus slimību profilakses un kontroles noteikumus par:
 - i) paziņošanu un ziņošanu, kas paredzēti II daļas 1. nodaļā,
 - ii) uzraudzību, kas paredzēti II daļas 2. nodaļā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotu nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, kas saistīti ar slimību, kura ir no jauna radies risks ar ļoti būtisku ietekmi, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties saskaņā ar 255. panta 3. punktā minēto procedūru.

- 2. Pieņemot 1. punktā paredzētos īstenošanas aktus, Komisija ņem vērā šādus kritērijus:
 - a) kādā līmenī slimība ietekmē dzīvnieku un sabiedrības veselību, dzīvnieku labturību un ekonomiku;
 - b) kāda ir slimības izplatība, tās sastopamība un tās ģeogrāfiskais sadalījums Savienībā;
 - c) cik pieejami, praktiski īstenojami un iedarbīgi ir tie dažādie slimību profilakses un kontroles pasākumu kopumi, kas attiecībā uz minēto slimību paredzēti šajā regulā.

3. nodaļa

Pienākumi attiecībā uz dzīvnieku veselību

1. IEDAĻA

OPERATORI, DZĪVNIEKU SPECIĀLISTI UN LOLOJUMDZĪVNIEKU TURĒTĀJI

9. pants

Pienākumi attiecībā uz dzīvnieku veselības un biodrošības pasākumiem

- 1. Operatori, dzīvnieku speciālisti un lolojumdzīvnieku turētāji:
 - a) ir atbildīgi par tādu turētu dzīvnieku veselību un par tādu produktu veselīgumu, kas ir to pārziņā;

- b) lai nodrošinātu šādu turēto dzīvnieku veselību un produktu veselīgumu un lai novērstu, ka šādu turētu dzīvnieku vidū vai šādos produktos (kas ir minēto personu pārziņā) tiek ievazātas, izvēršas un vairojas un no tiem izplatās slimības – ja vien tas nav īpaši atļauts zinātniskos nolūkos – , veic pienācīgus biodrošības pasākumus, kuros ir ņemti vērā iesaistītie riski un kuri ir piemēroti:
- i) turēto dzīvnieku un produktu kategorijām un dzīvnieku sugām,
 - ii) ražošanas veidam.
2. Par biodrošības pasākumiem, kas papildina šā panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos noteikumus, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 253. pantu.

10. pants
Pamatzināšanas par dzīvnieku veselību

1. Operatori un dzīvnieku speciālisti iegūst zināšanas par:
- a) dzīvnieku slimībām, arī tādām slimībām, ko iespējams pārnēsāt uz cilvēkiem;
 - b) biodrošības principiem;
 - c) mijiedarbību starp dzīvnieku veselību, dzīvnieku labturību un cilvēku veselību.
2. Saskaņā ar 1. punktu prasīto zināšanu saturs un apjoms ir atkarīgs no tā:
- a) par kādām turēto dzīvnieku kategorijām un sugām vai kādiem produktiem tie ir atbildīgi;
 - b) kāds ir ražošanas veids;
 - c) kādi ir veiktie uzdevumi.
3. Šā panta 1. punktā paredzētās zināšanas iegūst vienā no šādiem veidiem:
- a) profesionālā pieredzē vai apmācībā;
 - b) esošās lauksaimniecības vai akvakultūras nozaru programmās, kas attiecas uz dzīvnieku veselību;
 - c) formālā izglītībā.

2. IEDAĻA
VETERINĀRĀRSTI UN ŪDENSdzīvnieku VESELĪBAS SPECIĀLISTI

11. pants
Veterinārārstu un ūdensdzīvnieku veselības speciālistu pienākumi

1. Veterinārārsti, darbojoties šīs regulas darbības jomā:

- a) veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai novērstu, ka ievazājas, izvēršas un izplatās slimības;
 - b) nodrošina slimību agrīnu konstatēšanu, slimības pirms simptomātiskas ārstēšanas sākuma izslēdzot vai apstiprinot ar pareizu diagnozi un diferenciāldiagnozi;
 - c) aktīvi piedalās:
 - i) izpratnes vairošanā par dzīvnieku veselību,
 - ii) slimību profilaksē,
 - iii) slimību agrīnā konstatēšanā un ātrā reagēšanā uz tām;
 - d) sadarbojas ar kompetento iestādi, operatoriem, dzīvnieku speciālistiem un lolojumdzīvnieku turētājiem šajā regulā paredzēto slimību profilakses un kontroles pasākumu piemērošanā.
2. Ūdensdzīvnieku veselības speciālisti ar ūdensdzīvniekiem var veikt darbības, kas saskaņā ar šo regulu ir piekritis veterinārārstiem, ja vien šie speciālisti minētajam nolūkam ir pilnvaroti ar valsts tiesību aktiem. Šādā gadījumā uz minētajiem ūdensdzīvnieku veselības speciālistiem attiecas 1. punkts.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par tādu veterinārārstu un ūdensdzīvnieku veselības speciālistu kvalifikāciju, kas ir šīs regulas darbības jomā.

3. IEDAĻA **DALĪBVALSTIS**

12. pants *Dalībvalstu pienākumi*

1. Lai nodrošinātu, ka par dzīvnieku veselību kompetentā iestāde spēj veikt nepieciešamos un pienācīgos pasākumus un īstenot darbības, kā prasa šī regula, dalībvalstis gādā, lai tai būtu:
- a) kvalificēti darbinieki, infrastruktūra, aprīkojums, finanšu resursi un produktīva organizatoriskā struktūra, kas aptver visu dalībvalsts teritoriju;
 - b) pieejamas tādas laboratorijas ar kvalificētiem darbiniekiem, infrastruktūru, aprīkojumu un finanšu resursiem, lai būtu nodrošināta sarakstā norādīto slimību un no jauna radušos slimību ātra un precīza diagnosticēšana un diferenciāldiagnosticēšana;
 - c) pietiekami apmācīti veterinārārsti, kas ir iesaistīti tādu 11. pantā norādīto darbību veikšanā, kas ir piekritis šīs regulas darbības jomai.

2. Dalībvalstis atbalsta, ka operatori un dzīvnieku speciālisti iegūst, uztur un pilnveido 10. pantā minētās pamatzināšanas par dzīvnieku veselību ar attiecīgu lauksaimniecības vai akvakultūras nozaru programmu vai formālas izglītības starpniecību.

13. pants

Kā kompetentā iestāde deleģē citas oficiālas darbības

1. Kompetentā iestāde veterinārārstiem var deleģēt vienu vai vairākas šādas darbības:
- a) darbības, kas attiecas uz paziņošanu un ziņošanu, kā paredzēts II daļas 1. nodaļā, un uzraudzību, kā paredzēts attiecīgās daļas 2. nodaļā;
 - b) darbības, kas saistītas ar:
 - i) III daļā paredzēto informētību par slimībām, slimībgatavību un slimību kontroli,
 - ii) IV daļā paredzēto reģistrēšanu, apstiprināšanu, izsekojamību un pārvietošanu,
 - iii) VI daļā paredzētajiem ārkārtas pasākumiem.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par:
- a) to, kādos apstākļos un ar kādiem nosacījumiem deleģē 1. punktā paredzētās darbības;
 - b) to, kuras citas darbības papildus 1. punktā paredzētajām darbībām var deleģēt veterinārārstiem, kādos apstākļos un ar kādiem nosacījumiem to var darīt,
 - c) prasību minimumu attiecībā uz 12. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto veterinārārstu apmācību.

Minētos deleģētos aktus Komisija pieņem, ņemot vērā šo uzdevumu raksturu un Savienības un dalībvalstu starptautiskās saistības.

14. pants

Sabiedrības informēšana

Ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka dzīvnieki vai produkti var radīt risku, kompetentā iestāde pienācīgi rīkojas, lai plašāku sabiedrību informētu par minētā riska raksturu un par pasākumiem, ko pieņem vai gatavojas pieņemt minētā riska novēršanai vai kontrolēšanai, ņemot vērā šā riska raksturu, nopietnību un mērogu un sabiedrības intereses attiecībā uz informēšanu.

4. IEDAĻA

LABORATORIJAS, KOMPLEKSI UN CITAS FIZISKAS UN JURIDISKAS PERSONAS, KAS RĪKOJAS AR SLIMĪBU IEROSINĀTĀJIEM, VAKCĪNĀM UN CITIEM BIOĻĢISKAS CILMES PRODUKTIEM

15. pants

Pienākumi, kas attiecas uz laboratorijām, kompleksiem un citiem, kuri rīkojas ar slimību ierosinātājiem, vakcīnām un citiem bioloģiskas cilmes produktiem

1. Laboratorijas, kompleksi un citas fiziskas vai juridiskas personas, kas rīkojas ar slimību ierosinātājiem pētniecības, izglītības, diagnostikas vai vakcīnu un citu bioloģiskas cilmes produktu ražošanas nolūkos, ņemot vērā starptautiskos standartus, ja tādi ir:
 - a) veic attiecīgus biodrošības, biodrošuma un bionorobežošanas pasākumus, kas novērš, ka slimību ierosinātāji izkļūst ārpus tādas laboratorijas vai cita kompleksa, kurā pētnieciskos nolūkos rīkojas ar slimību ierosinātājiem, un pēc tam nonāk saskarē ar dzīvniekiem;
 - b) gādā, lai slimības ierosinātāji, vakcīnas un citi bioloģiskas cilmes produkti starp laboratorijām vai citiem kompleksiem tiktu pārvietoti tā, lai neradītu risku izplatīt sarakstā norādītās slimības un no jauna radušās slimības.
2. Komisija ir pilnvarota attiecībā uz laboratorijām, kompleksiem un citām fiziskām vai juridiskām personām, kas rīkojas ar slimību ierosinātājiem, vakcīnām un citiem bioloģiskas cilmes produktiem, pieņemot tādus deleģētos aktus saskaņā ar 253. pantu, kas attiecas uz:
 - a) biodrošības, biodrošuma un bionorobežošanas pasākumiem;
 - b) prasībām, ko izvirza slimību ierosinātāju, vakcīnu un citu bioloģiskas cilmes produktu pārvietošanai.

II DAĻA

SLIMĪBU PAZIŅOŠANA UN ZIŅOŠANA, UZRAUDZĪBA, IZSKAUŠANAS PROGRAMMAS, STATUSS “NO SLIMĪBAS BRĪVS”

1. nodaļa

Slimību paziņošana un ziņošana

16. pants

Paziņošana dalībvalstīs

1. Fiziskas un juridiskas personas nekavējoties paziņo:
 - a) kompetentajai iestādei par 8. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētas sarakstā norādītas slimības uzliesmojumu vai aizdomām par to;
 - b) veterinārārstam par tādu anomālu mirstību un citām nopietnām slimības pazīmēm vai tādu būtiski mazinājušos dzīvnieku ražību, kā cēlonis nav noskaidrots un kas papildus jāizmeklē, arī ņemot paraugus laboratoriskai izpētei, ja attiecīgajā situācijā tas nepieciešams.
2. Dalībvalstis var lemt, ka 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos paziņojumus adresē kompetentajai iestādei.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par:
 - a) kritērijiem, pēc kā atzīst, ka ir iestājušies šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie apstākļi, kuros nepieciešama paziņošana;
 - b) sīki izstrādātiem noteikumiem par šā panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto papildu izmeklēšanu.

17. pants

Savienības līmeņa paziņošana

1. Dalībvalstis Komisijai un citām dalībvalstīm nekavējoties paziņo par jebkādiem tādu sarakstā norādīto slimību uzliesmojumiem, kuras minētas 8. panta 1. punkta e) apakšpunktā un par kurām ir prasīts nekavējoties paziņot, lai nodrošinātu, ka laikus īsteno nepieciešamos riska pārvaldības pasākumus, ņemot vērā slimības profilu.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajā paziņojumā iekļauj šādu informāciju par uzliesmojumiem:
 - a) slimības ierosinātājs un attiecīgā gadījumā tā apakštips,

- b) datumi, kad radušās aizdomas par uzliesmojumu un kad tas apstiprināts,
 - c) uzliesmojuma vieta,
 - d) jebkādi saistīti uzliesmojumi,
 - e) dzīvnieki, ko uzliesmojums skāris,
 - f) visi slimību kontroles pasākumi, kas veikti sakarā ar uzliesmojumu,
 - g) sarakstā norādīto slimību iespējamā vai zināmā izcelsme,
 - h) izmantotās diagnostikas metodes.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka, par kurām sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 8. panta 1. punkta e) apakšpunktā, dalībvalstīm nekavējoties jāpaziņo saskaņā ar šā panta 1. punktu.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

18. pants *Savienības ziņošana*

1. Dalībvalstis Komisijai un citām valstīm ziņo informāciju par sarakstā norādītajām slimībām, kuras minētas 8. panta 1. panta e) apakšpunktā un attiecībā uz kurām:
- a) par uzliesmojumiem nav nepieciešams nekavējoties paziņot saskaņā ar 17. panta 1. punktu;
 - b) par uzliesmojumiem ir nepieciešamas nekavējoties paziņot saskaņā ar 17. panta 1. punktu, taču ir papildus jāziņo Komisijai un citām dalībvalstīm par:
 - i) uzraudzību, kas atbilst noteikumiem, kuri paredzēti saskaņā ar 29. pantu pieņemtā īstenošanas aktā,
 - ii) izskaušanas programmu, kas atbilst noteikumiem, kuri paredzēti saskaņā ar 35. pantu pieņemtā īstenošanas aktā.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajos ziņojumos ietver informāciju par:
- a) šā panta 1. punktā minēto sarakstā norādīto slimību konstatēšanu;
 - b) uzraudzības rezultātiem, ja tas nepieciešams saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 29. panta b) punkta ii) apakšpunktu;
 - c) uzraudzības programmu rezultātiem, ja tas nepieciešams saskaņā ar 27. panta 3. punktu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 29. panta b) punkta ii) apakšpunktu;
 - d) izskaušanas programmām, ja tas nepieciešams saskaņā ar 33. pantu un noteikumiem, kas paredzēti īstenošanas aktā, kurš pieņemts saskaņā ar 35. pantu.

3. Ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu, ka efektīvi īsteno šīs regulas noteikumus, kas reglamentē slimību profilaksi un kontroli, par to, kā groza un papildina šā panta 2. punkta prasības un kā ziņo par citiem jautājumiem, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 253. pantu.

19. pants

Kopējie noteikumi par Savienības līmeņa paziņošanu un Savienības līmeņa ziņošanu

1. Savienības līmeņa paziņošanu un Savienības līmeņa ziņošanu, kas paredzētas šīs regulas 17. panta 1. punktā un 18. panta 1. punktā, veic tādā laikā un tik bieži, lai nodrošinātu, ka nepieciešamie riska pārvaldības pasākumi ir pārredzami un tos īsteno laikus, ņemot vērā:
 - a) slimības profilu;
 - b) uzliesmojuma veidu.
2. Šīs regulas 17. panta 1. punktā un 18. panta 1. punktā paredzētās Savienības līmeņa paziņošanas un Savienības līmeņa ziņošanas nolūkiem dalībvalstis izveido paziņošanas un ziņošanas reģionus.

20. pants

Savienības līmeņa paziņošanai un Savienības līmeņa ziņošanai par slimībām paredzētā datorizētā informācijas sistēma

Šīs regulas 17., 18. un 19. pantā paredzēto Savienības līmeņa paziņošanas un Savienības līmeņa ziņošanas prasību vajadzībām izmantoto mehānismu un rīku lietošanai Komisija izveido un pārvalda datorizētu informācijas sistēmu.

21. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz Savienības līmeņa paziņošanu un Savienības līmeņa ziņošanu un datorizēto informācijas sistēmu

Attiecībā uz tādām Savienības līmeņa paziņošanas un Savienības līmeņa ziņošanas prasībām un datorizēto informācijas sistēmu, kas paredzētas 17.–20. pantā, Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par:

- a) informāciju, kura dalībvalstīm jāsniedz Savienības līmeņa paziņošanā un Savienības līmeņa ziņošanā, kas paredzētas 17. panta 1. punktā un 18. panta 1. punktā;
- b) procedūrām, saskaņā ar kurām izveido un izmanto 20. pantā paredzēto datorizēto informācijas sistēmu, un par pārejas pasākumiem, kuri attiecas uz datu un informācijas migrāciju no līdzšinējām sistēmām uz jauno sistēmu un uz tās pilnvērtīgu darbību;
- c) to datu formātu un struktūru, kuri jāievada datorizētajā informācijas sistēmā, kas paredzēta 20. pantā;
- d) termiņiem un biežumu attiecībā uz Savienības līmeņa paziņošanu un Savienības līmeņa ziņošanu, kas paredzētas 17. panta 1. punktā un 18. panta 1. punktā;

- e) Savienības līmeņa paziņošanas un Savienības līmeņa ziņošanas reģioniem, kas paredzēti 19. panta 2. punktā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. nodaļa ***Uzraudzība***

22. pants

Operatora pienākumi attiecībā uz uzraudzību

Lai konstatētu sarakstā norādītu slimību un no jauna radušos slimību klātbūtni, operatori:

- a) vēro tādu dzīvnieku veselības stāvokli un uzvedību, par kuriem tie ir atbildīgi;
- b) tādu novietņu, dzīvnieku vai reproduktīvo produktu, par kuriem tie ir atbildīgi, normālajos ražošanas parametros vēro jebkādas maiņas, kas var raisīt aizdomas, ka to cēlonis ir kāda sarakstā norādīta slimība vai no jauna radusies slimība;
- c) ir vērtīgi attiecībā uz anomālu mirstību un citām nopietnu slimību pazīmēm dzīvniekiem, par kuriem tie ir atbildīgi.

23. pants

Dzīvniekveselības apmeklējumi

1. Operatori nodrošina, lai novietnēs, par kurām tie ir atbildīgi, tajos gadījumos, kad novietnes radīto risku dēļ tas ir atbilstīgi, notiktu veterinārārsta dzīvniekveselības apmeklējumi, ņemot vērā:

- a) kāda veida novietne tā ir;
- b) kādu kategoriju un sugu dzīvniekus novietnē tur;
- c) jebkādu citu tādu attiecīgu uzraudzību, kvalitātes nodrošināšanas shēmas vai oficiālu kontroli, ko piemēro turētajiem dzīvniekiem un šāda veida novietnēm.

Šādu dzīvniekveselības apmeklējumu biežums ir samērīgs ar novietnes radīto risku.

Šos apmeklējumus var apvienot ar apmeklējumiem, kam ir cits nolūks.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto dzīvniekveselības apmeklējumu mērķis ir:

- a) konstatēt jebkādas pazīmes, kas liecina par sarakstā norādīto slimību vai no jauna radušos slimību sastopamību;
- b) konsultēt operatoru par biodrošību un citiem ar dzīvnieku veselību saistītiem jautājumiem, kas ir būtiski attiecīgā veida novietnei un novietnes turēto dzīvnieku kategorijām un sugām.

24. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz dzīvniekveselības apmeklējumiem

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem:

- a) papildina:
 - i) šīs regulas 23. panta 1. punkta kritērijus, ko ņem vērā, nosakot:
 - kāda veida novietnēs jāveic dzīvniekveselības apmeklējumi,
 - cik bieži ir šādi dzīvniekveselības apmeklējumi;
 - ii) šīs regulas 23. panta 2. punkta prasības par dažāda veida novietnēs veicamo dzīvniekveselības apmeklējumu saturu un biežumu, lai nodrošinātu, ka tiek sasniegts šo dzīvniekveselības apmeklējumu mērķis;
- b) nosaka, kāda veida novietnēs jāveic dzīvniekveselības apmeklējumi.

25. pants

Kompetentās iestādes uzraudzības pienākums

1. Kompetentā iestāde uzrauga 8. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību un no jauna radušos slimību klātbūtni.
2. Uzraudzība ir izstrādāta tā, lai, vācot, apkopojot un analizējot ar slimības situāciju saistītu būtisku informāciju, tiktu nodrošināts, ka laikus konstatē 8. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību un no jauna radušos slimību klātbūtni.
3. Kompetentā iestāde nodrošina, lai 1. punktā paredzētā uzraudzības informācija tiktu vākta un izmantota rezultatīvi un efektīvi.

26. pants

Uzraudzības metodika, biežums un intensitāte

Šīs regulas 25. panta 1. punktā paredzētās uzraudzības plāns, līdzekļi, diagnostikas metodes, biežums, intensitāte, dzīvnieku mērķpopulācija un paraugu ņemšanas modelis atbilst uzraudzības mērķiem un ir ar tiem samērīgi, ņemot vērā:

- a) slimības profilu;
- b) iesaistītos riska faktorus;
- c) veselības statusu:
 - i) tādā dalībvalstī, tās zonā vai attiecīgā nodalījumā, kuriem piemēro uzraudzību,
 - ii) tādās dalībvalstīs un trešās valstīs vai teritorijās, kas ar attiecīgo dalībvalsti, tās zonu vai nodalījumu vai nu robežojas, vai no tiem minētajās ievēdz dzīvniekus un produktus;

- d) uzraudzību, ko veic operatori saskaņā ar 22. pantu vai citas publiskas iestādes.

27. pants
Uzraudzības programmas

1. Kompetentā iestāde uzņemas 25. panta 1. punktā paredzēto uzraudzību, ko veic uzraudzības programmā, tādos gadījumos, kur strukturēta uzraudzība ir nepieciešama:
 - a) slimības profila dēļ;
 - b) iesaistīto riska faktoru dēļ.
2. Dalībvalsts, kas saskaņā ar 1. punktu izveido uzraudzības programmu, par to informē Komisiju un citas dalībvalstis.
3. Dalībvalsts, kas saskaņā ar 1. punktu īsteno uzraudzības programmu, Komisijai iesniedz regulārus ziņojumus par minētās uzraudzības programmas rezultātiem.

28. pants
Pilnvaru deleģēšana

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem:

- a) nosaka 26. pantā paredzētos uzraudzības plānu, līdzekļus, diagnostikas metodes, biežumu, intensitāti, dzīvnieku mērķpopulāciju un paraugu ņemšanas modeli;
- b) nosaka kritērijus attiecībā uz 8. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību – un, attiecīgā gadījumā, no jauna radušos slimību – oficiālu apstiprināšanu un gadījumu definēšanu;
- c) nosaka prasības, ko izvirza 27. panta 1. punktā paredzētajām uzraudzības programmām attiecībā uz:
 - i) uzraudzības programmu saturu,
 - ii) informāciju, kas iekļaujama, iesniedzot uzraudzības programmas saskaņā ar 27. panta 2. punktu un regulārus ziņojumus saskaņā ar 27. panta 3. punktu,
 - iii) uzraudzības programmu piemērošanas periodu.

29. pants
Īstenošanas pilnvaras

Komisija ar īstenošanas aktiem attiecībā uz 26. un 27. pantā paredzēto uzraudzību un uzraudzības programmām izvirza tādas prasības un saskaņā ar 28. pantu pieņem tādas noteikumus, kas reglamentē:

- a) kurām no 8. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām piemēro uzraudzības programmas;

- b) kādā veidā un saskaņā ar kādu procedūru:
 - i) pārraudzības programmas iesniedz, lai informētu Komisiju un citas dalībvalstis,
 - ii) Komisijai ziņo par pārraudzības rezultātiem.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. nodaļa ***Izskaušanas programmas***

30. pants

Obligātās un brīvprātīgās izskaušanas programmas

1. Dalībvalstis, kuru visa teritorija, vai tās zonas vai nodaļījumi nav brīvi vai arī par kurām nav zināms, vai tās attiecīgi ir brīvas no vienas vai vairākām 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām:
 - a) kādas slimības izskaušanai vai pierādīšanai, ka valstis ir brīvas no šādām sarakstā norādītajām slimībām, izveido programmu, kas īstenojama minētās slimības skartās dzīvnieku populācijās un kas aptver attiecīgo valstu teritorijas attiecīgās daļas vai to attiecīgās zonas vai nodaļījumus (“obligātā izskaušanas programma”);
 - b) minētās obligātās izskaušanas programmas projektu iesniedz Komisijai apstiprināšanai.
2. Dalībvalstis, kas nav brīvas (vai par kurām nav zināms, vai tās ir brīvas) no vienas vai vairākām sarakstā norādītajām slimībām, kuras minētas 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un kas lemj izveidot minētās sarakstā norādītās slimības izskaušanai paredzētu programmu, kura īstenojama dzīvnieku populācijās, ko tā skar, un kura aptver šo valstu teritorijas attiecīgās daļas vai tās zonas, vai nodaļījumus (“brīvprātīga izskaušanas programma”), šo programmu iesniedz Komisijai apstiprināšanai.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem apstiprina:
 - a) obligāto izskaušanas programmu projektus, kas tai iesniegti apstiprināšanai saskaņā ar 1. punktu;
 - b) brīvprātīgo izskaušanas programmu projektus, kas tai iesniegti apstiprināšanai saskaņā ar 2. punktu.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotu nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, kas saistīti ar sarakstā norādītu slimību, kura ir risks ar ļoti būtisku ietekmi, Komisija pieņem šā

punkta a) apakšpunktā paredzētos īstenošanas aktus, kas jāpieņem nekavējoties saskaņā ar 255. panta 3. punktā minēto procedūru.

Komisija nepieciešamības gadījumā var ar īstenošanas aktiem grozīt vai noslēgt izskaušanas programmas, kas apstiprinātas saskaņā ar a) un b) punktu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem nosaka:
 - a) obligāto un brīvprātīgo izskaušanas programmu mērķus, slimību kontroles stratēģijas un starpposma mērķvērtības;
 - b) atkāpes no prasības obligātās izskaušanas programmas vai brīvprātīgās izskaušanas programmas iesniegt apstiprināšanai, kā paredzēts šā panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā, ja šāda apstiprināšana nav nepieciešama, jo noteikumi par šīm programmām ir pieņemti saskaņā ar 31. panta 2. punktu, 34. panta 2. punktu un 35. pantu;
 - c) informācija, kas dalībvalstīm Komisijai un citām dalībvalstīm jāsniedz par b) punktā paredzētajām atkāpēm no prasības attiecībā uz obligāto izskaušanas programmu un brīvprātīgo izskaušanas programmu apstiprināšanu.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 253. pantu, lai grozītu vai atceltu noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu.

31. pants

Obligāto un brīvprātīgo izskaušanas programmu pasākumi

1. Obligātās izskaušanas programmās un brīvprātīgajās izskaušanas programmās ietilpst vismaz šādi pasākumi:
 - a) slimību kontroles pasākumi, ar kuriem slimības ierosinātāju izskauž no tādām novietnēm, nodalījumiem un zonām, kurās ir sastopama slimība, un novērš atkārtotu inficēšanos;
 - b) uzraudzība, kuru veic saskaņā ar 26. līdz 29. pantā paredzētajiem noteikumiem, lai pierādītu:
 - i) tādu slimību kontroles pasākumu iedarbīgumu, kas paredzēti a) punktā,
 - ii) brīvumu no sarakstā minētās slimības;
 - c) slimību kontroles pasākumi, kas veicami, ja uzraudzības rezultāti ir pozitīvi.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem nosaka:
 - a) slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti 1. punkta a) apakšpunktā;

- b) slimību kontroles pasākumus, kas jāpieņem, lai novietnēs, zonās un nodalījumos izvairītos no dzīvnieku mērķpopulācijas atkārtotas inficēšanas ar attiecīgo slimību;
- c) šīs regulas 26. pantā paredzētos uzraudzības plānojumu, līdzekļus, diagnostikas metodes, biežumu, intensitāti, dzīvnieku mērķpopulāciju un paraugu ņemšanas modeli;
- d) slimību kontroles pasākumus, kas, ja pozitīvs rezultāts apstiprina sarakstā norādīto slimību, veicami, kā paredzēts 1. panta c) apakšpunktā;
- e) vakcinēšanu.

32. pants

Saturs, kas iesniedzams attiecībā uz obligātajām un brīvprātīgajām izskaušanas programmām

Obligāto un brīvprātīgo izskaušanas programmu pieteikumos, kas saskaņā ar 30. panta 1. un 2. punktu iesniegti Komisijai apstiprināšanai, dalībvalstis iekļauj šādu informāciju:

- a) apraksts par epidemioloģisko situāciju attiecībā uz sarakstā norādīto slimību, uz kuru attiecas obligātā vai brīvprātīgā izskaušanas programma;
- b) obligātās vai brīvprātīgās izskaušanas programmas aptvertās ģeogrāfiskās un administratīvās teritorijas apraksts un ģeogrāfiskās robežas;
- c) apraksts par tādiem obligātās vai brīvprātīgās izskaušanas programmas slimību kontroles pasākumiem, kas paredzēti 31. panta 1. punktā, un par noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 31. panta 2. punktu;
- d) iepriekšējs novērtējums par obligātās vai brīvprātīgās izskaušanas programmas ilgumu;
- e) starpposma mērķvērtības un slimības kontroles stratēģijas, ko ievēro, uzņemoties obligāto vai brīvprātīgo izskaušanas programmu,
- f) analīze par obligātās vai brīvprātīgās izskaušanas programmas lēstajām izmaksām un ieguvumiem.

33. pants

Ziņošana

Dalībvalsts, kas īsteno obligāto vai brīvprātīgo izskaušanas programmu, Komisijai iesniedz:

- a) regulārus starpposma ziņojumus, lai attiecībā uz īstenojamām obligātajām vai brīvprātīgajām programmām varētu pārraudzīt 32. panta e) punktā minētās starpposma mērķvērtības,
- b) pēc programmas pabeigšanas – galaziņojumu.

34. pants
Izskaušanas programmu piemērošanas periods

1. Obligātās un brīvprātīgās izskaušanas programmas piemēro līdz brīdim, kad:
 - a) ir izpildīti nosacījumi, kas dod iespēju pieteikties uz statusu “brīvs no slimības” dalībvalsts teritorijā vai zonā, kā paredzēts 36. panta 1. punktā, vai nodalījumā, kā paredzēts 37. panta 1. punktā, vai
 - b) attiecībā uz brīvprātīgām izskaušanas programmām, to nosacījumu izpildi, kas dod iespēju pieteikties statusam “brīvs no slimības”, panākt nav iespējams, un šī programma vairs neatbilst savam mērķim; tādā gadījumā kompetentā iestāde vai Komisija programmu anulē saskaņā ar procedūru, kurai atbilstoši tā tikusi izveidota.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par to, kā papildina un groza šā panta 1. punkta prasības attiecībā uz obligātu un brīvprātīgu izskaušanas programmu piemērošanas periodu.

35. pants
Īstenošanas pilnvaras

Šīs regulas 30. līdz 33. pantā paredzētajiem noteikumiem Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka informatīvas, formālas un procedurālas prasības attiecībā uz to, kā:

- a) iesniedz apstiprināšanai obligāto un brīvprātīgo izskaušanas programmu projektus,
- b) snieguma rādītājiem,
- c) Komisijai un citām dalībvalstīm ziņo par obligāto vai brīvprātīgo izskaušanas programmu īstenošanas rezultātiem.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. nodaļa
Statuss “brīvs no slimības”

36. pants
No slimības brīvas dalībvalstis un zonas

1. Dalībvalsts var pieteikties Komisijai, lai attiecībā uz vienu vai vairākām no sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, visai to teritorijai vai vienai vai vairākām tās zonām tiktu apstiprināts statuss “brīvs no slimības” ar nosacījumu, ka ir izpildīts viens vai vairāki no šādiem nosacījumiem:
 - a) neviena no sugām, kuras norādītas sarakstā attiecībā uz slimību, uz ko attiecas pieteikums uz statusu “brīvs no slimības”, minētās dalībvalsts teritorijā vai zonā vai zonās, uz kuru attiecas minētais pieteikums, nav sastopama;

- b) ir zināms, ka slimības ierosinātājs nekur tās dalībvalsts teritorijā vai attiecīgajā zonā vai zonās, uz kurām attiecas minētais pieteikums, nespēj izdzīvot;
 - c) attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām, kuras pārnēsā tikai vektori, neviens no šiem vektoriem nekur tās dalībvalsts teritorijā vai attiecīgajā zonā vai zonās, uz ko minētais pieteikums attiecas, nav sastopams, vai par tiem ir zināms, ka tie nekur tajās nespēj izdzīvot;
 - d) brīvums no sarakstā norādītās slimības ir pierādīts:
 - i) ar izskaušanas programmu, kas atbilst noteikumiem, kuri ir paredzēti 31. panta 1. punktā, un noteikumiem, kuri ir pieņemti saskaņā ar minētā panta 2. punktu, vai
 - ii) ar vēsturiskiem datiem un uzraudzības datiem.
2. Dalībvalstu pieteikumos uz statusu “brīvs no slimības” ietilpst pierādījumi, kas pamato, ka ir izpildīti 1. punktā paredzētie nosacījumi attiecībā uz statusu “brīvs no slimības”.
3. Komisija ar īstenošanas aktu, ja vajadzīgs, ar grozījumiem, apstiprina dalībvalstu pieteikumus uz statusu “brīvs no slimības”, ja ir izpildīti 1. un 2. punktā paredzētie nosacījumi.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

37. pants Nodalījumi

1. Dalībvalsts var pieteikties Komisijai, lai nodalījumiem, kas izveidoti attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām, kuras minētas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā, tiktu atzīts statuss "brīvs no slimības" un lai tādā gadījumā, ja valsts teritorijā notiek vienas vai vairāku sarakstā norādīto slimību uzliesmojumi, šāds statuss minētajam nodalījumam tiktu aizsargāts, ievērojot šādus nosacījumus:
- a) ņemot vērā slimības profilu, nodalījuma līmenī ir iespējams iedarbīgi novērst to, ka ievazājas minētā pieteikuma aptvertā/-s sarakstā norādītā(-s) slimība(-s);
 - b) nodalījumam, ko aptver pieteikums, piemēro vienotu biodrošības pārvaldības sistēmu, lai statusu “brīvs no slimības” nodrošinātu visām novietnēm, kas tajā ietilpst;
 - c) nodalījumu, ko aptver pieteikums, kompetentā iestāde ir apstiprinājusi tādiem mērķiem kā dzīvnieku un to izcelsmes produktu pārvietošana saskaņā ar:
 - i) šīs regulas 94. un 95. pantu attiecībā uz nodalījumiem, kuros tur sauszemes dzīvniekus un to produktus,
 - ii) šīs regulas 181. un 182. pantu attiecībā uz nodalījumiem, kuros tur akvakultūras dzīvniekus un to produktus;

2. Dalībvalsts var pieteikties Komisijai uz statusa “brīvs no slimības” atzīšanu nodalījumiem attiecībā uz vienu vai vairākām no 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, ar nosacījumu, ka:
- a) ņemot vērā slimības profilu, nodalījuma līmenī ir iespējams iedarbīgi novērst, ka ievazājas pieteikuma aptvertā(-s) sarakstā norādītā(-s) slimība(-s);
 - b) ir izpildīti viens vai vairāki šādi nosacījumi:
 - i) šīs regulas 36. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā paredzētie nosacījumi,
 - ii) nodalījuma novietnes sāk savu darbību vai to atjauno un ir izveidojušas vienotu biodrošības pārvaldības sistēmu, lai nodrošinātu, ka nodalījums ir brīvs no slimības;
 - c) operatoriem, kas kontrolē nodalījuma novietnes, ir vienota funkcionējoša biodrošības pārvaldības sistēma, kas nodalījumam nodrošina statusu “brīvs no slimības”;
 - d) nodalījumu, ko aptver pieteikums, kompetentā iestāde ir apstiprinājusi tādiem mērķiem kā dzīvnieku un to izcelsmes produktu pārvietošana saskaņā ar:
 - i) šīs regulas 94. un 95. pantu attiecībā uz nodalījumiem, kuros tur sauszemes dzīvniekus un to produktus;
 - ii) šīs regulas 181. un 182. pantu attiecībā uz nodalījumiem, kuros tur akvakultūras dzīvniekus un to produktus.
3. Dalībvalstu pieteikumos uz statusa “brīvs no slimības” atzīšanu nodalījumiem saskaņā ar 1. un 2. pantu ietilpst pierādījumi, kas pamato, ka minēto punktu nosacījumi ir izpildīti.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem, ko vajadzības gadījumā groza, atzīst nodalījumu statusu “brīvs no slimības”, ja ir izpildīti 1. vai 2. un 3. punkta nosacījumi.
- Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par:
- a) tādām prasībām par statusa “brīvs no slimības” atzīšanu nodalījumiem, kā paredzēts šā panta 1. un 2. punktā, kurās ņem vērā 8. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību raksturojumu un kuras attiecas vismaz uz:
 - i) uzraudzību un citiem pierādījumiem, kas nepieciešami, lai slimībbrīvumu pamatotu,
 - ii) biodrošības pasākumiem;
 - b) sīki izstrādātiem noteikumiem par to, kā kompetentā iestāde apstiprina statusu “brīvs no slimības” nodalījumiem, kas paredzēti šā panta 1. un 2. punktā;

- c) nodalījumiem, kas atrodas vairāk nekā vienas dalībvalsts teritorijā.

38. pants

Slimības neskartu zonu vai nodalījumu saraksti

Katra dalībvalsts izveido un uztur atjauninātu sarakstu ar:

- a) šīs regulas 36. panta 1. punktā paredzētajām no slimības brīvajām teritorijām vai zonām,
- b) šīs regulas 37. panta 1. un 2. punktā paredzēto nodalījumu statusu “brīvs no slimības”.

Dalībvalstis šos sarakstus dara publiski pieejamus.

39. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz dalībvalstu un zonu statusu “brīvs no slimības”

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko nosaka:

- a) tādus sīki izstrādātus noteikumus par dalībvalstu un to zonu statusu “brīvs no slimības”, kuros ņemtas vērā slimību raksturojuma atšķirības un kuri attiecas uz:
- i) kritērijiem, ko izmanto par pamatojumu dalībvalstu apgalvojumiem, ka neviena no sarakstā norādītajām sugām attiecīgi nav sastopama vai nav spējīga izdzīvot, un pierādījumiem, kas nepieciešami, lai pamatotu šādus apgalvojumus, kas paredzēti 36. panta 1. punkta a) apakšpunktā,
 - ii) kritērijiem, ko izmanto, lai pamatotu, ka slimības ierosinātājs vai vektors nav spējīgs izdzīvot, un pierādījumiem, kas nepieciešami, lai pamatotu šādus apgalvojumus, kas paredzēti 36. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā,
 - iii) kritērijiem, ko izmanto, lai noteiktu slimībbrīvumu, kā minēts 36. panta 1. punkta d) apakšpunktā,
 - iv) uzraudzību un citiem pierādījumiem, kas nepieciešami, lai slimībbrīvumu pamatotu,
 - v) biodrošības pasākumiem,
 - vi) ierobežojumiem un nosacījumiem, kas attiecas uz vakcinēšanu no slimības brīvās dalībvalstīs un to zonās,
 - vii) tādu zonu izveidošanu, kas no slimības brīvās zonas vai zonas, uz kurām attiecas izskaušanas programma, nodala no ierobežojumu zonām (“buferzonām”),
 - viii) zonām, kuras atrodas vairāk nekā vienas dalībvalsts teritorijā;
- b) atkāpes no 36. panta 1. punkta prasības, ka Komisija apstiprina statusu “brīvs no slimības” attiecībā uz vienu vai vairākām sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas

8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, attiecina tādos gadījumos, kur šāds apstiprinājums nav nepieciešams, jo sīki izstrādāti noteikumi par slimībbrīvumu ir paredzēti saskaņā ar šā panta a) punktu pieņemtos noteikumos;

- c) informācija, kas dalībvalstīm jāsniedz Komisijai un citām dalībvalstīm, lai deklarācijas par statusu “brīvs no slimības” pamatotu, kā paredzēts šā panta b) punktā, bez īstenošanas akta pieņemšanas saskaņā ar 36. panta 3. punktu.

40. pants Īstenošanas pilnvaras

Komisija ar īstenošanas aktiem attiecībā uz teritoriju, zonu un nodalījumu statusu “brīvs no slimības” nosaka prasības, kas attiecas uz 36., 37. un 38. pantā paredzētajiem noteikumiem un noteikumiem, kuri paredzēti saskaņā ar 39. pantu pieņemtos deleģētos aktos, par:

- a) to, kā nosaka, attiecībā uz kurām 8. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām saskaņā ar 37. pantu var veidot nodalījumus;
- b) informatīvām, formālām un procedurālām prasībām, kas attiecas uz:
 - i) pieteikumiem uz statusu “brīvs no slimības” visai dalībvalsts teritorijai vai tās zonām un teritorijām,
 - ii) informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju par tādām dalībvalstīm vai to zonām un nodalījumiem, kas ir brīvi no slimības.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

41. pants No slimībām brīvas teritorijas statusa saglabāšana

1. Statusu “brīvs no slimības” dalībvalstis savām teritorijām vai to zonām vai nodalījumiem saglabā tikai līdz brīdim, kamēr:
 - a) tiek pildīti nosacījumi, kas paredzēti 36. panta 1. punktā un 37. panta 1. un 2. punktā, un noteikumi, kas paredzēti saskaņā ar šā panta 3. punktu un 39. pantu,
 - b) ņemot vērā 26. panta prasības, tiek veikta uzraudzība, lai pārbaudītu, vai teritorija, zona vai nodalījums joprojām ir brīvs no sarakstā norādītās slimības, attiecībā uz kuru tiem ir apstiprināts vai atzīts statuss “brīvs no slimības”,
 - c) saskaņā ar IV un V daļas noteikumiem tiek piemēroti ierobežojumi, uz minēto teritoriju, zonu vai nodalījumu pārvietojot sarakstā norādītus tādu sugu dzīvniekus un attiecīgi to produktus, uz kurām attiecināta sarakstā norādītā slimība, attiecībā uz ko ir apstiprināts vai atzīts statuss “brīvs no slimības”;
 - d) lai nepieļautu, ka teritorijā vai zonā ievazājas kāda sarakstā norādīta slimība, attiecībā uz kuru ir apstiprināts vai atzīts statuss “brīvs no slimības”, piemēro citus biodrošības pasākumus.

2. Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju, ja 1. punktā minētie statusa “brīvs no slimības” saglabāšanas nosacījumi vairs netiek piemēroti.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par šādiem nosacījumiem statusa “brīvs no slimības” saglabāšanai:
 - a) šā panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto uzraudzību,
 - b) šā panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētos biodrošības pasākumus.

42. pants

Statusa “brīvs no slimības” apturēšana, anulēšana un atjaunošana

1. Ja kādai dalībvalstij ir kāds iemesls uzskatīt, ka ir pārkāpts kāds no nosacījumiem, kas jāievēro, lai tai saglabātos no slimības brīvas dalībvalsts, vai tās zonas vai nodalījuma statuss, tā nekavējoties:
 - a) aptur sarakstā norādīto sugu, uz kurām ir attiecināta sarakstā norādītā slimība, attiecībā uz ko ir apstiprināts vai atzīts statuss “brīvs no slimības”, pārvietošanu uz citām dalībvalstīm, zonām vai teritorijām, kurām attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību ir augstāks veselības statuss,
 - b) ja tas vajadzīgs, lai novērstu, ka izplatās sarakstā norādītā slimība, attiecībā uz ko ir apstiprināts vai atzīts statuss “brīvs no slimības”, piemēro III daļas II sadaļā paredzētos pasākumus.
2. Šā panta 1. punktā paredzētos pasākumus atceļ, ja dziļāka izmeklēšana apstiprina, ka:
 - a) pārkāpums, par kuru ir aizdomas, nav noticis, vai
 - b) pārkāpumam nav bijis būtiskas ietekmes un dalībvalsts var pārliecināt, ka nosacījumi, kas tai ļauj saglabāt statusu “brīvs no slimības”, atkal ir izpildīti.
3. Ja dalībvalsts veikta tālāka izmeklēšana apstiprina nozīmīgu varbūtību, ka ir bijuši tās sarakstā norādītās slimības gadījumi, attiecībā uz kuru valsts ir ieguvusi statusu “brīvs no slimības”, vai ka citādā veidā ir būtiski pārkāpti statusa “brīvs no slimības” uzturēšanas nosacījumi, dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju.
4. Komisija ar īstenošanas aktu atsauc statusa “brīvs no slimības” apstiprinājumu dalībvalstij vai zonai, kam tas piešķirts saskaņā ar 36. panta 3. punktu, vai nodalījumam, kam tas atzīts saskaņā ar 37. panta 4. punktu, pēc tam, kad no dalībvalsts saņemta šā panta 3. punktā minētā informācija, ka statusa “brīvs no slimības” nosacījumi vairs netiek pildīti.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotu nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, ja 3. punktā minētā sarakstā norādītā slimība strauji izplatās, radot risku, ka ļoti būtiski tiks ietekmēta dzīvnieku veselība vai sabiedrības veselība, ekonomika vai sabiedrība,

Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas jāpieņem nekavējoties saskaņā ar 255. panta 3. punktā paredzēto procedūru.

5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt īstenošanas aktus par šā panta 1. un 2. punktā paredzētajiem noteikumiem par statusa “brīvs no slimības” apturēšanu, anulēšanu un atjaunošanu.

III DAĻA INFORMĒTĪBA PAR SLIMĪBĀM, GATAVĪBA REAGĒT UZ TO IZPLATĪŠANOS UN SLIMĪBU KONTROLE

I SADAĻA Informētība par slimībām un gatavība reagēt uz to izplatīšanos

1. nodaļa *Ārkārtas situāciju plāni un modelējošas mācības*

43. pants *Ārkārtas situāciju plāni*

1. Dalībvalstis izstrādā un saglabā atjauninātus ārkārtas situāciju plānus un, attiecīgā gadījumā, sīki izstrādātas norādījumu rokasgrāmatas, kurās noteikts, kādi pasākumi dalībvalstij ir jāveic, lai augstā līmenī nodrošinātu informētību par slimību, gatavību reagēt uz tās izplatīšanos un ātru reaģēšanu, ja ir konstatēts slimības gadījums vai uzliesmojums attiecībā uz kādu no 8. panta 1. punkta a) pantā minētajām sarakstā norādītajām slimībām vai slimībām, kuras radušās no jauna.
2. Ārkārtas situāciju plāni un, attiecīgā gadījumā, sīki izstrādātas norādījumu rokasgrāmatas aptver vismaz šādus jautājumus:
 - (a) kompetentajā iestādē izveidota tāda subordinācijas ķēde, kurā ir iesaistītas citas publiskas iestādes, lai nacionālā, reģionālā un vietējā līmenī būtu nodrošināts ātrs un rezultatīvs lemtāšanas process;
 - (b) kompetentās iestādes un citu iesaistīto publisko iestāžu sadarbības satvars saskanīgas un koordinētas darbības nodrošināšanai;
 - (c) pieejamība attiecībā uz:
 - i) telpām,
 - ii) laboratorijām,
 - iii) aprīkojumu,
 - iv) darbiniekiem,
 - v) ārkārtas gadījumiem paredzētiem līdzekļiem,

- vi) visiem citiem attiecīgiem materiāliem un resursiem, kādi nepieciešami, lai ātri un rezultatīvi izskaustu sarakstā norādītās slimības, kas minētas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā, vai no jauna radušās slimības.
- (d) pieejamība attiecībā uz šādiem centriem un grupām, kam ir nepieciešamās speciālās zināšanas palīdzības sniegšanai kompetentajai iestādei:
- i) darbībspējīgs centrāls slimību kontroles centrs,
 - ii) dalībvalstu administratīvajai situācijai un ģeogrāfiskajam stāvoklim atbilstoši reģionāli un vietēji slimību kontroles centri,
 - iii) darbībspējīgas ekspertu grupas;
- (e) īstenošana attiecībā uz slimību kontroles pasākumiem, kas II sadaļas 1. nodaļā paredzēti attiecībā uz sarakstā norādītajām slimībām, kuras minētas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un attiecībā uz slimībām, kuras radušās no jauna;
- (f) attiecīgā gadījumā, noteikumi par ārkārtas vakcināciju;
- (g) principi, kas attiecas uz tādu ierobežotu zonu ģeogrāfiskām robežām, ko kompetentās iestādes izveidojušas saskaņā ar 64. panta 1. punktu;
- (h) koordinācija ar kaimiņos esošajām dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā – kaimiņos esošajām trešām valstīm un teritorijām.

44. pants

Pilnvaru un īstenošanas pilnvaru deleģēšana attiecībā uz ārkārtas situāciju plāniem

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par tādām sīki izstrādātām prasībām un nosacījumiem, kas reglamentē 43. panta 1. punktā paredzētos ārkārtas situāciju plānus, un par 43. panta 2. punktā paredzēto prasību papildināšanu, un tos pieņem, ievērojot:
 - a) ārkārtas situāciju plānu mērķus: augstā līmenī nodrošināt informētību par slimībām, gatavību reaģēt uz to izplatīšanos un ātru reaģēšanu;
 - b) šīs regulas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību profilu;
 - c) jaunas zināšanas par slimības kontroles instrumentiem un to pilnveidošanu.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem izvirza prasības par 43. panta 1. punktā minēto ārkārtas situāciju plānu praktisko īstenošanu dalībvalstīs attiecībā uz:
 - a) jautājumiem, kas paredzēti 43. panta 2. punkta a) un c)–h) apakšpunktā;
 - b) citiem dalībvalstu ārkārtas situāciju plānu operatīvajiem aspektiem;
 - c) sīki izstrādātajām prasībām un nosacījumiem, kas noteikti attiecībā uz praktisko īstenošanu deleģētajiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar šā panta 1. punktu.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

45. pants
Modelējošās mācības

1. Kompetentā iestāde nodrošina, ka regulāri rīko ar 43. panta 1. punktā paredzētajiem ārkārtas situāciju plāniem saistītas modelējošās mācības, lai:
 - a) dalībvalstī augstā līmenī nodrošinātu informētību par slimībām, gatavību reaģēt uz to izplatīšanos un ātru reaģēšanu;
 - b) verificētu, ka šie ārkārtas situāciju plāni darbojas.
2. Ja tas praktiski īstenojami un atbilstīgi, modelējošās mācības veic ciešā sadarbībā ar kaimiņos esošo dalībvalstu un kaimiņos esošo trešo valstu un teritoriju kompetentajām iestādēm.
3. Dalībvalstis pēc pieprasījuma Komisijai un citām dalībvalstīm dara pieejamu ziņojumu par modelējošo mācību galvenajiem rezultātiem.
4. Attiecīgā gadījumā, ja nepieciešams, Komisija ar īstenošanas aktiem paredz tādas noteikumus par modelējošo mācību praktisko īstenošanu, kas attiecas uz:
 - a) to, cik bieži notiek modelējošās mācības, uz to saturu un veidu;
 - b) gadījumiem, kad modelējošās mācības aptver vairāk nekā vienu no sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
 - c) sadarbību starp kaimiņos esošām dalībvalstīm un sadarbību ar kaimiņos esošām trešām valstīm un teritorijām.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. nodaļa
Veterināro zāļu izmantošana slimību profilaksē un kontrolē

46. pants
Veterināro zāļu izmantošana slimību profilaksē un kontrolē

1. Dalībvalstis var pieņemt pasākumus attiecībā uz veterināro zāļu izmantošanu sarakstā minētām slimībām, lai nodrošinātu iespējami iedarbīgu slimību profilaksi vai šo slimību kontroli, ja vien šādi pasākumi atbilst saskaņā ar 47. pantu pieņemtos deleģētos aktos paredzētiem noteikumiem par veterināro zāļu lietošanu.

Minētie pasākumi var attiekties uz:

- a) veterināro zāļu lietošanas aizliegumiem un ierobežojumiem;

- b) veterināro zāļu obligātu lietošanu.
2. Dalībvalstis nosaka, vai attiecībā uz konkrētu sarakstā minētu slimību veterināras zāles izmantot par slimību profilakses un kontroles pasākumu un kā to darīt, ņemot vērā šādus kritērijus:
- a) kāds ir slimības profils;
 - b) kāds ir sarakstā minētās slimības sadalījums:
 - i) dalībvalstī,
 - ii) Savienībā,
 - iii) attiecīgā gadījumā, kaimiņos esošās trešās valstīs un teritorijās,
 - iv) trešās valstis un teritorijas, no kurām Savienībā ievēd dzīvniekus un produktus,
 - c) kāda ir minēto veterināro zāļu pieejamība, iedarbīgums un riski;
 - d) kāda ir to diagnostikas testu pieejamība, ar kuriem konstatē infekciju dzīvniekiem, kas ārstēti ar minētajām veterinārajām zālēm,
 - e) kā minēto veterināro zāļu lietošana salīdzinājumā ar citām pieejamām slimību profilakses un kontroles stratēģijām ietekmē ekonomiku, sociālo jomu, dzīvnieku labturību un vidi.
3. Dalībvalstis veic attiecīgus profilakses pasākumus attiecībā uz veterināro zāļu tādu izmantošanu zinātniskos pētījumos vai šo zāļu izstrādes un testēšanas nolūkā, ko veic kontrolētos apstākļos, orientējoties uz dzīvnieku un sabiedrības veselības aizsardzību.

47. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz veterināro zāļu lietošanu

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko nosaka:
- a) veterināro zāļu lietošanas aizliegumus un ierobežojumus;
 - b) konkrētus nosacījumus attiecībā uz veterināro zāļu izmantošanu konkrētai sarakstā norādītai slimībai;
 - c) veterināro zāļu obligātu lietošanu;
 - d) riska mazināšanas pasākumus, kas novērš sarakstā norādīto slimību izplatīšanos ar tādu dzīvnieku starpniecību, kuri ārstēti ar veterinārajām zālēm, vai ar produktiem no šādiem dzīvniekiem;
 - e) uzraudzību pēc vakcīnu un citu veterināro zāļu lietošanas konkrētu sarakstā minētu slimību dēļ.

2. Šā panta 1. punktā norādītos noteikumus Komisija paredz, ņemot vērā kritērijus, kas noteikti 46. panta 2. punktā.
3. Ja no jauna radušos risku gadījumā tas steidzamu iemeslu dēļ nepieciešams, noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 1. punktu, piemēro 254. pantā paredzēto kārtību.

3. nodaļa

Antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas

48. pants

Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu banku izveidošana

1. Vajadzībām, kas saistītas ar 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām, pret kurām vakcinēt nav aizliegts ar deleģētu aktu, kas pieņemts saskaņā ar 47. panta 1. punktu, Komisija savā atbildībā var izveidot Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas, kurās glabā un atjauno viena vai vairāku turpmāk minēto bioloģiskas cilmes produktu krājumus:
 - a) antigēni;
 - b) vakcīnas;
 - c) vakcīnas pirmējā sējmateriāla krājumi;
 - d) diagnostikas reaģenti.
2. Komisija nodrošina, lai 1. punktā minētās Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas:
 - a) ņemot vērā dalībvalstu vajadzības, kas aplēstas atbilstoši 43. panta 1. punktā paredzētajiem ārkārtas situāciju plāniem, glabātu pietiekamus krājumus ar konkrētajai sarakstā minētajai slimībai atbilstīga tipa antigēniem, vakcīnām, vakcīnu pirmējā sējmateriāla krājumiem un diagnostikas reaģentiem;
 - b) krājumus ar antigēniem, vakcīnām, vakcīnu pirmējā sējmateriāla krājumiem un diagnostikas reaģentiem saņemtu regulāri un laikus atjaunotu;
 - c) tīktu uzturētas un pārvietotas saskaņā ar 15. panta 1. punktā paredzētajiem attiecīgajiem biodrošības, biodrošuma un bionorobežošanas standartiem un saskaņā ar 15. panta 2. punktu pieņemtajiem deleģētajiem aktiem.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko nosaka:
 - a) kā notiek krājumu pārvaldīšana, glabāšana un atjaunošana Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankās, kā paredzēts 1. un 2. punktā;
 - b) kādas biodrošības, biodrošuma un bionorobežošanas prasības attiecināmas uz to darbību, ņemot vērā prasības, kas paredzētas 15. panta 1. punktā, un deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar 15. panta 2. punktu.

49. pants

Piekļuve Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām

1. Ar nosacījumu, ka krājumi ir pieejami, Komisija pēc pieprasījuma nodrošina, ka 48. panta 1. punktā minētos bioloģiskas cilmes produktus no Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām piegādā:
 - a) dalībvalstīm;
 - b) trešām valstīm un teritorijām ar noteikumu, ka tie galvenokārt ir paredzēti, lai novērstu slimības izplatīšanos Savienībā.
2. Ja ir pieejamie krājumi ir ierobežoti, 1. punktā paredzēto piekļuvi Komisija prioritizē, ņemot vērā:
 - a) kādos slimības apstākļos pieprasījums ir veikts;
 - b) vai pieprasītājā dalībvalstī vai trešā valstī, vai teritorijā pastāv nacionāla antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu banka;
 - c) vai pastāv tādi Savienības pasākumi attiecībā uz obligāto vakcināciju, kas noteikti ar deleģētiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 47. panta 1. punktu.

50. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām

Komisija ar īstenošanas aktiem par Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām paredz noteikumus, kas attiecībā uz 48. panta 1. punktā minētajiem bioloģiskas cilmes produktiem konkretizē:

- a) kuri no šiem bioloģiskas cilmes produktiem ir uzņemami Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankās un uz kurām 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām tie attiecas;
- b) kāda veida bioloģiskas cilmes produkti ir uzņemami Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankā un kāds to daudzums uzņemams attiecībā uz katru konkrēto sarakstā norādīto 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto slimību, kuru dēļ banka ir izveidota;
- c) kādas ir prasības attiecībā uz šo bioloģiskas cilmes produktu krājumiem, glabāšanu un atjaunošanu;
- d) kā šos bioloģiskas cilmes produktus piegādā no Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām uz dalībvalstīm un trešām valstīm, un teritorijām;
- e) kādas ir procedurālās un tehniskās prasības attiecībā uz šo bioloģiskas cilmes produktu uzņemšanu Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankās un attiecīgas piekļuves pieprasīšanu.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotu nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, kas saistīti ar 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētu sarakstā norādītu slimību, kura ir risks ar ļoti būtisku ietekmi, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties saskaņā ar 255. panta 3. punktā paredzēto procedūru.

51. pants

Informācijas konfidencialitāte attiecībā uz Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankām

Informāciju par to, kādu 48. panta 1. punktā minēto bioloģiskas cilmes produktu daudzumu glabā Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankās un kādi ir šo produktu apakštipi, uzskata par klasificētu informāciju un nepublicē.

52. pants

Nacionālās antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas

1. Dalībvalstis, kas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām, kuru vajadzībām pastāv Savienības antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas, ir nodibinājušas nacionālas antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas, nodrošina, ka nacionālās antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas ievēro biodrošības, biodrošuma un bionorobežošanas prasības, kas paredzētas 15. panta 1. punkta a) apakšpunktā un deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 15. panta 2. punktu un 48. panta 3. punkta b) apakšpunktu.
2. Dalībvalstis Komisijai un citām dalībvalstīm sniedz atjauninātu informāciju par:
 - a) to, vai pastāv vai ir izveidotas 1. punktā minētās nacionālās antigēnu, vakcīnu un diagnostikas reaģentu bankas;
 - b) to, kāda veida antigēni, vakcīnas, vakcīnu pirmējā sējmateriāla krājumi un diagnostikas reaģenti un kādā daudzumā šādās bankās atrodas;
 - c) par jebkādam izmaiņām to darbībā.
3. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus, kuros konkretizēts šā panta 2. punktā paredzētās informācijas saturs, iesniegšanas biežums un veids.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

II SADAĻA

Slimību kontroles pasākumi

1. nodaļa

8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības

1. IEDAĻA

SLIMĪBU KONTROLES PASĀKUMI GADĪJUMOS, KUR RODAS AIZDOMAS, KA TURĒTIEM DZĪVNIEKIEM IR SARAKSTĀ NORĀDĪTA SLIMĪBA

53. pants

Operatoru, dzīvnieku speciālistu un lolojumdzīvnieku turētāju pienākumi

1. Ja rodas aizdomas, ka turētiem dzīvniekiem ir kāda no 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, dzīvnieku speciālisti, operatori un lolojumdzīvnieku turētāji ne vien saskaņā ar 16. panta 1. punktu par pazīmēm vai aizdomām paziņo kompetentajai iestādei un veterinārārstiem, bet arī, pirms jebkādas slimību kontroles pasākumus saskaņā ar 54. panta 1. punktu un 55. panta 1. punktu ir veikusi kompetentā iestāde, veic attiecīgos 55. panta 1. punkta c), d) un e) apakšpunktā paredzētos slimību kontroles pasākumus, lai novērstu, ka minētā sarakstā norādītā slimība no tādiem skartiem dzīvniekiem, novietnēm un vietām, par kuriem tie ir atbildīgi, izplatās uz citiem dzīvniekiem vai cilvēkiem.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par sīki izstrādātiem noteikumiem par slimību kontroles pasākumiem, ko papildus veic operatori, dzīvnieku speciālisti un lolojumdzīvnieku turētāji, kā paredzēts šā panta 1. punktā.

54. pants

Izmeklēšana, ko kompetentā iestāde veic gadījumā, kur ir aizdomas par sarakstā norādītu slimību

1. Ja ir aizdomas, ka turētiem dzīvniekiem ir kāda no sarakstā norādītām slimībām, kas minētas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kompetentā iestāde nekavējoties veic izmeklēšanu, lai apstiprinātu vai izslēgtu minētās sarakstā norādītās slimības klātbūtni.
2. Šā panta 1. punktā minētās izmeklēšanas vajadzībām kompetentā iestāde attiecīgā gadījumā nodrošina, lai oficiāli veterinārārsti:
 - a) attiecībā uz konkrēto sarakstā norādīto slimību klīniski izmeklētu reprezentatīvu paraugu ar turētiem dzīvniekiem, kas pieder sarakstā norādītai sugai;

- b) no šiem sarakstā norādītai sugai piederošiem turētiem dzīvniekiem paņemtu attiecīgus paraugus un citus paraugus laboratoriskai izmeklēšanai laboratorijās, ko šim nolūkam ir nozīmējusi kompetentā iestāde;
 - c) veiktu laboratorisku pārbaudi, lai apstiprinātu vai izslēgtu konkrētās sarakstā norādītās slimības klātbūtni.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par sīki izstrādātiem noteikumiem, kas papildina noteikumus par kompetentās iestādes veikto izmeklēšanu, kura paredzēta šā panta 1. punktā.

55. pants

Kompetentās iestādes veiktie provizoriskie slimību kontroles pasākumi

1. Ja ir aizdomas, ka turētiem dzīvniekiem ir kāda no sarakstā norādītām slimībām, kas minētas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kompetentā iestāde, pirms ir saņemti 54. panta 1. punktā paredzētās izmeklēšanas rezultāti un saskaņā ar 61. panta 1. punktu īstenoti slimību kontroles pasākumi, veic šādus provizoriskus slimību kontroles pasākumus:
- a) novietnei, mājsaimniecībai, pārtikas un barības uzņēmumam vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumam vai jebkurai citai vietai, kur rodas aizdomas par slimību, nosaka oficiālu uzraudzību;
 - b) sastāda inventāra sarakstu ar:
 - i) turētajiem dzīvniekiem, kas atrodas novietnē, mājsaimniecībā, pārtikas un barības uzņēmumā vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumā vai jebkurā citā vietā,
 - ii) ja minētās sarakstā norādītās slimības izplatībai tas ir būtiski – produktiem, kas atrodas novietnē, mājsaimniecībā, pārtikas un barības uzņēmumā vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumā vai jebkurā citā vietā;
 - c) piemēro attiecīgus biodrošības pasākumus, ar kuriem novērš minētās sarakstā norādītās slimības ierosinātāja izplatīšanos uz citiem dzīvniekiem vai uz cilvēkiem;
 - d) ja tas atbilstīgi, lai novērstu slimības ierosinātāja tālāku izplatīšanos, turētus dzīvniekus, kas pieder pie sugām, kuras norādītas sarakstā attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību, tur izolācijā un novērš to saskari ar savvaļas dzīvniekiem;
 - e) tādu turēto dzīvnieku, produktu un attiecīgā gadījumā cilvēku, transporta līdzekļu un jebkādu materiālu vai citu līdzekļu, ar kuriem slimības ierosinātājs varētu būt izplatījies uz novietni, mājsaimniecībām, pārtikas un barības uzņēmumiem vai jebkuru citu vietu, kurā ir aizdomas par minēto sarakstā norādīto slimību, vai no tās, pārvietošanu ierobežo tiktāl, cik ir nepieciešams, lai novērstu, ka ar tiem izplatās sarakstā norādītā slimība;

- f) ņemot vērā 4. iedaļā paredzētos kontroles pasākumus, veic jebkādus citus nepieciešamus slimību kontroles pasākumus attiecībā uz to, kā:
 - i) citām novietnēm, to epidemioloģiskajām vienībām, māsasaimniecībām, pārtikas un barības uzņēmumiem vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumiem piemēro kompetentās iestādes veikto izmeklēšanu, kas paredzēta 54. panta 1. punktā, un slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti šā punkta a) līdz d) apakšpunktā,
 - ii) attiecīgi ņemot vērā slimības profilu, izveido pagaidu ierobežojumu zonas;
 - g) sāk 57. panta 1. punktā paredzēto epidemioloģisko izmeklēšanu.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par sīki izstrādātiem noteikumiem, ar kuriem papildina šā panta 1. punktā paredzētos noteikumus attiecībā uz konkrētajiem un sīkāk izstrādātajiem slimību kontroles pasākumiem, kas veicami atkarībā no 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās slimības, ņemot vērā, ar kādiem riskiem tas ir saistīts:
- a) minētajai dzīvnieku sugai vai kategorijai;
 - b) ražošanas veidam.

56. pants

Provizorisko slimību kontroles pasākumu pārskatīšana un paplašināšana

Šīs regulas 55. panta 1. punktā paredzētos slimību kontroles pasākumus:

- a) kompetentā iestāde attiecīgi pārskata atbilstīgi konstatējumiem, kas gūti:
 - i) izmeklēšanā, kas paredzēta 54. panta 1. punktā,
 - ii) epidemioloģiskajā izmeklēšanā, kas paredzēta šīs regulas 57. panta 1. punktā;
- b) ja nepieciešams, attiecina uz citām vietām, kā minēts 55. panta 1. punkta e) apakšpunktā.

2. IEDAĻA EPIDEMIOLOĢISKĀ IZMEKLĒŠANA

57. pants

Epidemioloģiskā izmeklēšana

1. Kompetentā iestāde veic epidemioloģisku izmeklēšanu tad, ja rodas aizdomas, ka dzīvniekiem ir kāda no 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, vai ja tāda tiem ir apstiprināta.
2. Šā panta 1. punktā paredzētās epidemioloģiskās izmeklēšanas mērķis ir:

- a) identificēt sarakstā minētās slimības varbūtīgo izcelsmi un tās izplatīšanās līdzekļus;
- b) aprēķināt slimības klātbūtnes varbūtīgo ilgumu;
- c) identificēt kontaktējošās novietnes un to epidemioloģiskās vienības, mājsaimniecības, pārtikas un dzīvnieku barības uzņēmumus vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumus, vai jebkādas citas vietas, kur varējuši inficēties, invadēties vai kontaminēties dzīvnieki, kas norādīti sarakstā attiecībā uz sarakstā norādīto slimību, par kuru ir aizdomas;
- d) gūt informāciju, kā ir pārvietoti tādi turēti dzīvnieki, personas, produkti, transportlīdzekļi, jebkādi materiāli vai citi līdzekļi, ar kuru starpniecību attiecīgajā periodā pirms paziņojuma par aizdomām par sarakstā norādīto slimību vai tās apstiprināšanu varētu būt izplatījies slimības ierosinātājs;
- e) gūt informāciju par sarakstā minētās slimības varbūtīgo izplatīšanos apkārtējā vidē, arī par slimības vektoru klātbūtni un sadalījumu.

3. IEDAĻA

SLIMĪBAS APSTIPRINĀŠANA TURĒTIEM DZĪVNIEKIEM

58. pants

Oficiāls kompetentās iestādes apstiprinājums par sarakstā norādītu slimību, kas minēta 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā

1. Oficiālu apstiprinājumu par kādu no 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām kompetentā iestāde pamato uz šādas informācijas:
 - a) šīs regulas 54. panta 2. punktā paredzēto klīnisko un laboratorisko pārbaužu rezultāti;
 - b) šīs regulas 57. panta 1. punktā paredzētā epidemioloģiskā izmeklēšana;
 - c) citi pieejami epidemioloģiski dati.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par prasībām, kas jāizpilda attiecībā uz šā panta 1. punktā minēto oficiālo apstiprinājumu.

59. pants

Kā atceļ provizoriskus slimību kontroles pasākumus, ja sarakstā minētās slimības klātbūtne tikusi izslēgta

Kompetentā iestāde 55. panta 1. punktā un 56. pantā paredzētos provizoriskos slimību kontroles pasākumus turpina piemērot līdz brīdim, kad 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību klātbūtne ir izslēgta, pamatojoties uz informāciju, kas minēta 58. panta 1. punktā, vai saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstoši 58. panta 2. punktam.

4. IEDAĻA

SLIMĪBU KONTROLES PASĀKUMI GADĪJUMĀ, JA TURĒTIEM DZĪVNIEKIEM APSTIPRINA SLIMĪBU

60. pants

Kompetentajai iestādei veicamie tūlītējie slimību kontroles pasākumi

Ja turētiem dzīvniekiem saskaņā ar 58. panta 1. punktu ir oficiāli apstiprināts tādas slimības uzliesmojums, kas ir sarakstā 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēta sarakstā norādīta slimība, kompetentā iestāde tūlīt:

- a) oficiāli deklarē, ka skartā novietne, mājstāvēniecība, pārtikas vai dzīvnieku barības uzņēmums, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmums vai cita vieta ir inficēta ar šo sarakstā norādīto slimību;
- b) izveido šai sarakstā norādītajai slimībai atbilstošu ierobežojumu zonu;
- c) lai nodrošinātu, ka slimību kontroles pasākumi ir pilnīgi koordinēti, īsteno 43. panta 1. punktā paredzēto ārkārtas situāciju plānu.

61. pants

Skartās novietnes un citas vietas

1. Ja attiecībā uz kādu no sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā, ir noticis tās uzliesmojums turētiem dzīvniekiem novietnē, mājstāvēniecībā, pārtikas vai barības uzņēmumā, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumā vai citā vietā, lai novērstu minētās sarakstā norādītās slimības tālāku izplatīšanos, kompetentā iestāde nekavējoties veic vienu vai vairākus šādus slimību kontroles pasākumus:
 - a) pārvietošanas ierobežojumi attiecībā uz personām, dzīvniekiem, produktiem, transportlīdzekļiem vai jebkādiem citiem materiāliem vai vielām, kas var būt kontaminēti un veicināt minētās sarakstā norādītās slimības izplatīšanos;
 - b) tādu iespējami kontaminētu dzīvnieku, kas veicina minētās sarakstā norādītās slimības izplatīšanos, nonāvēšana un likvidēšana vai kaušana;
 - c) produktu, dzīvnieku barības vai jebkādu citu substanču tāda iznīcināšana, pārstrāde, pārveidošana vai apstrāde vai aprīkojuma, transporta līdzekļu, augu vai augu produktu vai iespējami kontaminēta ūdens tāda apstrāde, kas pienācīgi nodrošina, ka jebkādu slimības ierosinātāju vai slimības ierosinātāja vektoru iznīcina;
 - d) turētu dzīvnieku vakcinēšana vai ārstēšana ar citām veterinārām zālēm saskaņā ar 46. panta 1. punktu un visiem deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar 47. panta 1. punktu;
 - e) tādu dzīvnieku un produktu izolēšana, karantinēšana un ārstēšana, kas var būt kontaminēti un veicina sarakstā minētās slimības izplatīšanos;

- f) tīrīšana, dezinfekcija, dezinfekcija un deratizācija un citi biodrošības pasākumi, kas piemērojami skartajai novietnei, mājsaimniecībai, pārtikas vai barības uzņēmumam, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumam vai citām vietām, lai sarakstā minētās slimības izplatīšanos samazinātu līdz minimumam;
 - g) tāda pietiekama atbilstīgu paraugu skaita ņemšana, kas nepieciešama, lai pabeigtu 57. panta 1. punktā paredzēto epidemioloģisko izmeklēšanu;
 - h) paraugu laboratoriska pārbaude.
2. Nosakot, kurus no 1. punktā paredzētajiem slimību kontroles pasākumiem veikt ir atbilstīgi, kompetentā iestāde ņem vērā:
- a) kāds ir slimības profils;
 - b) kāda veida ražošana notiek un kādas ir epidemioloģiskās vienības skartajā novietnē, mājsaimniecībā, pārtikas vai barības uzņēmumā, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu novietnē vai citā vietā.
3. Kompetentā iestāde turēšanu novietnē, mājsaimniecībā vai jebkurā citā vietā no jauna atļauj tikai tad, kad:
- a) ir veiksmīgi pabeigti visi 1. punktā paredzētie attiecīgie slimību kontroles pasākumi un laboratoriskie izmeklējumi,
 - b) ir pagājis pietiekams laiks, lai skartā novietne, mājsaimniecība, pārtikas vai barības uzņēmums, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmums vai cita vieta no jauna nekontaminētos ar sarakstā norādīto slimību, kas radījusi 1. punktā minēto uzliesmojumu.

62. pants

Epidemioloģiski saistītās novietnes un vietas

1. Kompetentā iestāde 61. panta 1. punktā paredzētos slimību kontroles pasākumus paplašina, tos attiecinot uz tādām citām novietnēm, to epidemioloģiskajām vienībām, mājsaimniecībām, pārtikas vai barības uzņēmumiem vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumiem vai jebkurām citām vietām, vai transportlīdzekļiem, par kuriem 57. panta 1. punktā paredzētā epidemioloģiskā izmeklēšana vai klīnisku vai laboratorisku izmeklējumu rezultāti vai citi epidemioloģiski dati pamato aizdomas, ka uz tām, no tām vai ar to starpniecību izplatījusies 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā sarakstā norādītā slimība, kuras dēļ šādi pasākumi tikuši veikti.
2. Ja 57. panta 1. punktā paredzētā epidemioloģiskā izmeklēšana apliecina, ka konkrētās 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības varbūtējā izcelšanās vieta ir cita dalībvalsts, vai, ja ir varbūtīgi, ka sarakstā minētā slimība ir izplatījusies uz citu dalībvalsti, kompetentā iestāde informē minēto dalībvalsti.

3. Šā panta 2. punktā minēto norišu gadījumā dažādo dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas turpmākā epidemioloģiskā izmeklēšanā un slimību kontroles pasākumu piemērošanā.

63. pants

Deleģēšanas pilnvaras attiecībā uz slimību kontroles pasākumiem skartajās un epidemioloģiski saistītajās novietnēs un vietās

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz slimību kontroles pasākumiem, kas kompetentajai iestādei saskaņā ar 61. pantu un 62. pantu skartajās un epidemioloģiski saistītajās novietnēs, pārtikas vai dzīvnieku barības uzņēmumos vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumos veicami attiecībā uz ikvienu no sarakstā norādītajām slimībām, kuras minētas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

Minētie sīki izstrādātie noteikumi aptver šādus jautājumus:

- a) nosacījumi un prasības attiecībā uz 61. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā paredzētajiem slimību kontroles pasākumiem;
- b) šīs regulas 61. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētās tīrīšanas, dezinfekcijas un dezinfekcijas un deratizācijas procedūras, attiecīgā gadījumā ar norādījumiem par biocīdu lietošanu minētajiem mērķiem;
- c) nosacījumi un prasības attiecībā uz 61. panta 1. punkta g) līdz h) apakšpunktā paredzēto paraugu ņemšanu un laboratorisko pārbaudi;
- d) sīki izstrādāti nosacījumi un prasības attiecībā uz 61. panta 3. punktā paredzēto turēšanu no jauna;
- e) šīs regulas 62. pantā paredzētie slimības kontroles pasākumi, ko nepieciešams veikt epidemioloģiski saistītās novietnēs, vietās un transportlīdzekļos.

64. pants

Kompetentās iestādes noteiktās ierobežojumu zonas

1. Kompetentā iestāde ap tādu skarto novietni, māsaimniecību, pārtikas vai barības uzņēmumu, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumu vai citu vietu, kurā turētiem dzīvniekiem ir noticis 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētas sarakstā norādītas slimības uzliesmojums, attiecīgā gadījumā izveido ierobežojumu zonu, ņemot vērā:
- a) slimības profilu;
 - b) ierobežojumu zonu ģeogrāfisko novietojumu;
 - c) ierobežojumu zonu ekoloģiskos un hidroloģiskos faktorus;
 - d) meteoroloģiskos apstākļus;
 - e) vektoru klātbūtni, to sadalījumu un veidus ierobežojumu zonās;

- f) šīs regulas 57. panta 1. punktā paredzētās epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultātus, citus veiktos pētījumus un epidemioloģiskos datus;
- g) laboratorisko testu rezultātus;
- h) piemērotos slimību kontroles pasākumus.

Ierobežojumu zonā attiecīgā gadījumā ietilpst noteikta izmēra un konfigurācijas aizsardzības zona un uzraudzības zona.

2. Kompetentā iestāde regulāri novērtē un pārskata stāvokli un attiecīgā gadījumā, lai novērstu 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības izplatīšanos:
 - a) pielāgo ierobežojumu zonas robežas,
 - b) nodibina papildu ierobežojumu zonas.
3. Ja ierobežojumu zonas atrodas vairāk nekā vienas dalībvalsts teritorijā, minēto dalībvalstu kompetentās iestādes 1. punktā minētās ierobežojumu zonas izveido sadarbīgi.
4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētus noteikumus par sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz ierobežojumu zonu izveidošanu un grozīšanu, arī attiecībā uz aizsardzības vai uzraudzības zonām.

65. pants

Slimību kontroles pasākumi ierobežojumu zonā

1. Lai novērstu 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības tālāku izplatīšanos, kompetentā iestāde ierobežojumu zonā veic vienu vai vairākus šādus slimību kontroles pasākumus:
 - a) identificē novietnes, māsasaimniecības, pārtikas vai barības uzņēmumus, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumus vai citas vietas, kurās atrodas tādu sugu turēti dzīvnieki, kuras norādītas sarakstā attiecībā uz konkrēto sarakstā norādīto slimību;
 - b) apmeklē novietnes, māsasaimniecības, pārtikas vai barības uzņēmumus, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmumus vai citas vietas, kurās atrodas dzīvnieki, kas pieder pie sugām, kuras norādītas sarakstā attiecībā uz konkrēto sarakstā norādīto slimību, un attiecīgā gadījumā ņem paraugus un tos laboratoriski izmeklē;
 - c) paredz pārvietošanas nosacījumus attiecībā uz personu, dzīvnieku, produktu, dzīvnieku barības, transportlīdzekļu un jebkādu citu tādu materiālu vai substanču pārvietošanu, kas var būt kontaminēti vai veicināt minētās sarakstā norādītās slimības izplatīšanos ierobežojumu zonu iekšienē un no tām, un attiecībā uz pārvietošiem cauri ierobežojumu zonām;
 - d) nosaka biodrošības prasības attiecībā uz:

- i) dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādāšanu un izplatīšanu,
 - ii) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vākšanu un iznīcināšanu,
 - iii) mākslīgo apsēklošanu.
- e) vakcinē turētus dzīvniekus un tos ārstē ar citām veterinārām zālēm saskaņā ar 46. panta 1. punktu un visiem deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar 47. panta 1. punktu;
 - f) veic tīrīšanu, dezinfekciju un dezinfekciju un deratizāciju;
 - g) izraugās vai attiecīgā gadījumā apstiprina pārtikas nozares uzņēmumu tādiem nolūkiem kā tādu dzīvnieku kaušana vai tādu dzīvnieku izcelsmes produktu apstrāde, kuru izcelsme ir ierobežojumu zonās;
 - h) nosaka identifikācijas un izsekojamības prasības attiecībā uz dzīvnieku, reprodiktīvo produktu vai dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu;
 - i) paredz citus nepieciešamus biodrošības un riska mazināšanas pasākumus, lai līdz minimumam samazinātu minētās sarakstā norādītās slimības izplatīšanās riskus.
2. Kompetentā iestāde veic visus pasākumus, kādi nepieciešami, lai personas ierobežojumu zonās pilnībā informētu par spēkā esošajiem ierobežojumiem un par slimību kontroles pasākumu raksturu.
3. Nosakot, kuri no 1. punktā paredzētajiem slimību kontroles pasākumiem ir veicami, kompetentā iestāde ņem vērā:
- a) kāds ir slimības profils;
 - b) kādi ir ražošanas veidi;
 - c) cik šie slimību kontroles pasākumi ir praktiski īstenojami, pieejami un iedarbīgi.

66. pants

Operatoru pienākumi ierobežojumu zonās

- 1. Operatori, kas tur dzīvniekus un produktus 64. panta 1. punktā paredzētajā ierobežotajā zonā, paziņo kompetentajai iestādei par jebkādu paredzētu turētu dzīvnieku un produktu pārvietošanu ierobežojumu zonas iekšienē vai ārpus tās.
- 2. Turētos dzīvniekus un produktus tie pārvieto tikai saskaņā ar kompetentās iestādes norādījumiem.

67. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz ierobežojumu zonās īstenotiem slimības kontroles pasākumiem

Komisija saskaņā ar 253. pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem par 65. panta 1. punktā paredzētajiem slimību kontroles pasākumiem, ko veic ierobežojumu zonā, attiecībā uz katru sarakstā norādīto slimību, kas minēta 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

Minētie sīki izstrādātie noteikumi aptver šādus jautājumus:

- a) nosacījumi un prasības attiecībā uz 65. panta 1. punkta a), c), d), e), g), h) un i) apakšpunktā paredzētajiem slimību kontroles pasākumiem;
- b) šīs regulas 65. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētās tīrīšanas, dezinfekcijas, dezinfekcijas un deratizācijas procedūras, attiecīgā gadījumā ar norādījumiem par biocīdu izmantošanu minētajiem mērķiem;
- c) uzraudzība, ko nepieciešams veikt pēc tam, kad piemēroti slimību kontroles pasākumi un 65. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētās laboratoriskās pārbaudes;
- d) citi konkrēti slimību kontroles pasākumi, kas ierobežo 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto konkrēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanos.

68. pants

Slimības kontroles pasākumu uzturēšana ierobežojumu zonā un deleģētie akti

1. Kompetentā iestāde šajā iedaļā paredzētos slimības kontroles pasākumus turpina piemērot līdz brīdim, kad:
 - a) ir īstenoti slimības kontroles pasākumi, kas ir atbilstoši 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajai sarakstā norādītajai slimībai, attiecībā uz kuru bijuši piemēroti ierobežojumi;
 - b) ir veikta tāda galīgā tīrīšana, dezinfekcija vai dezinfekcija un deratizācija, kas ir atbilstoša:
 - i) šīs regulas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajai sarakstā norādītajai slimībai, attiecībā uz kuru bijuši piemēroti slimību kontroles pasākumi,
 - ii) skartajai turēto dzīvnieku sugai,
 - iii) ražošanas veidam;
 - c) ierobežotajā zonā ir īstenota pienācīga uzraudzība, kas ir atbilstoša 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajai sarakstā norādītajai slimībai, kurai bijuši piemēroti slimību kontroles pasākumi, un atbilstoša novietnes veidam vai vietai, tādējādi pamatojot minētās sarakstā norādītās slimības izskaušanu.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz slimības kontroles pasākumiem, kas kompetentajai iestādei veicami, kā paredzēts šā panta 1. punktā, attiecībā uz:
 - a) galīgās tīrīšanas, dezinfekcijas vai dezinsekcijas un deratizācijas procedūrām un, attiecīgā gadījumā, biocīdu izmantošanu šiem nolūkiem;
 - b) tādu uzraudzības plānu, tās līdzekļiem, metodēm, biežumu, intensitāti, dzīvnieku mērķpopulāciju un paraugu ņemšanas modeli, lai pēc uzliesmojuma varētu atgūt statusu “brīvs no slimības”;
 - c) turēšanu no jauna ierobežojumu zonās pēc tam, kad paveikti šā panta 1. punktā paredzētie slimību kontroles pasākumi, ievērojot 61. panta 3. punktā paredzētos nosacījumus, kas reglamentē turēšanu no jauna;
 - d) citiem slimību kontroles pasākumiem, kas nepieciešami, lai atjaunotu statusu “brīvs no slimības” atjaunošanai.

*69. pants
Ārkārtas vakcinācija*

1. Ja tas būtiski, lai iedarbīgi kontrolētu 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētu sarakstā norādītu slimību, kurai piemēro uzliesmojuma dēļ veicamos slimības kontroles pasākumus, kompetentā iestāde var:
 - a) izstrādāt vakcinēšanas plānu;
 - b) izveidot vakcinēšanas zonas.
2. Lemjot par vakcinēšanas plānu un par šā panta 1. punktā paredzēto vakcinācijas zonu izveidošanu, kompetentā iestāde ņem vērā šādus aspektus:
 - a) prasības par ārkārtas vakcinēšanu, kas paredzēta ar 43. panta 1. punktu paredzētajā ārkārtas situāciju plānā;
 - b) tādas prasības attiecībā uz vakcīnu izmantošanu, kas paredzētas 46. panta 1. punktā, un jebkādos deleģētos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 47. panta 1. punktu.
3. Vakcinācijas zonas, kas paredzētas šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, atbilst tādām prasībām attiecībā uz riska mazināšanas pasākumiem, kas novērš sarakstā norādīto slimību izplatīšanos, un par uzraudzību, kuras noteiktas jebkādos deleģētos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 47. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktu.

5. IEDAĻA SAVVAĻAS DZĪVNIEMI

70. pants Savvaļas dzīvnieki

1. Ja ir aizdomas, ka savvaļas dzīvniekiem ir kāda no sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā, vai ja tā ir oficiāli apstiprināta, skartā dalībvalsts:
 - a) ja konkrētajai sarakstā norādītajai slimībai tas ir atbilstoši, uzrauga savvaļas dzīvnieku populāciju;
 - b) veic slimību profilakses un kontroles pasākumus, kas nepieciešami, lai novērstu minētās sarakstā norādītās slimības tālāku izplatīšanos.
2. Attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem slimību profilakses un kontroles pasākumiem ņem vērā šādus aspektus:
 - a) kāds ir slimības profils;
 - b) kādi savvaļas dzīvnieki ir skarti;
 - c) kādi slimību kontroles pasākumi veicami saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti 1. līdz 4. iedaļā, ja attiecībā uz turētiem dzīvniekiem ierobežojumu zonā rodas aizdomas par 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētu sarakstā norādītu slimību vai ja tā oficiāli apstiprināta.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem nosaka:
 - a) uzraudzību saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu;
 - b) slimību profilakses un kontroles pasākumus saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.

Komisija minētos deleģētos aktus pieņem, ņemot vērā slimības profilu un sugas, kas norādītas sarakstā attiecībā uz sarakstā norādīto slimību, kura minēta 1. punktā.

6. IEDAĻA
SLIMĪBU KONTROLES PASĀKUMI, KO PAPILDUS ĪSTENO DALĪBVALSTIS,
KOMISIJAS VEIKTĀ KOORDINĀCIJA UN ĪPAŠIE SLIMĪBU KONTROLES PAGAUDU
NOTEIKUMI

71. pants

Slimību kontroles pasākumi, ko papildus īsteno dalībvalstis, Komisijas veiktā pasākumu koordinēšana un slimības kontroles pagaidu īpašie noteikumi, kas attiecas uz 1. līdz 5. iedaļu

1. Dalībvalstis var veikt slimību kontroles pasākumus, kas papildina pasākumus, kuri paredzēti 61. panta 1. punktā, 62. pantā, 65. panta 1. un 2. punktā un 68. panta 1. punktā, kā arī saskaņā ar 67. pantu un 68. panta 2. punktu pieņemtajos deleģētajos aktos, ja vien šādi papildu pasākumi saskan ar šajā regulā paredzētajiem noteikumiem un ir atbilstīgi un samērīgi attiecībā uz to, kā kontrolē 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās slimības izplatīšanos, un papildu pasākumos ņem vērā:
 - a) konkrētos epidemioloģiskos apstākļus;
 - b) novietņu, citas vietas un ražošanas veidu;
 - c) iesaistītās dzīvnieku kategorijas un sugas;
 - d) ekonomiskos vai sociālos apstākļus.
2. Dalībvalstis Komisijai nekavējoties dara zināmus:
 - a) slimības kontroles pasākumus, ko kompetentā iestāde veikusi, kā paredzēts 58., 59., 61., 62., 64. un 65. pantā, 68. panta 1. punktā, 69. pantā un 70. panta 1. un 2. punktā un deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 63. pantu, 67. pantu, 68. panta 2. punktu un 70. panta 3. punktu;
 - b) jebkādus slimības kontroles papildu pasākumi, ko tā veikusi, kā paredzēts 1. punktā.
3. Komisija pārskata slimības situāciju un slimību kontroles pasākumus, ko veikusi kompetentā iestāde, un jebkādus citus slimību kontroles pasākumus, ko papildus veikusi dalībvalsts, saskaņā ar šo nodaļu un var uz ierobežotu laiku ar īstenošanas aktiem noteikt īpašus slimību kontroles pasākumus ar epidemioloģiskajai situācijai atbilstīgiem nosacījumiem tādā gadījumā, ja:
 - a) tiek konstatēts, ka minētie slimību kontroles pasākumi nav epidemioloģiskajai situācijai piemēroti;
 - b) konstatējams, ka 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā sarakstā norādītā slimība izplatās, lai gan šai nodaļai atbilstoši ir veikti slimību kontroles pasākumi.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Pienācīgi pamatotu nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, kas saistīti ar slimību, kura ir no jauna radies risks ar ļoti būtisku ietekmi, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas jāpieņem nekavējoties saskaņā ar 255. panta 3. punktā minēto procedūru.

2. nodaļa

Sarakstā norādītās slimības, kas minētas 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā

1. IEDAĻA

SLIMĪBU KONTROLES PASĀKUMI GADĪJUMĀ, KUR RODAS AIZDOMAS PAR TURĒTO DZĪVNIEKU SLIMĪBU

72. pants

Operatoru, dzīvnieku speciālistu un lolojumdzīvnieku turētāju pienākumi

1. Ja rodas aizdomas, ka turētiem dzīvniekiem ir 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības, operatori, dzīvnieku speciālisti un lolojumdzīvnieku turētāji ne vien saskaņā ar 16. panta 1. punktu paziņo kompetentajai iestādei un veterinārārstiem par pazīmēm vai aizdomām, bet arī, pirms jebkādu slimību kontroles pasākumus saskaņā ar 74. panta 1. punktu veikusi kompetentā iestāde, veic attiecīgus slimību kontroles pasākumus, kas minēti 74. panta 1. punkta a) apakšpunktā un visos deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 74. panta 3. punktu, lai novērstu, ka minētā sarakstā norādītā slimība no tādiem skartajiem dzīvniekiem, novietnēm un vietām, kas ir to pārziņā, izplatās uz citiem dzīvniekiem vai cilvēkiem.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par sīki izstrādātiem noteikumiem par slimību kontroles pasākumiem, ko papildus veic operatori, dzīvnieku speciālisti un lolojumdzīvnieku turētāji, kā paredzēts šā panta 1. punktā.

73. pants

Izmeklēšana, ko kompetentā iestāde veic, ja ir aizdomas par sarakstā norādītu slimību

1. Ja ir aizdomas, ka turētiem dzīvniekiem ir sarakstā norādīta slimība, kas minēta 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, kompetentā iestāde nekavējoties veic izmeklēšanu, lai apstiprinātu vai izslēgtu minētās sarakstā norādītās slimības klātbūtni.
2. Šā panta 1. punktā minētās izmeklēšanas vajadzībām kompetentā iestāde attiecīgā gadījumā nodrošina, lai oficiālie veterinārārsti:
 - a) attiecībā uz konkrēto sarakstā norādīto slimību klīniski izmeklētu reprezentatīvu paraugu ar turētiem dzīvniekiem, kas pieder sarakstā norādītai sugai;

- b) no šiem sarakstā norādītai sugai piederošiem turētiem dzīvniekiem paņemtu attiecīgus paraugus un citus paraugus laboratoriskai izmeklēšanai laboratorijās, ko šim nolūkam ir nozīmējusi kompetentā iestāde;
 - c) veiktu laboratorisku pārbaudi, lai apstiprinātu vai izslēgtu konkrētās sarakstā norādītās slimības klātbūtni.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par sīki izstrādātiem noteikumiem, kas papildina noteikumus par izmeklēšanu, kura paredzēta šā panta 1. punktā.

74. pants

Kompetentās iestādes veiktie provizoriskie slimību kontroles pasākumi

1. Ja ir aizdomas, ka turētiem dzīvniekiem ir kāda no sarakstā norādītām slimībām, kas minētas 8. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā, kompetentā iestāde, pirms ir saņemti 73. panta 1. punktā paredzētās izmeklēšanas rezultāti un saskaņā ar 78. panta 1. un 2. punktu īstenoti slimību kontroles pasākumi, veic šādus provizoriskus slimību kontroles pasākumus:
- a) piemēro slimību kontroles pasākumus, lai ierobežotu minētās sarakstā norādītās slimības izplatīšanos no skartās teritorijas, novietnes, mājsaimniecības, pārtikas vai barības uzņēmuma, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzņēmuma vai citas vietas;
 - b) ja nepieciešams, sāk epidemioloģisku izmeklēšanu, ievērojot šādas izmeklēšanas noteikumus, kas paredzēti 57. panta 1. punktā, un jebkādos noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 57. panta 2. punktu.
2. Šā panta 1. punktā paredzētie slimību kontroles provizoriskie pasākumi ir atbilstīgi un samērīgi ar risku, ko rada 8. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības, un tiek ņemti vērā šādi aspekti:
- a) kāds ir slimības profils;
 - b) kādi turēti dzīvnieki ir skarti;
 - c) kāds veselības statuss ir tādai dalībvalstij, zonai, nodaļumam vai novietnei, attiecībā uz kuru ir aizdomas par minēto sarakstā norādīto slimību;
 - d) provizoriskie slimību kontroles pasākumi, kas paredzēti 55. panta 1. punktā, 56. pantā un visos deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu.
3. Komisijai ir pilnvaras saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par noteikumiem, ar kuriem papildina šā panta 1. punktā paredzētos noteikumus, turklāt tā ņem vērā šā panta 2. punktā minētos jautājumus attiecībā uz:
- a) provizoriskajiem slimību kontroles pasākumiem, kas veicami, kā paredzēts šā panta 1. punkta a) apakšpunktā, lai novērstu sarakstā norādītās slimības izplatīšanos;

- b) šā panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto provizorisko slimību kontroles pasākumu piemērošanu citām novietnēm, to epidemioloģiskajām vienībām, māsasaimniecībām, pārtikas vai barības uzņēmumiem un dzīvnieku blakusproduktu uzņēmumiem vai citām vietām;
- c) tādu pagaidu ierobežojumu zonu izveidošanu, kā ir lietderīgi slimības profila dēļ.

75. pants

Provizorisko slimību kontroles pasākumu pārskatīšana un paplašināšana

Šīs regulas 74. panta 1. punktā paredzētos slimību kontroles pasākumus:

- a) kompetentā iestāde pārskata atbilstīgi 73. panta 1. apakšpunktā paredzētās izmeklēšanas un, attiecīgā gadījumā, 74. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētās epidemioloģiskās izmeklēšanas konstatējumiem;
- b) ja nepieciešams, attiecinā uz citām vietām, kā minēts 74. panta 3. punkta b) apakšpunktā.

2. IEDAĻA

SLIMĪBAS APSTIPRINĀŠANA TURĒTIEM DZĪVNIEKIEM

76. pants

Kompetentās iestādes veikta slimības oficiāla apstiprināšana

1. Oficiālu apstiprinājumu par kādu no 8. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētajām slimībām kompetentā iestāde pamato uz šādas informācijas:
 - a) šīs regulas 73. panta 2. punktā paredzēto klīnisko un laboratorisko pārbaucēju rezultāti;
 - b) attiecīgā gadījumā, šīs regulas 74. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā epidemioloģiskā izmeklēšana;
 - c) citi pieejami epidemioloģiski dati.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par prasībām, kas jāizpilda attiecībā uz oficiālo apstiprināšanu, kura minēta šā panta 1. punktā.

77. pants

Kā atceļ provizoriskus slimību kontroles pasākumus, kad slimības sastopamība ir izslēgta

Kompetentā iestāde turpina piemērot 74. panta 1. punktā un 75. pantā paredzētos provizoriskos slimību kontroles pasākumus, līdz 8. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību klātbūtne ir izslēgta saskaņā ar 76. panta 1. punktu vai saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstoši 76. panta 2. punktam.

3. IEDAĻA

SLIMĪBAS KONTROLES PASĀKUMI GADĪJUMĀ, JA TURĒTIEM DZĪVNIEKIEM APSTIPRINA SLIMĪBU

78. pants

Kompetentās iestādes piemērotie slimības kontroles pasākumi

1. Ja turētu dzīvnieku vidū saskaņā ar 76. panta 1. punktu ir oficiāli apstiprināts tādas slimības uzliesmojums, kas ir sarakstā 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēta sarakstā norādīta slimība, kompetentā iestāde:
 - a) dalībvalstī, zonā vai nodaļumā, kuriem attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību piemēro obligātu izskaušanas programmu, kas paredzēta 30. panta 1. punktā, piemēro minētajā obligātās izskaušanas programmā noteiktos slimību kontroles pasākumus;
 - b) dalībvalstī, zonā vai nodaļumā, kuriem attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību vēl nepiemēro obligātu izskaušanas programmu, kas paredzēta 30. panta 1. punktā, sāk šādu obligātās izskaušanas programmu un piemēro tajā noteiktos slimību kontroles pasākumus.

2. Ja turētiem dzīvniekiem saskaņā ar 76. panta 1. punktu ir oficiāli apstiprināts tādas slimības uzliesmojums, kas ir 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēta sarakstā norādīta slimība, kompetentā iestāde:
 - a) dalībvalstī, zonā vai nodaļumā, kuriem attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību piemēro brīvprātīgu izskaušanas programmu, kas paredzēta 30. panta 2. punktā, piemēro minētajā brīvprātīgās izskaušanas programmā noteiktos slimību kontroles pasākumus;
 - b) dalībvalstī, teritorijā, zonā vai nodaļumā, kuriem attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību nepiemēro obligātu izskaušanas programmu, kas paredzēta 30. panta 2. punktā, attiecīgā gadījumā piemēro pasākumus, kuri kontrolē un novērš tās izplatīšanos.

3. Šā panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētie pasākumi ir samērīgi ar risku, ko rada konkrētā 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā sarakstā norādītā slimība, un tiek ņemts vērā:
 - a) kāds ir slimības profils,
 - b) kādi turēti dzīvnieki ir skarti,
 - c) kāds ir tās dalībvalsts, teritorijas, zonas, nodaļuma vai novietnes veselības statuss, kurā sarakstā minētā slimība ir oficiāli apstiprināta,
 - d) tādi novietnēs, citās vietās un ierobežojumu zonās īstenojami slimību kontroles pasākumi, kas paredzēti šīs sadaļas 1. nodaļas 4. iedaļā.

79. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz kompetentajai iestādei veicamajiem tūlītējiem slimību kontroles pasākumiem

Komisija ir pilnvarota, ņemot vērā 78. panta 3. punktā paredzētos kritērijus, saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem nosaka sīki izstrādātus noteikumus par slimību kontroles pasākumiem, kas veicami 78. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētajā gadījumā, ja turētiem dzīvniekiem ir tādas slimības uzliesmojums, kura ir sarakstā norādīta slimība, kas minēta 8. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā.

4. IEDAĻA SAVVAĻAS DZĪVNIEKI

80. pants

Savvaļas dzīvnieki

1. Ja ir aizdomas, ka savvaļas dzīvniekiem ir kāda no sarakstā norādītajām slimībām, kas minētas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā, vai ja tā ir oficiāli apstiprināta, skartās dalībvalsts kompetentā iestāde:
 - a) visā dalībvalsts teritorijā, apgabalā vai zonā, kurās attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību piemēro obligātu izskaušanas programmu, kas paredzēta 30. panta 1. punktā, piemēro minētajā obligātās izskaušanas programmā noteiktos slimības kontroles pasākumus;
 - b) visā dalībvalsts teritorijā, apgabalā vai zonā, kurā attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību nepiemēro obligātu izskaušanas programmu, kas paredzēta 30. panta 1. punktā, sāk šādu obligātu izskaušanas programmu un attiecīgi piemēro tajā noteiktos slimības kontroles pasākumus, lai kontrolētu un novērstu slimības izplatīšanos.
2. Ja savvaļas dzīvniekiem ir tādas slimības uzliesmojums, kas ir viena no 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām, skartās dalībvalsts kompetentā iestāde:
 - a) visā tādas dalībvalsts teritorijā, apgabalā, zonā vai nodalījumā, kuros attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību piemēro brīvprātīgu izskaušanas programmu, kas paredzēta 30. panta 2. punktā, piemēro minētajā brīvprātīgajā izskaušanas programmā noteiktos slimību kontroles pasākumus;
 - b) visā tādas dalībvalsts teritorijā, apgabalā, zonā vai nodalījumā, kuros attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību nepiemēro brīvprātīgu izskaušanas programmu, kas paredzēta 30. panta 2. punktā, attiecīgā gadījumā piemēro pasākumus, lai kontrolētu un novērstu slimības izplatīšanos.
3. Attiecībā uz 2. punkta b) apakšpunktā minētajiem slimību kontroles pasākumiem ņem vērā šādus aspektus:
 - a) kāds ir slimības profils;

- b) kādi savvaļas dzīvnieki ir skarti;
 - c) kādi slimību kontroles pasākumi saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti šīs sadaļas 1. nodaļas 1. līdz 4. iedaļā, ir veicami, ja rodas aizdomas par sarakstā norādītu slimību, kura ierobežojumu zonā skārusi turētus dzīvniekus, vai ja tā ir oficiāli apstiprināta.
4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem nosaka sīki izstrādātus noteikumus, kas papildina slimību kontroles pasākumus, kuri saskaņā ar šā panta 2. punkta b) apakšpunktu veicami gadījumā, ja savvaļas dzīvniekiem ir tādas slimības uzliesmojums, kas ir sarakstā norādīta slimība, kura minēta 8. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā.

5. IEDAĻA

KOMISIJAS VEIKTA KOORDINĀCIJA UN ĪPAŠI SLIMĪBU KONTROLES PAGaidu NOTEIKUMI

81. pants

Komisijas veiktā pasākumu koordinēšana un pagaidu īpašie noteikumi par 1.–4. iedaļu

1. Dalībvalstis Komisiju informē par slimību kontroles pasākumiem, ko kompetentā iestāde saskaņā ar 76. panta 1. punktu, 77. un 78. pantu un 80. panta 1. un 2. punktu, un deleģētiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar 76. panta 2. punktu, 79. pantu un 80. panta 4. punktu, veikusi attiecībā uz sarakstā norādītu slimību, kura minēta 8. panta 1. punkta b) vai c) punktā.
 2. Komisija pārskata slimības situāciju un slimību kontroles pasākumus, ko kompetentā iestāde veikusi saskaņā ar šo nodaļu, un, izvirzot epidemioloģiskajai situācijai atbilstošus nosacījumus, par slimības kontroles pasākumiem, kas uz ierobežotu laiku piemērojami sarakstā norādītai slimībai, kura minēta 8. panta 1. punkta b) vai c) punktā, ar īstenošanas aktiem var paredzēt īpašus noteikumus tādā gadījumā, ja:
 - a) tiek atzīts, ka minētie slimību kontroles pasākumi, ko veikusi kompetentā iestāde, nav epidemioloģiskajai situācijai piemēroti;
 - b) konstatējams, ka konkrētā 8. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētā sarakstā norādītā slimība izplatās, lai gan vajadzības gadījumā ir veikti šai nodaļai atbilstīgi slimības kontroles pasākumi.
- Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
3. Pienācīgi pamatotu nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, kas saistīti ar sarakstā norādītu 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētu slimību, kura ir no jauna radies risks ar ļoti būtisku ietekmi, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties saskaņā ar 255. panta 3. punktā minēto procedūru.

IV DAĻA REĢISTRĒŠANA, APSTIPRINĀŠANA, IZSEKOJAMĪBA UN PĀRVIETOŠANA

I SADAĻA

Sauszemes dzīvnieki un no sauszemes dzīvniekiem iegūti reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes produkti

1. nodaļa

Reģistrēšana, apstiprināšana, lietvedība un reģistri

1. IEDAĻA

NOVIETŅU UN PĀRVADĀTĀJU REĢISTRĒŠANA

82. pants

Operatoru pienākums reģistrēt novietnes

1. Lai reģistrētos saskaņā ar 88. pantu, tādu novietņu operatori, kurās tur sauszemes dzīvniekus vai ievāc, iegūst, apstrādā vai glabā reproduktīvos produktus, pirms attiecīgu darbību sākšanas:
 - a) informē kompetento iestādi par visām attiecīgajām novietnēm, kas ir to pārziņā;
 - b) informē kompetento iestādi par:
 - i) operatora nosaukumu un adresi,
 - ii) telpu atrašanās vietu un aprakstu,
 - iii) novietnē atrodošos turēto sauszemes dzīvnieku kategorijām, sugām un skaitu vai attiecīgi par reproduktīvajiem produktiem un par novietnes ietilpību,
 - iv) novietnes veidu,
 - v) citiem novietnes aspektiem, kam ir būtiska nozīme tās radītā riska noteikšanā.
2. Šā panta 1. punktā minēto novietņu operatori kompetento iestādi vienmēr informē, ja:
 - a) novietnē būtiski mainās 1. punkta b) apakšpunktā minētie aspekti;

- b) novietne beidz darboties.
3. Novietnēm, kas apstiprināmas saskaņā ar 89. panta 1. punktu, neprasa sniegt šā panta 1. punktā minēto informāciju.

83. pants

Atkāpes no operatoru pienākuma reģistrēt novietnes

Atkāpjoties no 82. panta 1. punkta, dalībvalstis dažas novietņu kategorijas no prasības par reģistrēšanos var atbrīvot, ņemot vērā šādus kritērijus:

- a) novietnē atrodošos turēto sauszemes dzīvnieku kategorijas, sugas un skaits vai attiecīgi reproduktīvie produkti un novietnes ietilpība;
- b) novietnes veids;
- c) turēto dzīvnieku vai reproduktīvo produktu pārvietošana uz novietni un no tās.

84. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz operatoru pienākumu reģistrēt novietnes

Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par:

- a) informāciju, kura operatoriem jāsniedz, lai reģistrētu novietni, kā paredzēts 82. panta 1. punktā;
- b) tiem novietņu veidiem, uz kuriem dalībvalstis var neattiecināt prasību par reģistrēšanu saskaņā ar 83. pantu, ar nosacījumu, ka šīs novietnes rada nebūtisku risku un ka ir ņemti vērā minētajā pantā paredzētie kritēriji.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

85. pants

Turētu nagaiņu pārvadātāju reģistrēšanas pienākumi un deleģētie akti

1. Lai turētu nagaiņu pārvadātāji, kas šos dzīvniekus pārvadā starp dalībvalstīm, pirms attiecīgu darbību sākšanas saskaņā ar 88. pantu reģistrētos, tie:
- a) informē kompetento iestādi par savu darbību;
 - b) informē kompetento iestādi par:
 - i) pārvadātāja nosaukumu un adresi,
 - ii) pārvadāto turēto sauszemes dzīvnieku kategorijām, sugām un skaitu,
 - iii) transporta veidu,
 - iv) transportlīdzekli.
2. Pārvadātāji kompetento iestādi vienmēr informē, ja

- a) būtiski mainās 1. punkta b) apakšpunktā minētie aspekti;
 - b) pārvadājumu darbību beidz.
3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 253. pantu attiecībā uz 1. punktā paredzēto noteikumu papildināšanu un grozīšanu attiecībā uz cita veida pārvietotāju pienākumu iesniegt informāciju savas darbības reģistrēšanai, ņemot vērā ar šādu pārvietošanu saistītos riskus.

86. pants

Atkāpes no prasības reģistrēt turētu nagaiņu pārvadātājus

Atkāpjoties no 85. panta 1. punkta, dalībvalstis dažas pārvadātāju kategorijas no prasības par reģistrēšanos var atbrīvot, ņemot vērā šādus kritērijus:

- a) kādos attālumos tie pārvadā šos turētos sauszemes dzīvniekus;
- b) kādas ir pārvadāto sauszemes dzīvnieku kategorijas un sugas un kāds ir to skaits.

87. pants

Īstenošanas akti attiecībā uz prasību reģistrēt pārvadātājus

Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus par:

- a) informāciju, kura pārvadātājam jāsniedz, lai reģistrētu darbību, kā paredzēts 85. panta 1. punktā;
- b) tiem pārvadātāju veidiem, uz kuriem dalībvalstis var kā izņēmumu neattiecināt prasību par reģistrēšanu saskaņā ar 86. pantu, ar nosacījumu, ka šis transporta veids rada nebūtisku risku un ka ir ņemti vērā minētajā pantā paredzētie kritēriji.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

88. pants

Kompetentās iestādes pienākums attiecībā uz novietņu un pārvadātāju reģistrēšanu

Kompetentā iestāde:

- a) šīs regulas 96. panta 1. punktā paredzētajā novietņu un pārvadātāju reģistrā reģistrē novietnes, kuru operatori ir iesnieguši vajadzīgo informāciju saskaņā ar 82. panta 1. punktu;
- b) minētajā 96. panta 1. punktā paredzētajā novietņu un pārvadātāju reģistrā reģistrē pārvadātājus, kuri ir iesnieguši vajadzīgo informāciju saskaņā ar 85. panta 1. punktu.

2. IEDAĻA

NOTEIKTU VEIDU NOVIETŅU APSTIPRINĀŠANA

89. pants

Noteikta veida novietņu apstiprināšana un deleģētie akti

1. Lai saņemtu apstiprinājumu saskaņā ar 91. panta 1. punktu, kompetentajai iestādei pieteicas un, pirms to novietne nav apstiprināta saskaņā ar 92. panta 1. punktu, no darbības atturas šādu veidu novietņu operatori:
 - a) novietnes, kuras paredzētas nagaiņu un mājputnu savākšanas operācijām un no kurām minētos dzīvniekus pārvieto uz citu dalībvalsti;
 - b) liellopiem, cūkām, aitām un kazām un zirgu dzimtas dzīvniekiem paredzētas reproduktīvo produktu novietnes, no kurām šo dzīvnieku reproduktīvos produktus pārvieto uz citu dalībvalsti;
 - c) inkubatori, no kuriem inkubējamās olas vai mājputnus pārvieto uz citu dalībvalsti;
 - d) mājputnu turēšanai paredzētas novietnes, no kurām mājputnus, kas paredzēti citiem mērķiem, nevis kaušanai, vai inkubējamās olas pārvieto uz citu dalībvalsti;
 - e) jebkāda cita veida novietne, kas ir paredzēta turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas rada būtisku risku un kas ir jāapstiprina saskaņā ar noteikumiem, kuri paredzēti deleģētā aktā, kas pieņemts saskaņā ar šā panta 3. punkta b) apakšpunktu.
2. Operatori beidz darbību 1. punktā minētā novietnē, ja:
 - a) kompetentā iestāde atsauc vai aptur apstiprinājumu saskaņā ar 95. panta 2. punktu, vai
 - b) ja apstiprinājums ir piešķirts saskaņā ar 94. panta 3. punktu, izvirzot nosacījumus, novietne nenasniedz atbilstību neizpildītajām prasībām, kas minētas 94. panta 3. punktā, un tai nedod galīgo apstiprinājumu saskaņā ar 92. panta 1. punktu.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par to, kā noteikumus par novietņu apstiprināšanu, kā paredzēts šā panta 1. punktā, papildina un groza attiecībā uz:
 - a) atkāpēm no prasības pieteikties kompetentajai iestādei uz tās veiktu apstiprināšanu 1. punkta a) līdz d) punktā minētā veida novietņu operatoriem, tādām novietnēm, kas rada nebūtisku risku;
 - b) tāda veida novietnēm, kas jāapstiprina saskaņā ar 1. punkta e) apakšpunktu;

- c) ģpašiem noteikumiem, kas attiecģbģ uz reproduktģvo produktu novietnģm reglamentģ 1. punkta b) apakšpunktģ minģto darbģbas beigšanu.
4. Pieņemot 3. punktģ paredzģtos ģstenošanas aktus, Komisija ņem vģrģ šģdus kritģrijus:
- a) kģdas turģtu dzģvģnieku kategorģjas un sugas vai attiecģgi reproduktģvie produkti novietnģ atrodas;
 - b) cik pģc skaita sugu un cik – turģtu dzģvģnieku vai attiecģgi reproduktģvo produktu novietnģ atrodas;
 - c) novietnes veids un ražošanas veids;
 - d) turģto dzģvģnieku vai reproduktģvo produktu pģrvietošana uz šģda veida novietnģm un no tģm.

90. pants

Norobeģotu novietņu statusa apstģpinģšana

Novietņu operatori, kas vģlas iegģt norobeģotas novietnes statusu:

- a) iesniedz kompetentģjai iestģdei pieteikumu attiecģbģ uz apstģpinģšanu saskaņģ ar 91. panta 1. punktu;
- b) nepģrvieto turģtus dzģvģniekus uz norobeģotu novietni saskaņģ ar 134. panta 1. punktģ un jebkģdos deleģģtos aktos, kuri pieņemti saskaņģ ar 134. panta 2. punktu, paredzģtajģm prasģbģm, pirms attiecģgģ novietne no kompetentģs iestģdes nav saņģmusi minģtģ statusa apstģpinģjumu saskaņģ ar 92. un 94. pantu.

91. pants

Operatoru pienģkums ģnformģt attiecģbģ uz apstģpinģjuma saņģmšanu un ģstenošanas akti

1. Sakarģ ar pieteikumu attiecģbģ uz novietnes apstģpinģšanu, kģ paredzģts 89. panta 1. punktģ un 90. panta a) punktģ, operatori kompetento iestģdi ģnformģ par:
- a) operatora nosaukumu un adresi;
 - b) novietnes atrašanās vietu, aprakstot telpas;
 - c) tģdu turģto sauszemes dzģvģnieku kategorģjģm, sugģm vai skaitu vai attiecģgi reproduktģvajģem produktiem, kas novietnģ atrodas;
 - d) novietnes veidu;
 - e) citģm ar novietnes specifģku saģstģtģm ģpatnģbģm, kam ir bģtģska nozģme tģs radģtģ riska noteģkšanģ.
2. Šģ panta 1. punktģ minģto novietņu operatori kompetento iestģdi vienmģr ģnformģ, ja:

- a) būtiski mainās šā panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētie aspekti;
 - b) novietne beidz darboties.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus, kas attiecas uz informāciju, kura operatoriem jāsniedz pieteikumā attiecībā uz to novietnes apstiprināšanu saskaņā ar šā panta 1. punktu.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

92. pants

Novietņu apstiprinājuma piešķiršana un tā nosacījumi un pilnvaru deleģēšana

1. Kompetentā iestāde dod apstiprinājumu novietnēm, kā paredzēts 89. panta 1. punktā un 90. punkta a) apakšpunktā, tikai tad, ja šādas novietnes:
- a) attiecīgā gadījumā atbilst šādām prasībām, kas attiecas uz:
 - i) karantīnas, izolācijas un citiem biodrošības pasākumiem, kuros ņemtas vērā 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētās prasības un saskaņā ar 9. panta 2. punktu pieņemtie noteikumi,
 - ii) uzraudzības prasībām, kuras paredzētas 22. pantā, un, attiecīgā gadījumā, tādiem novietņu veidiem un saistītajiem riskiem, kas paredzēti 23. pantā, un noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 24. pantu,
 - iii) lietvedību, kura paredzēta 97. un 98. pantā, un noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 100. un 101. pantu;
 - b) tām ir telpas un aprīkojums:
 - i) kas ir piemērots, lai, ņemot vērā nometnes veidu, slimību ievazāšanās un izplatīšanās risku samazinātu līdz pieņemamam līmenim,
 - ii) kam ir pietiekama kapacitāte attiecībā uz turēto sauszemes dzīvnieku skaitu vai reproduktīvo produktu apjomu;
 - c) ņemot vērā pieņemtos riska mazināšanas pasākumus, nerada nepieņemamu risku attiecībā uz slimību izplatīšanos;
 - d) tām ir novietnes darba veikšanai pietiekams skaits pienācīgi apmācītu darbinieku;
 - e) tām ir sistēma, kas operatoram dod iespēju kompetentajai iestādei pierādīt atbilstību a) līdz d) punktam.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par šā panta 1. punktā paredzētajām prasībām attiecībā uz:
- a) karantīnu, izolāciju un citiem biodrošības pasākumiem, kas minēti 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā;

- b) uzraudzību, kas minēta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā;
 - c) telpām un aprīkojumu, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā;
 - d) darbinieku un veterinārārstu pienākumiem, kompetenci un apmācību, kas paredzēti 1. punkta d) apakšpunktā;
 - e) nepieciešamo uzraudzību un kontroli, ko īsteno kompetentā iestāde.
3. Paredzot, kādi noteikumi jāparedz deleģētajos aktos, kas jāpieņem saskaņā ar 2. punktu, Komisija ņem vērā šādus aspektus:
- a) riski, ko katra veida novietne rada;
 - b) turēto sauszemes dzīvnieku kategorijas un sugas;
 - c) ražošanas veids;
 - d) pārvietošanas modeļi, kas raksturīgi šāda veida novietnei vai šajās novietnēs turēto dzīvnieku sugām un kategorijām.

93. pants

Novietņu apstiprinājuma tvērums

Novietnes apstiprinājumā, ko piešķir saskaņā ar 92. panta 1. punktu pēc tam, kad saņemts pieteikums, kurš iesniegts saskaņā ar 89. panta 1. punktu un 90. panta a) punktu, kompetentā iestāde nepārprotami norāda:

- a) izraugoties no novietņu veidiem, kas minēti 89. panta 1. punktā, 90. pantā un saskaņā ar 89. panta 3. punkta b) apakšpunktu pieņemtajiem noteikumiem – uz kuriem no tiem apstiprinājums attiecas;
- b) uz kādām turētu sauszemes dzīvnieku kategorijām vai sugām vai minēto sugu reproduktīvajiem produktiem minētais apstiprinājums attiecas.

94. pants

Kompetentās iestādes apstiprinājuma došanas procedūras

1. Kompetentā iestāde izveido procedūras, kas operatoriem jāievēro, pieteicoties, lai to novietnes tiktu apstiprinātas saskaņā ar 89. panta 1. punktu, 90. pantu un 91. panta 1. punktu.
2. Pēc tam, kad no operatora saņemts pieteikums attiecībā uz apstiprinājumu, kompetentā iestāde saskaņā ar 89. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 90. panta a) apakšpunktu veic apmeklējumu uz vietas.
3. Ja, pamatojoties uz operatora pieteikumu un šā panta 2. punktā paredzēto novietnes apmeklējumu uz vietas, ko kompetentā iestāde veikusi pēc pieteikuma saņemšanas, secināms, ka novietne atbilst visām svarīgākajām prasībām, kas pietiekami garantē, ka šāda novietne nerada būtisku risku, kompetentā iestāde, nolūkā nodrošināt atbilstību visām 92. panta 1. punktā paredzētajām prasībām attiecībā uz

apstiprinājumu un noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 92. panta 2. punktu, novietni var apstiprināt, izvirzot nosacījumus.

4. Ja kompetentā iestāde saskaņā ar šā panta 3. punktu ir devusi apstiprinājumu, izvirzot nosacījumus, pilnīgu apstiprinājumu tā piešķir tikai tad, ja vēl vienā novietnes apmeklējumā uz vietas, kas veikts triju mēnešu laikā no dienas, kad ir dots apstiprinājums, izvirzot nosacījumus, secināms, ka novietne atbilst visām 92. panta 1. punktā paredzētajām prasībām attiecībā uz apstiprinājumu un noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 92. panta 2. punktu.

Ja minētais apmeklējums uz vietas liecina, ka nepārprotami ir panākts progress, tomēr novietne joprojām neatbilst visām minētajām prasībām, kompetentā iestāde ar nosacījumiem doto apstiprinājumu var pagarināt. Tomēr apstiprinājums ar nosacījumiem nedrīkst pārsniegt kopējo periodu seši mēneši.

95. pants

Kā kompetentā iestāde pārskata, aptur un atsauc apstiprinājumus

1. Uz novietņu apstiprinājumiem, kas doti saskaņā ar 92. un 94. pantu, attiecas kompetentās iestādes veikta pārskatīšana.
2. Ja attiecībā uz atbilstību 92. panta 1. punktā noteiktajām prasībām un saskaņā ar 92. panta 2. punktu pieņemtajiem noteikumiem kompetentā iestāde novietnē atklāj nopietnas nepilnības, un operators nespēj pienācīgi garantēt, ka šīs nepilnības tiks novērstas, kompetentā iestāde sāk novietnes apstiprinājuma atsaukšanas procedūras.

Tomēr, ja operators var garantēt, ka saprātīgā laika periodā minētās nepilnības novērsīs, kompetentā iestāde novietnes apstiprinājumu var apturēt.
3. Pēc atsaukšanas vai apturēšanas saskaņā ar 2. pantu apstiprinājumu atjauno tikai tad, ja kompetentā iestāde ir pārliecināta, ka novietne pilnībā atbilst visām šīs regulas prasībām, kas attiecas uz minētā veida novietni.

3. IEDAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES NOVIETŅU UN PĀRVADĀTĀJU REĢISTRS

96. pants

Novietņu un pārvadātāju reģistrs

1. Kompetentā iestāde izveido un uztur atjauninātu reģistru, kurā iekļauj:
 - a) visas novietnes un pārvadātājus, kas ir reģistrēti saskaņā ar 88. pantu;
 - b) visas novietnes, kas ir apstiprinātas saskaņā ar 92. un 94. pantu.

Tā šo reģistru dara pieejamu citām dalībvalstīm un plašākai sabiedrībai.

2. Ja tas lietderīgi, attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde 1. punkta a) apakšpunktā minēto reģistrēšanu un 1. punkta b) apakšpunktā minēto apstiprināšanu var apvienot ar reģistrēšanu citiem nolūkiem.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko nosaka:
 - a) informāciju, kas iekļaujama 1. punktā paredzētajā reģistrā;
 - b) papildu prasības, kas attiecas uz reproduktīvo produktu novietņu reģistriem pēc šo novietņu darbības beigām;
 - c) šā panta 1. punktā paredzētā reģistra publisko pieejamību.
4. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus par šā panta 1. punktā paredzētā novietņu un pārvietotāju, un apstiprināto novietņu reģistra formu un procedūrām.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. IEDAĻA LIETVEDĪBA

97. pants

Operatoru lietvedības pienākumi novietnēs, kas nav reproduktīvo produktu novietnes

1. Tādu novietņu operatori, uz kurām attiecas reģistrēšana saskaņā ar 88. pantu vai apstiprināšana saskaņā ar 92. panta 1. punktu, glabā un uztur pierakstus, kas satur vismaz šādu informāciju:
 - a) šo operatoru novietnē turēto sauszemes dzīvnieku suga, kategorija un identifikācija;
 - b) turēto sauszemes dzīvnieku pārvietošana uz to novietni un no tās, attiecīgi ar norādījumiem par:
 - i) to izcelsmes vai galamērķa vietu,
 - ii) šādas pārvietošanas datumu;
 - c) papīra vai elektroniski dokumenti, kam jābūt līdzīgi turētiem sauszemes dzīvniekiem, kurus ievie to novietnē vai aizved no tās, saskaņā ar 106. panta b) punktu, 107. panta b) punktu, 109. panta c) punktu, 110. panta b) punktu, 113. panta b) punktu, 140. panta 1. un 2. punktu, 162. panta 2. punktu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 114. pantu, 117. pantu un 141. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu;
 - d) visas dzīvnieku veselības problēmas, kas attiecas uz turētiem dzīvniekiem šo operatoru novietnē;

- e) biodrošības pasākumi, uzraudzība, ārstēšana, testēšanas rezultāti un cita būtiska informācija, kas ir atbilstoša:
 - i) novietnē turēto sauszemes dzīvnieku kategorijai un sugām,
 - ii) ražošanas veidam,
 - iii) novietnes veidam un lielumam;
 - f) rezultāti, kas gūti dzīvniekveselības apmeklējumos, kuri jāveic saskaņā ar 23. panta 1. punktu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 24. pantu.
2. Novietnes, kas ir atbrīvotas no reģistrēšanas prasības saskaņā ar 83. pantu, dalībvalsts var atbrīvot no prasības par tādas informācijas lietvedību, kura norādīta sarakstā šā panta 1. punktā.
3. Novietņu operatori kārtu lietvedību par 1. punktā paredzētajiem pierakstiem attiecībā uz novietni un:
- a) pēc pieprasījuma dara tos pieejamus kompetentajai iestādei;
 - b) tos glabā tādā periodā, kura minimālo ilgumu nosaka kompetentā iestāde, bet kurš nedrīkst būt mazāks par trim gadiem.

98. pants

Reproduktīvo produktu novietņu lietvedība

1. Reproductīvo produktu novietņu operatori glabā un uztur pierakstus, kas satur vismaz šādu informāciju:
- a) reproductīvo produktu iegūšanā izmantoto donordzīvnieku suga, vecums un identifikācija;
 - b) ievākto, iegūto vai apstrādāto reproductīvo produktu vākšanas, apstrādes un glabāšanas laiks un vieta;
 - c) reproductīvo produktu identifikācija un sīkāka informācija par to galamērķa vietu, ja tā zināma;
 - d) papīra vai elektroniski dokumenti, kam jābūt līdzīgi reproductīvajiem produktiem, ko ieved novietnē vai izved no tās saskaņā ar 159. pantu un 162. panta 2. punktu un noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 160. panta 3. un 4. punktu;
 - e) izmantotās laboratoriskās metodes.
2. Uz novietnēm, kurām piešķir atkāpi no reģistrēšanas prasības saskaņā ar 84. pantu, attiecīgā dalībvalsts var attiecināt izņēmumu attiecībā uz prasību par tādas informācijas lietvedību, kas norādīta sarakstā šā panta 1. punktā.
3. Reproductīvo produktu novietņu operatori 1. punktā paredzēto pierakstu lietvedību glabā novietnē un:

- a) pēc pieprasījuma dara tos pieejamus kompetentajai iestādei;
- b) glabā tos periodā, kura minimālo ilgumu nosaka kompetentā iestāde, bet kurš nedrīkst būt mazāks par trim gadiem.

*99. pants
Pārvadātāju lietvedība*

1. Reproductīvo produktu pārvadātāji glabā un uztur pierakstus ar vismaz šādu informāciju:
 - a) novietnes, ko tie apmeklējuši;
 - b) to reproductīvo produktu kategorijas, sugas un skaits, ko tie pārvadājuši;
 - c) transportlīdzekļa tīrīšana, dezinficēšana un dezinfekcija un deratizācija.
2. Uz pārvadātājiem, kuriem piešķir reģistrēšanas prasības izņēmumu saskaņā ar 86. pantu, attiecīgā dalībvalsts var attiecināt izņēmumu attiecībā uz prasību par tādas informācijas lietvedību, kas norādīta sarakstā šā panta 1. punktā.
3. Pārvadātāji 1. punktā paredzēto pierakstu lietvedību kārto:
 - a) tādā veidā, lai tos pēc pieprasījuma varētu tūlītēji darīt pieejamus kompetentajai iestādei;
 - b) glabājot tos periodā, kura minimālo ilgumu nosaka kompetentā iestāde, bet kurš nedrīkst būt mazāks par trim gadiem.

*100. pants
Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz lietvedību*

1. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 253. pantu par noteikumiem, kas papildina 97., 98. un 99. pantā paredzētās lietvedības prasības attiecībā uz:
 - a) atkāpēm no lietvedības prasībām attiecībā uz:
 - i) noteiktu veidu novietņu operatoriem un noteiktu veidu pārvadātājiem,
 - ii) novietnēm, kur nelielā skaitā atrodas turēti sauszemes dzīvnieki, vai pārvadātājiem, kas rīkojas ar nelielu skaitu šādu dzīvnieku vai nelielu reproductīvo produktu apjomu,
 - iii) noteiktām turētu sauszemes dzīvnieku vai reproductīvo produktu kategorijām vai sugām;
 - b) informāciju, kas jāreģistrē papildus informācijai, kas paredzēta 97. panta 1. punktā, 98. panta 1. punktā un 99. panta 1. punktā,

- c) lietvedības papildprasībām, kas attiecas uz reproduktīvo produktu novietnē ievāktiem, iegūtiem vai apstrādātiem reproduktīvo produktiem pēc šādas novietnes darbības beigām.
2. Paredzot, kādi noteikumi jāpieņem ar 1. punktā paredzētajiem deleģētajiem aktiem, Komisija ņem vērā šādus aspektus:
- a) kādus riskus katra veida novietnes vai pārvadātāji rada;
 - b) kādu kategoriju un sugu turēti sauszemes dzīvnieki vai kādi reproduktīvie produkti novietnē atrodas;
 - c) kāda veida ražošana novietnē notiek vai kāds ir pārvadāšanas veids;
 - d) kāda veida pārvietošanas modeļi raksturīgi attiecīgā veida novietnei un attiecīgajai dzīvnieku kategorijai;
 - e) kāds ir novietnē turēto vai pārvadātāja pārvadāto turēto dzīvnieku skaits vai reproduktīvo produktu apjoms.

*101. pants
Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz lietvedību*

Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par:

- a) regulas 97. panta 1. punktā, 98. panta 1. punktā un 99. panta 1. punktā minēto pierakstu formu un saskaņā ar 100. pantu pieņemtajiem noteikumiem;
- b) regulas 97. panta 1. punktā un 98. panta 1. punktā un 99. panta 1. punktā minēto pierakstu elektronisko uzglabāšanu un saskaņā ar 100. pantu pieņemtajiem noteikumiem;
- c) regulas 97. panta 1. punktā un 98. panta 1. punktā un 99. panta 1. punktā minētajām lietvedības procedūrām un saskaņā ar 100. pantu pieņemtajiem noteikumiem;

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. nodaļa

Izsekojamības prasības attiecībā uz turētiem sauszemes dzīvniekiem un reprodūktīvajiem produktiem

1. IEDAĻA

TURĒTI SAUSZEMES DZĪVNIEKI

102. pants

Dalībvalstu atbildība par turētu sauszemes dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmas izveidi

1. Dalībvalsts izveido turētu sauszemes dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un vajadzības gadījumā to pārvietošanas dokumentēšanai, ņemot vērā:
 - a) turēto sauszemes dzīvnieku sugu vai kategoriju;
 - b) minētās sugas vai kategorijas radīto risku.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajā sistēmā ietverti šādi elementi:
 - a) tādi līdzekļi, lai identificētu turētus sauszemes dzīvniekus individuāli vai grupās;
 - b) 104. pantā minētie identifikācijas dokumenti, pārvietošanas dokumenti un citi dokumenti turētu sauszemes dzīvnieku identificēšanai un izsekošanai;
 - c) atjaunināti pieraksti novietnēs, kā paredzēts 97. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā;
 - d) turētu sauszemes dzīvnieku datorizēta datubāze, kā paredzēts 103. panta 1. punktā;
3. Šā panta 1. punktā paredzētā sistēma izveidota tā, lai tā:
 - a) nodrošinātu šajā regulā paredzēto slimību profilakses un kontroles pasākumu efektīvu piemērošanu;
 - b) sekmētu izsekojamību attiecībā uz turētiem sauszemes dzīvniekiem un to pārvietošanu dalībvalstīs un starp tām, kā arī to ieviešanu Savienībā ;
 - c) nodrošinātu minētās sistēmas elementu integrāciju, savietojamību un efektīvu savstarpēju sadarbību;
 - d) nodrošinātu, lai sistēma vajadzības robežās būtu pielāgota:
 - i) Savienības paziņošanai un ziņošanai paredzētai datorizētai informācijas sistēmai, kā paredzēts 20. pantā,
 - ii) *IMSOC*;

- e) nodrošinātu saskaņotu pieeju sistēmas aptvertajām dažādajām dzīvnieku sugām.

4. Dalībvalstis vajadzības gadījumā var:

- a) pilnībā vai daļēji izmantot 1. punktā paredzēto sistēmu mērķiem, kas nav minēti 3. punkta a) un b) apakšpunktā;
- b) integrēt identifikācijas dokumentus, pārvietošanas dokumentus un citus dokumentus, kas minēti 104. pantā, veterinārajā sertifikātā vai pašdeklarācijas dokumentā, kas paredzēti 140. panta 1. un 2. punktā un 148. panta 1. punktā, kā arī noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 141. panta b) un c) apakšpunktu un 148. panta 3. un 4. punktu;
- c) nozīmēt citu iestādi vai pilnvarot citu organizāciju vai fizisku personu veikt 1. pantā paredzētās identifikācijas un reģistrācijas sistēmas praktisko piemērošanu.

103. pants

Dalībvalstu pienākums izveidot turētu sauszemes dzīvnieku datorizētu datubāzi

1. Dalībvalstis izveido un uztur datorizētu datubāzi, lai reģistrētu:

- a) šādu informāciju saistībā ar turētiem liellopu, aitu un kazu sugu dzīvniekiem:
 - i) dzīvnieku individuālā identificēšana, kā paredzēts 106. punkta a) punktā un 107. punkta a) punktā,
 - ii) novietnes, kurās tie turēti,
 - iii) dzīvnieku pārvietošana uz novietnēm un no tām;
- b) šādu informāciju saistībā ar turētiem cūku sugu dzīvniekiem un novietnēm, kurās tie turēti;
- c) šādu informāciju saistībā ar turētiem zirgu sugu dzīvniekiem:
 - i) individuālais pastāvīgais identifikācijas numurs, kā paredzēts 109. panta 1. punkta a) apakšpunktā,
 - ii) identifikācijas līdzekļi, kas dzīvnieku attiecīgā gadījumā saista ar iii) punktā minēto identifikācijas dokumentu,
 - iii) identifikācijas dokuments, kā paredzēts 109. panta 1. punkta c) apakšpunktā,
 - iv) novietnes, kurās minētie dzīvnieki parasti turēti;
- d) informācija saistībā ar citu sugu turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas nepieder pie a), b) un c) apakšpunktā minētajām sugām, ja tas paredzēts saskaņā ar 2. punktu pieņemtajos noteikumos.

2. Par tādas informācijas dokumentēšanu, ko vajadzības gadījumā veic saistībā ar dzīvnieku sugām, kas nav šā panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētās sugas, šā panta 1. pantā paredzētajā datorizētajā datubāzē, ņemot vērā šo sugu radītos riskus, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai:
- a) nodrošinātu šajā regulā paredzēto slimību profilakses un kontroles pasākumu efektīvu piemērošanu;
 - b) sekmētu izsekojamību attiecībā uz turētiem sauszemes dzīvniekiem, to pārvietošanu dalībvalstīs un starp tām, kā arī attiecībā uz to ieviešanu Savienībā.

104. pants

Kompetentās iestādes pienākums izsniegt identifikācijas dokumentus, pārvietošanas dokumentus un citus dokumentus turētu sauszemes dzīvnieku identificēšanai un izsekošanai

Kompetentā iestāde izsniedz:

- a) identifikācijas dokumentus turētiem sauszemes dzīvniekiem, ja tas prasīts 106. panta b) punktā, 109. panta c) punktā, 112. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punkta b) apakšpunktā, un 113. panta b) punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 114. un 117. pantu;
- b) pārvietošanas dokumentus un citus dokumentus turētu sauszemes dzīvnieku identificēšanai un izsekošanai, ja tas prasīts 107. panta b) punktā, 110. panta b) punktā, 113. panta b) punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 114. un 117. pantu.

105. pants

Informācijas par identifikācijas līdzekļiem publiska pieejamība

Kompetentā iestāde informē Komisiju un dara publiski pieejamu informāciju par:

- a) saskaņā ar 103. panta 1. punktu dalībvalsts izveidoto datorizēto datubāzu kontaktpunktiem;
- b) iestādēm vai organizācijām, kas atbildīgas par identifikācijas dokumentu, pārvietošanas dokumentu un citu dokumentu izsniegšanu saskaņā ar 104. pantu, ņemot vērā 102. panta 4. punkta c) apakšpunktu;
- c) identifikācijas līdzekļiem, ko izmanto katrai turēto sauszemes dzīvnieku sugai vai kategorijai saskaņā ar 106. panta a) punktu, 107. panta a) punktu, 109. panta a) punktu, 110. panta a) punktu, 112. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punkta a) apakšpunktu un 113. panta a) punktu vai noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 114. un 117. pantu;
- d) noteikto formu 104. pantā minēto identifikācijas dokumentu un citu dokumentu izsniegšanai.

106. pants
Operatoru pienākums identificēt turētus liellopu sugu dzīvniekus

Operatori, kas tur turētus liellopu sugu dzīvniekus:

- a) nodrošina, lai minētie turētie dzīvnieki tiktu individuāli identificēti ar fiziskiem identifikācijas līdzekļiem;
- b) nodrošina, lai minētajiem turētajiem dzīvniekiem būtu kompetentās iestādes vai nozīmētās iestādes, vai pilnvarotās organizācijas izsniegts identifikācijas dokuments, kas ir individuālais pastāvīgais dokuments un lai:
 - i) operators šo dokumentu saglabātu, pareizi aizpildītu un atjauninātu,
 - ii) minētajiem turētajiem sauszemes dzīvniekiem pārvietošanas laikā līdzī būtu šāds dokuments;
- c) informāciju par minēto turēto dzīvnieku pārvietošanu no novietnēm un uz tām nodod uz datorizēto datubāzi, kā paredzēts 103. panta 1. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 114. un 117. pantu.

107. pants
Operatoru pienākums identificēt turētus aitu sugu un kazu sugu dzīvniekus

Operatori, kas tur turētus aitu sugu un kazu sugu dzīvniekus:

- a) nodrošina, lai minētie turētie dzīvnieki tiktu individuāli identificēti ar fiziskiem identifikācijas līdzekļiem;
- b) nodrošina, lai minētajiem turētajiem dzīvniekiem, tos pārvietojot no novietnēm, kurās tie turēti, līdzī būtu saskaņā ar 104. pantu kompetentās iestādes izsniegts, pareizi aizpildīts pārvietošanas dokuments;
- c) informāciju par minēto turēto dzīvnieku pārvietošanu no novietnēm un uz tām nodod uz datorizēto datubāzi, kā paredzēts 103. panta 1. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 114. un 117. pantu.

108. pants
Atkāpes attiecībā uz identifikācijas dokumentiem un pārvietošanas dokumentiem turētiem liellopu, aitu un kazu sugu dzīvniekiem

Atkāpjoties no 104. panta, 106. panta b) punkta un 107. panta b) punkta, dalībvalstis var atbrīvot operatorus no prasības nodrošināt, lai turētiem liellopu, aitu un kazu sugu dzīvniekiem to pārvietošanas laikā dalībvalstī līdzī būtu identifikācijas dokumenti vai pārvietošanas dokumenti ar nosacījumu, ka:

- a) pārvietošanas dokumentā vai identifikācijas dokumentā ietvertā informācija ir iekļauta 103. panta 1. punktā paredzētajā datorizētajā datubāzē;

- b) turētu liellopu, aitu un kazu sugu dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēma sniedz līdzvērtīgu izsekojamības pakāpi tai, ko nodrošina identifikācijas dokumenti un pārvietošanas dokumenti.

109. pants

Operatoru pienākums identificēt un reģistrēt turētus zirgu sugu dzīvniekus

1. Operatori, kas tur turētus zirgu sugu dzīvniekus, nodrošina, lai minētie dzīvnieki tiktu individuāli identificēti ar:
 - a) individuālo pastāvīgo identifikācijas numuru, kuru reģistrē 103. panta 1. punktā paredzētajā datorizētajā datubāzē;
 - b) metodi, kas turēto dzīvnieku nepārprotami saista ar šā punkta c) apakšpunktā paredzēto un saskaņā ar 104. pantu kompetentās iestādes izsniegto identifikācijas dokumentu;
 - c) pareizi aizpildītu individuālo pastāvīgo identifikācijas dokumentu.
2. Operatori, kas tur turētus zirgu sugu dzīvniekus, nodod informāciju par minētajiem dzīvniekiem uz datorizēto datubāzi, kā paredzēts 103. panta 1. punktā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 114. un 117. pantu.

110. pants

Operatoru pienākums identificēt un reģistrēt turētus cūku sugu dzīvniekus

Operatori, kas tur turētus cūku sugu dzīvniekus:

- a) nodrošina, lai minētie turētie dzīvnieki tiktu identificēti ar fizisku identifikācijas līdzekli;
- b) nodrošina, lai minētajiem turētajiem dzīvniekiem, tos pārvietojot no novietnēm, kurās tie turēti, līdzī būtu saskaņā ar 104. panta b) punktu kompetentās iestādes izsniegts, pareizi aizpildīts pārvietošanas dokuments;
- c) nodod informāciju par novietni, kurā minētie dzīvnieki turēti, uz datorizēto datubāzi, kā paredzēts 103. panta 1. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 114. un 117. pantu.

111. pants

Atkāpes attiecībā uz turētu cūku sugu dzīvnieku pārvietošanu

Atkāpjoties no 110. panta b) apakšpunkta, dalībvalstis var atbrīvot operatorus no prasības nodrošināt, lai turētiem cūku sugu dzīvniekiem to pārvietošanas laikā dalībvalstī līdzī būtu kompetentās iestādes izsniegti, pareizi aizpildīti pārvietošanas dokumenti, ar nosacījumu, ka:

- a) informācija par šādiem pārvietošanas dokumentiem ir iekļauta saskaņā ar 103. panta 1. punktu dalībvalsts izveidotajā datorizētajā datubāzē;

- b) turētu sauszemes dzīvnieku, kas pieder cūku sugām, identifikācijas un reģistrācijas sistēma sniedz līdzvērtīgu izsekojamības pakāpi tai, ko nodrošina minētie pārvietošanas dokumenti.

112. pants

Lolojumdzīvnieku turētāju pienākums identificēt un reģistrēt sauszemes lolojumdzīvniekus

1. Lolojumdzīvnieku turētāji nodrošina, ka I pielikuma A daļā norādīto sauszemes lolojumdzīvnieku sugu dzīvnieki, kurus pārvieto no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti:
 - a) ir individuāli identificēti ar fiziskiem identifikācijas līdzekļiem;
 - b) un tiem līdzīgi ir saskaņā ar 104. pantu kompetentās iestādes izsniegts, pareizi aizpildīts un atjaunināts identifikācijas dokuments.
2. Lolojumdzīvnieku turētāji nodrošina, ka I pielikuma B daļā norādītie sauszemes lolojumdzīvnieku sugu dzīvnieki, kurus pārvieto no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti, un ja tas paredzēts saskaņā ar 114. un 117. pantu pieņemtajos noteikumos:
 - a) ir identificēti individuāli vai grupās;
 - b) tiem līdzīgi ir pareizi aizpildīti un atjaunināti identifikācijas dokumenti, pārvietošanas dokumenti vai citi dokumenti dzīvnieku identificēšanai un izsekošanai atbilstoši konkrētajai dzīvnieku sugai.

113. pants

Operatoru pienākums identificēt turētus sauszemes dzīvniekus, kas nav liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieki vai lolojumdzīvnieki

Operatori nodrošina, ka turēti sauszemes dzīvnieki, kas nepieder liellopu, aitu, kazu, cūku vai zirgu sugām un nav lolojumdzīvnieki, atbilst šādām prasībām, ja tas paredzēts noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 114. un 117. pantu:

- a) tie ir identificēti individuāli vai grupās;
- b) tiem līdzīgi ir pareizi aizpildīti un atjaunināti identifikācijas dokumenti, pārvietošanas dokumenti vai citi dokumenti dzīvnieku identificēšanai un izsekošanai atbilstoši konkrētajai dzīvnieku sugai.

114. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz identificēšanu un reģistrēšanu

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:

- a) citu iestāžu nozīmēšanu, organizāciju vai fizisku personu pilnvarošanu, kā paredzēts 102. panta 4. punkta c) apakšpunktā;
- b) sīki izstrādātām prasībām attiecībā uz:

- i) identifikācijas līdzekļiem turētiem sauszemes dzīvniekiem, kā paredzēts 106. panta a) punktā, 107. panta a) punktā, 109. panta a) punktā, 110. panta a) punktā, 112. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā un 113. panta a) punktā,
 - ii) konkrētā identifikācijas līdzekļa piemērošanu un lietojumu;
- c) informāciju, kas iekļaujama:
- i) 103. panta 1. punktā paredzētajās datorizētajās datubāzēs,
 - ii) turētu liellopu sugu dzīvnieku identifikācijas dokumentā, kā paredzēts 105. panta b) apakšpunktā,
 - iii) turētu kazu sugu un aitu sugu dzīvnieku pārvietošanas dokumentā, kā paredzēts 107. panta b) apakšpunktā,
 - iv) turētu zirgu sugu dzīvnieku identifikācijas dokumentā, kā paredzēts 109. panta 1. punkta c) apakšpunktā,
 - v) turētu cūku sugu dzīvnieku pārvietošanas dokumentā, kā paredzēts 110. panta b) apakšpunktā,
 - vi) sauszemes lolojumdzīvnieku identifikācijas dokumentos, kā paredzēts 112. panta 1. punkta b) apakšpunktā, vai turētu sauszemes lolojumdzīvnieku identifikācijas dokumentos, pārvietošanas dokumentos vai citos dokumentos, kā paredzēts 112. panta 2. punkta b) apakšpunktā,
 - vii) tādos identifikācijas dokumentos vai pārvietošanas dokumentos, kā paredzēts 113. panta b) apakšpunktā, kas attiecas uz citu sugu turētiem sauszemes dzīvniekiem, kuri nav ne liellopu, ne aitu, kazu, cūku vai zirgu sugu dzīvnieki, ne lolojumdzīvnieki;
- d) tādām sīki izstrādātām prasībām turētu sauszemes dzīvnieku dažādām sugām un kategorijām, lai nodrošinātu 102. panta 1. punktā paredzētās identifikācijas un reģistrācijas sistēmas efektīvu darbību;
- e) sīki izstrādātām prasībām turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas Savienībā tiek ievesti no trešām valstīm un teritorijām;
- f) vajadzības gadījumā, ņemot vērā šo sugu radītos riskus, – identificēšanas un reģistrēšanas prasībām, kas attiecas uz I pielikuma B daļā norādīto sugu turētiem sauszemes lolojumdzīvniekiem un citu sugu turētiem sauszemes dzīvniekiem, kuri nav ne liellopu, ne aitu, kazu, cūku vai zirgu sugu dzīvnieki, ne lolojumdzīvnieki, lai:
- i) nodrošinātu šajā regulā paredzēto slimību profilakses un kontroles pasākumu efektīvu piemērošanu,
 - ii) sekmētu izsekojamību attiecībā uz turētiem sauszemes dzīvniekiem un to pārvietošanu dalībvalstī un starp tām, kā arī attiecībā uz to ieviešanu Savienībā.

115. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz atkāpēm no izsekojamības prasībām

Par atkāpēm operatori no identificēšanas un reģistrēšanas prasībām, kā paredzēts 106., 107., 109. un 110. pantā, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 253. pantu:

- a) gadījumos, ja viens vai vairāki no šiem elementiem nav vajadzīgi 102. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā paredzēto prasību izpildei;
- b) ja citi dalībvalstī spēkā esošie izsekojamības pasākumi nodrošina, ka netiek ierobežota konkrēto dzīvnieku izsekojamības pakāpe.

116. pants

Vērā ņemamie jautājumi, pieņemot 114. un 115. pantā paredzētos deleģētos aktus

Paredzot, kādi noteikumi jāpieņem ar 114. un 115. pantā paredzētajiem deleģētajiem aktiem, Komisija ņem vērā šādus aspektus:

- a) turēto sauszemes dzīvnieku kategorijas un sugas;
- b) iespējamais risks minētajiem turētajiem sauszemes dzīvniekiem;
- c) dzīvnieku skaits novietnē;
- d) ražošanas veids novietnēs, kurās minētie sauszemes dzīvnieki tiek turēti;
- e) turēto sauszemes dzīvnieku sugu vai kategoriju pārvietošanas modeļi;
- f) turēto sauszemes dzīvnieku sugu aizsardzības un saglabāšanas apsvērumi;
- g) citu 102.panta 2.punktā minētās turētu sauszemes dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmas izsekojamības elementu sniegums.

117. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku izsekojamību

Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka noteikumus par 106., 107., 109., 110., 112. un 113. pantā paredzēto prasību un prasību, kas noteiktas deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 103. panta 2. punktu, 114. pantu un 115. pantu, īstenošanu attiecībā uz:

- a) tehniskajām specifikācijām, formu un darbības noteikumiem attiecībā uz:
 - i) identifikācijas līdzekļiem, metodēm un to izmantošanu,
 - ii) turētu sauszemes dzīvnieku, kas pieder pie liellopu, aitu un kazu sugām, identifikācijas dokumentu vai pārvietošanas dokumentu,
 - iii) turētu zirgu sugu dzīvnieku identifikācijas dokumentu,

- iv) itu turētu sauszemes dzīvnieku, kuri nepieder ne liellopu, ne aitu, kazu vai zirgu sugām, identifikācijas, pārvietošanas un citiem dokumentiem
 - v) datorizētām datubāzēm;
- b) termiņiem attiecībā uz:
- i) operatoru veiktu informācijas nosūtīšanu uz datorizētu datubāzi,
 - ii) turētu sauszemes dzīvnieku reģistrēšanu,
 - iii) turētu sauszemes dzīvnieku identificēšanu un identifikācijas zīmju aizstāšanu;
- c) atbrīvojumu no identificēšanas un reģistrēšanas, kā paredzēts saskaņā ar 115. pantu pieņemtajos noteikumos, praktisku piemērošanu.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. IEDAĻA

REPRODUKTĪVIE PRODUKTI

118. pants

Izsekojamības prasības attiecībā uz turētu liellopu, aitu, kazu, zirgu un cūku sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvajiem produktiem

1. Operatori, kas iegūst, apstrādā vai glabā reproduktīvos produktus, marķē turētu liellopu, kazu, aitu, zirgu un cūku sugu dzīvnieku reproduktīvos produktus tādā veidā, lai būtu skaidri izsekojami:
 - a) donordzīvnieki;
 - b) ievākšanas datums;
 - c) reproduktīvo produktu novietne, kur produkti ievākti, iegūti, apstrādāti un glabāti.
2. Šā panta 1. punktā paredzētais marķējums izstrādāts tā, lai nodrošinātu:
 - a) šajā regulā paredzēto slimību profilakses un kontroles pasākumu efektīvu piemērošanu;
 - b) reproduktīvo produktu izsekojamību un produktu pārvietošanu dalībvalstī un starp tām, kā arī to ieviešanu Savienībā.

119. pants

Deleģēšanas pilnvaras attiecībā uz reproduktīvo produktu izsekojamības prasībām

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:

- a) tādām izsekojamības prasībām attiecībā uz reproduktīvajiem produktiem no turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas pieder pie liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugām, ar kurām groza un papildina 118. pantā paredzētos noteikumus;
 - b) izsekojamības prasībām attiecībā uz reproduktīvajiem produktiem no citu sugu turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas nepieder pie liellopu, kazu, aitu, zirgu vai cūku sugām, ja tas vajadzīgs:
 - i) šajā regulā paredzēto slimību profilakses un kontroles pasākumu efektīvai piemērošanai,
 - ii) lai būtu izsekojami minētie reproduktīvie produkti, to pārvietošana dalībvalstī un starp tām, kā arī to ieviešana Savienībā.
2. Pieņemot šā panta 1. punktā paredzētos deleģētos aktus, Komisija ņem vērā šādus aspektus:
- a) turēto sauszemes dzīvnieku sugas, no kurām iegūti reproduktīvie produkti;
 - b) donordzīvnieku veselības statuss;
 - c) ar šādiem reproduktīviem produktiem saistītais risks;
 - d) reproduktīvo produktu veids;
 - e) ievākšanas, apstrādes un glabāšanas veids;
 - f) turēto sauszemes dzīvnieku sugu un kategoriju, kā arī to reproduktīvo produktu pārvietošanas modeļi;
 - g) turētu sauszemes dzīvnieku sugu aizsardzības un saglabāšanas apsvērumi;
 - h) citi elementi, kas var sekmēt reproduktīvo produktu izsekojamību.

120. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz reproduktīvo produktu izsekojamības prasībām

Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par:

- a) šīs regulas 118. panta 1. punktā paredzētā marķējuma tehniskajām prasībām un specifikācijām;
- b) darbības prasībām attiecībā uz izsekojamības prasībām, kas paredzētas saskaņā ar 119. panta 1. punktu pieņemtajos deleģētos aktos.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. nodaļa

Turētu sauszemes dzīvnieku, kas nav sauszemes lolojumdzīvnieki, pārvietošana Savienībā

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ PĀRVIETOŠANU

121. pants

Vispārīgas prasības attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu

1. Operatori veic pienācīgus profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošana neapdraud galamērķa vietas veselības statusu attiecībā uz:
 - a) 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
 - b) slimībām, kas radušās no jauna.
2. Operatori pārvieto no novietnēm vai pieņem tikai tādus turētus sauszemes dzīvniekus, kuri atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) tie ir no novietnēm, kuras:
 - i) kompetentā iestāde ir iekļāvusi novietņu reģistrā atbilstoši 88. panta a) apakšpunktam, un izcelsmes dalībvalsts nav piešķīrusi atkāpi saskaņā ar 83. pantu,
 - ii) kompetentā iestāde apstiprinājusi atbilstoši 92. panta 1. punktam, ja tas nepieciešams saskaņā ar 89. panta 1. punktu vai 90. pantu;
 - b) tie atbilst identificēšanas un reģistrēšanas prasībām, kas paredzētas 106., 107., 109., 110. un 113. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 114. panta a) līdz d) apakšpunktu un 117. pantu.

122. pants

Slimību profilakses pasākumi attiecībā uz pārvadāšanu

1. Operatori veic pienācīgos un vajadzīgos profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka:
 - a) turētu sauszemes dzīvnieku veselības statuss pārvadāšanas laikā nav apdraudēts;
 - b) turētu sauszemes dzīvnieku pārvadāšana neizraisa 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību potenciālu izplatīšanos cilvēku un dzīvnieku vidū savākšanas, atpūtas un galamērķa vietās;

- c) tiek veikta iekārtu un transportlīdzekļu tīrīšana, dezinficēšana, dezinsekcija un deratizācija, kā arī citi pienācīgi biodrošības pasākumi, lai novērstu ar transportu saistītu risku.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
- a) iekārtu un transportlīdzekļu tīrīšanu, dezinficēšanu un dezinsekciju un deratizāciju un biocīdu izmantošanu šiem nolūkiem;
 - b) citiem piemērotiem šā panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētiem biodrošības pasākumiem.

2. IEDAĻA

PĀRVIETOŠANA DALĪBVALSTĪS

123. pants

Vispārīgas prasības attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu dalībvalstīs

1. Operatori pārvieto uz citu dalībvalsti tikai tādus turētus sauszemes dzīvniekus, kuri atbilst šādiem nosacījumiem:
- a) tie ir no novietnēm:
 - i) kurās nav paaugstināta mirstības līmeņa vai citu slimību simptomu ar nenoskaidrotu cēloni,
 - ii) kurām nepiemēro pārvadāšanas ierobežojumus, kas skar sugas, kuras pārvietojamas saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstoši noteikumiem, kas paredzēti 55. panta 1. punkta d) apakšpunktam, 61. panta 1. punkta a) apakšpunktam, 62. pantā, 65. panta 1. punkta c) apakšpunktam, 74. panta 1. punktam un 78. panta 1. un 2. punktam, un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. un 67. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 3. punktu, 79. pantu un 81. panta 2. punktu, vai ārkārtas pasākumiem, kas paredzēti 246., 247. pantā, un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 248. pantu, ja vien pārvietošanas ierobežojumiem saskaņā ar minētajiem noteikumiem nav piešķirtas atkāpes,
 - iii) kuras neatrodas ierobežojumu zonā saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstoši 55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punktam, 64. un 65. pantam, 74. panta 1. punktam, 78. pantam un noteikumiem, kas pieņemti atbilstoši 67. pantam, 71. panta 3. punktam, 74. panta 3. punktam, 79. pantam un 81. panta 2. punktam, vai ārkārtas pasākumiem, kas paredzēti 246., un 247. pantā, un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 248. pantu, ja vien saskaņā ar minētajiem noteikumiem nav piešķirtas atkāpes;
 - b) tie pienācīgu laika periodu pirms datuma, kurā paredzēta pārvietošana uz citu dalībvalsti, nav bijuši saskarē ar turētiem sauszemes dzīvniekiem, kuriem piemēro šā punkta a) apakšpunkta ii) un iii) punktā minētos pārvietošanas

ierobežojumus, vai turētiem sauszemes dzīvniekiem, kuri pieder sarakstā norādītai sugai un kuriem ir zemāks veselības statuss, tādējādi pēc iespējas samazinot slimības izplatīšanās iespēju, ņemot vērā šādus aspektus:

- i) sarakstā norādīto slimību un no jauna radušos slimību inkubācijas periods un pārnēsāšanas ceļi,
 - ii) novietnes veids,
 - iii) pārvietoto turēto sauszemes dzīvnieku suga un kategorija,
 - iv) citi epidemioloģiski faktori;
- c) vai tie atbilst attiecīgajām 3. un 8. punktā paredzētajām prasībām.
2. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka uz citu dalībvalsti pārvietotie turētie sauszemes dzīvnieki ir nosūtīti tieši uz galamērķa vietu citā dalībvalstī, ja vien tiem nav jāapstājas atpūtas vietā dzīvnieku labturības iemeslu labad.

124. pants

Operatoru pienākumi galamērķa vietā

1. Novietņu un lopkautuvju operatori, kas saņem turētus sauszemes dzīvniekus no citas dalībvalsts:
- a) pārbauda, vai:
 - i) ir identifikācijas līdzekļi, kas paredzēti regulas 106. panta a) punktā un 107. panta a) punktā, 109. panta 1. punktā, 110. panta a) punktā un 113. panta a) punktā, kā arī noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 114. un 117. pantu,
 - ii) ir identifikācijas dokumenti, kas paredzēti regulas 106. panta b) punktā un 107. panta b) punktā, 109. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 113. panta b) punktā, kā arī noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 114. un 117. pantu, un vai tie pareizi aizpildīti;
 - b) pārbauda, vai ir veterinārie sertifikāti, kas paredzēti 140. pantā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 141. panta b) un c) punktu, vai pašdeklarācijas dokumenti, kas paredzēti 148. pantā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 148. panta 2. punktu;
 - c) informē kompetento iestādi par visiem pārkāpumiem attiecībā uz:
 - i) saņemtajiem turētajiem sauszemes dzīvniekiem,
 - ii) šā punkta a) apakšpunkta i) punktā paredzēto identifikācijas līdzekļu klātbūtni,
 - iii) dokumentiem, kas minēti a) apakšpunkta ii) punktā un b) apakšpunktā.

2. Ja konstatēts kāds no 1. panta c) apakšpunktā minētajiem pārkāpumiem, operators izolē dzīvniekus, uz kuriem attiecas šis pārkāpums, līdz kompetentā iestāde par tiem pieņem lēmumu.

125. pants

Aizliegumi attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu dalībvalstīs

Ja dzīvniekus paredzēts nokaut slimības izskaušanas nolūkā tādas izskaušanas programmas ietvaros, kas paredzēta 30. panta 1., 2. un 3. punktā, operatori nepārvieto turētus sauszemes dzīvniekus uz citu dalībvalsti, ja vien galamērķa dalībvalsts pirms dzīvnieku pārvietošanas nesniedz īpaši izteiktu atļauju.

126. pants

Vispārīgas prasības operatoriem attiecībā uz tādu turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, kurus ved caur dalībvalstīm, bet kuri paredzēti eksportam no Savienības uz trešām valstīm vai teritorijām

Operatori nodrošina, ka turēti sauszemes dzīvnieki, kuri paredzēti eksportam no Savienības uz trešām valstīm vai teritorijām un pa ceļam šķērso citas dalībvalsts teritoriju, atbilst 121., 122., 123. un 125. pantā noteiktajām prasībām.

3. IEDAĻA

KONKRĒTAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ NAGAIŅU UN MĀJPUTNU PĀRVIETOŠANU UZ CITĀM DALĪBVALSTĪM

127. pants

Turētu nagaiņu un mājputnu pārvietošana uz citām dalībvalstīm

Operatori pārvieto turētus nagaiņus un mājputnus no novietnes vienā dalībvalstī uz citu dalībvalsti tikai tad, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām:

- a) pārvietošanas laikā tiem nav 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību klīnisko simptomu vai pazīmju;
- b) tiem piemērots minētajām sarakstā norādītajām slimībām atbilstošs uzturēšanās periods, ņemot vērā pārvietojamo turēto nagaiņu un mājputnu sugu un kategoriju;
- c) minētajām sarakstā norādītajām slimībām un pārvietojamo nagaiņu un mājputnu sugām un kategorijām atbilstīgā laika periodā izcelsmes novietnē nav ievesti nekādi turēti nagaiņi vai mājputni;
- d) tie nerada būtisku risku, ka sarakstā norādītās slimības varētu izplatīties galamērķa vietā.

128. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) regulas 127. panta b) punktā paredzēto uzturēšanās periodu;
 - b) nepieciešamo laika periodu, kurā pirms 127. panta c) apakšpunktā paredzētās pārvietošanas novietnē ierobežo turētu nagaiņu vai māļputnu ieviešanu;
 - c) papildu prasībām, lai, kā paredzēts 127. panta d) apakšpunktā, nodrošinātu, ka turēti nagaiņi vai māļputni nerada būtisku risku attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanos;
 - d) citiem riska mazināšanas pasākumiem, ar ko groza vai papildina 127. pantā noteiktās prasības.
2. Paredzot, kādi noteikumi jāpieņem ar 1. punktā paredzētajiem deleģētajiem aktiem, Komisija ņem vērā šādus aspektus:
 - a) uz pārvietojamo turēto nagaiņu vai māļputnu sarakstā norādītu sugu vai kategoriju attiecināmās 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības;
 - b) veselības statuss attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām novietnēs, nodalījumos, zonās, kā arī izcelsmes un galamērķa dalībvalstīs;
 - c) novietnes veids un ražošanas veids izcelsmes un galamērķa vietās;
 - d) novietnes veids;
 - e) pārvietojamo turēto nagaiņu vai māļputnu sugas un kategorijas;
 - f) pārvietojamo turēto nagaiņu vai māļputnu vecums;
 - g) citi epidemioloģiski faktori.

129. pants

Uz citu dalībvalsti pārvietoti, kaušanai paredzēti turēti nagaiņi vai māļputni

1. Lopkautuvju operatori, kas saņem turētus nagaiņus vai māļputnus no citas dalībvalsts, šos dzīvniekus nokauj cik drīz vien iespējams pēc to ierašanās un ne vēlāk kā termiņā, kas jānosaka deleģētos aktos, kurus pieņem saskaņā ar 2. punktu.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par šā panta 1. punktā paredzēto kaušanas termiņu.

4. IEDAĻA

TURĒTU NAGAIŅU UN MĀJPUTNU SAVĀKŠANAS OPERĀCIJAS

130. pants

Atkāpes attiecībā uz savākšanas operācijām

1. Atkāpjoties no 123. panta 2. punkta, operatori turētiem nagaiņiem un mājputniem var veikt maksimāli:
 - a) vienu savākšanas operāciju izcelsmes dalībvalstī;
 - b) vienu savākšanas operāciju, šķērsojot citu dalībvalsti;
 - c) vienu savākšanas operāciju galamērķa dalībvalstī.
2. Šā panta 1. punktā paredzētās savākšanas operācijas norit tikai saskaņā ar 92. panta 1. punktu un 94. panta 3. un 4. punktu šim mērķim apstiprinātā novietnē.

Taču izcelsmes dalībvalsts arī var atļaut savākšanas operācijas transportlīdzeklī tās teritorijā, savācot turētus nagaiņus un mājputnus tieši no izcelsmes novietnes, ar nosacījumu, ka tie pēc šīs operācijas netiek izkrauti pirms:

- a) ierašanās to galamērķa vietā vai novietnē; vai
- b) šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā paredzētās savākšanas operācijas.

131. pants

Slimību profilakses prasības attiecībā uz savākšanas operācijām

Operatori, kas veic savākšanas operācijas, nodrošina, ka:

- a) savāktiem turētiem nagaiņiem un mājputniem ir vienāds veselības statuss, vai gadījumā, ja tiem nav vienāds veselības statuss, visiem savāktajiem dzīvniekiem piemēro zemāko veselības statusu;
- b) turētos nagaiņus vai mājputnus savāc un pārvieto uz galamērķa vietu citā dalībvalstī cik drīz vien iespējams pēc to izcelsmes novietnes atstāšanas un ne vēlāk kā termiņā, kas jānosaka deleģētajā aktā atbilstoši 132. panta c) punktam;
- c) tiek veikti vajadzīgie biodrošības pasākumi, lai nodrošinātu, ka savāktie turētie nagaiņi un mājputni:
 - i) nenonāk saskarē ar turētiem nagaiņiem vai mājputniem, kuriem ir zemāks veselības statuss,
 - ii) nerada 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību būtisku izplatīšanās risku turētiem nagaiņiem vai mājputniem savākšanas operācijas vietā;

- d) turētie nagaiņi vai mājputni ir identificēti, un vajadzības gadījumā tiem līdzi ir šādi dokumenti:
- i) identifikācijas un reģistrācijas dokumenti, ja tie paredzēti 106. panta b) punktā, 107. panta b) punktā, 109. panta c) punktā, 110. panta b) punktā un 113. panta b) punktā, kā arī noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 114. un 117. pantu, ja vien nav piešķirtas atkāpes saskaņā ar 115. pantu,
 - ii) veterinārais sertifikāts, ja tas paredzēts 140. pantā un 141. panta c) punktā, ja vien nav piešķirtas atkāpes saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstoši 141. panta a) punktam,
 - iii) attiecīgā gadījumā pašdeklarēšanas dokuments, kā paredzēts 148. pantā.

132. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz savākšanas operācijām

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:

- a) konkrētiem noteikumiem attiecībā uz savākšanas operācijām, kad papildus 131. panta b) un c) punktā paredzētajiem pasākumiem spēkā ir citi riska mazināšanas pasākumi;
- b) kritērijiem, saskaņā ar kuriem izcelsmes dalībvalstis var atļaut savākšanas operācijas transportlīdzeklī, kā paredzēts 130. panta 2. punkta otrajā daļā;
- c) periodu no brīža, kad turētus nagaiņus vai mājputnus izved no to izcelsmes novietnes līdz brīdim, kad tos no savākšanas operācijas izved uz pēdējo galamērķi citā dalībvalstī, kā paredzēts 131. panta b) punktā;
- d) regulas 131. panta c) punktā paredzētajiem biodrošības pasākumiem.

5. IEDAĻA

TURĒTU SAUSZEMES DZĪVNIĒKU, KAS NAV TURĒTI NAGAIŅI VAI MĀJPUTNI, PĀRVIETOŠANA UZ CITĀM DALĪBVALSTĪM

133. pants

Turētu sauszemes dzīvnieku, kas nav turēti nagaiņi vai mājputni, pārvietošana uz citām dalībvalstīm un deleģētie akti

1. Operatori pārvieto turētus sauszemes dzīvniekus, kas nav turēti nagaiņi vai mājputni, no novietnes vienā dalībvalstī uz citu dalībvalsti tikai tad, ja tie nerada būtisku risku attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto slimību izplatīšanos galamērķa vietā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai nodrošinātu, ka turētie sauszemes dzīvnieki, kas nav turēti nagaiņi vai mājputni, nerada būtisku risku attiecībā uz 8. panta

1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanos, kā paredzēts šā panta 1. punktā.
3. Paredzot, kādi sīki izstrādāti noteikumi jāpieņem ar 2. punktā paredzētajiem deleģētajiem aktiem, Komisija ņem vērā šādus aspektus:
- a) uz pārvietojamo turēto sauszemes dzīvnieku sarakstā norādīto sugu vai kategoriju attiecināmās 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības;
 - b) veselības statuss attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām izcelsmes novietnēs, nodalījumos, zonās, un dalībvalstīs, kā arī galamērķa vietā;
 - c) novietnes veidi un ražošanas veidi izcelsmes vietās un galamērķa vietā;
 - d) pārvietošanas veids, ņemot vērā dzīvnieku galīgo izmantošanu galamērķī;
 - e) pārvietojamo turēto sauszemes dzīvnieku sugas un kategorijas;
 - f) pārvietojamo turēto sauszemes dzīvnieku vecums;
 - g) citi epidemioloģiski faktori.

6. IEDAĻA

ATKĀPES NO RISKA MAZINĀŠANAS PASĀKUMIEM UN TO PAPILDINĀŠANA

134. pants

Norobežotām novietnēm paredzēti dzīvnieki un deleģētie akti

1. Operatori pārvieto uz norobežotu novietni tikai tādus turētus sauszemes dzīvniekus, kuri atbilst šādiem nosacījumiem:
- a) to izcelsme ir citā norobežotā novietnē;
 - b) norobežotajā galamērķa novietnē tie nerada 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību būtisku izplatīšanās risku sarakstā norādītām dzīvnieku sugām vai kategorijām, izņemot ja šāda pārvietošana ir atļauta zinātniskiem mērķiem.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
- a) tādiem sīki izstrādātiem noteikumiem turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai uz norobežotām novietnēm, kas papildina noteikumus, kuri paredzēti šā panta 1. punktā;
 - b) konkrētiem noteikumiem turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai uz norobežotām novietnēm, ja spēkā esošie riska mazināšanas pasākumi nodrošina, ka šāda pārvietošana nerada būtisku risku turētu sauszemes dzīvnieku veselībai norobežotā novietnē un novietnēm tās apkaimē.

135. pants

Atkāpes attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu zinātniskiem mērķiem un deleģētie akti

1. Galamērķa vietas kompetentā iestāde atkarībā no izcelsmes vietas kompetentās iestādes piekrišanas var atļaut turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu uz dalībvalsts teritoriju zinātniskiem mērķiem, kas neatbilst regulas 1.-5. iedaļas prasībām, izņemot 121. un 122. panta, 123. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta un 124. panta prasības.
2. Kompetentās iestādes var piešķirt 1. punktā paredzētās atkāpes tikai ar šādiem nosacījumiem:
 - a) galamērķa un izcelsmes vietas kompetentās iestādes:
 - i) ir vienojušās par šādas pārvietošanas nosacījumiem,
 - ii) ir veikušas vajadzīgos riska mazināšanas pasākumus, lai nodrošinātu, ka šāda pārvietošana neapdraud to vietu veselības statusu, kas ir pa ceļam un galamērķa vietu veselības statusu attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām,
 - iii) attiecīgā gadījumā ir paziņojušas šķērsotās dalībvalsts kompetentajai iestādei par piešķirto atkāpi un par tās piešķiršanas nosacījumiem;
 - b) minētā dzīvnieku pārvietošana norit izcelsmes vietas un galamērķa vietas kompetento iestāžu uzraudzībā un vajadzības gadījumā šķērsotās dalībvalsts kompetentās iestādes uzraudzībā.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par to, kā groza un papildina noteikumus par šā panta 1. un 2. punktā paredzētajām atkāpēm, ko piešķir kompetentās iestādes.

136. pants

Atkāpes attiecībā uz rekreatīvo izmantošanu, sporta un kultūras pasākumiem, ganībām un darbu pierobežā

1. Galamērķa vietas kompetentā iestāde var piešķirt atkāpes no regulas 2.-5. iedaļas prasībām, izņemot 123. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta un 124. un 125. panta prasības, turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai Savienības iekšienē starp dalībvalstīm, ja šāda pārvietošana paredzēta:
 - a) rekreatīvai izmantošanai pierobežā;
 - b) izstādēm un sporta, kultūras vai līdzīgiem pasākumiem, kas tiek organizēti pierobežā;
 - c) turētu sauszemes dzīvnieku ganīšanai ganībās, kas dalībvalstīm ir kopējas;
 - d) turētu sauszemes dzīvnieku darbam dalībvalstu pierobežā.

2. Izcelsmes un galamērķa dalībvalstis vienojas par galamērķa vietas kompetentās iestādes piešķirtām atkāpēm 1. punktā paredzētajiem mērķiem turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai un veic pienācīgus riska mazināšanas pasākumus, lai nodrošinātu, ka šāda pārvietošana nerada būtisku risku.
3. Šā panta 2. punktā minētās dalībvalstis informē Komisiju par 1. punktā paredzēto atkāpju piešķiršanu.
4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par to, kā groza un papildina noteikumus par šā panta 1. punktā paredzētajām atkāpēm, ko piešķir galamērķa vietas kompetentās iestādes.

137. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz atkāpēm, ko piešķir cirkiem, izstādēm, sporta pasākumiem un rekreatīvo lietojumu, zoodārziem un zooveikalu vairumtirgotavām

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:

- a) konkrētiem noteikumiem, ar ko papildina 2.-5. iedaļā paredzētos noteikumus par turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu šādiem mērķiem:
 - i) cirkiem, zoodārziem, zooveikalēm, dzīvnieku patversmēm un vairumtirgotavām,
 - ii) izstādēm un sporta, kultūras vai līdzīgiem pasākumiem,
- b) atkāpēm no regulas 2.-5. iedaļas prasībām, izņemot 123. panta a) un b) punkta un 124. un 125. panta prasības attiecībā uz a) apakšpunktā minēto sauszemes dzīvnieku pārvietošanu.

138. pants

Pagaidu atkāpju īstenošanas pilnvaras attiecībā uz konkrētu sugu vai kategoriju turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu

Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka noteikumus par pagaidu atkāpēm no šajā nodaļā noteiktajiem noteikumiem attiecībā uz konkrētu sugu vai kategoriju turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, ja:

- a) pārvietošanas prasības, kas paredzētas 127. pantā, 129. panta 1. punktā, 130. un 131. pantā, 133. panta 1. punktā, 134. panta 1. punktā un 135. panta 1. un 2. punktā un 136. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 128. panta 1. punktu un 129. panta 2. punktu, 132. pantu, 133. panta 2. punktu, 134. panta 2. punktu, 135. panta 3. punktu un 136. panta 4. punktu un 137. pantu, iedarbīgi nemazina risku, ko rada šādu dzīvnieku pārvietošana; vai
- b) šķiet, ka regulas 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētā sarakstā norādītā slimība izplatās, neraugoties uz saskaņā ar 1.-6. iedaļu noteiktajām pārvietošanas prasībām.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, kas saistīti ar slimībām, kuras rada risku ar ļoti būtisku ietekmi, un ņemot vērā 139. pantā paredzētos jautājumus, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas saskaņā ar 255. panta 3. punktā paredzēto procedūru jāpieņem nekavējoties.

139. pants

Vērā ņemamie jautājumi, pieņemot šajā iedaļā paredzētos deleģētos un īstenošanas aktus

Paredzot, kādi noteikumi jāpieņem ar 134. panta 2. punktā, 135. panta 3. punktā, 136. panta 4. punktā, 137. un 138. pantā paredzētajiem deleģētajiem un īstenošanas aktiem, Komisija ņem vērā šādus aspektus:

- a) ar šajos noteikumos minēto pārvietošanu saistītie riski;
- b) veselības statuss attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām izcelsmes un galamērķa vietās;
- c) sarakstā norādītās dzīvnieku sugas saistībā ar 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
- d) biodrošības pasākumi izcelsmes vietā, galamērķa vietā un vietās pa ceļam;
- e) jebkādi tādi specifiski apstākļi novietnēs, kādos turēti sauszemes dzīvnieki tiek turēti;
- f) konkrētā veida novietnei un attiecīgajai turēto sauszemes dzīvnieku sugai un kategorijai raksturīgie pārvietošanas modeļi;
- g) citi epidemioloģiski faktori.

7. IEDAĻA

DZĪVNIEKU VESELĪBAS SERTIFICĒŠANA

140. pants

Operatoru pienākums nodrošināt, lai dzīvniekiem līdzī būtu veterinārais sertifikāts

1. Operatori pārvieto uz citu dalībvalsti šādu sugu vai kategoriju turētus sauszemes dzīvniekus tikai tad, ja tiem līdzī ir saskaņā ar 146. panta 1. punktu izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegts veterinārais sertifikāts:
 - a) nagaiņi;
 - b) mājputni;
 - c) norobežotai novietnei paredzēti turēti sauszemes dzīvnieki, kas nav nagaiņi vai mājputni;
 - d) citi turēti sauszemes dzīvnieki, kas nav šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minētie dzīvnieki, ja tas paredzēts saskaņā ar 141. panta 1. punkta c) apakšpunktu pieņemtajos deleģētajos aktos.

2. Operatori nepārviesto dalībvalsts iekšienē vai no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti turētus sauszemes dzīvniekus, ja tiem līdzī nav saskaņā ar 146. panta 1. punktu izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegta veterinārā sertifikāta un ja nav izpildīti tālāk a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi:
 - a) turētos sauszemes dzīvniekus ir atļauts izvest no 55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punktā, 56. pantā un 64. panta 1. punktā paredzētās ierobežojumu zonas un tiem piemēro slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti 55. panta 1. punktā, 65. panta 1. punktā, 74. panta 1. punktā vai 78. panta 1. un 2. punktā vai noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 67. pantu, 71. panta 3. punktu un 74. panta 3. punktu, 79. pantu, 81. panta 3. punktu vai 248. pantu;
 - b) turētie sauszemes dzīvnieki pieder pie sugas, kurai piemēro minētos slimību kontroles pasākumus.
3. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ceļā no izcelsmes vietas uz galamērķi turētiem sauszemes dzīvniekiem ir 1. punktā paredzētais veterinārais sertifikāts, ja noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 144. pantu, nav paredzēti konkrēti pasākumi.

141. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz operatoru pienākumu nodrošināt, lai dzīvniekiem līdzī būtu veterinārais sertifikāts

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) atkāpēm no 140. panta 1. punktā paredzētajām dzīvnieku veselības sertificēšanas prasībām turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai, kas nerada slimību būtisku izplatīšanās risku sakarā ar:
 - i) pārvietojamo turēto sauszemes dzīvnieku sugām vai kategorijām un 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, attiecībā uz kurām tās ir sarakstā norādītās sugas,
 - ii) minēto sugu un kategoriju turēto sauszemes dzīvnieku audzēšanas veidu un turēšanas metodēm,
 - iii) turēto sauszemes dzīvnieku paredzēto izmantošanu,
 - iv) turēto sauszemes dzīvnieku galamērķa vietu, vai;
 - b) ģpašiem noteikumiem attiecībā uz 140. panta 1. punktā paredzētajām dzīvnieku veselības sertificēšanas prasībām, ja kompetentā iestāde veic ģpašus riska mazināšanas pasākumus attiecībā uz uzraudzību vai biodrošību, ņemot vērā šā panta 2. punktā paredzētos elementus, kas nodrošina:
 - i) pārvietojamo turēto sauszemes dzīvnieku izsekojamību,
 - ii) pārvietojamo turēto sauszemes dzīvnieku atbilstību 1.-6. iedaļā paredzētajām dzīvnieku veselības prasībām pārvietošanai;

- c) dzīvnieku veselības sertificēšanas prasībām attiecībā uz citu sugu un kategoriju turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas nav 140. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētie dzīvnieki, pārvietošanai gadījumos, kur dzīvnieku veselības sertificēšana ir obligāta prasība, lai nodrošinātu, ka attiecīgā pārvietošana atbilst noteiktajām dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz 1.–6. iedaļā paredzēto pārvietošanu.
2. Nosakot 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos īpašos noteikumus, Komisija ņem vērā šādus aspektus:
- a) kompetentās iestādes pārlicība par operatoru ieviesto biodrošību, kā paredzēts 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar šā 9. panta 2. punktu;
- b) kompetentās iestādes spēja veikt pienācīgus un vajadzīgus pasākumus un darbības, kā paredzēts šīs regulas 12. panta 1. punktā;
- c) līmenis iegūtajām pamatzināšanām par dzīvnieku veselību, kā paredzēts 10. pantā, un 12. panta 2. punktā paredzētais atbalsts;
- d) dzīvniekveselības apmeklējumi, kā paredzēts 23. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 24. pantu, ja spēkā nav 23. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā cita attiecīga uzraudzība, kvalitātes nodrošināšanas shēmas vai oficiālās kontroles;
- e) kompetentās iestādes veikumā – tādas Savienības paziņošanas un ziņošanas sniegums, kā paredzēts 17.–20. pantā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 17. panta 3. punktu, 18. panta 3. punktu un 21. pantu;
- f) 25. pantā paredzētās uzraudzības un 27. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 28. un 29. pantu, paredzēto uzraudzības programmu piemērošana.
3. Nosakot šā panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētās dzīvnieku veselības sertificēšanas prasības, Komisija ņem vērā 1. punkta a) apakšpunkta i)–iv) punktā paredzētos elementus.

142. pants
Veterināro sertifikātu saturs

1. Veterinārajā sertifikātā ietver šādu informāciju:
- a) izcelsmes vieta vai novietne, galamērķa vieta vai novietne un vajadzības gadījumā turēto sauszemes dzīvnieku savākšanas operāciju vai atpūtas novietnes;
- b) turēto sauszemes dzīvnieku apraksts;
- c) turēto sauszemes dzīvnieku skaits;

- d) turēto sauszemes dzīvnieku identifikācija un reģistrācija, ja tas prasīts 106., 107., 109., 110. un 113. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 114. un 117. pantu, ja vien nav piešķirta atkāpe saskaņā ar 115. pantu; un
 - e) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu turēto sauszemes dzīvnieku atbilstību paredzētajām attiecīgajām dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz pārvietošanu, kā paredzēts 1.–6. iedaļā.
2. Veterinārajā sertifikātā var iekļaut citos Savienības tiesību aktos prasītu informāciju.

143. pants

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas akti attiecībā uz veterināro sertifikātu saturu

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
- a) sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz 142. panta 1. punktā paredzēto veterināro sertifikātu saturu dažādām turētu sauszemes dzīvnieku sugām un kategorijām un saskaņā ar 144. pantu pieņemtajos noteikumos paredzētajiem konkrētiem pārvietošanas veidiem;
 - b) papildu informāciju, ko iekļauj veterinārajā sertifikātā, kā paredzēts 142. panta 1. punktā.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus par veterinārā sertifikāta paraugiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

144. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku konkrētiem pārvietošanas veidiem

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par konkrētiem pasākumiem, ar kuriem papildina operatoru pienākumu nodrošināt, lai dzīvniekiem līdzīgu būtu veterinārais sertifikāts, kā paredzēts 140. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 141. pantu, attiecībā uz šādiem turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanas veidiem:

- a) tādu turētu nagaiņu un mājputnu pārvietošana, kuriem pirms dzīvnieku ierašanās galamērķa vietā pa ceļam tiek veiktas 130. pantā paredzētās savākšanas operācijas ;
- b) tādu turētu nagaiņu un mājputnu pārvietošana, kuri nevar turpināt ceļu uz galamērķa vietu un jānosūta atpakaļ uz izcelsmes vietu vai jāpārvieto uz citu galamērķi viena vai vairāku šādu iemeslu dēļ:
 - i) dzīvnieku paredzētais maršruts ticis negaidīti pārtraukts dzīvnieku labturības iemeslu dēļ,
 - ii) neparedzēti negadījumi vai notikumi ceļā,
 - iii) turētie sauszemes dzīvnieki tikuši noraidīti galamērķa vietā dalībvalstī vai uz Savienības ārējās robežas,

- iv) turētie sauszemes dzīvnieki tikuši noraidīti savākšanas vietā vai atpūtas vietā,
 - v) turētie sauszemes dzīvnieki tikuši noraidīti trešā valstī;
- c) izstādēm, sporta, kultūras un līdzīgiem pasākumiem paredzētu turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošana un to vēlāka nosūtīšana atpakaļ uz izcelsmes vietu.

145. pants

Operatoru pienākums sadarboties ar kompetento iestādi attiecībā uz dzīvnieku veselības sertificēšanu

Operatori:

- a) sniedz kompetentajai iestādei visu veterinārā sertifikāta aizpildīšanai vajadzīgo informāciju, kā paredzēts 140. panta 1. un 2. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 143. panta 1. punktu vai 144. pantu.
- b) vajadzības gadījumā veic turētu sauszemes dzīvnieku dokumentu kontrolpārbaudes, identitātes kontrolpārbaudes un fiziskas kontrolpārbaudes, kā paredzēts 146. panta 3. punktā.

146. pants

Kompetentās iestādes atbildība par dzīvnieku veselības sertificēšanu

1. Pēc operatora lūguma kompetentā iestāde izsniedz veterināro sertifikātu turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai uz citu dalībvalsti, ja tas prasīts 140. pantā vai deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 141. panta 1. punktu un 143. panta 2. punktu, ar nosacījumu, ka izpildītas šādas pārvietošanas prasības:
 - a) regulas 121. pantā, 122. panta 1. punktā, 123., 125., 126., 127., 129., 130. un 131. pantā, 133. panta 1. punktā un 134. panta 1. punktā, 135. un 136. pantā paredzētās prasības;
 - b) saskaņā ar 122. panta 2. punktu un 128. panta 1. punktu, 132. pantu, 133. panta 2. punktu, 134. panta 2. punktu, 135. panta 4. punktu un 136. panta 4. punktu un 137. pantu pieņemtajos deleģētajos aktos paredzētās prasības;
 - c) saskaņā ar 138. pantu pieņemtajos īstenošanas aktos paredzētās prasības.
2. Veterināro sertifikātu:
 - a) ir pārbaudīts un to parakstījis oficiālais veterinārārsts;
 - b) ir derīgs saskaņā ar 4. punkta c) apakšpunktu pieņemtajos noteikumos paredzētajā periodā, kura laikā turētie sauszemes dzīvnieki, kas ierakstīti sertifikātā, saglabā atbilstību minētajā sertifikātā paredzētajām dzīvnieku veselības garantijām.
3. Pirms veterinārā sertifikāta parakstīšanas oficiālais veterinārārsts dokumentu kontrolpārbaudēs, identitātes kontrolpārbaudēs un fiziskās kontrolpārbaudēs, kā

paredzēts saskaņā ar 4. punktu pieņemtos deleģētajos aktos, pārbauda, vai turētie sauszemes dzīvnieki, kas ierakstīti sertifikātā, atbilst šīs nodaļas prasībām.

4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz noteikumus par:
 - a) to, kāda veida dokumentu kontrolpārbaudes, identitātes kontrolpārbaudes un fiziskas kontrolpārbaudes ir paredzētas dažādu sugu un kategoriju turētiem sauszemes dzīvniekiem un oficiālajam veterinārārstam ir jāveic saskaņā ar šā panta 3. punktu, lai pārbaudītu atbilstību šīs nodaļas prasībām;
 - b) termiņiem šādu dokumentu kontrolpārbaudi, identitātes kontrolpārbaudi un fizisku kontrolpārbaudi veikšanai un veterināro sertifikātu izsniegšanai, ko oficiālais veterinārārsts veic pirms turētu sauszemes dzīvnieku sūtījumu pārvietošanas;
 - c) veterināro sertifikātu derīguma termiņu.

147. pants

Elektroniskie veterinārie sertifikāti

Regulas 146. panta 1. punktā paredzētos veterināros sertifikātus var aizstāt ar elektroniskiem veterināriem sertifikātiem, ko sagatavo, apstrādā un nosūta, izmantojot *IMSOC*, ja

- a) šādos elektroniskos veterināros sertifikātos ir ietverta visa veterinārā sertifikāta paraugā prasītā informācija saskaņā ar 142. pantu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 143. pantu;
- b) tiek nodrošināta turētu sauszemes dzīvnieku izsekojamība un saite starp minētajiem dzīvniekiem un elektronisko veterināro sertifikātu.

148. pants

Operatoru pašdeklarēšana pārvietošanai uz citām dalībvalstīm

1. Operatori izcelsmes vietā izsniedz pašdeklarēšanas dokumentu turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanai no to izcelsmes vietas vienā dalībvalstī uz galamērķa vietu citā dalībvalstī un nodrošina, ka gadījumos, kur nav prasīts, lai dzīvniekiem līdzī būtu 140. panta 1. un 2. punktā paredzētais veterinārais sertifikāts, dzīvniekiem līdzī ir šāds pašdeklarēšanas dokuments.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajā pašdeklarēšanas dokumentā iekļauj šādu informāciju par turētiem sauszemes dzīvniekiem:
 - a) to izcelsmes vieta, to galamērķa vieta un vajadzības gadījumā savākšanas un atpūtas vietas;
 - b) turēto sauszemes dzīvnieku apraksts, to suga, kategorija un skaits;
 - c) identifikācija un reģistrācija, ja tas prasīts saskaņā ar 106., 107., 109. un 110. pantu un 113. panta a) punktu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 114. un 117. pantu;

- d) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu turētu sauszemes dzīvnieku atbilstību paredzētajām dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz pārvietošanu, kā paredzēts 1.–6. iedaļā.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
- a) sīki izstrādātiem noteikumiem par šā panta 2. punktā paredzētā pašdeklarēšanas dokumenta saturu dažādām dzīvnieku kategorijām un sugām;
 - b) pašdeklarēšanas dokumentā iekļaujamo informāciju papildus šā panta 2. punktā paredzētajai informācijai.
4. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus par šā panta 2. punktā paredzēto pašdeklarēšanas dokumentu paraugiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

8. IEDAĻA

PAZIŅOŠANA PAR TURĒTU SAUSZEMES DZĪVNIEKU PĀRVIETOŠANU UZ CITĀM DALĪBVALSTĪM

149. pants

Operatoru pienākums attiecībā uz paziņošanu par turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

Operatori savas izcelsmes valsts kompetentajai iestādei pirms turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanas no šīs dalībvalsts uz citu dalībvalsti par to paziņo, ja

- a) dzīvniekiem līdzī jābūt izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegtam veterinārajam sertifikātam saskaņā ar 146. un 147. pantu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 146. panta 4. punktu;
- b) dzīvniekiem, ko pārvieto no ierobežojumu zonas un kam piemēro slimības kontroles pasākumus, kā minēts 140. panta 2. punktā, līdzī jābūt turētiem sauszemes dzīvniekiem paredzētam veterinārajam sertifikātam;
- c) paziņošana ir nepieciešama saskaņā ar 151. panta 1. punktu pieņemtajiem deleģētajiem aktiem.

Šā panta 1. punkta mērķiem operatori sniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā saskaņā ar 150. panta 1. punktu varētu paziņot galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par turēto sauszemes dzīvnieku pārvietošanu.

150. pants

Kompetentās iestādes atbildība attiecībā uz paziņošanu par pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

- 1. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, kā noteikts 149. pantā.

2. Šā panta 1. punktā paredzētā paziņošana pēc iespējas jāveic, izmantojot *IMSOC*.
3. Attiecībā uz to, kā pārvalda kompetentās iestādes paziņojumus par pārvietošanu, kā paredzēts 1. punktā, dalībvalstis nozīmē reģionus.
4. Atkāpjoties no 1. punkta, izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut, ka galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par ūdensdzīvnieku pārvietošanu daļēji vai pilnībā, izmantojot *IMSOC*, paziņo operators.

151. pants

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas akti attiecībā uz paziņošanu par pārvietošanu, ko veic operatori un kompetentās iestādes

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) prasību operatoriem iepriekš paziņot par turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu saskaņā ar 149. pantu attiecībā uz citām dzīvnieku sugām un kategorijām, kas nav attiecīgā panta a) un b) punktā minētās, ja minēto sugu vai kategoriju pārvietošanas izsekojamība ir nepieciešama, lai nodrošinātu atbilstību noteiktajām dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz pārvietošanu, kā paredzēts 1.–6. iedaļā;
 - b) informāciju, kas nepieciešama turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanas paziņošanai, kā paredzēts 149. un 150. pantā;
 - c) ārkārtas procedūrām turēto sauszemes dzīvnieku pārvietošanas paziņošanai strāvas pārrāvuma vai citu *IMSOC* traucējumu gadījumā;
 - d) prasībām attiecībā uz dalībvalsts reģionu nozīmēšanu paziņojumu par pārvietošanu pārvaldībai, kā paredzēts 150. panta 3. punktā .
2. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par:
 - a) formu tādiem paziņojumiem par turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, ko:
 - i) operatori paziņo savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar 149. pantu,
 - ii) izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar 150. pantu;
 - b) termiņiem attiecībā uz:
 - i) 149. pantā minēto vajadzīgo informāciju, kas operatoriem jāsniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei,
 - ii) izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes paziņošanu par turētu sauszemes dzīvnieku pārvietošanu, kā minēts 150. panta 1. punktā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. nodaļa

Sauszemes lolojumdzīvnieku pārvietošana Savienībā

152. pants

Sauszemes lolojumdzīvnieku nekomerciāla pārvietošana, deleģētie un īstenošanas akti

1. Lolojumdzīvnieku turētāji veic I pielikumā norādīto sauszemes lolojumdzīvnieku sugu dzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti tikai tad, ja:
 - a) minētie sauszemes lolojumdzīvnieki ir identificēti un tiem līdzī ir identifikācijas dokuments, ja tas prasīts 112. pantā vai noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 114. panta e) punktu un 117. pantu;
 - b) pārvietošanas laikā ir veikti pienācīgi slimību profilakses un kontroles pasākumi, lai nodrošinātu, ka sauszemes lolojumdzīvnieki nerada 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību un no jauna radušos slimību būtisku izplatīšanās risku turētiem sauszemes dzīvniekiem galamērķa vietā un transportēšanas laikā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem slimību profilakses un kontroles pasākumiem, lai, vajadzības gadījumā ņemot vērā galamērķa vietas veselības statusu, nodrošinātu, ka sauszemes lolojumdzīvnieki nerada būtisku 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību un no jauna radušos slimību izplatīšanās risku dzīvniekiem transportēšanas laikā un galamērķa vietā.
3. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus par slimību profilakses un kontroles pasākumiem, kā paredzēts šā panta 1. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 2. punktu.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 254. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. nodaļa

Savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošana

153. pants

Savvaļas sauszemes dzīvnieki

1. Operatori pārvieto savvaļas sauszemes dzīvniekus no biotopa vienā dalībvalstī uz biotopu vai novietni citā dalībvalstī, tikai ja:
 - a) savvaļas dzīvnieku pārvietošanu no to biotopiem veic tā, lai tie neradītu būtisku 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību vai no jauna radušos slimību izplatīšanās risku dzīvniekiem galamērķa vietā vai pa ceļam uz to;

- b) savvaļas dzīvnieki nav no biotopa, kas atrodas ierobežojumu zonā, kurai piemēro pārvietošanas ierobežojumus saistībā ar 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību vai no jauna radušos slimību konstatējumu sarakstā norādītajām sugām saskaņā ar 70. panta 2. punkta c) apakšpunktu, 80. panta 1. un 2. punktu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 70. panta 3. punkta b) apakšpunktu, 71. panta 3. punktu, 80. panta 4. punktu un 81. panta 3. punktu, vai ārkārtas pasākumiem, kas paredzēti 245. un 246. pantā, un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 248. pantu, ja vien saskaņā ar minētajiem noteikumiem nav piešķirtas atkāpes;
 - c) savvaļas dzīvniekiem līdz ir veterinārais sertifikāts vai citi dokumenti, ja ir nepieciešama dzīvnieku veselības sertificēšana, lai nodrošinātu atbilstību šā punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajām dzīvnieku veselības prasībām pārvietošanai, un ja ir ievēroti noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar 154. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu;
 - d) izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par pārvietošanu, ja atbilstoši noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 154. panta 1. punkta c) apakšpunktu, nepieciešams veterinārais sertifikāts.
2. Ja dzīvnieku veselības sertificēšana ir nepieciešama saskaņā ar 154. panta 1. punkta c) apakšpunktu, savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošanai piemēro prasības, kas paredzētas 142. un 145. pantā, 146. panta 1., 2. un 3. punktā un 147. pantā, un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 143. un 144. pantu un 146. panta 4. punktu.
3. Ja paziņošana par pārvietošanu ir nepieciešama saskaņā ar šā panta 1. punkta d) apakšpunktu, savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošanai piemēro prasības, kas paredzētas 149. un 150. pantā un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 151. pantā paredzētajiem deleģētajiem aktiem.

154. pants

Pilnvarojums attiecībā uz savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošanu

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
- a) dzīvnieku veselības prasībām savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošanai, kā paredzēts 153. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā;
 - b) dzīvnieku veselības prasībām savvaļas sauszemes dzīvnieku ieviešanai, ja tos no savvaļas pārvieto:
 - i) uz novietnēm,
 - ii) turēšanai par lolojumdzīvniekiem;
 - c) tāda veida savvaļas sauszemes dzīvnieku pārvietošanu vai tādām situācijām, kurās šādai pārvietošanai nepieciešams veterinārais sertifikāts vai cits dokuments, kā arī prasībām attiecībā uz šādu sertifikātu vai citu dokumentu saturu;

- d) izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes paziņošanu galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei tādos gadījumos, kur savvaļas sauszemes dzīvniekus pārvieto no vienas dalībvalsts uz citu, un šādā paziņojumā iekļaujamo informāciju.
2. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus, konkretizējot prasības, kas noteiktas 153. pantā un saskaņā ar 1. punktu pieņemtajos deleģētajos noteikumos attiecībā uz:
- a) veterināro sertifikātu vai citu tādu dokumentu paraugiem, kam jābūt līdzīgi, pārvietojot savvaļas sauszemes dzīvniekus, ja tas paredzēts saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu pieņemtajos deleģētajos aktos.
- b) izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes paziņojuma formu un šādu paziņojumu termiņiem, ja tas paredzēts saskaņā ar 1. punkta d) apakšpunktu pieņemtajos noteikumos.
- Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. nodaļa ***Reproduktīvo produktu pārvietošana Savienībā***

1. IEDAĻA **VISPĀRĪGAS PRASĪBAS**

155. pants

Vispārīgas prasības attiecībā uz reproduktīvo produktu pārvietošanu

1. Operatori veic pienācīgus profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka reproduktīvo produktu pārvietošana neapdraud turētu sauszemes dzīvnieku veselības statusu galamērķa vietā attiecībā uz:
- a) 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
- b) slimībām, kas radušās no jauna.
2. Operatori pārvieto no novietnēm vai pieņem tikai tādus reproduktīvos produktus, kas atbilst šādiem nosacījumiem:
- a) tie ir no novietnēm, kuras:
- i) kompetentā iestāde atbilstoši 88. panta a) apakšpunktam ir iekļāvusi novietņu reģistrā, un izcelsmes dalībvalsts nav piešķīrusi atkāpi saskaņā ar 83. pantu,
- ii) kompetentā iestāde ir apstiprinājusi atbilstoši 92. panta 1. punktam, ja tas nepieciešams saskaņā ar 89. panta 1. punktu vai 90. pantu;

- b) atbilst prasībām attiecībā uz izsekojamību, kas paredzētas 118. panta 1. punktā un saskaņā ar 119. panta 1. punktu pieņemtajos noteikumos.
3. Operatori atbilst 122. panta prasībām attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku reproduktīvo produktu pārvadāšanu.
 4. Ja minētos reproduktīvos produktus nepieciešams iznīcināt slimības izskaušanas nolūkā izskaušanas programmas ietvaros, kā paredzēts 30. panta 1. vai 2. punktā, operatori reproduktīvos produktus no novietnes vienā dalībvalstī pārvieto uz novietni citā dalībvalstī tikai tad, ja galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde sniedz īpaši izteiktu atļauju šādai pārvietošanai.

156. pants
Operatoru pienākumi galamērķa vietā

1. Novietņu un lopkautuvju operatori galamērķa vietā, kas saņem reproduktīvos produktus no novietnes citā dalībvalstī:
 - a) pārbauda, vai tiem ir:
 - i) identifikācijas zīmes saskaņā ar 118. pantu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 119. pantu,
 - ii) veterinārie sertifikāti, kā paredzēts 159. pantā;
 - b) informē kompetento iestādi par visiem pārkāpumiem attiecībā uz:
 - i) saņemtajiem reproduktīvajiem produktiem,
 - ii) šā punkta a) apakšpunkta i) punktā paredzēto identifikācijas līdzekļu klātbūtni,
 - iii) veterinārajiem sertifikātiem, kas minēti a) apakšpunkta ii) punktā.
2. Ja konstatēts kāds no 1. panta b) apakšpunktā minētajiem pārkāpumiem, operators reproduktīvos produktus uzrauga, līdz kompetentā iestāde par tiem pieņem lēmumu.

2. IEDAĻA
TURĒTU LIELLOPU, AITU, KAZU, CŪKU UN ZIRGU SUGU DZĪVNIEKU, KĀ ARĪ
MĀJPUTNU REPRODUKTĪVO PRODUKTU PĀRVIETOŠANA UZ CITĀM
DALĪBVALSTĪM

157. pants
Operatoru pienākumi attiecībā uz turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošana uz citām dalībvalstīm

1. Operatori pārvieto uz citu dalībvalsti tikai tādus turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvos produktus, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) tos ievāc, iegūst, apstrādā un glabā šim nolūkam apstiprinātās reproduktīvo produktu novietnēs saskaņā 92. panta 1. punktu un 94. pantu;
 - b) tie atbilst izsekojamības prasībām attiecībā uz reproduktīvo produktu veidu saskaņā ar 118. pantu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 119. pantu;
 - c) tie ir iegūti no donordzīvniekiem, kuri atbilst dzīvnieku veselības prasībām, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu, ka reproduktīvie produkti neizplata sarakstā norādītās slimības;
 - d) tie ir ievākti, iegūti, apstrādāti, glabāti un pārvadāti tā, lai nodrošinātu, ka tie neizplata sarakstā norādītās slimības.
2. Operatori nepārvieta turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvos produktus no reproduktīvo produktu novietnes, kurai piemēro pārvietošanas ierobežojumus, kas skar sarakstā norādītās sugas attiecībā uz:
- a) 55. panta 1. punkta a), c), e) apakšpunktu un 55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punktu, 56. pantu un 61. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 62. panta 1. punktu, 65. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 74. panta 1. punktu un 78. panta 1. un 2. punktu;
 - b) noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. pantu un 67. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 3. punktu, 79. pantu un 81. panta 2. punktu; un
 - c) ārkārtas pasākumiem, kas paredzēti 246. un 247. pantā, un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 248. pantu, ja vien saskaņā ar 247. pantu pieņemtajos noteikumos nav piešķirta atkāpe.

158. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm, kā paredzēts 157. pantā, konkretizējot:

- a) noteikumus attiecībā uz minēto turēto dzīvnieku reproduktīvo produktu ievākšanu, ieguvī, apstrādāšanu un glabāšanu apstiprinātās novietnēs, kā paredzēts 157. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- b) dzīvnieku veselības prasības, kā paredzēts 157. panta 1. punkta c) apakšpunktā:
 - i) turētiem sauszemes dzīvniekiem, no kuriem savākti reproduktīvie produkti,
 - ii) turētu donordzīvnieku izolēšanai vai karantīnai, kā noteikts i) punktā;
- c) turētu sauszemes dzīvnieku un reproduktīvo produktu laboratoriskiem testiem vai citiem testiem;

- d) dzīvnieku veselības prasībām ievākšanai, ieguvei, apstrādei, glabāšanai vai citām procedūrām un pārvadāšanai, kā paredzēts 157. panta 1. punkta d) apakšpunktā;
- e) atkāpes operatoriem no 157. pantā paredzētajiem noteikumiem, ņemot vērā minēto reproduktīvo produktu riskus un spēkā esošos riska mazināšanas pasākumus.

3. IEDAĻA

DZĪVNIEKU VESELĪBAS CERTIFICĒŠANA UN PĀRVIETOŠANAS PAZIŅOŠANA

159. pants

Operatoru pienākumi attiecībā uz dzīvnieku veselības sertificēšanu turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanai un deleģētie akti

1. Operatori pārvieto turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvos produktus tikai kopā ar saskaņā ar 3. punktu izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegtu veterināro sertifikātu, tos pārvietojot:
 - a) uz citu dalībvalsti;
 - b) dalībvalstī vai uz citu dalībvalstī, ja:
 - i) turētu dzīvnieku reproduktīvos produktus ir atļauts izvest no ierobežojumu zonas, kam piemēro slimību kontroles pasākumus, kā paredzēts 55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punktā, 56., 64. un 65. pantā, 74. panta 1. punktā, 78. pantā un noteikumos, kas pieņemti atbilstoši 55. panta 2. punktam, 67. pantam, 71. panta 3. punktam, 74. panta 3. punktam, 79. pantam un 81. panta 2. punktam, vai ārkārtas pasākumos, kas paredzēti 246. un 247. pantā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 248. pantu, ja vien saskaņā ar šajā punktā minētajiem noteikumiem nav piešķirtas atkāpes no dzīvnieku veselības sertificēšanas prasībām, un
 - ii) turētu sauszemes dzīvnieku reproduktīvie produkti ir no sugām, uz kurām attiecas i) punktā minētie slimību kontroles vai ārkārtas pasākumi.
2. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ceļā no izcelsmes vietas uz galamērķa vietu reproduktīvajiem produktiem līdzī ir 1. pantā paredzētais veterinārais sertifikāts.
3. Kompetentā iestāde pēc operatora pieprasījuma izsniedz veterināro sertifikātu 1. pantā minēto reproduktīvo produktu pārvietošanai.
4. Regulas 142., 145., 146. un 147. pantu un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 143. un 144. pantu un 146. panta 4. punktu, piemēro šā panta 1. punktā minēto reproduktīvo produktu dzīvnieku veselības sertificēšanai, un 148. panta 1. punktu un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 148. panta 2. punktu piemēro reproduktīvo produktu pārvietošanas pašdeklarēšanai.

5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par atkāpēm no veterinārā sertifikāta prasībām, kā paredzēts šā panta 1. punktā, attiecībā uz tādu turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanu, kas nerada būtisku sarakstā norādīto slimību izplatīšanās risku sakarā ar:
- to reproduktīvo produktu vai dzīvnieku sugu, no kurām šie produkti iegūti, īpašībām;
 - ieguves un apstrādes metodēm reproduktīvo produktu novietnēs;
 - reproduktīvo produktu paredzēto izmantošanu;
 - alternatīvajiem riska mazināšanas pasākumiem, kādi ir spēkā attiecībā uz reproduktīvo produktu un reproduktīvo produktu novietnes veidu un kategoriju.

*160. pants
Veterinārā sertifikāta saturs*

1. Reproductīvo produktu veterinārajā sertifikātā, kā paredzēts 159. pantā, ietver vismaz šādu informāciju:
 - a) reproduktīvo produktu izcelsmes novietne un galamērķa vietas novietne;
 - b) reproduktīvo produktu veids un turēto donordzīvnieku suga;
 - c) reproduktīvo produktu apjoms;
 - d) reproduktīvo produktu marķējums, ja paredzēts 118. panta 1. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 119. panta 1. punktu;
 - e) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu reproduktīvo produktu sūtījumu atbilstību attiecīgās sugas pārvietošanas prasībām, kā paredzēts 155. , 157. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 158. pantu.
2. Reproductīvo produktu veterinārajā sertifikātā, kā paredzēts 159. pantā, var ietvert citos Savienības tiesību aktos paredzētu informāciju.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) informāciju, ko iekļauj veterinārajā sertifikātā, kā paredzēts šā panta 1. pantā;
 - b) dzīvnieku veselības sertificēšanu dažāda veida un dažādu dzīvnieku sugu reproduktīvajiem produktiem;
4. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus par reproduktīvo produktu veterinārā sertifikāta paraugiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

161. pants

Paziņošana par turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Operatori:
 - a) iepriekš informē savas izcelsmes valsts kompetento iestādi par turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu paredzēto pārvietošanu uz citu dalībvalsti, ja:
 - i) reproduktīvajiem produktiem līdzī jābūt veselības sertifikātam saskaņā ar 159. panta 1. punktu,
 - ii) reproduktīvo produktu pārvietošanas paziņošana ir nepieciešama saskaņā ar 151. panta 1. punktu pieņemtajiem deleģētajiem aktiem, ņemot vērā šā panta 3. punktu;
 - b) sniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā saskaņā ar 2. pantu varētu paziņot galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par reproduktīvo produktu pārvietošanu.
2. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par turētu liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieku, kā arī mājputnu reproduktīvo produktu pārvietošanu atbilstoši noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 151. pantu.
3. Reproduktīvo produktu paziņošanai piemēro 149. un 150. pantu un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 151. pantu.

4. IEDAĻA

CITU SUGU TURĒTU SAUSZEMES DZĪVNIĒKU, KAS NAV LIELLOPU, AITU, KAZU, CŪKU UN ZIRGU SUGU DZĪVNIĒKI VAI MĀJPUTNI, REPRODUKTĪVO PRODUKTU PĀRVIETOŠANA UZ CITĀM DALĪBVALSTĪM

162. pants

Reproduktīvie produkti no citu sugu turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas nav liellopu, aitu, kazu, cūku un zirgu sugu dzīvnieki vai mājputni

1. Operatori reproduktīvos produktus no citu sugu turētiem sauszemes dzīvniekiem, kas nepieder pie liellopu, aitu, kazu, cūku vai zirgu sugām, vai mājputniem, pārvieto uz citu dalībvalsti tikai tad, ja tie nerada būtisku risku attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanos sarakstā norādītām sugām galamērķa vietā, ņemot vērā galamērķa vietas veselības statusu.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par dzīvnieku veselības prasībām, dzīvnieku veselības sertificēšanu un paziņošanas prasībām attiecībā uz citu sugu turētu sauszemes dzīvnieku, kas nepieder pie liellopu, aitu, kazu, cūku vai zirgu sugām, vai mājputniem, reproduktīvo produktu pārvietošanu, ņemot vērā šādus aspektus:

- a) 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības norādītajām sugām;
 - b) to dzīvnieku suga, no kuriem ievākti reproduktīvie produkti un reproduktīvo produktu veids;
 - c) galamērķa un izcelsmes vietas veselības statuss;
 - d) ievākšanas, ieguves, apstrādes un glabāšanas veids;
 - e) citi epidemioloģiski faktori.
3. Ja dzīvnieku veselības sertificēšana un reproduktīvo produktu pārvietošanas paziņošana ir nepieciešama saskaņā ar šā panta 2. punktu:
- a) šādai sertificēšanai piemēro 159., 160. un 161. panta noteikumus un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 159. panta 5. punktu un 160. panta 3. punktu;
 - b) pārvietošanas paziņošanai piemēro 161. panta 1. un 2. punkta noteikumus.

5. IEDAĻA ATKĀPES

163. pants

Zinātniskiem mērķiem paredzēti reproduktīvie produkti un deleģētie akti

1. Atkāpjoties no 1.–4. iedaļas, galamērķa vietas kompetentā iestāde var atļaut tādu reproduktīvo produktu pārvietošanu zinātniskiem mērķiem, kas neatbilst minēto iedaļu prasībām, izņemot 155. panta 1. punktu, 155. panta 2. punkta c) apakšpunktu, 155. panta 3. punktu un 156. pantu, atkarībā no atbilstības šādiem nosacījumiem:
 - a) pirms šādas atļaujas sniegšanas galamērķa vietas kompetentajai iestādei jāveic vajadzīgie riska mazināšanas pasākumi, lai nodrošinātu, ka minēto reproduktīvo produktu pārvietošana neapdraud galamērķa vietas veselības statusu un pa ceļam šķērsoto vietu veselības statusu attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
 - b) minēto reproduktīvo produktu nosūtīšana notiek galamērķa vietas kompetentās iestādes uzraudzībā.
2. Piešķirot atkāpi saskaņā ar 1. pantu, galamērķa vietas kompetentā iestāde paziņo izcelsmes dalībvalstij un ceļā šķērsotajām dalībvalstīm par piešķirto atkāpi un par tās piešķiršanas nosacījumiem.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par galamērķa vietas kompetentās iestādes piešķirto atkāpju nosacījumiem, kā paredzēts šā panta 1. punktā.

7. nodaļa

Dzīvnieku izcelsmes produktu ieguve, apstrāde un izplatīšana Savienībā

164. pants

Operatoru vispārīgie dzīvnieku veselības pienākumi un deleģētie akti

1. Operatori veic pienācīgus profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka Savienībā visās dzīvnieku izcelsmes produktu ieguves, apstrādes un izplatīšanas fāzēs, šādi produkti neizraisa šādu slimību izplatīšanos:
 - a) 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības, ņemot vērā ražošanas, apstrādes vai galamērķa vietas veselības statusu;
 - b) slimības, kas radušās no jauna.
2. Operatori nodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes produkti nav no tādām novietnēm vai tādiem pārtikas nozares uzņēmumiem vai iegūti no dzīvniekiem, kas ir no tādām novietnēm, kurām piemēro:
 - a) ārkārtas pasākumus, kas paredzēti 246. un 247. pantā, un noteikumus, kuri pieņemti saskaņā ar 248. pantu, ja vien šajos saskaņā ar 248. pantu pieņemtajos noteikumos nav piešķirta atkāpe no šā panta 1. punktā paredzētajām prasībām;
 - b) pārvietošanas ierobežojumi, ko piemēro turētiem sauszemes dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, kā paredzēts 31. panta 1. punktā, 55. panta 1. punkta e) apakšpunktā, 56. pantā, 61. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 62. panta 1. punktā, 65. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 70. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 74. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 78. panta 1. un 2. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. un 66. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 3. punktu, 79. pantu un 81. panta 2. punktu, ja vien minētajos noteikumos nav piešķirtas atkāpes no minētajiem pārvietošanas ierobežojumiem.
3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 253. pantu par sīki izstrādātām prasībām, ar ko groza un papildina šā panta 2. punkta prasības attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu, ņemot vērā:
 - a) 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimības un tai attiecīgās sugas; un
 - b) saistītos riskus.

165. pants

Operatoru pienākumi attiecībā uz veterinārajiem sertifikātiem un deleģētie akti

1. Operatori pārvieto dalībvalsts iekšienē vai uz citu dalībvalsti šādus dzīvnieku izcelsmes produktus tikai tad, ja tiem līdzī ir saskaņā ar 3. pantu izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegts veterinārais sertifikāts:
 - a) dzīvnieku izcelsmes produkti:
 - i) kurus atļauts izvest no ierobežojumu zonas, kam piemēro ārkārtas pasākumus, kā paredzēts saskaņā ar 248. pantu pieņemtajos noteikumos,
 - ii) kuru izcelsme ir tādu sugu dzīvnieki, kurām piemēro ārkārtas pasākumus;
 - b) dzīvnieku izcelsmes produkti:
 - i) kurus atļauts izvest no ierobežojumu zonas, kam piemēro slimību kontroles pasākumus saskaņā ar 31. panta 1. punktu, 55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) daļu, 56. pantu, un 61. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 62. panta 1. punktu, 64. pantu, 65. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 70. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 74. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 78. panta 1. un 2. punktu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. pantu, 67. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 3. punktu, 79. pantu un 81. panta 2. punktu,
 - ii) kuru izcelsme ir tādu sugu dzīvnieki, kurām piemēro slimību kontroles pasākumus.
2. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ceļā no izcelsmes vietas uz galamērķa vietu dzīvnieku izcelsmes produktiem pastāvīgi ir līdzī 1. punktā minētais veterinārais sertifikāts.
3. Kompetentā iestāde pēc operatora pieprasījuma izsniedz veterināro sertifikātu 1. pantā minēto dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanai.
4. Šā panta 1. punktā minēto dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanai piemēro dzīvnieku veselības sertificēšanas noteikumus, kas paredzēti regulas 145., 146. un 147. pantā, un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 143. un 144. pantu un 146. panta 4. punktu.
5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par atkāpēm no veterinārā sertifikāta prasībām, kas paredzētas šā panta 1. punktā, un atkāpju nosacījumiem attiecībā uz tādu dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu, kas nerada slimību būtisku izplatīšanās risku sakarā ar:
 - a) dzīvnieku izcelsmes produktu veidiem;
 - b) dzīvnieku izcelsmes produktiem piemērotajiem riska mazināšanas pasākumiem, kas tādējādi mazina slimību izplatīšanās risku;
 - c) dzīvnieku izcelsmes produktu paredzēto izmantošanu;

- d) dzīvnieku izcelsmes produktu paredzēto galamērķa vietu.

166. pants

Veterinārā sertifikāta saturs, deleģētie un īstenošanas akti

1. Dzīvnieku izcelsmes produktu, kā noteikts 165. panta 1. punktā, veterinārajā sertifikātā ietver vismaz šādu informāciju:
 - a) izcelsmes vieta vai novietne un galamērķa vieta vai novietne;
 - b) dzīvnieku izcelsmes produktu apraksts;
 - c) dzīvnieku izcelsmes produktu apjoms;
 - d) dzīvnieku izcelsmes produktu identifikācija, ja tā paredzēts 65. panta 1. punkta h) apakšpunktā vai noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 67. panta a) apakšpunktu;
 - e) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu dzīvnieku izcelsmes produktu atbilstību pārvietošanas ierobežojumu prasībām, kā paredzēts 164. panta 2. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 164. panta 3. punktu.
2. Šā panta 1. punktā minētajā dzīvnieku izcelsmes produktu veterinārajā sertifikātā var iekļaut citu Savienības tiesību aktos paredzētu informāciju.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par veterinārajā sertifikātā iekļaujamo informāciju, kā paredzēts šā panta 1. punktā.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus par šā panta 1. punktā minēto dzīvnieku izcelsmes produktu veterināro sertifikātu paraugiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

167. pants

Paziņošana par dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Operatori:
 - a) iepriekš informē savas izcelsmes valsts kompetento iestādi par dzīvnieku izcelsmes produktu paredzēto pārvietošanu, ja sūtījumiem saskaņā ar 165. panta 1. punktu līdzī jādū veterinārajam sertifikātam;
 - b) sniedz izcelsmes valsts kompetentajai iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā saskaņā ar 2. punktu varētu paziņot galamērķa dalībvalstij par dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu.
2. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu, kā noteikts 150. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 151. pantu.

3. Paziņošanai par dzīvnieku izcelsmes produktiem piemēro 149. un 150. pantu un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 151. pantu.

8. nodaļa ***Valsts pasākumu tvērums***

168. pants

Valsts pasākumi attiecībā uz dzīvnieku un reproduktīvo produktu pārvietošanu

1. Dalībvalstis var pieņemt valsts pasākumus attiecībā uz turētu sauszemes dzīvnieku un to reproduktīvo produktu pārvietošanu savā teritorijā.
2. Valsts pasākumi:
 - a) ņem vērā tādus noteikumus par dzīvnieku un reproduktīvo produktu pārvietošanu, kas noteikti 3., 4., 5. un 6. nodaļā, un nav tiem pretrunā;
 - b) nekavē dzīvnieku un produktu pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu;
 - c) nepārsniedz robežas attiecībā uz to, kas ir pienācīgs un vajadzīgs, lai novērstu 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību ievazāšanos un izplatīšanos.

169. pants

Valsts pasākumi citu sarakstā nenorādītu slimību ietekmes ierobežošanai

Ja cita sarakstā nenorādīta slimība būtiski apdraud kādas dalībvalsts turētu sauszemes dzīvnieku veselības situāciju, attiecīgā dalībvalsts var pieņemt valsts pasākumus šādas slimības kontrolei, ar nosacījumu, ka minētie pasākumi:

- a) nekavē dzīvnieku un produktu pārvietošanu dalībvalstīs;
- b) nepārsniedz robežas attiecībā uz to, kas ir pienācīgs un vajadzīgs minētās slimības kontrolei.

II SADAĻA

Ūdensdzīvnieki un no ūdensdzīvniekiem iegūti dzīvnieku izcelsmes produkti

1. nodaļa

Reģistrēšana, apstiprināšana, lietvedība un reģistri

1. IEDAĻA

AKVAKULTŪRAS NOVIETŅU REĢISTRĀCIJA

170. pants

Operatoru pienākums reģistrēt akvakultūras novietnes

1. Lai tiktu reģistrēti saskaņā ar 171. pantu, akvakultūras novietņu operatori pirms šādu darbību sākšanas:
 - a) informē kompetento iestādi par visām akvakultūras novietnēm, par ko tie ir atbildīgi;
 - b) informē kompetento iestādi par:
 - i) operatora nosaukumu un adresi,
 - ii) telpu atrašanās vietu, sniedzot to aprakstu,
 - iii) akvakultūras novietnē esošo akvakultūras dzīvnieku kategorijām, sugām un skaitu un par akvakultūras novietnes ietilpību,
 - iv) akvakultūras novietnes veidu,
 - v) citiem novietnes aspektiem, kam ir būtiska nozīme tās radītā riska noteikšanā.
2. Šā panta 1. punktā minēto akvakultūras novietņu operatori kompetento iestādi vienmēr informē, ja:
 - a) akvakultūras novietnē būtiski mainās 1. punkta b) apakšpunktā minētie aspekti;
 - b) akvakultūras novietne beidz darboties.
3. Akvakultūras novietnēm, kas apstiprināmas saskaņā ar 174. panta 1. punktu, neprasa sniegt šā panta 1. punktā minēto informāciju.
4. Operatori var pieteikties, lai 1. punktā paredzētā reģistrācija aptvertu akvakultūras novietņu grupu, ja tās atbilst a) vai b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem:

- a) novietnes atrodas epidemioloģiski saistītā apgabalā un visi grupas operatori darbojas saskaņā ar vienotu biodrošības sistēmu;
- b) novietnes atrodas viena un tā paša operatora atbildības jomā un
 - i) tām ir vienota biodrošības sistēmā, un
 - ii) tās atrodas ģeogrāfiski tuvu.

Ja reģistrācijas pieteikums aptver novietņu grupu, visai akvakultūras novietņu grupai piemēro tādus šā panta 1.-3. punktā un 171. panta 2. punktā paredzētos noteikumus un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 173. pantu, kuri piemērojami atsevišķām akvakultūras novietnēm.

171. pants

Kompetentās iestādes pienākumi attiecībā uz akvakultūras novietņu reģistrēšanu

Kompetentā iestāde reģistrē:

- a) akvakultūras novietnes 183. panta 1. punktā paredzētajā akvakultūras novietņu reģistrā, ja operators sniedzis atbilstoši 170. panta 1. punktam paredzēto informāciju;
- b) akvakultūras novietņu grupas minētajā akvakultūras novietņu reģistrā ar nosacījumu, ka izpildīti visi 170. panta 4. punktā noteiktie kritēriji.

172. pants

Atkāpes no operatoru pienākuma reģistrēt akvakultūras novietnes

Atkāpjoties no 170. panta 1. punkta noteikumiem, dalībvalstis var atbrīvot noteiktas akvakultūras novietņu kategorijas no prasības par reģistrēšanos, ņemot vērā šādus kritērijus:

- a) akvakultūras novietnē esošo akvakultūras dzīvnieku kategorijas, sugas, skaits vai apjoms un akvakultūras novietnes ietilpība;
- b) akvakultūras novietnes veids;
- c) akvakultūras dzīvnieku pārvietošana uz akvakultūras novietni un no tās.

173. pants Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz atkāpēm no prasības reģistrēt akvakultūras novietnes

Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par:

- a) informāciju, kura operatoriem jāsniedz, lai reģistrētu akvakultūras novietni, kā paredzēts 170. panta 1. punktā;
- b) tiem akvakultūras novietņu veidiem, kuriem dalībvalstis var piešķirt atkāpes no 172. pantā paredzētajām prasībām par reģistrēšanu, ar nosacījumu, ka šīs novietnes rada nebūtisku risku un ka ir ņemti vērā 172. pantā paredzētie kritēriji.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. IEDAĻA

NOTEIKTU AKVAKULTŪRAS NOVIEŅŅU VEIDU APSTIPRINĀŠANA

174. pants

Noteiktu akvakultūras novietņu veidu apstiprināšana un deleģētie akti

1. Šāda veidu akvakultūras novietņu operatori lūdz kompetentajai iestādei apstiprinājumu saskaņā ar 178. panta 1. punktu, un tie neuzsāk darbību, pirms viņu akvakultūras novietne nav apstiprināta saskaņā ar 179. panta 1. punktu:
 - a) akvakultūras novietnes, kurās tiek turēti akvakultūras dzīvnieki nolūkā tos pārvietot no minētās akvakultūras novietnes vai nu dzīvus, vai kā akvakultūras dzīvnieku izcelsmes produktus, taču šo piemērot neprasa, ja dzīvniekus pārvieto tikai:
 - i) tiešām nelielu daudzumu piegādēm galapatērētājam lietošanai pārtikā, vai
 - ii) vietējiem mazumnovietnēm, kuras nodarbojas ar tiešām piegādēm galapatērētājam;
 - b) citas akvakultūras novietnes, kas rada augstu risku sakarā ar:
 - i) akvakultūras dzīvnieku kategorijām, sugām un skaitu akvakultūras novietnē,
 - ii) akvakultūras novietnes veidu,
 - iii) akvakultūras dzīvnieku pārvietošanu uz akvakultūras novietni un no tās.
2. Operatori beidz darbību 1. punktā minētā akvakultūras novietnē, ja:
 - a) kompetentā iestāde atsauc vai aptur apstiprinājumu saskaņā ar 182. panta 2. punktu, vai
 - b) ja apstiprinājums ir piešķirts saskaņā ar 181. panta 3. punktu, izvirzot nosacījumus, akvakultūras novietne nerasniedz atbilstību neizpildītajām prasībām, kas minētas 181. panta 3. punktā, un tai nedod galīgo apstiprinājumu saskaņā ar 182. panta 4. punktu.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz noteikumu par akvakultūras novietņu apstiprināšanu, kā paredzēts šā panta 1. punktā, papildināšanu un grozīšanu attiecībā uz:
 - a) atkāpēm no prasības operatoriem pieteikties kompetentajai iestādei, lai saņemtu apstiprinājumu šā panta 1. punktā minēto akvakultūras novietņu veidiem;
 - b) tāda veida akvakultūras novietnēm, kas jāapstiprina saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu;

4. Pieņemot 3. punktā paredzētos īstenošanas aktus, Komisija ņem vērā šādus kritērijus:
 - a) akvakultūras novietnē turēto akvakultūras dzīvnieku sugas un kategorijas;
 - b) akvakultūras novietnes veids un ražošanas veids;
 - c) attiecīgajām akvakultūras dzīvnieku sugām vai kategorijai vai konkrētā veida akvakultūras novietnei raksturīgie pārvietošanas modeļi.
5. Operatori var pieteikties uz akvakultūras novietņu grupas apstiprināšanu, ja izpildītas 175.panta a) un b) apakšpunktā paredzētās prasības.

175. pants

Kompetentās iestādes apstiprinājums akvakultūras novietņu grupai

Kompetentā iestāde var piešķirt 179. panta 1. punktā paredzēto apstiprinājumu akvakultūras novietņu grupai, ja minētās novietnes atbilst a) vai b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem:

- a) novietnes atrodas epidemioloģiski saistītā apgabalā un visi operatori darbojas saskaņā ar vienotu biodrošības sistēmu; taču šādā epidemioloģiski saistītā apgabalā izvietoti nosūtīšanas centri, attīrīšanas centri vai līdzīgas novietnes jāapstiprina atsevišķi;
- b) novietnes atrodas viena un tā paša operatora atbildības jomā un
 - i) tām ir vienota biodrošības sistēma, un
 - ii) atrodas ģeogrāfiski tuvu.

Ja akvakultūras novietņu grupai piešķirts viens apstiprinājums, visai akvakultūras novietņu grupai piemēro 176. pantā, no 178. panta līdz 182. pantam paredzētos noteikumus un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 178. panta 2. punktu un 179. panta 2. punktu, kas piemērojami atsevišķām akvakultūras novietnēm.

176. pants

Norobežotu akvakultūras novietņu statusa apstiprināšana

Tādu akvakultūras novietņu operatori, kas vēlas iegūt norobežotas novietnes statusu:

- a) iesniedz kompetentajai iestādei pieteikumu par apstiprināšanu saskaņā ar 178. panta 1. punktu,
- b) nepārvieta akvakultūras dzīvniekus uz norobežotu akvakultūras novietni saskaņā ar prasībām, kas paredzētas 203. panta 1. punktā un jebkādos deleģētos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 203. panta 2. punktu, pirms attiecīgā novietne nav saņēmusi kompetentās iestādes dotu minētā statusa apstiprinājumu saskaņā ar 179. vai 181. pantu.

177. pants

Slimību kontrolei pakļautu akvakultūras pārtikas uzņēmumu apstiprināšana

Slimību kontrolei pakļautu akvakultūras pārtikas uzņēmumu operatori nodrošina, ka to uzņēmumus kompetentās iestādes ir apstiprinājušas ūdensdzīvnieku kaušanai slimību kontroles nolūkos saskaņā ar 61. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 62. pantu, 68. panta 1. punktu, 78. panta 1. un 2. punktu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 63. pantu, 70. panta 3. punktu, 71. panta 3. punktu un 78. panta 3. punktu.

178. pants

Operatoru pienākums informēt nolūkā saņemt apstiprinājumu un īstenošanas akti

1. Nolūkā iesniegt pieteikumu apstiprinājuma saņemšanai attiecībā uz savu novietni, kā paredzēts 174. panta 1. punktā, 175. pantā, 176. panta a) apakšpunktā un 177. pantā, operatori kompetento iestādi informē par:
 - a) operatora nosaukumu un adresi;
 - b) novietnes atrašanās vietu un telpu aprakstu;
 - c) novietnē esošo akvakultūras dzīvnieku kategorijām, sugām un skaitu;
 - d) novietnes veidu;
 - e) vajadzības gadījumā sīkāku informāciju par akvakultūras novietņu grupas apstiprināšanu saskaņā ar 175. pantu;
 - f) citiem akvakultūras novietnes aspektiem, kam ir būtiska nozīme tās radītā riska noteikšanā.
2. Šā panta 1. punktā minēto novietņu operatori vienmēr informē kompetento iestādi, ja:
 - a) būtiski mainās novietnēs 1. punkta c) apakšpunktā minētie aspekti;
 - b) novietnes beidz darboties.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus attiecībā uz informāciju, kura operatoriem jāsniedz pieteikumā savas novietnes apstiprināšanai saskaņā ar šā panta 1. punktu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

179. pants

Apstiprinājuma sniegšana un tā nosacījumi un deleģētie akti

1. Kompetentā iestāde sniedz apstiprinājumu 174. panta 1. punktā un 176. panta a) apakšpunktā minētajām akvakultūras novietnēm, 175. pantā minētajām akvakultūras novietņu grupām un 177. pantā minētajiem slimību kontrolei pakļautajiem akvakultūras pārtikas uzņēmumiem tikai tad, ja šādas novietnes:
 - a) attiecīgā gadījumā atbilst prasībām par:

- i) karantīnu, izolāciju un citiem biodrošības pasākumiem, kuros ņemtas vērā 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētās prasības un saskaņā ar 9. panta 2. punktu pieņemtie noteikumi,
 - ii) uzraudzības prasībām, kuras paredzētas 22. pantā, un, ja uz konkrētā veida novietni un saistītajiem riskiem tas attiecas, prasībām, kuras paredzētas 23. pantā, un noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 24. pantu,
 - iii) lietvedību, kura paredzēta 185. līdz 187. pantā, un noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 188. un 189. pantu;
- b) ir nodrošinātas ar telpām un aprīkojumu:
- i) kas ir piemērots, lai, ņemot vērā novietnes veidu, slimību ievazāšanās un izplatīšanās risku samazinātu līdz pieņemamam līmenim,
 - ii) kam ir pienācīga kapacitāte attiecībā uz ūdensdzīvnieku skaitu;
- c) ņemot vērā spēkā esošos riska mazināšanas pasākumus, nerada nepieņemamu risku attiecībā uz slimību izplatīšanos;
- d) tajās ir izveidota sistēma, kas ļauj operatoram pierādīt kompetentajai iestādei, ka a), b) un c) apakšpunktā minētās prasības tiek pildītas.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par šā panta 1. punktā paredzētajām prasībām attiecībā uz:
- a) karantīnu, izolāciju un citiem biodrošības pasākumiem, kas minēti 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā;
 - b) uzraudzību, kas minēta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā;
 - c) telpām un aprīkojumu, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā.
3. Nosakot, kādi noteikumi jāparedz deleģētajos aktos, ko pieņem saskaņā ar 2. punktu, Komisija ņem vērā šādus aspektus:
- a) katra novietnes veida radītie riski;
 - b) akvakultūras dzīvnieku vai ūdensdzīvnieku sugas un kategorijas;
 - c) ražošanas veids;
 - d) konkrētā veida akvakultūras novietnei vai šajās novietnēs turēto dzīvnieku sugām un kategorijām raksturīgie pārvietošanas modeļi.

180. pants
Novietņu apstiprināšanas tvērums

Akvakultūras novietņu vai slimību kontrolei pakļautu akvakultūras pārtikas uzņēmumu apstiprinājumos, ko piešķir saskaņā ar 179. panta 1. punktu, kompetentā iestāde nepārprotami norāda:

- a) uz kuriem no 174. panta 1. punktā un 176. punkta a) apakšpunktā minēto veidu akvakultūras novietnēm, 175. pantā minētajām akvakultūras novietņu grupām un 177. pantā minētajiem slimību kontrolei pakļautajiem akvakultūras pārtikas uzņēmumiem un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 174. panta 3. punkta b) apakšpunktu, apstiprinājums attiecas;
- b) uz kurām akvakultūras dzīvnieku sugām un kategorijām apstiprinājums attiecas.

181. pants
Kompetentās iestādes apstiprinājuma sniegšanas procedūras

1. Kompetentā iestāde izveido procedūras, kas operatoriem jāievēro, piesakoties, lai to novietnes tiktu apstiprinātas saskaņā ar 174. panta 1. punktu un 176. pantu un 177. pantu.
2. Pēc tam, kad no operatora saņemts pieteikums attiecībā uz apstiprinājumu saskaņā ar 174. panta 1. punktu, 176. pantu un 177. pantu, kompetentā iestāde veic apmeklējumu uz vietas.
3. Ja, pamatojoties uz operatora pieteikumu un pēc pieteikuma saņemšanas kompetentās iestādes veikto novietnes apmeklējumu uz vietas, kā paredzēts šā panta 1. punktā, secināms, ka novietne atbilst visām svarīgākajām prasībām, ar ko pietiek, lai garantētu, ka šāda novietne nerada būtisku risku, kompetentā iestāde, nolūkā nodrošināt atbilstību 179. panta 1. punktā paredzētajām neizpildītajām prasībām attiecībā uz apstiprinājumu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 179. panta 2. punktu, novietni var apstiprināt, izvirzot nosacījumus.
4. Ja kompetentā iestāde saskaņā ar šā panta 3. punktu ir piešķirusi apstiprinājumu, izvirzot nosacījumus, pilnīgu apstiprinājumu tā piešķir tikai tad, ja vēl vienā novietnes apmeklējumā uz vietas, kas veikts triju mēnešu laikā no datuma, kad piešķirts apstiprinājums, izvirzot nosacījumus, ir secināms, ka novietne atbilst visām 179. panta 1. punktā paredzētajām prasībām attiecībā uz apstiprinājumu un noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 179. panta 2. punktu.

Ja minētais apmeklējums uz vietas liecina, ka nepārprotami ir panākts progress, tomēr novietne joprojām neatbilst visām minētajām prasībām, kompetentā iestāde ar nosacījumiem piešķirto apstiprinājumu var pagarināt. Tomēr apstiprinājums ar nosacījumiem nedrīkst pārsniegt kopējo periodu – seši mēneši.

182. pants

Kompetentās iestādes piešķirto apstiprinājumu pārskatīšana, apturēšana un atsaukšana

1. Kompetentā iestāde pārskata tādus apstiprinājumus novietnēm, kas sniegti saskaņā ar 179. panta 1. punktu Uz novietņu apstiprinājumiem, kas doti saskaņā ar 179 pantu, attiecas kompetentās iestādes veikta pārskatīšana.
2. Ja attiecībā uz atbilstību 179. panta 1. punktā noteiktajām prasībām un saskaņā ar 179. panta 2. punktu pieņemtajiem noteikumiem kompetentā iestāde novietnē atklāj nopietnas nepilnības, un operators nespēj pienācīgi garantēt, ka šīs nepilnības tiks novērstas, kompetentā iestāde sāk novietnes apstiprinājuma atsaukšanas procedūras.

Tomēr, ja operators var garantēt, ka saprātīgā laika periodā nepilnības novērsīs, kompetentā iestāde novietnes apstiprinājumu var apturēt.
3. Pēc atsaukšanas vai apturēšanas saskaņā ar 2. pantu apstiprinājumu atjauno tikai tad, ja kompetentā iestāde ir pārliecināta, ka novietne pilnībā atbilst visām šīs regulas prasībām, kas attiecas uz minētā veida novietni.

3. IEDAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES AKVAKULTŪRAS NOVIETŅU UN SLIMĪBU KONTROLEI PAKĻAUTU AKVAKULTŪRAS PĀRTIKAS UZŅĒMUMU REĢISTRS

183. pants

Akvakultūras novietņu un slimību kontrolei pakļautu akvakultūras pārtikas uzņēmumu reģistrs

1. Kompetentā iestāde izveido un uztur atjauninātu reģistru, kurā iekļautas:
 - a) visas saskaņā ar 171. pantu reģistrētās akvakultūras novietnes;
 - b) visas saskaņā ar 179. panta 1. punktu apstiprinātās akvakultūras novietnes;
 - c) visi saskaņā ar 179. panta 1. punktu apstiprinātie slimību kontrolei pakļautie akvakultūras pārtikas uzņēmumi.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajā akvakultūras novietņu reģistrā iekļauj šādu informāciju:
 - a) operatora nosaukums, adrese un reģistrācijas numurs;
 - b) akvakultūras novietnes vai, attiecīgā gadījumā, akvakultūras novietņu grupas ģeogrāfiskais novietojums;
 - c) novietnē notiekošās ražošanas veids;
 - d) attiecīgā gadījumā – novietnes ūdensapgāde un notekūdeņu aizvadīšana;
 - e) novietnē turēto akvakultūras dzīvnieku sugas;

- f) atjaunināta informācija par reģistrēto akvakultūras novietņu vai, attiecīgā gadījumā, akvakultūras novietņu grupas veselības statusu attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām.
- 3. Novietnēm, kas apstiprinātas saskaņā ar 179. panta 1. punktu, kompetentā iestāde dara elektroniski publiski pieejamu vismaz to informāciju, kas minēta šā panta 2. punkta a), c), e) un f) apakšpunktā.
 - 4. Ja attiecīgā gadījumā tas ir lietderīgi, kompetentā iestāde 1. punktā paredzēto reģistrēšanu var apvienot ar reģistrēšanu citiem nolūkiem.

184. pants

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas akti attiecībā uz akvakultūras novietņu reģistru

- 1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 254. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) informāciju, kas iekļaujama 183. panta 1. punktā paredzētajā akvakultūras novietņu reģistrā;
 - b) minētā novietņu reģistra publisko pieejamību.
- 2. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus par 183. panta 1. un 3. punktā paredzētā novietņu reģistra formu un procedūrām.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. IEDAĻA LIETVEDĪBA UN IZSEKOJAMĪBA

185. pants

Akvakultūras novietņu operatoru lietvedības pienākumi

- 1. Tādu akvakultūras novietņu operatori, uz kurām attiecas reģistrēšana saskaņā ar 171. pantu vai apstiprināšana saskaņā ar 179. panta 1. punktu, glabā un uztur atjauninātus pierakstus, kas satur vismaz šādu informāciju:
 - a) visa akvakultūras dzīvnieku un no akvakultūras dzīvniekiem iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošana uz akvakultūras novietni un no tās, attiecīgi norādot:
 - i) to izcelsmes vai galamērķa vietu,
 - ii) šādas pārvietošanas datumu;
 - b) veterinārie sertifikāti papīra vai elektroniskā formā, kam jābūt līdzi, pārvietojot akvakultūras dzīvniekus, kurus ievēd akvakultūras novietnē, saskaņā ar 208. pantu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 211. panta b) un c) apakšpunktu un 213. panta 2. punktu;

- c) mirstība katrā epidemioloģiskajā vienībā un citas slimību problēmas akvakultūras novietnē atbilstīgi ražošanas veidam;
- d) biodrošības pasākumi, uzraudzība, ārstēšana, testēšanas rezultāti un cita būtiska informācija, kas ir atbilstoša:
 - i) novietnē turēto akvakultūras dzīvnieku kategorijai un sugām,
 - ii) akvakultūras novietnē notiekošās ražošanas veidam,
 - iii) akvakultūras novietnes veidam;
- e) rezultāti, kas gūti dzīvniekveselības apmeklējumos, ja tie vajadzīgi saskaņā ar 23. panta 1. punktu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 24. pantu.

2. Akvakultūras novietņu operatori:

- a) dokumentē 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto informāciju tādā veidā, kas garantē ūdensdzīvnieku izcelsmes vietas un galamērķa izsekojamību;
- b) glabā šā panta 1. punktā paredzēto informāciju par akvakultūras novietni un pēc pieprasījuma dara pieejamu kompetentajai iestādei;
- c) glabā šā panta 1. punktā paredzēto informāciju tādā periodā, kura minimālo ilgumu nosaka kompetentā iestāde, bet kurš nedrīkst būt mazāks par trim gadiem.

186. pants

Slimību kontrolei pakļautu akvakultūras pārtikas uzņēmumu lietvedības pienākums

- 1. Tādu slimību kontrolei pakļautu akvakultūras pārtikas uzņēmumu operatori, uz kurām attiecas apstiprināšana saskaņā ar 177. pantu, glabā un uztur atjauninātus pierakstus par visu akvakultūras dzīvnieku un no tiem iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu uz šādām novietnēm un no tām.
- 2. Slimību kontrolei pakļautu akvakultūras pārtikas uzņēmumu operatori:
 - a) glabā šā panta 1. punktā paredzētos pierakstus par slimību kontrolei pakļauto akvakultūras pārtikas uzņēmumu un pēc pieprasījuma dara tos pieejamus kompetentajai iestādei;
 - b) glabā šā panta 1. punktā paredzētos pierakstus tādā periodā, kura minimālo ilgumu nosaka kompetentā iestāde, bet kurš nedrīkst būt mazāks par trim gadiem.

187. pants

Pārvadātāju pienākums uzturēt lietvedību

- 1. Akvakultūras dzīvnieku un akvakultūrai paredzētu savvaļas ūdensdzīvnieku pārvadātāji, glabā un uztur atjauninātus pierakstus par:

- a) akvakultūras dzīvnieku un savvaļas ūdensdzīvnieku mirstību pārvadāšanas laikā, atbilstīgi transporta veidam un pārvadātajām akvakultūras dzīvnieku un savvaļas ūdensdzīvnieku sugām;
- b) transportlīdzekļu apmeklētām tādām akvakultūras novietnēm un slimību kontrolei pakļautiem akvakultūras pārtikas uzņēmumiem, kurās transportlīdzekļi bijuši;
- c) visiem ūdens apmaiņas gadījumiem pārvadāšanas laikā, precizējot jauna ūdens ņemšanas vietu un ūdens izliešanas vietu.

2. Pārvadātāji:

- a) glabā šā panta 1. punktā paredzētos pierakstus un pēc pieprasījuma dara tos pieejamus kompetentajai iestādei;
- b) glabā šā panta 1. punktā paredzētos pierakstus tādā periodā, kura minimālo ilgumu nosaka kompetentā iestāde, bet kurš nedrīkst būt mazāks par trim gadiem.

188. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz lietvedību

1. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 253. pantu par noteikumiem, kas papildina 185., 186. un 187. pantā paredzētās lietvedības prasības, paredzot noteikumus attiecībā uz:

- a) atkāpēm no lietvedības prasībām attiecībā uz:
 - i) noteiktu kategoriju akvakultūras novietņu operatoriem un pārvadātājiem,
 - ii) akvakultūras novietnēm, kurās nelielā skaitā tiek turēti dzīvnieki, vai pārvadātājiem, kas pārvadā nelielu skaitu šādu dzīvnieku,
 - iii) noteiktu kategoriju vai sugu dzīvniekiem;
- b) informāciju, kas operatoriem jādokumentē papildus informācijai, kas paredzēta 185. panta 1. punktā, 186. panta 1. punktā un 187. panta 1. punktā;
- c) minimālo periodu, kurā jāglabā 185., 186. un 187. pantā paredzētie pieraksti.

2. Pieņemot 1. punktā paredzētos deleģētos aktus, Komisija ņem vērā šādus aspektus:

- a) katra veida novietņu radītie riski;
- b) akvakultūras novietnē turēto akvakultūras dzīvnieku kategorijas un sugas;
- c) novietnē notiekošās ražošanas veids;
- d) akvakultūras novietnēm un slimību kontrolei pakļautiem akvakultūras pārtikas uzņēmumiem raksturīgie pārvietošanas modeļi;

- e) novietnē turēto vai pārvadātāja pārvadāto akvakultūras dzīvnieku skaits vai apjoms.

189. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz lietvedību

Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par:

- a) saskaņā ar 185., 186. un 187. pantu glabājamo pierakstu formu;
- b) minēto pierakstu elektronisku glabāšanu;
- c) lietvedības darbības specifikācijām.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. nodaļa

Ūdensdzīvnieku, kas nav ūdens lolojumdzīvnieki, pārvietošana Savienības iekšienē

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGAS PRASĪBAS

190. pants

Vispārīgas prasības attiecībā uz ūdensdzīvnieku pārvietošanu

1. Operatori veic pienācīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka ūdensdzīvnieku pārvietošana neapdraud galamērķa vietas veselības statusu attiecībā uz:
 - a) 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
 - b) slimībām, kas radušās no jauna.
2. Operatori nepārvieto ūdensdzīvniekus uz akvakultūras novietnēm vai lietošanai pārtikā, vai palaišanai savvaļā, ja minētajiem ūdensdzīvniekiem piemēro:
 - a) pārvadāšanas ierobežojumus, kas skar kategoriju vai sugu, uz kuru attiecas noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 1. punktu, 56. pantu, 61. panta 1. punktu, 62., 64., un 65. pantu, 70. panta 1. un 2. punktu, 74. panta 1. punktu, 78. panta 1. un 2. punktu, 80. panta 1. un 2. punktu, un noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. un 67. pantu, 70. panta 3. punktu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 3. punktu, 79. pantu, 80. panta 4. punktu un 81. panta 2. punktu; vai
 - b) ārkārtas pasākumus, kas paredzēti 244. un 247. pantā, un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 248. pantu.

Taču operatori drīkst pārvietot šādus ūdensdzīvniekus, ja šādai pārvietošanai vai palaišanai savvaļā ir piešķirtas tādas atkāpes no pārvietošanas ierobežojumiem, kas paredzētas III daļas II sadaļā, vai atkāpes no ārkārtas pasākumiem, kas paredzētas noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 248. pantu.

3. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pēc izcelsmes vietas atstāšanas ūdensdzīvnieki tiek nekavējoties nosūtīti uz to galamērķa vietu.

191. pants

Slimību profilakses pasākumi saistībā ar pārvadāšanu un deleģētie akti

1. Operatori veic pienācīgos un vajadzīgos slimību profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka:
 - a) ūdensdzīvnieku veselības statuss pārvadāšanas laikā nav apdraudēts;
 - b) ūdensdzīvnieku pārvadāšanas operācijas pa ceļam un galamērķa vietās neizraisa 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību potenciālu izplatīšanos uz cilvēkiem vai dzīvniekiem;
 - c) tiek veikta aprīkojuma un transportlīdzekļu tīrīšana, dezinficēšana, dezinfekcija un deratizācija, kā arī citi pienācīgi biodrošības pasākumi, kas atbilst ar pārvadāšanu saistītajam riskam;
 - d) visi ūdens apmaiņas gadījumi akvakultūrai paredzētu ūdensdzīvnieku pārvadāšanas laikā notiek tādās vietās un apstākļos, kas attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām neapdraud veselības statusu:
 - i) pārvadājamiem ūdensdzīvniekiem,
 - ii) visiem ūdensdzīvniekiem pa ceļam uz galamērķa vietu,
 - iii) ūdensdzīvniekiem galamērķa vietā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) aprīkojuma un transportlīdzekļu tīrīšanu, dezinficēšanu un dezinfekciju un deratizāciju saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu un biocīdu izmantošanu šiem nolūkiem;
 - b) citiem pienācīgiem šā panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētiem biodrošības pasākumiem pārvadāšanas laikā;
 - c) ūdens apmaiņu pārvadāšanas laikā, kā paredzēts šā panta 1. punkta d) apakšpunktā;

192. pants
Paredzētās izmantošanas maiņa

1. Ūdensdzīvniekus, ko pārvieto iznīcināšanai vai nokaušanai saskaņā ar a) vai b) apakšpunktā minētajiem pasākumiem, neizmanto nekādiem citiem nolūkiem:
 - a) slimību kontroles pasākumi, kas paredzēti 31. panta 1. punktā, 55. panta 1. punktā, 56., 61., 62., 64., 65., 67. un 70. pantā, 74. panta 1. punktā, 78. un 80. pantā un noteikumi, kas pieņemti saskaņā 55. panta 2. punktu, 63. un 66. pantu, 70. panta 3. punktu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 3. punktu, 79. pantu, 80. panta 3. punktu un 81. panta 2. punktu;
 - b) ārkārtas pasākumi, kas paredzēti 246. un 247. pantā, un noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar 248. pantu.
2. Lietošanai pārtikā, akvakultūrai, palaišanai savvaļā vai citam konkrētam nolūkam pārvietotus ūdensdzīvniekus izmanto tikai paredzētajam nolūkam.

193. pants
Operatoru pienākumi galamērķa vietā

1. Novietņu un pārtikas uzņēmumu operatori, kas saņem akvakultūras dzīvniekus:
 - a) pārbauda, vai dzīvniekiem ir kāds no šādiem dokumentiem:
 - i) veterinārie sertifikāti, kā paredzēts 208. panta 1. punktā, 209. pantā un 224. panta 1. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 188., 211. un 213. pantu,
 - ii) pašdeklarēšanas dokumenti, kā paredzēts regulas 218. panta 1. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 218. panta 3. un 4. punktu;
 - b) informē kompetento iestādi par visiem pārkāpumiem attiecībā uz:
 - i) saņemtajiem akvakultūras dzīvniekiem,
 - ii) tādu dokumentu klātbūtni, kas minēti a) apakšpunkta i) un ii) punktā.
2. Ja konstatēts kāds no 1. panta b) apakšpunktā minētajiem pārkāpumiem, operators akvakultūras dzīvniekus, uz kuriem attiecas šis pārkāpums, izolē, līdz kompetentā iestāde par tiem pieņem lēmumu.

194. pants
Vispārīgas prasības attiecībā uz tādu akvakultūras dzīvnieku pārvietošanu, kurus ved caur dalībvalstīm, bet kuri paredzēti eksportam no Savienības uz trešām valstīm vai teritorijām

Operatori nodrošina, ka ūdensdzīvnieki, kuri paredzēti eksportam uz trešām valstīm vai teritorijām un pa ceļam šķērso citu dalībvalstu teritoriju, atbilst 190., 191. un 192. pantā noteiktajām prasībām.

2. IEDAĻA

AKVAKULTŪRAI VAI PALAIŠANAI SAVVAĻĀ PAREDZĒTI ŪDENSdzīvnieki

195. pants

Anomāla mirstība vai citi nopietnu slimību simptomi

1. Operatori nepārvieto akvakultūras dzīvniekus no akvakultūras novietnēm vai no savvaļas uz citu akvakultūras novietni, vai neizlaiž tos savvaļā, ja to izcelsme ir tādās akvakultūras novietnēs vai vidēs, kur ir:
 - a) anomāla mirstība; vai
 - b) citi nopietnu slimību simptomi ar nenoskaidrotu cēloni.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentā iestāde var atļaut šādu ūdensdzīvnieku pārvietošanu vai palaišanu savvaļā, pamatojoties uz risku novērtējumu, ar nosacījumu, ka ūdensdzīvnieku izcelsme akvakultūras novietnē vai savvaļā ir no tādas daļas, kas ir nesaistīta ar epidemioloģisko vienību, kurā konstatēta anomāla mirstība vai citi slimību simptomi.

196. pants

Tādu akvakultūras dzīvnieku pārvietošana, kas paredzēti dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem, kuri paziņoti par brīviem no slimības vai kuriem piemēro izskaušanas programmu un deleģētie akti

1. Operatori pārvieto akvakultūras dzīvniekus no akvakultūras novietnēm šā punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem nolūkiem tikai tad, ja minēto akvakultūras dzīvnieku izcelsme ir tādā dalībvalstī, tās zonā vai nodalījumā, kas saskaņā ar 36. panta 3. punktu vai 37. panta 4. punktu ir paziņoti par brīviem no 8. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, ja minētie dzīvnieki pieder pie sugām, kuras norādītas sarakstā attiecībā uz minēto sarakstā norādīto slimību, un ja akvakultūras dzīvnieki:
 - a) ir jāieved tādā dalībvalstī, tās zonā vai nodalījumā:
 - i) kuri ir deklarēti par brīviem no slimības saskaņā ar 36. panta 3. punktu vai 37. panta 4. punktu vai
 - ii) kuriem piemēro izskaušanas programmu, kā paredzēts 30. panta 1. un 2. punktā, saistībā ar vienu vai vairākām 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
 - b) paredzēti:
 - i) akvakultūras novietnēm, uz kurām attiecas:
 - reģistrēšana saskaņā ar 171. pantu, vai
 - apstiprināšana saskaņā ar 174., 175., 176. un 177. pantu, vai

- ii) palaišanai savvaļā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par atkāpēm no tādām pārvietošanas vai savvaļā palaišanas prasībām, kā noteikts šā panta 1. punktā, kas nerada slimību izplatīšanās būtisku risku saistībā ar 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām attiecībā uz:
- a) akvakultūras dzīvnieku sugām, kategorijām un attīstības stadiju;
 - b) izcelsmes un galamērķa novietnes veidu;
 - c) akvakultūras dzīvnieku paredzēto izmantošanu;
 - d) akvakultūras dzīvnieku galamērķa vietu;
 - e) izcelsmes un galamērķa vietās piemēroto ārstēšanu, apstrādes metodēm un citiem īpašiem riska mazināšanas pasākumiem.

197. pants

Dalībvalstu atkāpes attiecībā uz operatoru pienākumu pārvietot akvakultūras dzīvniekus dalībvalstīs, zonās vai nodalījumos, uz kuriem attiecas izskaušanas programma

Atkāpjoties no 196. panta 1. punkta, dalībvalstis var atļaut operatoriem pārvietot akvakultūras dzīvniekus uz tādām zonām vai nodalījumiem citā dalībvalstī, attiecībā uz kuriem saskaņā ar 30. panta 1. un 2. punktu ir izveidota izskaušanas programma saistībā ar 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, no citas zonas vai nodalījuma, attiecībā uz kuru arī izveidota šāda izskaušanas programma saistībā ar tām pašām sarakstā norādītajām slimībām, ar nosacījumu, ka šāda pārvietošana neapdraud galamērķa dalībvalsts, zonas vai nodalījuma veselības statusu.

198. pants

Dalībvalstu pasākumi attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku palaišanu savvaļā

Dalībvalstis var pieprasīt, lai neatkarīgi no tās teritorijas veselības statusa, kurā akvakultūras dzīvniekus paredzēts palaist savvaļā, akvakultūras dzīvniekus palaiž savvaļā tikai tad, ja minēto akvakultūras dzīvnieku izcelsme ir tādā dalībvalstī vai zonā vai nodalījumā, kuri saskaņā ar 36. panta 1. punktu vai 37. panta 1. punktu ir deklarēti par brīviem no 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, ja pārvietojamie akvakultūras dzīvnieki pieder pie sugām, kas iekļautas sarakstā attiecībā uz šīm slimībām.

199. pants

Tādu savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošana, kas paredzēti dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem, kuri paziņoti par brīviem no slimības vai kuriem piemēro izskaušanas programmu un deleģētie akti

1. Regulas 196. un 197. pants attiecas arī uz tādu savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kas paredzēti akvakultūras novietnēm un slimību kontrolei pakļautiem akvakultūras pārtikas uzņēmumiem, uz kuriem attiecas:
- a) reģistrēšana saskaņā ar 171. pantu; vai

- b) apstiprināšana saskaņā ar 174. līdz 177. pantu;
- 2. Operatori, pārvietojot savvaļas ūdensdzīvniekus no viena biotopa uz citu, veic slimību profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka šāda pārvietošana nerada būtisku 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanās risku ūdensdzīvniekiem galamērķa vietā.
- 3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par slimību profilakses pasākumiem, ko veic operatori, kā paredzēts šā panta 2. punktā.

3. IEDAĻA

LIETOŠANAI PĀRTIKĀ PAREDZĒTI ŪDENSdzĪVnieKI

200. pants

Tādu akvakultūras dzīvnieku pārvietošana, kas paredzēti tādām dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem, kuri paziņoti par brīviem no slimības vai kuriem piemēro izskaušanas programmu un deleģētie akti

- 1. Operatori pārvieto akvakultūras dzīvniekus no akvakultūras novietnēm šā punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem nolūkiem tikai tad, ja minēto akvakultūras dzīvnieku izcelsme ir tādā dalībvalstī, tās zonā vai nodalījumā, kuri saskaņā ar 36. panta 3. punktu vai 37. panta 4. punktu ir deklarēti par brīviem no 8. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, ja minētie dzīvnieki pieder pie sugām, kas iekļautas sarakstā attiecībā uz šīm slimībām un tie:
 - a) jāievieš tādā dalībvalstī, tās zonā vai nodalījumā, kuri ir deklarēti par brīviem no slimības saskaņā ar 36. panta 3. punktu vai 37. panta 4. punktu vai attiecībā uz kuriem saskaņā ar 30. panta 1. un 2. punktu ir izveidota izskaušanas programma saistībā ar 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
 - b) paredzēti lietošanai pārtikā.
- 2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstis var atļaut operatoriem ievest akvakultūras dzīvniekus tādā zonā vai nodalījumā, kuram saskaņā ar 30. panta 1. un 2. punktu ir izveidota izskaušanas programma saistībā ar 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, no citas zonas vai nodalījuma, attiecībā uz kuru minētajā dalībvalstī arī izveidota šāda izskaušanas programma saistībā ar tām pašām sarakstā norādītajām slimībām, ar nosacījumu, ka šāda pārvietošana neapdraud dalībvalsts, tās zonas vai nodalījuma veselības statusu.
- 3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par atkāpēm no pārvietošanas prasībām, kā paredzēts šā panta 2. punktā, attiecībā uz tādu akvakultūras dzīvnieku pārvietošanu, kas nerada slimību izplatīšanās būtisku risku sakarā ar:
 - a) akvakultūras dzīvnieku sugām, kategorijām un attīstības stadiju;
 - b) akvakultūras dzīvnieku turēšanas metodēm un ražošanas veidu izcelsmes un galamērķa akvakultūras novietnē;

- c) akvakultūras dzīvnieku paredzēto izmantošanu;
- d) akvakultūras dzīvnieku galamērķa vietu;
- e) izcelsmes vietā un galamērķa vietā piemēroto ārstēšanu, apstrādes metodēm un citiem īpašiem riska mazināšanas pasākumiem.

201. pants

Tādu savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošana, kas paredzēti tādām dalībvalstīm, zonām vai nodalījumiem, kuri deklarēti par brīviem no slimības vai kuriem piemēro izskaušanas programmu un deleģētie akti

1. Regulas 200. panta 1. un 2. punktu un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 200. panta 3. punktu, piemēro arī tādu savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošanai, kas paredzēti lietošanai pārtikā un kas paredzēti dalībvalstīm, to zonām vai nodalījumiem, kuri ir deklarēti par brīviem no slimības saskaņā ar 36. panta 3. punktu vai 37. panta 4. punktu vai kuriem saskaņā ar 30. panta 1. un 2. punktu piemēro izskaušanas programmu gadījumā, ja šādi pasākumi ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka savvaļas ūdensdzīvnieki nerada būtisku 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanās risku ūdensdzīvniekiem galamērķa vietā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt šā panta 1. punktu papildinošus deleģētos aktus par pārvietošanas prasībām attiecībā uz tādu savvaļas ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā.

4. IEDAĻA

AKVAKULTŪRAS DZĪVNIEKI, KAS NAV PAREDZĒTI NOVĪETNĒM, PALAIŠANAI SAVVAĻĀ VAI LIETOŠANAI PĀRTIKĀ

202. pants

Tādu akvakultūras dzīvnieku pārvietošana, kas nav paredzēti novietnēm, palaišanai savvaļā vai lietošanai pārtikā, un deleģētie akti

1. Operatori veic vajadzīgos slimību profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka tādu ūdensdzīvnieku pārvietošana, kas nav paredzēti novietnēm, palaišanai savvaļā vai lietošanai pārtikā, nerada būtisku 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību izplatīšanās risku ūdensdzīvniekiem galamērķa vietā.
2. Komisija ir pilnvarota, ņemot vērā šā panta 3. punktā minētos jautājumus, saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par šā panta 1. punktā paredzētajiem slimību profilakses pasākumiem, lai nodrošinātu, ka ūdensdzīvnieki neizplata 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības.
3. Pieņemot 2. punktā paredzētos deleģētos aktus, Komisija ņem vērā šādus aspektus:
 - a) regulas 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības, kas attiecas uz sarakstā norādītajām ūdensdzīvnieku sugām vai kategorijām;

- b) veselības statuss attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām izcelsmes un galamērķa nodalījumos, zonās vai dalībvalstīs;
- c) izcelsmes un galamērķa vietas;
- d) ūdensdzīvnieku pārvietošanas veids;
- e) ūdensdzīvnieku sugas un kategorijas;
- f) ūdensdzīvnieku vecums;
- g) citi epidemioloģiski faktori.

5. IEDAĻA

ATKĀPES NO 1.–4. IEDAĻAS NOTEIKUMIEM UN PAPILDU RISKA MAZINĀŠANAS PASĀKUMI

203. pants

Norobežotām akvakultūras novietnēm paredzēti ūdensdzīvnieki un deleģētie akti

1. Operatori pārvieto uz norobežotu akvakultūras novietni tikai tādus ūdensdzīvniekus, kuri atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) to izcelsme ir citā norobežotā akvakultūras novietnē;
 - b) tie nerada 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību būtisku izplatīšanās risku sarakstā norādītām dzīvnieku sugām galamērķa norobežotā akvakultūras novietnē, izņemot ja šāda pārvietošana ir atļauta zinātniskiem mērķiem.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par:
 - a) tādām sīki izstrādātām prasībām akvakultūras dzīvnieku pārvietošanai uz norobežotām akvakultūras novietnēm, ko izvirza papildus prasībām, kas paredzētas šā panta 1. punktā;
 - b) konkrētiem noteikumiem akvakultūras dzīvnieku pārvietošanai uz norobežotām akvakultūras novietnēm, ja spēkā esošie riska mazināšanas pasākumi nodrošina, ka šāda pārvietošana nerada būtisku risku akvakultūras dzīvnieku veselībai minētajā norobežotajā akvakultūras novietnē un novietnēm tās apkaimē.

204. pants

Atkāpes attiecībā uz ūdensdzīvnieku pārvietošanu zinātniskiem mērķiem un deleģētie akti

1. Galamērķa vietas kompetentā iestāde atkarībā no izcelsmes vietas kompetentās iestādes piekrišanas zinātniskiem mērķiem var atļaut ūdensdzīvnieku tādu

pārvietošanu uz to teritoriju, kas neatbilst regulas 1.–4. iedaļas prasībām, izņemot 190. panta 1. un 3. punkta un 191., 192. un 193. panta prasības.

2. Kompetentās iestādes var piešķirt 1. punktā paredzētās atkāpes ūdensdzīvnieku pārvietošanai zinātniskiem mērķiem tikai ar šādiem nosacījumiem:
 - a) galamērķa vietas un izcelsmes vietas kompetentās iestādes:
 - i) ir vienojušās par šādas pārvietošanas nosacījumiem,
 - ii) ir veikušas vajadzīgos riska mazināšanas pasākumus, lai nodrošinātu, ka minēto ūdensdzīvnieku pārvietošana neapdraud galamērķa vietas un pa ceļam šķērsoto vietu veselības statusu attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām,
 - iii) vajadzības gadījumā ir paziņojušas šķērsotās dalībvalsts kompetentajai iestādei par piešķirto atkāpi un par šīs atļaujas došanas nosacījumiem;
 - b) minēto dzīvnieku pārvietošana norit izcelsmes un galamērķa vietas kompetento iestāžu uzraudzībā un vajadzības gadījumā šķērsotās dalībvalsts kompetentās iestādes uzraudzībā.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par to, kā groza un papildina noteikumus par šā panta 1. un 2. punktā paredzētajām kompetento iestāžu piešķirtajām atkāpēm.

205. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz konkrētām prasībām un atkāpēm izstādēm, zoodārziem, zooveikaliem, dārza dīķiem, komerciāliem akvārijiem un vairumtirgotavām

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 253. pantu par:

- a) konkrētām prasībām, ar ko papildina 1.–4. iedaļā noteiktos noteikumus, un par ūdensdzīvnieku pārvietošanu šādiem mērķiem:
 - i) zoodārziem, zooveikaliem un vairumtirgotavām,
 - ii) izstādēm, sporta, kultūras vai līdzīgiem pasākumiem, vai
 - iii) komerciāliem akvārijiem;
- b) atkāpēm no 1.–4. iedaļas, izņemot 190. panta 1. un 3. punkti, 191., 192. un 193. pantu attiecībā uz ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kā minēts a) apakšpunktā.

206. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz pagaidu atkāpēm attiecībā uz konkrētu sugu vai kategoriju ūdensdzīvnieku pārvietošanu

Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka noteikumus par pagaidu atkāpēm no šajā nodaļā noteiktajiem noteikumiem attiecībā konkrētu sugu vai kategoriju ūdensdzīvnieku pārvietošanu, ja:

- a) pārvietošanas prasības, kas paredzētas 195. pantā, 196. panta 1. punktā, 197. un 198. pantā, 199. panta 1. un 2. punktā, 200. pantā, 201. panta 1. punktā, 202. panta 1. punktā, 203. panta 1. punktā, 204. panta 1. un 2. punktā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 196. panta 2. punktu, 199. panta 3. punktu, 201. panta 2. punktu, 202. panta 2. punktu, 203. panta 2. punktu, 204. panta 3. punktu un 205. pantu, efektīvi nemazina risku, ko rada ūdensdzīvnieku noteikta veida pārvietošana; vai
- b) šķiet, ka 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētā sarakstā norādītā slimība izplatās, neraugoties uz saskaņā ar 1.–5. iedaļu noteiktajām pārvietošanas prasībām.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, kas saistīti ar sarakstā norādīto slimību, kura rada risku ar ļoti būtisku ietekmi, un ņemot vērā 205. pantā minētos jautājumus, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties saskaņā ar 255. panta 3. punktā paredzēto procedūru.

207. pants

Vērā ņemamie jautājumi, pieņemot šajā iedaļā paredzētos deleģētos un īstenošanas aktus

Nosakot, kādi noteikumi jāpieņem ar 203. panta 2. punktā, 204. panta 3. punktā un 205. un 206. pantā paredzētajiem deleģētajiem un īstenošanas aktiem, Komisija ņem vērā šādus aspektus:

- a) ar pārvietošanu saistītais risks;
- b) veselības statuss attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām izcelsmes un galamērķa vietās;
- c) ūdensdzīvnieku sugas, kas norādītas sarakstā attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
- d) ieviestie biodrošības pasākumi;
- e) visi konkrētie nosacījumi, saskaņā ar kuriem akvakultūras dzīvnieki tiek turēti;
- f) attiecīgajām ūdensdzīvnieku sugām vai kategorijai vai konkrētā veida akvakultūras novietnei raksturīgie pārvietošanas modeļi;
- g) citi epidemioloģiski faktori.

6. IEDAĻA

DZĪVNIEKU VESELĪBAS CERTIFICĒŠANA

208. pants

Operatoru pienākums nodrošināt, lai akvakultūras dzīvniekiem līdzī būtu veterinārais sertifikāts

1. Operatori pārvieto akvakultūras dzīvniekus tikai tad, ja tiem ir līdzī saskaņā ar 216. panta 1. punktu izcelsmes vietas kompetentās iestādes izsniegts veterinārais

sertifikāts un ja tie pieder pie sugām, kas norādītas sarakstā attiecībā uz a) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, un tie tiek pārvietoti vai pastāv viens no šādiem nolūkiem:

- a) tie ir paredzēti ievēšanai dalībvalstī, tās zonā vai nodaļumā, kuri ir deklarēti par brīviem no slimības saskaņā ar 36. panta 3. punktu vai 37. panta 4. punktu vai attiecībā uz kuriem saskaņā ar 30. panta 1. un 2. punktu ir izveidota izskaušanas programma saistībā ar vienu vai vairākām 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām; un
- b) tie ir paredzēti vienam no šādiem mērķiem:
 - i) akvakultūras novietnei,
 - ii) palaišanai savvaļā,
 - iii) lietošanai pārtikā.

2. Operatori pārvieto akvakultūras dzīvniekus tikai tad, ja tiem ir līdzi saskaņā ar 216. panta 1. punktu izcelsmes vietas kompetentās iestādes izsniegts veterinārais sertifikāts un ja tie pieder pie sugām, kas norādītas sarakstā attiecībā uz a) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām, un tie tiek pārvietoti vai pastāv viens no šādiem nolūkiem:

- a) tos ir atļauts izvest no ierobežojumu zonas, kurai piemēro slimību kontroles pasākumus, kā paredzēts 55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punktā, 56. pantā un 64. pantā, 65. panta 1. punktā, 74. panta 1. punktā vai 78. panta 1. un 2. punktā vai noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 67. un 68. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 3. punktu, 79. pantu, 81. panta 2. punktu un 248. pantu attiecībā uz vienu vai vairākām 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām;
- b) tie ir paredzēti vienam no šādiem izmantošanas veidiem:
 - i) akvakultūras novietnēm,
 - ii) palaišanai savvaļā,
 - iii) lietošanai pārtikā.

3. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ceļā no izcelsmes vietas uz galamērķi akvakultūras dzīvniekiem ir veterinārais sertifikāts, ja noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 214. pantu, nav noteikti konkrēti pasākumi.

209. pants

Operatoru pienākums nodrošināt, lai citiem ūdensdzīvniekiem līdzi būtu veterinārais sertifikāts, un īstenošanas pilnvaras

1. Operatori pārvieto ūdensdzīvniekus, kas nav 208. panta 1. un 2. punktā minētie akvakultūras dzīvnieki, tikai tad, ja tiem līdzi ir saskaņā ar 216. panta 1. punktu izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegts veterinārais sertifikāts,

gadījumos, kad sakarā ar šādu ūdensdzīvnieku pārvietošanu saistīto risku ir nepieciešama dzīvnieku veselības sertificēšana, lai nodrošinātu atbilstību šādām attiecībā uz sarakstā norādītām dzīvnieku sugām izvirzītām pārvietošanas prasībām:

- a) prasības, kas paredzētas 1.–5. iedaļā, un noteikumi, kuri pieņemti saskaņā ar minētajām iedaļām;
 - b) slimību kontroles pasākumi, kas paredzēti 55. panta 1. punktā, 56. pantā, 61. panta 1. punktā, 62. un 64. pantā, 65. panta 1. punktā, 74. panta 1. punktā, 78. panta 1. un 2. punktā vai noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63., 67. un 68. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 3. punktu, 79. pantu un 81. panta 2. punktu;
 - c) saskaņā ar 248. pantu pieņemtajos noteikumos paredzētie ārkārtas pasākumi.
2. Regulas 208. pants attiecas arī uz akvakultūras novietnēm paredzētiem savvaļas ūdensdzīvniekiem, ja vien izcelsmes kompetentā iestāde nav secinājusi, ka sertificēšana nav iespējama minēto savvaļas ūdensdzīvnieku izcelsmes vietas īpatnību dēļ.
3. Lai nodrošinātu, ka akvakultūras novietnēm paredzētajiem savvaļas ūdensdzīvniekiem līdzī ir veterinārais sertifikāts, Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus attiecībā uz šā panta 2. punktā paredzēto operatoru pienākumu.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

210. pants

Dalībvalstu atkāpe attiecībā uz dzīvnieku veselības nacionālo sertificēšanu

Atkāpjoties no 208. un 209. panta dzīvnieku veselības sertificēšanas prasībām, dalībvalstis var noteikt atkāpes ūdensdzīvnieku noteiktu sūtījumu pārvietošanai bez veterinārā sertifikāta konkrētās dalībvalsts teritorijā ar nosacījumu, ka minētajā valstī ir ieviesta alternatīva sistēma, lai nodrošinātu šādu sūtījumu izsekojamību un atbilstību dzīvnieku veselības prasībām šādai pārvietošanai, kā paredzēts 1.–5. iedaļā.

211. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz dzīvnieku veselības sertificēšanu ūdensdzīvniekiem

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:

- a) atkāpēm no 208. un 209. pantā paredzētajām veterinārā sertifikāta prasībām un šādu atkāpju piešķiršanas nosacījumiem attiecībā uz tādu ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kas nerada būtisku slimību izplatīšanās risku sakarā ar:
 - i) ūdensdzīvnieku sugām, kategorijām vai attīstības stadiju,
 - ii) minēto akvakultūras dzīvnieku sugu vai kategoriju ražošanas veidu un turēšanas metodēm,
 - iii) ūdensdzīvnieku paredzēto izmantošanu,

- iv) ūdensdzīvnieku galamērķa vietu;
- b) šīs regulas 208. un 209. pantā paredzētie īpašie dzīvnieku veselības sertifikācijas noteikumi, ja kompetentās iestādes veiktie alternatīvie riska mazināšanas pasākumi nodrošina:
 - i) ūdensdzīvnieku izsekojamību,
 - ii) pārvietojamo ūdensdzīvnieku atbilstību 1.–5. iedaļā paredzētajiem dzīvnieku veselības nosacījumiem;
- c) sīki izstrādātus noteikumus veterinārajiem sertifikātiem, kas nepieciešami ūdensdzīvnieku pārvietošanai zinātniskiem mērķiem, kā paredzēts 204. panta 1. punktā.

212. pants
Veterināro sertifikātu saturs

1. Veterinārajā sertifikātā ietver vismaz šādu informāciju:
 - a) izcelsmes vieta vai novietne, galamērķa vieta vai novietne un, ja tas ir būtiski attiecībā uz slimību izplatīšanos, visas pa ceļam apmeklētās vietas vai novietnes;
 - b) ūdensdzīvnieku apraksts;
 - c) ūdensdzīvnieku skaits, apjoms vai svars;
 - d) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu dzīvnieku atbilstību 1.–5. iedaļā paredzētajām pārvietošanas prasībām.
2. Veterinārajā sertifikātā var iekļaut citos Savienības tiesību aktos paredzētu informāciju.

213. pants
Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas akti attiecībā uz veterinārā sertifikāta saturu

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz 212. panta 1. punktā paredzēto veterināro sertifikātu saturu:
 - a) sīki izstrādātus noteikumus par 212. panta 1. punktā paredzēto veterināro sertifikātu saturu dažādām ūdensdzīvnieku kategorijām un sugām;
 - b) papildu informāciju, ko iekļauj veterinārajā sertifikātā, kā paredzēts 212. panta 1. punktā.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus par veterināro sertifikātu paraugiem.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

214. pants

Operatoru pienākums nodrošināt, lai ūdensdzīvniekiem ceļā uz galamērķa vietu līdzī būtu veterinārais sertifikāts, un deleģētie akti

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par konkrētiem pasākumiem, kas papildina 208. pantā paredzētās dzīvnieku veselības sertificēšanas prasības šāda veida ūdensdzīvnieku pārvietošanai:

- a) tādu ūdensdzīvnieku pārvietošana, kuri nevar turpināt ceļu uz galamērķa vietu un kuri jānosūta atpakaļ uz izcelsmes vietu vai jāpārvieto uz citu galamērķi viena vai vairāku šādu iemeslu dēļ:
 - i) dzīvnieku paredzētais maršruts ticis negaidīti pārtraukts dzīvnieku labturības iemeslu dēļ,
 - ii) neparedzēti negadījumi vai notikumi ceļā,
 - iii) ūdensdzīvnieki tikusi noraidīti galamērķa vietā citā dalībvalstī vai uz Savienības ārējās robežas,
 - iv) ūdensdzīvnieki tikuši noraidīti trešā valstī;
- b) izstādēm, sporta, kultūras un līdzīgiem pasākumiem paredzētu ūdensdzīvnieku pārvietošana un to vēlāka nosūtīšana atpakaļ uz izcelsmes vietu.

215. pants

Operatoru pienākums sadarboties ar kompetentajām iestādēm dzīvnieku veselības sertificēšanas nolūkos

Operatori:

- a) sniedz kompetentajai iestādei visu informāciju kas vajadzīga, lai aizpildītu veterināro sertifikātu, kā paredzēts 208. un 209. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 211., 213. un 214. pantu;
- b) vajadzības gadījumā veic ūdensdzīvnieku identitātes kontrolpārbaudes, fiziskas kontrolpārbaudes un dokumentu kontrolpārbaudes, kā paredzēts 216. panta 3. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 216. panta 4. punktu.

216. pants

Kompetentās iestādes atbildība par dzīvnieku veselības sertificēšanu un deleģētie akti

1. Pēc operatora lūguma kompetentā iestāde izsniedz veterināro sertifikātu ūdensdzīvnieku pārvietošanai, ja tas prasīts 208. un 209. pantā vai noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 211. panta 214. punktu, ar nosacījumu, ka attiecīgi izpildītas šādas dzīvnieku veselības prasības:
 - a) regulas 190. pantā, 191. panta 1. punktā, 192., 194. un 195. pantā, 196. panta 1. punktā, 197. un 198. pantā, 199. panta 1. un 2. punktā, 200. pantā, 202. panta 1. punktā, 203. panta 1. punktā un 204. panta 1. un 2. punktā paredzētās prasības;

- b) saskaņā ar regulas 191. panta 2. punktu, 196. panta 2. punktu, 199. panta 3. punktu, 200. panta 3. punktu, 201. panta 2. punktu, 202. panta 2. punktu, 203. panta 2. punktu, 204. panta 3. punktu un 205. pantu pieņemtajos deleģētajos aktos paredzētās prasības;
- c) saskaņā ar 206. pantu pieņemtajos īstenošanas aktos paredzētās prasības.

2. Veterinārais sertifikāts:

- a) ir pārbaudīts un to parakstījis oficiālais veterinārārsts;
- b) ir derīgs saskaņā ar 4. punkta b) apakšpunktu pieņemtajos noteikumos paredzētā periodā, kura laikā sertifikātā ierakstītajiem akvakultūras dzīvniekiem jāsiglabā atbilstība minētajā sertifikātā paredzētajām dzīvnieku veselības garantijām.

3. Pirms veterinārā sertifikāta parakstīšanas oficiālais veterinārārsts dokumentu, identitātes un fiziskās kontrolpārbaudēs, kā paredzēts saskaņā ar 4. punktu pieņemtos deleģētajos aktos, attiecīgā gadījumā ņemot vērā attiecīgo ūdensdzīvnieku sugas un kategorijas un dzīvnieku veselības prasības, pārbauda, vai sertifikātā ierakstītie ūdensdzīvnieki atbilst šīs nodaļas prasībām.

4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem paredz noteikumus par:

- a) dažādu sugu un kategoriju ūdensdzīvniekiem paredzētu tādu dokumentu kontrolpārbaudi, identitātes kontrolpārbaudi un fizisku kontrolpārbaudi un pārbaudi veidiem, kas oficiālajam veterinārārstam jāveic saskaņā ar šā panta 3. punktu, lai pārbaudītu atbilstību šīs nodaļas prasībām;
- b) termiņiem šādu dokumentu kontrolpārbaudi, identitātes kontrolpārbaudi un fizisku kontrolpārbaudi un pārbaudi veikšanai un veterināro sertifikātu izsniegšanai, ko oficiālais veterinārārsts veic pirms ūdensdzīvnieku sūtījumu pārvietošanas.

217. pants

Elektroniski veterinārie sertifikāti

Regulas 208. pantā paredzētos veterināros sertifikātus var aizstāt ar elektroniskiem veterināriem sertifikātiem, ko sagatavo, apstrādā un nosūta, izmantojot *IMSOC*, ja šādi elektroniski veterināri sertifikāti:

- a) satur visu veterinārā sertifikāta paraugā prasīto informāciju saskaņā ar 212. panta 1. punktu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 213. pantu.
- b) nodrošina ūdensdzīvnieku izsekojamību un saiti starp minētajiem dzīvniekiem un elektronisko veterināro sertifikātu.

218. pants

Operatoru pašdeklarēšana akvakultūras dzīvnieku pārvietošanai uz citām dalībvalstīm un deleģētie akti

1. Operatori izcelsmes vietā izsniedz pašdeklarēšanas dokumentu akvakultūras dzīvnieku pārvietošanai no to izcelsmes vietas vienā dalībvalstī uz galamērķa vietu citā dalībvalstī un nodrošina, ka akvakultūras dzīvniekiem līdz ir šāds pašdeklarēšanas dokuments gadījumos, kad nav paredzēts, lai tiem būtu 208. un 209. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 211. un 214. pantu, paredzētais veterinārais sertifikāts.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajā pašdeklarēšanas dokumentā iekļauj vismaz šādu informāciju par akvakultūras dzīvniekiem:
 - a) izcelsmes vieta, galamērķa vieta un attiecīgā gadījumā visas vietas, kur dzīvnieki pabijuši pa ceļam;
 - b) akvakultūras dzīvnieku apraksts, to suga, skaits, vajadzības gadījumā attiecīgo dzīvnieku svars vai apjoms;
 - c) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu akvakultūras dzīvnieku atbilstību 1.–5. iedaļā paredzētajām pārvietošanas prasībām.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) sīki izstrādātiem noteikumiem par šā panta 2. punktā paredzētā pašdeklarēšanas dokumenta saturu dažādām akvakultūras dzīvnieku kategorijām un sugām;
 - b) pašdeklarēšanas dokumentā iekļaujamo informāciju papildus šā panta 2. punktā iekļautajai informācijai.
4. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus par šā panta 1. punktā paredzētā pašdeklarēšanas dokumenta paraugiem.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

7. IEDAĻA

PAZIŅOŠANA PAR ŪDENSdzīvnieku PĀRVIETOŠANU UZ CITĀM DALĪBVALSTĪM

219. pants

Operatoru pienākums attiecībā uz paziņošanu par ūdensdzīvnieku pārvietošanu dalībvalstīs

Operatori pirms paredzētās ūdensdzīvnieku pārvietošanas no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti paziņo par to savas izcelsmes valsts kompetentajai iestādei, ja

- a) akvakultūras dzīvniekiem līdz jābūt dalībvalsts kompetentas iestādes izsniegtam veterinārajam sertifikātam saskaņā ar 208. un 209. pantu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 211. pantu un 214. panta 2. punktu;

- b) ūdensdzīvniekiem līdzī jībūt tādām veterināram sertifikātam, ko piešķir ūdensdzīvniekiem, kurus pārvieto no ierobežojumu zonas, kā paredzēts 208. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- c) pārvietojamie akvakultūras dzīvnieki un savvaļas ūdensdzīvnieki paredzēti:
 - i) novietnei, uz kuru attiecas reģistrēšana saskaņā ar 171. pantu vai apstiprināšana saskaņā ar 174. līdz 177. pantu,
 - ii) palaišanai savvaļā;
- d) paziņošana ir nepieciešama saskaņā ar 221. pantu pieņemtajiem deleģētajiem aktiem.

Šā panta 1. punkta paredzētās paziņošanas nolūkos operatori sniedz izcelsmes valsts kompetentajai iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā saskaņā ar 220. panta 1. punktu varētu paziņot galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par pārvietošanu.

220. pants

Kompetentās iestādes atbildība attiecībā uz paziņošanu par ūdensdzīvnieku pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kā noteikts 219. panta 1. punktā, ja vien saskaņā ar 221. panta 1. punkta c) apakšpunktu attiecībā uz šādu paziņošanu nav piešķirta atkāpe.
2. Šā panta 1. punktā paredzētā paziņošana pēc iespējas jāveic, izmantojot *IMSOC*.
3. Attiecībā uz to, kā pārvalda kompetentās iestādes paziņojumus par pārvietošanu, kā paredzēts 1. punktā, dalībvalstis nozīmē reģionus.
4. Atkāpjoties no 1. punkta, izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut, ka galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par ūdensdzīvnieku pārvietošanu daļēji vai pilnībā, izmantojot *IMSOC*, paziņo operators.

221. pants

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas akti attiecībā uz kompetentās iestādes paziņošanu par ūdensdzīvnieku pārvietošanu

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) prasību operatoriem par pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu iepriekš paziņot saskaņā ar 219. panta 1. punktu attiecībā uz tādām ūdensdzīvnieku sugām un kategorijām, kas nav 219. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētās, ja šādas pārvietošanas izsekojamība ir nepieciešama, lai nodrošinātu atbilstību šajā nodaļā noteiktajām dzīvnieku veselības prasībām;
 - b) informāciju, kas nepieciešama ūdensdzīvnieku pārvietošanas paziņošanai, ko veic operatori un kompetentā iestāde, kā paredzēts 219. panta 1. punktā un 220. panta 1. punktā;

- c) atkāpēm no 219. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajām paziņošanas prasībām attiecībā uz tādām ūdensdzīvnieku sugām vai kategorijām vai tāda veida pārvietošanu, kas nerada būtisku risku;
- d) ārkārtas procedūrām ūdensdzīvnieku pārvietošanas paziņošanai strāvas pārrāvuma vai citu *IMSOC* sistēmas traucējumu gadījumā;
- e) prasībām attiecībā uz dalībvalsts reģionu nozīmēšanu, kā paredzēts 220. panta 3. punktā.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par:

- a) paziņojuma formu:
 - i) kādā operatori paziņo izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei par ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kā noteikts 219. panta 1. punktā,
 - ii) kādā izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kā noteikts 220. panta 1. punktā;
- b) termiņiem attiecībā uz:
 - i) vajadzīgo informāciju, kas operatoriem jāsniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei, kā noteikts 219. panta 1. punktā,
 - ii) izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes paziņošanu par ūdensdzīvnieku pārvietošanu, kā noteikts 220. panta 1. punktā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. nodaļa

Ūdens lolojumdzīvnieku pārvietošana Savienībā

222. pants

Ūdens lolojumdzīvnieku nekomerciāla pārvietošana, deleģētie un īstenošanas akti

1. Lolojumdzīvnieku turētāji ūdens lolojumdzīvniekus, kas pieder pie sugām, kuras norādītas I pielikuma sarakstā, nekomerciāli pārvieto tikai tad, ja veikti pienācīgi slimību profilakses un kontroles pasākumi, lai nodrošinātu, ka minētie dzīvnieki nerada 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto sarakstā norādīto slimību un no jauna radušos slimību būtisku izplatīšanās risku dzīvniekiem galamērķa vietā un transportēšanas laikā.
2. Ūdens lolojumdzīvnieku identificēšanai, reģistrēšanai un izsekojamībai piemēro 112. pantu un noteikumus, kas pieņemti ar 114. panta f) apakšpunkta kārtībā pieņemtiem deleģētiem aktiem un ar 117. panta kārtībā pieņemtiem īstenošanas aktiem.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par šā panta 1. punktā paredzētajiem slimību profilakses un kontroles pasākumiem, lai nodrošinātu, ka ūdens lolojumdzīvnieki nerada 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto slimību un no jauna radušos slimību būtisku izplatīšanās risku dzīvniekiem transportēšanas laikā un galamērķa vietā, attiecīgā gadījumā ņemot vērā galamērķa vietas veselības statusu.
4. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus par slimību profilakses un kontroles pasākumiem, kā paredzēts šā panta 1. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 2. punktu.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. nodaļa

No ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu ieguve, apstrāde un izplatīšana Savienībā

223. pants

Operatoru vispārīgie dzīvnieku veselības pienākumi un deleģētie akti

1. Operatori veic pienācīgus profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka Savienībā visās fāzēs, iegūstot, apstrādājot un izplatot no tādiem dzīvniekiem iegūtus dzīvnieku izcelsmes produktus, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, minētie produkti neizraisa šādu slimību izplatīšanos:
 - a) regulas 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītās slimības, ņemot vērā ražošanas, apstrādes un galamērķa vietas veselības statusu;
 - b) slimības, kas radušās no jauna.
2. Operatori nodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes produkti no ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, nav no tādām novietnēm vai pārtikas nozares uzņēmumiem vai iegūti no dzīvniekiem, kas ir no tādām novietnēm, kurām piemēro:
 - a) ārkārtas pasākumus, kas paredzēti 246. un 247. pantā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 248. pantu, ja vien attiecībā uz minētajiem noteikumiem VI daļā nav piešķirta atkāpe;
 - b) pārvietošanas ierobežojumus, ko piemēro ūdensdzīvniekiem un no ūdensdzīvniekiem iegūtiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kā paredzēts 31. panta 1. punktā, 55. panta 1. punktā, 56. pantā, 61. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 62. panta 1. punktā, 65. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 70. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 74. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 78. panta 1. un 2. punktā, 80. panta 1. un 2. punktā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. un 67. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 3. punktu, 79. pantu, 80. panta 3. punktu un 81. panta 2. punktu, ja vien minētajos noteikumos nav paredzētas atkāpes.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par sīki izstrādātām prasībām, kas papildina šā panta 2. punktu attiecībā uz tādu dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu, kuri iegūti no ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, ņemot vērā:
- a) tādas slimības un slimības skartās ūdensdzīvnieku sugas, uz ko attiecas 2. punktā minētie ārkārtas pasākumi vai pārvietošanas ierobežojumi;
 - b) no ūdensdzīvniekiem iegūto dzīvnieku izcelsmes produktu veidus;
 - c) tādus riska mazināšanas pasākumus izcelsmes un galamērķa vietās, kas tikuši piemēroti no ūdensdzīvniekiem iegūtiem dzīvnieku izcelsmes produktiem ;
 - d) no ūdensdzīvniekiem iegūto dzīvnieku izcelsmes produktu paredzēto lietojumu;
 - e) no ūdensdzīvniekiem iegūto dzīvnieku izcelsmes produktu paredzēto galamērķa vietu.

224. pants

Veterinārie sertifikāti un deleģētie akti

1. Operatori šādus no ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūtus dzīvnieku izcelsmes produktus pārvieto tikai tad, ja tiem līdzī ir saskaņā ar 3. pantu izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegts veterinārais sertifikāts:
- a) no ūdensdzīvniekiem iegūti dzīvnieku izcelsmes produkti, kurus ir atļauts izvest no ierobežojumu zonas, kam piemēro saskaņā ar 248. pantu pieņemtajos noteikumos paredzētos ārkārtas pasākumus, un kuru izcelsme ir tādas sugas ūdensdzīvnieki, kam šos ārkārtas pasākumus piemēro;
 - b) no ūdensdzīvniekiem iegūti dzīvnieku izcelsmes produkti, kurus ir atļauts izvest no ierobežojumu zonas, kam piemēro slimību kontroles pasākumus saskaņā ar 31. panta 1. punktu, 55. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 56. pantu, 61. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 62. panta 1. punktu, 63. panta 1. punktu, 65. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 70. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 74. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 78. panta 1. un 2. punktu, 80. panta 1. un 2. punktu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 55. panta 2. punktu, 63. un 67. pantu, 71. panta 3. punktu, 74. panta 3. punktu, 79. pantu, 80. panta 3. punktu un 81. panta 2. punktu, un ja dzīvnieku izcelsmes produkts ir no tādas sugas ūdensdzīvniekiem, uz kuru attiecas minētie slimību kontroles pasākumi.
2. Operatori veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ceļā no izcelsmes vietas uz galamērķa vietu produktiem ir 1. pantā paredzētais veterinārais sertifikāts.
3. Kompetentā iestāde pēc operatora pieprasījuma izsniedz veterināro sertifikātu 1. pantā minēto dzīvnieku, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, pārvietošanai.
4. Šā panta 1. punktā minēto no dzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūto dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanas sertificēšanai piemēro noteikumus, kas

paredzēti regulas 212. un 214. līdz 217. pantā, un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 213. pantu un 216. panta 4. punktu.

5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par prasībām un sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz veterināro sertifikātu, kam jābūt līdzīgs šā panta 1. punktā minētajiem no ūdensdzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūtajiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, ņemot vērā:
- a) dzīvnieku izcelsmes produktu veidus;
 - b) tādas riska mazināšanas pasākumus, kas mazina slimību izplatīšanās risku un kas tikuši piemēroti dzīvnieku izcelsmes produktiem;
 - c) dzīvnieku izcelsmes produktu paredzēto izmantošanu;
 - d) dzīvnieku izcelsmes produktu paredzēto galamērķa vietu.

225. pants

Veterināro sertifikātu saturs, deleģētie un īstenošanas akti

1. No tādiem dzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu veterinārajā sertifikātā ietver vismaz šādu informāciju:
 - a) izcelsmes vieta vai novietne un galamērķa vieta vai novietne;
 - b) dzīvnieku izcelsmes produktu apraksts;
 - c) dzīvnieku izcelsmes produktu skaits vai apjoms;
 - d) dzīvnieku izcelsmes produktu identifikācija, ja tā paredzēta 65. panta 1. punkta h) apakšpunktā vai noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 66. pantu;
 - e) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījuma atbilstību pārvietošanas prasībām, kā paredzēts 223. panta 2. punktā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 223. panta 3. punktu.
2. No dzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu veterinārajā sertifikātā var iekļaut citos Savienības tiesību aktos paredzētu informāciju.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par to, kā groza vai papildina šā panta 1. punktā paredzēto veterinārajā sertifikātā iekļaujamo informāciju.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus par veterinārā sertifikāta paraugiem, kas minēti šā panta 1. punktā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

226. pants

Paziņošana par dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu uz citām dalībvalstīm

1. Operatori:
 - a) iepriekš informē savas izcelsmes valsts kompetento iestādi par tādu dzīvnieku izcelsmes produktu, kuri iegūti no dzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, paredzēto pārvietošanu uz citu dalībvalsti, ja sūtījumiem saskaņā ar 224. panta 1. punktu jābūt līdzī veterinarajam sertifikātam;
 - b) sniedz izcelsmes valsts kompetentajai iestādei visu nepieciešamo informāciju, lai tā saskaņā ar 2. punktu varētu paziņot galamērķa dalībvalstij par pārvietošanu attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, kuri iegūti no dzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki.
2. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, kā noteikts 220. panta 1. punktā, paziņo galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei par pārvietošanu attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, kuri iegūti no dzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki.
3. No dzīvniekiem, kas nav dzīvi ūdensdzīvnieki, iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu paziņošanai piemēro 219. un 220. pantu un noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 221. pantu.

5. nodaļa ***Valsts pasākumi***

227. pants

Valsts pasākumi citu sarakstā nenorādīto slimību ietekmes ierobežošanai

1. Ja 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajā sarakstā nenorādīta slimība būtiski apdraud kādas dalībvalsts ūdensdzīvniekus, attiecīgā dalībvalsts var īstenot valsts pasākumus, lai novērstu minētās slimības ievazāšanos vai lai kontrolētu tās izplatību.

Dalībvalstis nodrošina, ka šie valsts pasākumi nosaka tikai to, kas ir piemērots un vajadzīgs, lai novērstu slimības ievazāšanos vai lai kontrolētu tās izplatīšanos dalībvalstī.
2. Dalībvalstis iepriekš paziņo Komisijai par jebkādiem tādu 1. punktā minēto valsts pasākumu priekšlikumiem, kas var ietekmēt pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem apstiprina vai vajadzības gadījumā groza šā panta 2. punktā minētos valsts pasākumus. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
4. Šā panta 3. punktā minēto apstiprinājumu piešķir tikai tad, ja nepieciešams noteikt pārvietošanas ierobežojumus dalībvalstīs, lai novērstu 1. punktā minētās slimības ievazāšanos vai lai to kontrolētu, ņemot vērā slimību un veikto pasākumu ietekmi Savienībā.

III SADAĻA

Tādi citu sugu dzīvnieki, kuri nav definēti kā sauszemes dzīvnieki vai ūdensdzīvnieki, un no šādiem citiem dzīvniekiem iegūti reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes produkti

228. pants

Dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz citiem dzīvniekiem un no šādiem citiem dzīvniekiem iegūtiem reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem

Ja citi dzīvnieki pieder sarakstā norādītai sugai attiecībā uz sarakstā norādītu slimību, kas minēta 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā un ja šie citi dzīvnieki vai to reproduktīvie produkti, vai dzīvnieku izcelsmes produkti apdraud sabiedrības vai dzīvnieku veselību, piemēro šādas dzīvnieku veselības prasības:

- a) prasības attiecībā uz I un II sadaļas 1. nodaļā paredzēto novietņu un pārvadātāju reģistrēšanu, apstiprināšanu, lietvedību un reģistriem;
- b) prasības attiecībā uz izsekojamību, kā paredzēts no 102. līdz 105. pantam un 112. un 113. pantā attiecībā uz citiem dzīvniekiem un 119. pantā attiecībā uz reproduktīvajiem produktiem;
- c) pārvietošanas prasības:
 - i) attiecībā uz galvenokārt uz sauszemes dzīvojošiem citiem dzīvniekiem, vai tādiem dzīvniekiem, kurus parasti skar sauszemes dzīvnieku slimības, – ņemot vērā kritērijus, kas paredzēti 229. panta 3. panta d) un e) apakšpunktā, tādas prasības, kuras paredzētas IV daļas I sadaļas 3. nodaļas 1. un 6. iedaļā, IV daļas I sadaļas 4. un 5. nodaļā,
 - ii) attiecībā uz galvenokārt ūdenī dzīvojošiem dzīvniekiem, vai tādiem dzīvniekiem, kurus parasti skar ūdenī dzīvojošu dzīvnieku slimības, – ņemot vērā kritērijus, kas paredzēti 229. panta 3. panta d) un e) apakšpunktā, noteikumi, kuri paredzēti IV daļas II sadaļas 2. nodaļas 1.–5. iedaļā un II sadaļas 2. nodaļā,
 - iii) attiecībā uz citiem lolojumdzīvniekiem – prasības, kas paredzētas 112. un 152. pantā,
 - iv) attiecībā uz reproduktīviem produktiem – tādas vispārīgas prasības saistībā ar pārvietošanu, kā paredzēts 155. un 156. pantā, un īpašas prasības saistībā ar pārvietošanu uz citu dalībvalsti, kā noteikts 162 un 163. pantā,
 - v) attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktiem – kas attiecas uz dzīvnieku izcelsmes produktu iegūvi, apstrādi un izplatīšanu Savienībā, vispārīgi operatoriem piekrītoši dzīvnieku veselības pienākumi, kā paredzēts 164. un 223. pantā;

- d) šāda dzīvnieku veselības sertificēšana, kas ir operatoru un kompetentās iestādes pienākums, un operatoru pašdeklarēšana:
- i) attiecībā uz citiem dzīvniekiem – saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti no 140. līdz 148. pantam vai no 208. līdz 218. pantam,
 - ii) attiecībā uz reproduktīvajiem produktiem – saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti 159. un 160. pantā,
 - iii) attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktiem – saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti 165. un 166. pantā vai 224. un 225. pantā;
- e) paziņošana par pārvietošanu, ko veic operatori vai kompetentā iestāde, ņemot vērā 149., 150., 151., 161. un 167. pantā un no 219. līdz 221. pantam un 226. pantā paredzētās prasības.

229. pants

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas akti par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz citiem dzīvniekiem un no citiem dzīvniekiem iegūtiem reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt tādus deleģētos aktus attiecībā uz to, kā groza 228. punktā paredzētās prasības attiecībā uz citiem dzīvniekiem un no tiem iegūtiem reproduktīvajiem produktiem vai dzīvnieku izcelsmes produktiem, kuri nepieciešami, lai mazinātu tajos minēto slimību risku, un attiecas uz:
- a) prasībām par tādu novietņu un pārvadātāju reģistrēšanu un apstiprināšanu, lietvedību un reģistriem, kurās tiek turēti vai kuri transportē citus dzīvniekus un to reproduktīvos produktus vai dzīvnieku izcelsmes produktus, kā paredzēts 228. panta a) apakšpunktā;
 - b) izsekojamības prasībām attiecībā uz citiem dzīvniekiem un to reproduktīvajiem produktiem, kā paredzēts 228. panta b) apakšpunktā;
 - c) pārvietošanas prasībām attiecībā uz citiem dzīvniekiem un no tiem iegūtiem reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, kā paredzēts 228. panta c) apakšpunktā;
 - d) prasībām attiecībā uz operatoriem vai kompetentajām iestādēm piekritīgajiem dzīvnieku veselības sertificēšanas pienākumiem un operatoru pašdeklarēšanas pienākumiem attiecībā uz citiem dzīvniekiem un no tiem iegūtiem reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, kā paredzēts 228. panta d) apakšpunktā;
 - e) prasībām attiecībā uz operatoru vai kompetentās iestādes veikto paziņošana par pārvietošanu attiecībā uz citiem dzīvniekiem un no tiem iegūtiem reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, kā paredzēts 228. panta e) apakšpunktā.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus par sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz slimību profilakses un kontroles pasākumu īstenošanu, kā paredzēts šā panta 1. punktā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Pieņemot 1. un 2. punktā paredzētos deleģētos aktus un īstenošanas aktus, Komisija ņem vērā vienu vai vairākus šādus kritērijus:
 - a) citu dzīvnieku sugas vai kategorijas ir norādītas sarakstā atbilstoši 7. panta 2. punktam kā sarakstā norādītas sugas attiecībā uz vienu vai vairākām sarakstā norādītām slimībām, kurām piemēro noteiktus šajā regulā paredzētus slimību profilakses un kontroles pasākumus;
 - b) kāds ir sarakstā norādītās slimības profils, kas attiecas uz a) apakšpunktā minēto citu dzīvnieku sugām vai kategorijām;
 - c) cik praktiski īstenojami, pieejami un iedarbīgi ir slimību profilakses un kontroles pasākumi attiecībā uz sarakstā norādīto sugu, kam šos pasākumus piemēro;
 - d) vai šo citu dzīvnieku vide galvenokārt ir sauszeme vai ūdens;
 - e) kāda veida slimības skar šādus citus dzīvniekus – slimības, kas parasti skar sauszemes dzīvniekus, vai slimības, kas parasti skar ūdensdzīvniekus –, neatkarīgi no b) apakšpunktā norādītās dzīvnieku galvenās dzīves vides.

V DAĻA IEVEŠANA SAVIENĪBĀ UN EKSPORTĒŠANA

1. nodaļa

Dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ievešana Savienībā no trešām valstīm un teritorijām

1. IEDAĻA

PRASĪBAS IEVEŠANAI SAVIENĪBĀ

230. pants

*Prasības dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ievēšanai
Savienībā*

1. Dalībvalstis atļauj ievest Savienībā dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumus no trešām valstīm vai teritorijām tikai tad, ja tie atbilst šādām prasībām:
 - a) tie ir no tādas trešās valsts vai teritorijas, kas saskaņā ar 231. pantu norādīta sarakstā attiecībā uz konkrēto dzīvnieku sugu un kategoriju vai attiecīgajiem reproduktīvajiem produktiem, vai dzīvnieku izcelsmes produktiem, vai no šādas valsts vai teritorijas zonas vai nodalījuma, ja vien uz tiem neattiecas atkāpe vai papildu noteikumi, kuri pieņemti saskaņā ar 241. panta 1. punktu;
 - b) tie ir no apstiprinātām un sarakstā norādītām novietnēm, ja šāda apstiprināšana un norādīšana ir paredzēta 234. pantā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 235. pantu;
 - c) tie atbilst dzīvnieku veselības prasībām ievēšanai Savienībā, kas noteiktas saskaņā ar 236. panta 1. punktu pieņemtajos deleģētajos aktos, ja šādas prasības noteiktas attiecībā uz attiecīgajiem dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem vai dzīvnieku izcelsmes produktiem sūtījumā;
 - d) tiem līdzī ir veterinārais sertifikāts, deklarācijas un citi dokumenti, ja tas paredzēts 239. panta 1. punktā vai noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 239. panta 4. punktu.
2. Dzīvnieku, reproduktīvo produktu vai dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumus no trešām valstīm vai teritorijām operatori uzrāda oficiālo kontroļu nolūkam, kā noteikts Regulas (ES) Nr. XXX/XXX [Publikāciju birojs: ierakstīt numuru] 45. pantā, ja vien saskaņā ar minēto regulu attiecībā uz ievēšanas vietu Savienībā nav piešķirtas atkāpes.

2. IEDAĻA

TREŠO VALSTU UN TERITORIJU NORĀDĪŠANA SARAKSTĀ

231. pants

To trešo valstu un teritoriju saraksti, no kurām atļauts Savienībā ievest dzīvniekus, reproduktīvos produktus un dzīvnieku izcelsmes produktus, un īstenošanas un deleģētie akti

1. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido to trešo valstu un teritoriju sarakstus, no kurām atļauts Savienībā ievest konkrētu sugu un kategoriju dzīvniekus, reproduktīvos produktus un dzīvnieku izcelsmes produktus, ņemot vērā šādus kritērijus:
 - a) trešās valsts vai teritorijas dzīvnieku veselības tiesību akti un noteikumi par dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu minētajā valstī vai teritorijā no citām trešām valstīm vai teritorijām;
 - b) trešās valsts vai teritorijas kompetentās iestādes apliecinājumi attiecībā uz a) apakšpunktā minēto dzīvnieku veselības tiesību aktu efektīvu īstenošanu un kontroli;
 - c) kompetentās iestādes organizatoriskā uzbūve, struktūra, resursi un tiesiskās pilnvaras trešajā valstī;
 - d) dzīvnieku veselības sertificēšanas procedūras trešajā valstī vai teritorijā;
 - e) trešās valsts vai teritorijas, vai to zonu un nodaļījumu dzīvnieku veselības statuss attiecībā uz:
 - i) sarakstā norādītām slimībām un slimībām, kas radušās no jauna,
 - ii) jebkādiem dzīvnieku un sabiedrības veselības vai vides situācijas aspektiem trešā valstī vai teritorijā, vai to zonā un nodaļījumā, kas varētu apdraudēt Savienības statusu attiecībā uz dzīvnieku vai sabiedrības veselību vai vidi;
 - f) garantijas, ko trešās valsts vai teritorijas kompetentā iestāde var sniegt par atbilstību vai līdzvērtību attiecīgām Savienībā piemērojamām dzīvnieku veselības prasībām;
 - g) regularitāte un ātrums, ar kādu trešā valsts vai teritorija informāciju par dzīvnieku infekcijas slimībām vai lipīgām dzīvnieku slimībām tās teritorijā sniedz Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijai (OIE), jo īpaši par slimībām, kas minētas Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksā un Ūdensdzīvnieku veselības kodeksā;
 - h) trešajā valstī vai teritorijā veikto Komisijas kontroļu rezultāti;
 - i) pieredze, kas gūta iepriekšējās dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanās no trešām valstīm vai teritorijām, un Savienībā

ievešanas vietā šādiem dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem veikto kontroļu rezultāti.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Līdz 1. punktā paredzēto trešo valstu un teritoriju sarakstu pieņemšanai un ar nosacījumu, ka šādi saraksti nav izveidoti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kas minēti 258. panta 2. punktā, dalībvalstis nosaka, no kurām trešām valstīm un teritorijām Savienībā drīkst ievest konkrētu sugu vai kategoriju dzīvniekus, reproduktīvos produktus un dzīvnieku izcelsmes produktus.

Šā panta 1. punkta nolūkā dalībvalstis ņem vērā šā panta 1. punkta a) līdz i) apakšpunktā paredzētos kritērijus, kas jāievēro, norādot valsti vai teritoriju trešo valstu vai teritoriju sarakstā.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par atkāpēm no šā panta 2. punkta, ierobežojot iespējas dalībvalstīm lemt, no kurām trešām valstīm un teritorijām Savienībā drīkst ievest konkrētas sugas vai kategorijas dzīvniekus, reproduktīvos produktus un dzīvnieku izcelsmes produktus, ja tas vajadzīgs sakarā ar risku, kas saistīts ar minētās konkrētas sugas vai kategorijas dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem.

232. pants

Trešo valstu un teritoriju sarakstos norādāmā informācija,

Komisija par katru 231. panta 1. punkta sarakstos paredzēto trešo valsti vai teritoriju norāda šādu informāciju:

- a) kategorijas vai sugas attiecībā uz dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, ko no šīs trešās valsts un teritorijas drīkst ievest Savienībā;
- b) to, vai saskaņā ar a) apakšpunktu norādītos dzīvniekus, reproduktīvos produktus un dzīvnieku izcelsmes produktus Savienībā drīkst ievest no visas šīs trešās valsts vai teritorijas, vai tikai no vienas vai vairākām to zonām vai nodalījumiem.

233. pants

Pagaidu un galīga izslēgšana no trešo valstu un teritoriju saraksta un īstenošanas akti

1. Komisija ar īstenošanas aktiem no 231. panta 1. punktā paredzētā saraksta uz laiku vai galīgi izslēdz trešo valsti vai teritoriju, vai to zonu vai nodalījumu jebkura šāda iemesla dēļ:
 - a) trešā valsts vai teritorija vai viena vai vairākas to zonas vai nodalījumi vairs neatbilst 231. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem tādā aspektā, kas ir būtisks attiecībā uz konkrētas sugas vai kategorijas dzīvnieku, reproduktīvo produktu vai dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu Savienībā;

- b) dzīvnieku veselības situācija šajā trešā valstī vai teritorijā vai to zonā vai nodalījumā, ir tāda, ka, lai aizsargātu Savienības statusu attiecībā uz dzīvnieku veselību, nepieciešama pagaidu vai galīga izslēgšana no minētā saraksta;
- c) neraugoties uz Komisijas lūgumu trešai valstij vai teritorijai atjaunināt informāciju par dzīvnieku veselības situāciju un par citiem 231. panta 1. punktā minētiem jautājumiem, trešā valsts vai teritorija nav sniegusi šādu informāciju;
- d) trešā valsts vai teritorija ir atteikusies piekrist, ka Komisija Savienības vārdā veic kontroli tās teritorijā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pienācīgi pamatotu nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, kas attiecas uz nopietnu risku saistībā ar 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētas sarakstā norādītas slimības ievazāšanos Savienībā, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties saskaņā ar 255. panta 3. punktā minēto procedūru.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem 231. panta 1. punktā paredzētajā sarakstā var no jauna iekļaut tādu trešu valsti vai teritoriju, vai to zonu vai nodalījumu, kurš iepriekš no tā pagaidām vai galīgi izslēgts ar kādu no šādiem iemesliem:

- a) šā panta 1. punkta a) vai c) apakšpunktā minētie iemesli ar nosacījumu, ka trešā valsts vai teritorija pierāda, ka atbilst 231. panta 1. punktā paredzētajiem kritērijiem iekļaušanai sarakstā;
- b) šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie iemesli ar nosacījumu, ka trešā valsts vai teritorija sniedz pienācīgas garantijas, ka dzīvnieku veselības situācija, kā dēļ notikusi pagaidu vai galīga izslēgšana no minētā saraksta, ir atrisināta vai vairāk neapdraud dzīvnieku vai sabiedrības veselību Savienībā;
- c) šā panta 1. punkta d) apakšpunktā minētie iemesli ar nosacījumu, ka:
 - i) trešā valsts vai teritorija ir piekritusi, ka Komisija Savienības vārdā veic kontroli tās teritorijā, un
 - ii) Komisijas veiktās minētās kontroles rezultāti liecina, ka trešā valsts vai teritorija, to zonas vai nodalījumi atbilst 231. panta 1. punktā paredzētajiem kritērijiem iekļaušanai sarakstā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par noteikumiem, kas groza un papildina kritērijus trešās valsts vai teritorijas, to zonu vai nodalījumu pagaidu vai galīgai izslēgšanai no 231. panta 1. punktā paredzētā saraksta, kā norādīts šā panta 1. punktā.

3. IEDAĻA

TREŠO VALSTU UN TERITORIJU NOVĪETŅU APSTIPRINĀŠANA UN NORĀDĪŠANA SARAKSTĀ

234. pants

Novietņu apstiprināšana un norādīšana sarakstā

1. Dalībvalstis atļauj sauszemes dzīvnieku un to reproduktīvo produktu ieviešanu Savienībā no tāda veida novietnēm, kam saskaņā ar 89. panta 2. punktu un noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 89. panta 3. punktu un 90. pantu, Savienībā ir vajadzīgs apstiprinājums, tikai tad, ja minētā novietne trešā valstī vai teritorijā:
 - a) atbilst tādām dzīvnieku veselības prasībām minētajā trešajā valstī vai teritorijā, kas ir līdzvērtīgas noteikumiem, kurus šāda veida novietnēm piemēro Savienībā;
 - b) nosūtītājas trešās valsts vai teritorijas kompetentās iestāde tai ir devusi apstiprinājumu un to norādījusi sarakstā.
2. Komisija apkopo no trešo valstu vai teritoriju kompetentajām iestādēm saņemtos 1. punkta a) apakšpunktā minēto apstiprināto novietņu sarakstus.
3. Komisija visus jaunos vai atjauninātos apstiprināto novietņu sarakstus, ko tā saņēmusi no trešām valstīm vai teritorijām, sniedz dalībvalstīm un dara tos publiski pieejamus.

235. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz novietņu apstiprināšanu un norādīšanu sarakstā

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par noteikumiem, kas atkāpjas no 234. panta 1. punkta b) apakšpunkta prasībām, ja attiecīgā trešā valstī vai teritorijā spēkā esošie alternatīvie riska mazināšanas pasākumi attiecībā uz dzīvnieku veselību Savienībā sniedz līdzvērtīgas garantijas.

4. IEDAĻA

DAŽĀDU SUGU UN KATEGORIJU REPRODUKTĪVO PRODUKTU UN DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTU SAVIENĪBĀ

236. pants

Pilnvaru deleģēšana attiecībā uz dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz dažādu sugu un kategoriju dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu Savienībā

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz:

- a) dažādu sugu un kategoriju dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu Savienībā no trešām valstīm vai teritorijām;
 - b) minēto dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu Savienības iekšienē pēc to ieviešanas tās teritorijā un rīkošanos ar tiem.
2. Dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas 1. punkta a) apakšpunktā:
- a) ir tikpat stingras kā šajā regulā noteiktās dzīvnieku veselības prasības un saskaņā ar to pieņemtie noteikumi, kas piemērojami attiecīgo sugu un kategoriju dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sugu pārvietošanai Savienībā; vai
 - b) ir līdzvērtīgas dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas šīs regulas IV daļā paredzēto kategoriju un sugu dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem.
3. Līdz tādu deleģēto aktu pieņemšanai, ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz šā panta 1. punktā paredzēto konkrēto sugu vai kategoriju dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, un ar nosacījumu, ka šādas prasības jau nav noteiktas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kā minēts 258. panta 2. punktā, dalībvalstis var piemērot valsts tiesību aktus ar nosacījumu, ka tie:
- a) atbilst šā panta 2. punktā noteiktajām prasībām un ņem vērā 237. un 238. pantā minētos aspektus;
 - b) nav mazāk stingri par tiem, kas noteikti IV daļas I un II sadaļā.

237. pants

Vērā ņemamie jautājumi, pieņemot 236. pantā paredzētos deleģētos aktus attiecībā uz dzīvnieku ieviešanu Savienībā

Attiecībā uz konkrētu sugu un kategoriju dzīvnieku ieviešanu Savienībā nosakot dzīvnieku veselības prasības ar 236. panta 1. punktā paredzētajiem deleģētajiem aktiem, Komisija ņem vērā šādus aspektus:

- a) regulas 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītas slimības un slimības, kas radušās no jauna;
- b) Savienības veselības statuss attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām un slimībām, kas radušās no jauna;
- c) sarakstā norādītas sugas attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām un slimībām, kas radušās no jauna;
- d) dzīvnieku vecums un dzimums;
- e) dzīvnieku izcelsme;
- f) novietnes veids un ražošanas veids izcelsmes un galamērķa vietās;

- g) paredzētā galamērķa vieta;
- h) paredzētā dzīvnieku izmantošana;
- i) izcelsmes vai tranzīta trešās valstīs un teritorijās spēkā esošie riska mazināšanas pasākumi vai attiecīgie pasākumi pēc ierašanās Savienības teritorijā,
- (j) minēto dzīvnieku pārvietošanai Savienībā piemērojamās dzīvnieku veselības prasības,
- k) citi epidemioloģiski faktori,
- l) uz minēto sugu un kategoriju dzīvniekiem attiecināmie starptautiskie dzīvnieku veselības tirdzniecības standarti.

238. pants

Vērā ņemamie jautājumi, pieņemot 236. pantā paredzētos deleģētos aktus attiecībā uz reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu Savienībā

Attiecībā uz reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu ieviešanu Savienībā nosakot dzīvnieku veselības prasības ar 236. panta 1. punktā paredzētajiem deleģētajiem aktiem, Komisija ņem vērā šādus aspektus:

- a) regulas 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētās sarakstā norādītas slimības un slimības, kas radušās no jauna;
- b) to dzīvnieku, no kuriem iegūti reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes produkti, veselības statuss un Savienības veselības statuss attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām un slimībām, kas radušās no jauna;
- c) attiecīgo reproduktīvo produktu vai dzīvnieku izcelsmes produktu veids un īpašības, apstrāde, pārstrādes metodes un citi riska mazināšanas pasākumi, kas tikuši piemēroti sūtījumu izcelsmes, sūtījumu nosūtīšanas vai galamērķa vietās;
- d) novietnes veids un ražošanas veids izcelsmes un galamērķa vietās;
- e) paredzētā galamērķa vieta;
- f) paredzētā reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu izmantošana;
- g) dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanu Savienībā;
- h) citi epidemioloģiski faktori;
- i) uz konkrētiem reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem attiecināmie starptautiskie dzīvnieku veselības tirdzniecības standarti.

5. IEDAĻA

VETERINĀRIE SERTIFIKĀTI, DEKLARĀCIJAS UN CITI DOKUMENTI

239. pants

Veterinārie sertifikāti, deklarācijas un citi dokumenti ievēšanai Savienībā

1. Dalībvalstis atļauj ievest Savienībā dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumus tikai tad, ja tiem līdzī ir:
 - a) trešās valsts vai teritorijas kompetentās iestādes izdots veterinārais sertifikāts;
 - b) deklarācijas vai citi dokumenti, ja tas prasīts saskaņā ar 4. punkta a) apakšpunktu pieņemtajos noteikumos.
2. Dalībvalstis neatļauj ievest Savienībā dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumus, ja šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais veterinārais sertifikāts trešajā valstī vai teritorijā nav oficiāla veterinārārsta pārbaudīts un parakstīts atbilstoši sertificēšanas prasībām, kas līdzvērtīgas tām prasībām, kas noteiktas 146. panta 3. punktā vai 216. panta 3. punktā un noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 146. panta 4. punktu vai 216. panta 3. punktu.
3. Dalībvalstis 1. punktā paredzētos veterināros sertifikātus atļauj aizstāt ar elektroniskiem veterinārajiem sertifikātiem, ko sagatavo, apstrādā un nosūta, izmantojot *IMSOC*, ja šādi elektroniski veterinārie sertifikāti:
 - a) ietver visu šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā veterinārajā sertifikātā prasīto informāciju saskaņā ar 240. panta 1. punktu un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 240. panta 3. punktu;
 - b) nodrošina dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumu izsekojamību un minēto sūtījumu saikni ar elektronisko veterināro sertifikātu.
4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) atkāpēm no 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajām dzīvnieku veselības prasībām un konkrētiem dzīvnieku veselības sertificēšanas noteikumiem attiecībā uz tādiem dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumiem, kuri dzīvnieku veselību vai sabiedrības veselību Savienībā būtiski neapdraud sakarā ar vienu vai vairākiem šādiem faktoriem:
 - i) dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu kategorijas un sugas,
 - ii) dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu iegūšanas veidi un turēšanas metodes,
 - iii) paredzētais to lietojums,

- iv) izcelsmes vai tranzīta trešās valstīs vai teritorijās vai pēc ierašanās Savienības teritorijā spēkā esošie alternatīvie riska mazināšanas pasākumi, kas Savienības dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību aizsargā līdzvērtīgi regulā paredzētajiem pasākumiem,
 - v) trešās valsts vai teritorijas sniegtas garantijas, ka atbilstība prasībām ievēšanai Savienībā ir pierādīta ar citiem līdzekļiem, nevis veterināro sertifikātu;
- b) prasības, lai Savienībā ievadamajiem dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumiem līdzī būtu deklarācijas vai citi dokumenti, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka dzīvnieki, reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes produkti, kas tiek ievesti Savienībā, atbilst saskaņā ar 236. panta 1. punktu pieņemtajos noteikumos noteiktajām dzīvnieku veselības prasībām ievēšanai Savienībā.

*240. pants
Veterinārā sertifikāta saturs*

1. Regulas 239. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais veterinārajā sertifikātā ietver vismaz šādu informāciju:
 - a) nosaukums un adrese:
 - i) izcelsmes vieta vai novietne,
 - ii) galamērķa vieta vai novietne,
 - iii) vajadzības gadījumā turēto dzīvnieku savākšanas operāciju vai atpūtas novietnes;
 - b) dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu apraksts;
 - c) dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu skaits vai apjoms;
 - d) vajadzības gadījumā dzīvnieku vai reproduktīvo produktu identifikācija un reģistrācija;
 - e) informācija, kas vajadzīga, lai pierādītu dzīvnieku, reproduktīvo produktu dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumu atbilstību dzīvnieku veselības prasībām ievēšanai Savienībā, kā paredzēts 230. pantā, 236. panta 3. punktā un noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar 236. panta 1. punktu un 241. pantu.
2. Regulas 239. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajā veterinārajā sertifikātā var iekļaut citu Savienības tiesību aktos paredzētu informāciju.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) informāciju, ko iekļauj veterinārajā sertifikātā, kā paredzēts 239. panta 1. punkta a) apakšpunktā papildus šā panta 1. punktā minētajai informācijai;

- b) papildu informāciju, ko iekļauj deklarācijās vai citos dokumentos, kā paredzēts 239. panta 1. punkta b) apakšpunktā.
4. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus par šī panta 239. panta 1. punktā paredzēto veterināro sertifikātu, deklarāciju un citu dokumentu paraugiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
5. Līdz atbilstoši šā panta 3. un 4. punktam pieņemto deleģēto un īstenošanas aktu pieņemšanai attiecībā uz dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu konkrētām kategorijām vai sugām, un ar nosacījumu, ka šādi noteikumi nav noteikti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, kā minēts 258. panta 2. punktā, dalībvalstis var piemērot valsts tiesību aktus ar nosacījumu, ka tie atbilst šā panta 1. punktā noteiktajiem nosacījumiem.

6. IEDAĻA

ATKĀPES UN PAPILDU PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ NOTEIKTIEM DZĪVNIEKIEM, REPRODUKTĪVAJIEM PRODUKTIEM UN DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTIEM

241. pants

Atkāpes un papildu prasības attiecībā uz noteiktiem dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus atkāpēm no prasībām, kas paredzētas 230. panta 1. punktā, 234., 239. pantā un papildu noteikumus ieviešanai Savienībā attiecībā uz:
- a) dzīvniekiem:
- i) kas paredzēti cirkiem, pasākumiem, izstādēm, izstādīšanai un norobežotām novietnēm,
 - ii) kas ir lolojumdzīvnieki,
 - iii) kas paredzēti zinātniskiem mērķiem,
 - iv) kuriem Savienība nav pēdējais galamērķis,
 - v) kuru izcelsme ir Savienībā un kuri pārvietoti uz trešo valsti vai teritoriju un tad no minētās trešās valsts vai teritorijas pārvietoti atpakaļ uz Savienību,
 - vi) kuru izcelsme ir Savienībā un kuri transportēti caur trešo valsti vai caur teritoriju pa ceļam uz citu Savienības daļu,
 - vii) kuri ir paredzēti pagaidu ganīšanai Savienības robežu tuvumā,
 - viii) kuri rada nebūtisku risku dzīvnieku veselības statusam Savienībā;
- b) dzīvnieku izcelsmes produktiem:

- i) kuri paredzēti personīgai lietošanai,
 - ii) patēriņam transportlīdzeklī, kas ierodas no trešajām valstīm vai teritorijām;
- c) reprodutīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem:
- i) kas paredzēti izmantošanai par tirdzniecības paraugiem,
 - ii) kas paredzēti izmantošanai par pētniecības un diagnostikas paraugiem,
 - iii) kuriem Savienība nav pēdējais galamērķis,
 - iv) kuru izcelsme ir Savienībā un kuri pārvietoti uz trešo valsti vai teritoriju un tad no minētās trešās valsts vai teritorijas pārvietoti atpakaļ uz Savienību,
 - v) kuru izcelsme ir Savienībā un kuri transportēti caur trešo valsti vai teritoriju pa ceļam uz citu Savienības daļu,
 - vi) kuri rada nebūtisku risku dzīvnieku veselības statusam Savienībā.

Minētajos deleģētajos aktos tiek ņemti vērā 237. un 238. pantā minētie jautājumi.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt noteikumus:

- a) par veterināro sertifikātu, deklarāciju un citu dokumentu paraugiem attiecībā uz 1. punktā minēto dzīvnieku, reprodutīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu kategorijām un sugām;
- b) ar kuriem šā panta 1. punktā minētajiem produktiem norāda kombinētās nomenklatūras kodus, ja šādi kodi nav paredzēti noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX/XXX [*Ierakstīt numuru...par oficiālajām kontrolēm*] 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. nodaļa

Noteiktu preču, kas nav dzīvnieki, reprodutīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes produkti, ievēšana Savienībā no trešām valstīm un teritorijām

242. pants

Slimības ierosinātāji un deleģētiem akti

1. Visas fiziskās vai juridiskās personas, kas ievē Savienībā slimības ierosinātāju:

- a) nodrošina, ka tā ievēšana Savienībā neapdraud dzīvnieku un sabiedrības veselību Savienībā attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām un slimībām, kas radušās no jauna;
 - b) veic pienācīgus slimību kontroles un profilakses pasākumus, lai nodrošinātu, ka šo slimības ierosinātāju ievēšana Savienībā nerada bioterorisma draudus.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par slimības ierosinātāju ievēšanu Savienībā attiecībā uz:
- a) slimības ierosinātāju saiņošanu;
 - b) citiem riska mazināšanas pasākumiem, kas vajadzīgi, lai novērstu slimības ierosinātāju atbrīvošanu un izplatību.

243. pants

Augu materiāls un deleģētie un īstenošanas akti

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
- a) konkrētām dzīvnieku veselības prasībām tāda augu materiāla ievēšanai Savienībā, kas darbojas kā sarakstā norādītu slimību vai no jauna radušos slimību pārnēsāšanas ceļš;
 - b) prasībām par:
 - i) dzīvnieku veselības sertificēšanu, ņemot vērā 239. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 239. panta 2. un 3. punktā paredzētos noteikumus, vai
 - ii) deklarācijām vai citiem dokumentiem, ņemot vērā 239. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos noteikumus.
2. Komisija nosaka šā panta 1. punktā paredzētās dzīvnieku veselības prasības nevēlamas slimības situācijās gadījumā trešās valstīs vai teritorijās attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām vai slimībām, kas radušās no jauna, ņemot vērā šādus kritērijus:
- a) vai sarakstā norādīta vai no jauna radusies slimība, ko var pārnēsāt ar augu materiālu, nopietni apdraud dzīvnieku veselību vai cilvēku veselību Savienībā;
 - b) iespējamība, ka saistībā ar konkrētu sarakstā norādītu slimību vai no jauna radušos slimību sarakstā norādīto sugu dzīvnieki nonāks tiešā vai netiešā saskarsmē ar šā panta 1. punktā minēto augu materiālu;
 - c) Alternatīvu riska mazināšanas pasākumu pieejamība un iedarbīgums saistībā ar augu materiālu, ar kuriem var izskaust vai līdz minimumam samazināt 2. punkta a) apakšpunktā minēto pārnēsāšanas risku.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus, ar kuriem šā panta 1. punktā minētajam augu materiālam norāda kombinētās nomenklatūras kodus, ja šāda norāde nav paredzēta noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (ES)

Nr. XXX/XXX [Ierakstīt numuru...par oficiālajām kontrolēm] 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

244. pants

Transportlīdzeklis, aprīkojums, iesaiņojamais materiāls, pārvadāšanas ūdens, dzīvnieku barība un lopbarība un īstenošanas akti

1. Operatori, kuri ieved Savienībā dzīvniekus un preces, pārvadāšanas laikā veic pienācīgos un vajadzīgos slimību profilakses pasākumus, kā paredzēts 122. panta 1. punktā un 191. panta 1. punktā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) konkrētām dzīvnieku veselības prasībām, lai Savienībā ievestu:
 - a) dzīvnieku, reproduktīvo produktu, dzīvnieku izcelsmes produktu, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu transportlīdzekļus;
 - b) dzīvniekiem, reproduktīvajiem produktiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem paredzētu tādu aprīkojumu, iesaiņojamo materiālu vai pārvadāšanas ūdeni, vai dzīvnieku barību vai lopbarību, ar kuriem var tikt pārnēsātas dzīvnieku slimības;
 - b) prasībām par:
 - i) dzīvnieku veselības sertificēšanu, ņemot vērā 239. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 239. panta 2. un 3. punktā paredzētos noteikumus, vai
 - ii) deklarācijām vai citiem dokumentiem, ņemot vērā 239. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos noteikumus.
3. Komisija nosaka šā panta 2. punktā paredzētās dzīvnieku veselības prasības nevēlamas slimības situācijas gadījumā attiecībā uz tādām 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām sarakstā norādītajām slimībām vai slimībām, kas radušās no jauna, kuras būtiski apdraud dzīvnieku veselību un sabiedrības veselību Savienībā, ja minētā situācija ir:
 - a) kaimiņos esošā trešā valstī;
 - b) izcelsmes trešā valstī;
 - c) tranzīta trešā valstī.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus, kuros šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajām precēm norāda kombinētās nomenklatūras kodus, ja šādas norādes nav paredzētas noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (ES)

Nr. XXX/XXX [*Publikāciju birojs: ierakstīt numuru*] par oficiālajām kontrolēm 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. nodaļa ***Eksports***

245. pants *Eksports no Savienības*

1. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka dzīvnieku un produktu eksports un reeksports no Savienības uz trešu valsti vai teritoriju norit atbilstoši IV daļā paredzētajiem noteikumiem par dzīvnieku un produktu pārvietošanu no vienas dalībvalsts uz citu, ņemot vērā, kāds galamērķa trešā valstī vai teritorijā, vai tās zonā vai nodaļumā ir dzīvnieku veselības statuss attiecībā uz 8. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētām sarakstā norādītām slimībām un slimībām, kas radušās no jauna.

Tomēr, ja to pieprasa importējošās trešās valsts vai teritorijas kompetentā iestāde, vai tas ir paredzēts minētajā valstī spēkā esošos tiesību aktos, noteikumos, standartos, rīcības kodeksos vai citās juridiskās un administratīvās procedūrās, eksports un reeksports no Savienības var noritēt saskaņā ar minētajiem noteikumiem.

2. Ja piemērojami tāda divpusēja nolīguma noteikumi, kurš noslēgts starp Savienību un kādu trešo valsti vai teritoriju, tad pārtika un barība, ko eksportē no Savienības uz attiecīgo trešo valsti vai teritoriju, atbilst minētajiem noteikumiem.

VI DAĻA ĀRKĀRTAS PASĀKUMI

1. IEDAĻA

ĀRKĀRTAS PASĀKUMI ATTIECĪBĀ UZ DZĪVNIIEKU UN PRODUKTU PĀRVIETOŠANU SAVIENĪBĀ UN TRANSPORTLĪDZEKĻIEM UN CITIEM MATERIĀLIEM, KAS VAR BŪT NONĀKUŠI SASKARĒ AR ŠĀDIEM DZĪVNIIEKIEM UN PRODUKTIEM

246. pants

Ārkārtas pasākumi, ko skartās dalībvalsts kompetentā iestāde veic sarakstā norādītās slimības vai no jauna radušās slimības uzliesmojuma gadījumā vai ja tās teritorijā konstatēts apdraudējums

1. Tādas sarakstā norādītās slimības vai no jauna radušās slimības uzliesmojuma gadījumā vai ja konstatēts tāds apdraudējums, kas rada nopietnu risku, tās dalībvalsts, kur fakts konstatēts, kompetentā iestāde atkarībā no situācijas vai attiecīgās slimības vai apdraudējuma nopietnības, lai novērstu slimības vai apdraudējuma tālāku izplatīšanos, nekavējoties veic vienu vai vairākus no šādiem ārkārtas pasākumiem:
 - a) attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām:
 - i) kuras minētas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā – slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti III daļas II sadaļas 1. nodaļā,
 - ii) kuras minētas 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā – slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti III daļas II sadaļas 2. nodaļā;
 - b) attiecībā uz tādām slimībām un apdraudējumiem, kas radušies no jauna:
 - i) pārvietošanas ierobežojumus attiecībā uz dzīvniekiem un produktiem, kuru izcelsme ir novietnēs, vai, attiecīgā gadījumā, ierobežojumu zonās vai nodalījumos, kurās noticis uzliesmojums vai konstatēts apdraudējums, un attiecībā uz transportlīdzekļiem un citiem materiāliem, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem un produktiem,
 - ii) dzīvnieku karantīnu un produktu izolēšanu,
 - iii) uzraudzības un izsekojamības pasākumus,
 - iv) vajadzības gadījumā ārkārtas slimību kontroles pasākumus, kas paredzēti III daļas II sadaļas 1. nodaļā;
 - c) jebkādu citus ārkārtas pasākumus, ko tā uzskata par piemērotiem, lai iedarbīgi un efektīvi kontrolētu un novērstu slimības vai apdraudējuma izplatīšanos.
2. Šā panta 1. punktā minētā kompetentā iestāde nekavējoties informē Komisiju un citas dalībvalstis par:

- a) šā panta 1. punktā minēto uzliesmojumu vai apdraudējuma konstatāciju;
- b) saskaņā ar 1. punktu veiktajiem ārkārtas pasākumiem.

247. pants

Ārkārtas pasākumi, ko veic dalībvalstis, kas nav dalībvalstis, kurās noticis slimības uzliesmojums vai konstatēts apdraudējums

1. Dalībvalstu, kas nav dalībvalstis, kurās noticis 246. panta 1. punktā minētais slimības uzliesmojums vai konstatēts apdraudējums, kompetentā iestāde veic vienu vai vairākus no 246. panta 1. punktā minētajiem ārkārtas pasākumiem, ja tā savā teritorijā konstatē dzīvniekus vai produktus no 246. panta 1. punktā minētās dalībvalsts vai transportlīdzekļus vai citus materiālus, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem un produktiem.
2. Ja, līdz Komisija pieņem ārkārtas pasākumus saskaņā ar 248. pantu, pastāv nopietns risks, šā panta 1. pantā minētā kompetentā iestāde atkarībā no situācijas nopietnības var pieņemt pagaidu ārkārtas pasākumus, kā noteikts 246. panta 1. punktā, attiecībā uz dzīvniekiem un produktiem, kuru izcelsme ir tādās novietnēs vai citās vietās, vai attiecīgā gadījumā ierobežojumu zonās attiecīgajā dalībvalstī, kurās ir konstatēta 246. panta 1. punktā minētā slimība vai apdraudējums, vai transportlīdzekļi vai citi materiāli, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem un produktiem.
3. Šā panta 1. punktā minētā kompetentā iestāde nekavējoties informē Komisiju un citas dalībvalstis par:
 - a) šā panta 1. punktā minēto uzliesmojumu vai apdraudējuma konstatāciju;
 - b) saskaņā ar 1. un 2. punktu veiktajiem ārkārtas pasākumiem.

248. pants

Komisijas ārkārtas pasākumi

1. Regulas 246. panta 1. punktā minētā slimības uzliesmojuma vai apdraudējuma konstatācijas gadījumā un ja dalībvalstu kompetentās iestādes veikušas ārkārtas pasākumus saskaņā ar 246. panta 1. punktu, 247. panta 1. un 2. punktu, Komisija pārskata situāciju un veiktos ārkārtas pasākumus un ar īstenošanas aktu pieņem vienu vai vairākus ārkārtas pasākumus, kā paredzēts 246. panta 1. punktā attiecībā uz dzīvniekiem un produktiem un transportlīdzekļiem vai citiem materiāliem, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem dzīvniekiem un produktiem, šādos gadījumos:
 - a) Komisija nav informēta par tādiem pasākumiem, kas ir pieņemti saskaņā ar 246. panta 1. punktu un 247. panta 1. un 2. punktu;
 - b) Komisija pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar 246. panta 1. punktu un 247. panta 1. un 2. punktu, uzskata par nepietiekamiem;
 - c) lai novērstu nepamatotus dzīvnieku un produktu pārvietošanas traucējumus, Komisija uzskata par nepieciešamu dalībvalstu kompetento iestāžu pasākumus,

kas pieņemti saskaņā ar 246. panta 1. punktu un 247. panta 1. un 2. punktu, apstiprināt vai aizstāt ar citiem.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, kas saistīti ar kādas slimības vai apdraudējuma nopietnu izplatīšanās risku, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties saskaņā ar 255. panta 3. punktu.

2. IEDAĻA

ĀRKĀRTAS PASĀKUMI ATTIECĪBĀ UZ DZĪVNIIEKU UN PRODUKTU SŪTĪJUMIEM, KURU IZCELSME IR TREŠĀS VALSTĪS VAI TERITORIJĀS, UN TRANSPORTLĪDZEKĻIEM UN CITIEM MATERIĀLIEM, KAS VAR BŪT NONĀKUŠI SASKARĒ AR ŠĀDIEM SŪTĪJUMIEM

249. pants

Ārkārtas pasākumi, ko veic dalībvalsts kompetentā iestāde

Ja dalībvalsts kompetentā iestāde uzzina par tādiem dzīvnieku un produktu sūtījumiem, kuru izcelsme ir trešās valstīs vai teritorijās, vai transportlīdzekļiem un citiem materiāliem, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem sūtījumiem, kuri Savienībā var radīt būtisku risku attiecībā uz inficēšanos vai kontaminēšanos ar sarakstā norādītajām slimībām vai tādām slimībām vai apdraudējumiem, kas radušies no jauna, tā nekavējoties:

- a) atkarībā no situācijas nopietnības veic vienu vai vairākus no šādiem ārkārtas pasākumiem, kas vajadzīgi, lai samazinātu risku:
 - i) sūtījuma iznīcināšana,
 - ii) dzīvnieku karantīna un produktu izolēšana,
 - iii) uzraudzības un izsekojamības pasākumi,
 - iv) vajadzības gadījumā slimību kontroles pasākumi, kas paredzēti III daļas II sadaļas 1. nodaļā,
 - v) jebkādi citi ārkārtas pasākumi, ko tā uzskata par piemērotiem, lai novērstu slimības vai apdraudējumu izplatību Savienībā;
- b) nekavējoties, izmantojot *IMSOC*, informē Komisiju un citas dalībvalstis par risku saistībā ar minēto sūtījumu un par sūtījuma izcelsmi.

250. pants

Komisijas ārkārtas pasākumi

1. Ja trešā valstī vai teritorijā tiek konstatēta vai izplatās sarakstā minēta slimība, no jauna radusies slimība vai apdraudējums, kas var būt nopietns risks, vai ja tas nepieciešams jebkāda cita nopietna dzīvnieku vai sabiedrības veselības apsvēruma

dēļ, Komisija ar īstenošanas aktu un rīkojoties pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts lūguma, var pieņemt vienu vai vairākus šādus ārkārtas pasākumus un, atkarībā no situācijas nopietnības:

- a) aptur to, ka Savienībā ievēd tādu dzīvnieku un produktu sūtījumus vai ar šādiem sūtījumiem saskarē iespējami nonākušus tādas transportlīdzekļus vai citus materiālus, kuri minēto slimību vai apdraudējumu var izplatīt Savienībā;
- b) attiecībā uz ievēšanu Savienībā nosaka īpašas prasības attiecībā uz dzīvnieku un produktu sūtījumiem un ar šādiem sūtījumiem saskarē iespējami nonākušiem transportlīdzekļiem vai citiem materiāliem, kas minēto slimību vai apdraudējumu var izplatīt Savienībā;
- c) veic jebkādu citus piemērotus slimības kontroles ārkārtas pasākumus, lai novērstu minētās slimības vai apdraudējuma izplatīšanos Savienībā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, kas saistīti ar nopietnu risku, Komisija pēc apspriešanās ar attiecīgo dalībvalsti var pieņemt īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties saskaņā ar 255. panta 3. punktā minēto procedūru.

251. pants

Ārkārtas pasākumi, ko veic dalībvalstis, ja Komisija nerīkojas

1. Ja dalībvalsts lūdz Komisiju veikt ārkārtas pasākumus saskaņā ar 250. pantu, bet Komisija tā nerīkojas, tad minētā dalībvalsts:
 - a) var, pirms Komisija pieņem ārkārtas pasākumus saskaņā ar šā panta 2. pantu, atkarībā no tās teritorijā izveidojušās situācijas nopietnības var pieņemt vienu vai vairākus pagaidu ārkārtas pasākumus, kā noteikts 249. panta a) apakšpunktā, attiecībā uz dzīvnieku un produktu sūtījumiem vai transportlīdzekļiem un citiem materiāliem, kas var būt nonākuši saskarē ar šādiem sūtījumiem, kuru izcelsme ir 250. panta 1. punktā minētajā trešā valstī vai teritorijā;
 - b) nekavējoties informē Komisiju un citu dalībvalstu kompetentās iestādes par šādiem ārkārtas pasākumiem, norādot to pieņemšanas iemeslus.
2. Komisija pārskata situāciju un saskaņā ar šā panta 1. punktu dalībvalsts pieņemtos ārkārtas pasākumus un vajadzības gadījumā ar īstenošanas aktiem pieņem vienu vai vairākus ārkārtas pasākumus, kā paredzēts 250. pantā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 255. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Pienācīgi pamatotu nenovēršamu un steidzamu iemeslu gadījumā, kas saistīti ar nopietnu risku, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas saskaņā ar 255. panta 3. punktā minēto procedūru jāpiemēro nekavējoties.

VII DAĻA VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

I SADAĻA Procedūras noteikumi

252. pants Grozījumi I un II pielikumā

Lai ņemtu vērā tehnikas progresu, zinātnes sasniegumus un mainījušos apstākļus sabiedrības un dzīvnieku veselības jomā, Komisija attiecībā uz I un II pielikumu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 253. pantu.

253. pants Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Regulas 4. panta 2. punktā, 6. panta 2. punktā, 9. panta 2. punktā, 11. panta 3. punktā, 13. panta 2. punktā, 15. panta 2. punktā, 16. panta 3. punktā, 18. panta 3. punktā, 24. pantā, 28. pantā, 30. panta 4. punktā, 31. panta 2. punktā, 34. panta 2. punktā, 37. panta 5. punktā, 39. pantā, 41. panta 3. punktā, 42. panta 5. punktā, 44. panta 1. punktā, 47. pantā, 48. panta 3. punktā, 53. panta 2. punktā, 54. panta 3. punktā, 55. panta 2. punktā, 58. panta 2. punktā, 63. pantā, 64. panta 4. punktā, 67. pantā, 68. panta 2. punktā, 70. panta 3. punktā, 72. panta 2. punktā, 73. panta 3. punktā, 74. panta 3. punktā, 76. panta 2. punktā, 79. pantā, 80. panta 4. punktā, 85. panta 3. punktā, 89. panta 3. punktā, 92. panta 2. punktā, 96. panta 3. punktā, 100. panta 1. punktā, 103. panta 2. punktā, 114. pantā, 115. pantā, 119. panta 1. punktā, 122. panta 2. punktā, 128. panta 1. punktā, 129. panta 2. punktā, 132. pantā, 133. panta 2. punktā, 134. panta 2. punktā, 135. panta 3. punktā, 136. panta 4. punktā, 137. pantā, 141. panta 1. punktā, 143. panta 1. punktā, 144. pantā, 146. panta 4. punktā, 148. panta 3. punktā, 151. panta 1. punktā, 152. panta 2. punktā, 154. panta 1. punktā, 158. pantā, 159. panta 5. punktā, 160. panta 3. punktā, 162. panta 2. punktā, 163. panta 3. punktā, 164. panta 3. punktā, 165. panta 5. punktā, 166. panta 3. punktā, 174. panta 3. punktā, 179. panta 2. punktā, 184. panta 1. punktā, 188. panta 1. punktā, 191. panta 2. punktā, 196. panta 2. punktā, 199. panta 3. punktā, 200. panta 3. punktā, 201. panta 2. punktā, 202. panta 2. punktā, 203. panta 2. punktā, 204. panta 3. punktā, 205. pantā, 211. pantā, 213. panta 1. punktā, 214. pantā, 216. panta 4. punktā, 218. panta 3. punktā, 221. panta 1. punktā, 222. panta 3. punktā, 223. panta 3. punktā, 224. panta 5. punktā, 225. panta 3. punktā, 229. panta 1. punktā, 231. panta 3. punktā, 233. panta 3. punktā, 235. pantā, 236. panta 1. punktā, 239. panta 4. punktā, 240. panta 3. punktā, 241. panta 1. punktā, 242. panta 2. punktā, 243. panta 1. punktā, 244. panta 2. punktā, 252. pantā,

259. panta 2. punktā, 260. panta 2. punktā un 261. panta 2. punktā minētās pilnvaras Komisijai uz nenoteiktu laiku deleģē, sākot ar^(*).

3. Regulas 229. panta 1. punktā minētās pilnvaras deleģē Komisijai uz pieciem gadiem, sākot ar (*).

^(*) Pamata leģislatīvā akta spēkā stāšanās datums vai jebkurš cits likumdevēja noteikts datums.

4. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 229. panta 1. punktā minētās pilnvaras, kā paredzēts šā panta 1. punktā. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas tajā noteikts. Tas neskar neviena jau spēkā esoša deleģētā akta derīgumu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar šā panta 2. punktā norādītajiem noteikumiem un 229. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo termiņu pagarina par diviem mēnešiem.

254. pants Ārkārtas procedūra

1. Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties, un tos piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi atbilstoši 2. punktam. Paziņojot deleģēto aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.
2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar 253. panta 6. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija nekavējoties atceļ aktu, ievērojot Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojumu par lēmumu izteikt iebildumus.

255. pants Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu kopā ar tās 5. pantu.

II SADAĻA

Sankcijas

256. pants *Sankcijas*

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto noteikumu īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.

Dalībvalstis ne vēlāk kā [*ierakstīt datumu: viens gads pēc šīs regulas piemērošanas datuma*] par šiem noteikumiem paziņo Komisijai un nekavējoties ziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

III SADAĻA

Dalībvalstu pasākumi

257. pants *Dalībvalstu pasākumi*

1. Dalībvalstis savā teritorijā var piemērot papildu pasākumus, kas ir stingrāki par šajā regulā noteiktajiem, attiecībā tikai uz:
 - a) dzīvnieku veselības pienākumiem, kā paredzēts I daļas 3. nodaļā;
 - b) paziņošanu dalībvalstīs, kā paredzēts 16. pantā;
 - c) uzraudzību, kā paredzēts II daļas 2. nodaļā;
 - d) reģistrēšanu, apstiprināšanu, lietvedību un reģistriem, kā paredzēts IV daļas I sadaļas 1. nodaļā un II sadaļas 1. nodaļā;
 - e) izsekojamības prasībām attiecībā uz turētiem sauszemes dzīvniekiem un reproduktīvajiem produktiem, kā paredzēts IV daļas I sadaļas 2. nodaļā.
2. Šā panta 1. punktā minētie valsts pasākumi ir saskaņā ar šīs regulas noteikumiem un tie:
 - a) nekavē dzīvnieku un produktu pārvietošanu dalībvalstīs;
 - b) nav pretrunā šā panta 1. punktā minētajiem noteikumiem.

VIII DAĻA PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

258. pants Atcelšana

1. Ar šo atceļ Lēmumu 78/642/EEK, Direktīvu 79/110/EEK, Direktīvu 81/6/EEK, Lēmumu 89/455/EEK, Direktīvu 90/423/EEK un Lēmumu 90/678/EEK.
2. Šie tiesību akti tiek atcelti no *[šīs regulas piemērošanas diena]*:
 - Direktīva 64/432/EEK,
 - Direktīva 77/391/EEK,
 - Direktīva 78/52/EEK,
 - Direktīva 80/1095/EEK,
 - Direktīva 82/894/EEK,
 - Direktīva 88/407/EEK,
 - Direktīva 89/556/EEK,
 - Direktīva 90/429/EEK,
 - Direktīva 91/68/EEK,
 - Lēmums 91/666/EEK.
 - Direktīva 92/35/EEK,
 - Direktīva 92/65/EEK,
 - Direktīva 92/66/EEK,
 - Direktīva 92/118/EEK,
 - Direktīva 92/119/EEK,
 - Lēmums 95/410/EK,
 - Direktīva 2000/75/EK,
 - Lēmums 2000/258/EK,
 - Regula (EK) Nr. 1760/2000,
 - Direktīva 2001/89/EK,

- Direktīva 2002/60/EK,
- Direktīva 2002/99/EK,
- Direktīva 2003/85/EK,
- Regula (ES) Nr. [XXX/XXX] [*Publikāciju birojs: ierakstīt numuru ...lolojumdzīvnieku nekomerciāla pārvietošana un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 998/2003*],
- Regula (EK) Nr. 21/2004,
- Direktīva 2004/68/EK,
- Direktīva 2005/94/EK,
- Direktīva 2006/88/EK,
- Direktīva 2008/71/EK,
- Direktīva 2009/156/EK,
- Direktīva 2009/158/EK.

Atsauces uz minētajiem atceltajiem tiesību aktiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

3. Saskaņā ar 2. punktā minētajiem Eiropas Parlamenta un Padomes tiesību aktiem pieņemtie Komisijas tiesību akti paliek spēkā tiktāl, ciktāl tie nav pretrunā šīs regulas noteikumiem.

259. pants

Pārejas pasākumi saistībā ar Regulas (EK) Nr. 1760/2000, Regulas (EK) Nr. 21/2004 un Direktīvas 2008/71/EK atcelšanu

1. Neatkarīgi no šīs regulas 258. panta 2. punkta, Regulu (EK) Nr. 1760/2000, Regulu (EK) Nr. 21/2004 un Direktīvu 2008/71/EK turpina piemērot līdz dienai, ko nosaka saskaņā ar šā panta 2. punktu pieņemtā deleģētajā aktā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 252. pantu pieņemt deleģētos aktus par dienu, no kuras šā panta 1. punktā minētos tiesību aktus vairs nepiemēro.

Minētā diena ir diena, no kuras sāk piemērot attiecīgos noteikumus, kas jāpieņem saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kā paredzēts šīs regulas 103. panta 2. punktā, 114. un 115. pantā.

260. pants

Pārejas pasākumi saistībā ar Direktīvu 92/66/EEK, 2000/75/EK, 2001/89/EK, 2000/75/EK, 2002/60/EK, 2003/85/EK un 2005/94/EK atcelšanu

1. Neatkarīgi no šīs regulas 258. panta 2. punkta, Direktīvu 92/66/EEK, 2000/75/EK, 2001/89/EK, 2000/75/EK, 2002/60/EK, 2003/85/EK un 2005/94/EK turpina piemērot līdz datumam, ko nosaka saskaņā ar šā panta 2. punktu pieņemtajā deleģētajā aktā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par termiņu, kad šā panta 1. punktā paredzētās direktīvas vairs nepiemēro.

Minētais termiņš ir atbilstošu tiesību aktu piemērošanas datums, kurus pieņem saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kā paredzēts šīs regulas 44. panta 1. punktā, 47. panta 1. punktā, 48. panta 3. punktā, 53. panta 1. punktā, 54. panta 3. punktā, 58. panta 2. punktā, 63. pantā, 64. panta 4. punktā, 67. pantā, 68. panta 2. punktā un 70. panta 3. punktā.

261. pants

Pārejas pasākumi saistībā ar Regulas (ES) Nr. [XXX/XXX par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu atcelšanu]

1. Neatkarīgi no šīs regulas 258. panta 2. punkta, Regulu (ES) Nr. [XXX/XXX] turpina piemērot līdz datumam, ko nosaka saskaņā ar šā panta 2. punktu pieņemtajā deleģētajā aktā.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 253. pantu pieņemt deleģētos aktus par termiņu, kad Regulu XXX/XXX vairs nepiemēro.

Minētais termiņš ir atbilstošu tiesību aktu piemērošanas datums, kurus pieņem saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kā paredzēts šīs regulas 114. panta f) apakšpunktā, 152. panta 2. punktā un 222. panta 3. punktā.

262. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro pēc 36 mēnešiem no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

Lolojumdzīvnieku sugas

A DAĻA

Suņi (*Canis lupus familiaris*)

Kaķi (*Felis silvestris catus*)

Mājas seski (*Mustela putorius furo*)

B DAĻA

Bezmugurkaulnieki (izņemot bites, kameņus, gliemjus un vēžveidīgos)

Dekoratīvie ūdensdzīvnieki

Abinieki

Rāpuļi

Putni: visu sugu putni, izņemot mājputnus

Zīdītāji grauzēji un truši, kas nav paredzēti pārtikas ražošanai.

II PIELIKUMS

Nagaiņu sugas

Taksons		
Kārta	Dzimta	Ģintis/sugas
Perissodactyla	Equidae	<i>Equus</i> spp.
	Tapiridae	<i>Tapirus</i> spp.
	Rhinocerotidae	<i>Ceratotherium</i> spp., <i>Dicerorhinus</i> spp., <i>Diceros</i> spp., <i>Rhinoceros</i> spp.
Artiodactyla	Antilocapridae	<i>Antilocapra</i> ssp.
	Bovidae	<i>Addax</i> ssp., <i>Aepyceros</i> ssp., <i>Alcelaphus</i> ssp., <i>Ammodorcas</i> ssp., <i>Ammotragus</i> ssp., <i>Antidorcas</i> ssp., <i>Antilope</i> ssp., <i>Bison</i> ssp., <i>Bos</i> ssp.(including <i>Bibos</i> , <i>Novibos</i> , <i>Poephagus</i>), <i>Boselaphus</i> ssp., <i>Bubalus</i> ssp. (including <i>Anoa</i>), <i>Budorcas</i> ssp., <i>Capra</i> ssp., <i>Cephalophus</i> ssp., <i>Connochaetes</i> ssp., <i>Damaliscus</i> ssp.(including <i>Beatragus</i>), <i>Dorcatragus</i> ssp., <i>Gazella</i> ssp., <i>Hemitragus</i> ssp., <i>Hippotragus</i> ssp., <i>Kobus</i> ssp., <i>Litocranius</i> ssp., <i>Madogua</i> ssp., <i>Naemohedus</i> ssp. (including <i>Nemorhaedus</i> and <i>Capricornis</i>), <i>Neotragus</i> ssp., <i>Oreamuos</i> ssp., <i>Oreotragus</i> ssp., <i>Oryx</i> ssp., <i>Ourebia</i> ssp., <i>Ovibos</i> ssp., <i>Ovis</i> ssp., <i>Patholops</i> ssp., <i>Pelea</i> ssp., <i>Procapra</i> ssp., <i>Pseudois</i> ssp., <i>Pseudoryx</i> ssp., <i>Raphicerus</i> ssp., <i>Redunca</i> ssp., <i>Rupicapra</i> ssp., <i>Saiga</i> ssp., <i>Sigmoceros-Alecelaphus</i> ssp., <i>Sylvicapra</i> ssp., <i>Syncerus</i> ssp., <i>Taurotragus</i> ssp., <i>Tetracerus</i> ssp., <i>Tragelaphus</i> ssp. (including <i>Boocerus</i>).
	Camelidae	<i>Camelus</i> ssp., <i>Lama</i> ssp., <i>Vicugna</i> ssp.
	Cervidae	<i>Alces</i> ssp., <i>Axis-Hyelaphus</i> ssp., <i>Blastocerus</i> ssp., <i>Capreolus</i> ssp., <i>Cervus-Rucervus</i> ssp., <i>Dama</i> ssp., <i>Elaphurus</i> ssp., <i>Hippocamelus</i> ssp., <i>Hydropotes</i> ssp., <i>Mazama</i> ssp., <i>Megamuntiacus</i> ssp., <i>Muntiacus</i> ssp., <i>Odocoileus</i> ssp., <i>Ozotoceros</i> ssp., <i>Pudu</i> ssp., <i>Rangifer</i> ssp.
	Giraffidae	<i>Giraffa</i> ssp., <i>Okapia</i> ssp.
Hippopotamidae	<i>Hexaprotodon-Choeropsis</i> ssp., <i>Hippopotamus</i> ssp.	

	Moschidae	<i>Moschus</i> ssp.
	Suidae	<i>Babyrousa</i> ssp., <i>Hylochoerus</i> ssp., <i>Phacochoerus</i> ssp., <i>Potamochoerus</i> ssp., <i>Sus</i> ssp.,
	Tayassuidae	<i>Catagonus</i> ssp., <i>Pecari-Tayassu</i> ssp.
	Tragulidae	<i>Hyemoschus</i> ssp., <i>Tragulus-Moschiola</i> ssp.
Proboscidae	Elephantidae	<i>Elephas</i> ssp., <i>Loxodonta</i> ssp.

III PIELIKUMS

257. panta 2. punktā minētā atbilstības tabula

Direktīva 64/432/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji), 150. panta 3. punkts un 220. panta 3. punkts
3. panta 1. punkts	121. un 123. pants
3. panta 2. punkts	121. panta 2. punkts, 123. panta 1. punkts un 146. panta 3. un 4. punkts
4. panta 1. punkts	121. panta 1. punkts
4. panta 2. un 3. punkts	122. panta 1. un 2. punkts
5. panta 1. punkts	140. panta 1. punkts, 142. un 143. pants
5. panta 2. punkts	146. panta 3. un 4. punkts,
5. panta 2. punkta a) apakšpunkts	144. panta a) punkts
5. panta 2. punkta b) apakšpunkts	141. panta 1. punkta b) apakšpunkts
5. panta 3. punkts	146. panta 3. un 4. punkts,
5. panta 4. punkts	150. pants,
5. panta 5. punkts	130., 132. un 150. pants
6. pants	127., 128. un 129. pants
6.a pants	-
7. pants	129., 130. pants, 131. panta a) apakšpunkts un 132. pants
8. pants	16., 17., 18. pants un 16. panta 3. punkts, 17. panta 3. punkts, 18. panta 3. punkts un 19. pants
9. pants	30. panta 1. punkts, 31., 32. pants un 30. panta 3. un 4. punkts, 31. panta 2. punkts
10. pants	30. panta 2. punkts, 31., 32., 36., 41., 42., 39., 40. pants, 41. panta 3. punkts un 42. panta

	5. un 6. punkts
11. panta 1. punkts	89. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 92., 93. pants un 92. panta 2. punkts
11. panta 2. punkts	97., 100. un 101. pants
11. panta 3. punkts	93. un 94. pants
11. panta 4. punkts	95. pants
11. panta 5. līdz 6. punkts	92. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 2. punkta d) apakšpunkts
12. panta 1. punkts	122. pants,
12. panta 2. punkts	99. un 100. pants
12. panta 3. punkts	122. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
12. panta 4. punkts	140. panta 3. punkts
12. panta 5. un 6. punkts	-
13. panta 1. un 2. punkts	89., 92., 93., 94., 97., 100., un 101. pants
13. panta 3. punkts	95. pants
13. panta 4. punkts	-
13. panta 5. un 6. punkts	96. pants
14. panta 1. un 2. punkts	-
14. panta 3. punkta A un B daļa	-
14. panta 3. punkta C daļa	103. pants
14. panta 4. līdz 6. punkts	-
15. panta 1. punkts	256. pants
15. panta 2. līdz 4. punkts	-
16. pants	-
17. pants	-
17.a pants	-
18. pants	103. pants
19. pants	-

20. pants	-
2. Direktīva 77/391/EEK	
Direktīva 77/391/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. panta 1. punkts	30. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	31., 32. pants
2. panta 3. punkts	33. pants
2. panta 4. punkts	36. un 41. pants
3. panta 1. punkts	30. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	31., 32. pants
3. panta 3. punkts	33. pants
3. panta 4. punkts	36. un 41. pants
4. pants	30. panta 1. punkts, 31., 32., 33., 36. un 41. pants
5. pants	-
6. pants	-
7. pants	-
8. pants	-
9. pants	-
10. pants	-
11. pants	-
12. pants	-
13. pants	-
14. pants	-
15. pants	-

3. Direktīva 78/52/EEK

Direktīva 78/52/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. panta 1. punkts	30. panta 1. punkts, 31., 34. un 35. pants
3. panta 2. punkts	-
3. panta 3. punkts	-
3. panta 4. punkts	30. panta 1. punkts un 31. pants
4. pants	30. panta 1. punkts, 31. un 35. pants
5. pants	16., 17., 18., 46. un 47. pants
6. panta 1. punkts	73. līdz 75. pants
6. panta 2. punkts	76. un 77. pants
6. panta 3. punkts	78. un 79. pants
7. pants	78. un 79. pants
8. pants	78. un 79. pants
9. pants	78. un 79. pants
10. pants	78. un 79. pants
11. pants	78. un 79. pants
12. pants	78. un 79. pants
13. pants	16., 17., 18., 46. un 47. pants
14. panta 1. punkts	73. līdz 75. pants
14. panta 2. punkts	76. un 77. pants
14. panta 3. punkts	78. un 79. pants
15. pants	78. un 79. pants
16. pants	78. un 79. pants
17. pants	78. un 79. pants
18. pants	78. un 79. pants

19. pants	78. un 79. pants
20. pants	78. un 79. pants
21. pants	-
22. pants	16., 17., 18., 46. un 47. pants
23. pants	73. līdz 79. pants
24. pants	78. un 79. pants
25. pants	78. un 79. pants
26. pants	78. un 79. pants
27. pants	121. panta 1. punkts, 123. panta 1. punkta b) apakšpunkts
28. pants	-
29. pants	-
30. pants	-

4. Direktīva 80/1095/EEK

Direktīva 80/1095/EEK	Šī regula
1. pants	30. panta 1. punkts un 36. pants
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	30. panta 1. punkts, 34. un 35. pants
3.a pants	30. panta 1. punkts, 34. un 35. pants
4. pants	31., 32. un 35. pants
4.a pants	31., 32. un 35. pants
5. pants	-
6. pants	30. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 30. panta 3. punkts un 31. pants
7. pants	36., 39. un 40. pants
8. pants	41. un 42. pants

9. pants	-
11. pants	-
12. pants	-
12.a pants	-
13. pants	-

5. Direktīva 82/894/EEK

Direktīva 82/894/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	17., 19., 20. un 21. pants
4. pants	17,18., 19., 20. un 21. pants
5. pants	21. panta b) un c) punkts
6. pants	-
7. pants	-
8. pants	-

6. Direktīva 88/407/EEK

Direktīva 88/407/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	157. un 158. pants
4. pants	158. panta b) un c) punkts
5. pants	89., 92., 95. un 96. punkts
6. panta 1. punkts	159. un 160. pants
6. panta 2. punkts	-

6. panta 3. un 4. punkts	-
8. pants	230. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 231. pants
9. pants	230. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 234. un 235. pants
10. pants	230. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 231., 236. un 238. pants
11. pants	230. panta 1. punkta d) apakšpunkts, 239., 240. pants
12. pants	230. panta 2. punkts
15. pants	246. līdz 251. pants
16. pants	-
17. pants	-
18. pants	-
20. pants	-
21. pants	-
22. pants	-

7. Direktīva 89/556/EEK

Direktīva 89/556/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	157., 158. un 159. pants
5. panta 1. punkts	89. un 92. pants
5. panta 2. punkts	96. pants
5. panta 2.a un 3. punkts	92. pants
6. pants	159. un 160. pants
7. pants	230. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 231. pants

8. pants	230. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 234. un 235. pants
9. pants	230. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 236. un 238. pants
10. pants	230. panta 1. punkta d) apakšpunkts, 239., 240. pants
11. pants	230. panta 2. punkts un 249. līdz 251. pants
14. pants	246. līdz 248. pants
15. pants	-
16. pants	-
17. pants	-
18. pants	-
19. pants	-
20. pants	-
21. pants	-

8. Direktīva 90/429/EEK

Direktīva 90/429/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	157. un 158. pants
4. pants	-
5. panta 1. punkts	89. un 92. pants
5. panta 2. punkts	96. pants
6. panta 1. punkts	159. un 160. pants
6. panta 2. punkts	-
7. pants	230. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 231. pants

8. pants	230. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 234. un 235. pants
9. pants	230. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 236. un 238. pants
10. pants	230. panta 1. punkta d) apakšpunkts, 239., 240. pants
11. panta 1. punkts	230. panta 2. punkts
11. panta 2. un 3. punkts	-
12. pants	239. pants
13. pants	-
14. pants	-
15. pants	246. līdz 251. pants
16. pants	-
17. pants	-
18. pants	-
19. pants	-
20. pants	-
21. pants	-
22. pants	-

9. Direktīva 91/68/EEK

Direktīva 91/68/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji), 150. panta 3. punkts un 220. panta 3. punkts
3. panta 1., 2., 3. un 5. punkts	127. un 128. pants
3. panta 4. punkts	136. pants
4. panta 1. punkts	121. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 127. un 128. pants

4. panta 2. punkts	125. pants
4. panta 3. punkts	128. pants
4.a pants	128. pants
4.b panta 1. līdz 3. punkts	128. pants
4.b panta 4. punkts	130. pants
4.b panta 5. punkts	129. pants
4.b panta 6. punkts	121. panta 1. punkts un 122. pants
4.c panta 1. un 2. punkts	128. pants
4.c panta 3. punkts	130. un 132. pants
5. pants	128. pants
6. pants	128. pants
7. panta 1. līdz 3. punkts	30., 31. un 32. pants
7. panta 4. punkts	-
8. panta 1. līdz 3. punkts	36., 39. un 40. pants
8. panta 4. punkts	-
8.a panta 1. punkts	89. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 92., 93. un 131. pants
8.a panta 2. punkts	97., 100. pants
8.a panta 3. punkts	93., 94. un 96. pants
8.a panta 4. punkts	95. pants
8.a panta 5. punkts	92. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 2. punkta d) apakšpunkts
8.b panta 1. punkts	82. pants, 89. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 92., 93., 97., 100. un 131. pants
8.b panta 2. punkts	89., 92., 93. pants
8.b panta 3. punkts	95. pants
8.b panta 4. punkts	-
8.c panta 1. punkts	85. un 122. pants

8.c panta 2. punkts	99. pants
8.c panta 3. punkts	122. panta 1. punkta a) apakšpunkts
8.c panta 4. un 5. punkts	-
9. pants	140., 141., 142., 143., 144., 145., 146. un 150. pants
10. pants	-
11. pants	-
12. pants	141. panta b) punkts
14. pants	-
15. pants	-
17. pants	-
18. pants	-

10. Lēmums 91/666/EEK

Lēmums 91/666/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	48. pants
4. pants	48., 49. un 50. pants
5. pants	48. un 50. pants
6. pants	15. pants un 48. panta 3. punkta b) apakšpunkts
7. pants	50. pants
8. pants	-
9. pants	-
10. pants	-
11. pants	-

12. pants	-
11. Direktīva 92/35/EEK	
Direktīva 92/35/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	16. pants
4. pants	53. līdz 57. pants un 59. pants
5. pants	46. un 47. pants
6. pants	60. līdz 69. pants
7. pants	57. pants
8. pants	64. pants
9. pants	65., 66. un 67. pants
10. pants	65., 66. un 67. pants
11. pants	68. pants
12. pants	71. panta 1. punkts
13. pants	65. panta 2. punkts
14. pants	-
15. pants	-
16. pants	-
17. pants	43. 44. un 45. pants
18. pants	-
19. pants	-
20. pants	-
21. pants	-
22. pants	-

12. Direktīva 92/65/EEK

Direktīva 92/65/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	-
4. pants	121., 123., 16., 17., 18. pants, 30. panta 2. punkts, 140. līdz 143. pants, 146. pants un 148. pants
5. pants	133., 134., 140., 141. pants
6. panta A daļa	121., 123., 127., 128., 134., 137., 140. līdz 143. pants
6. panta B daļa	-
7. panta A daļa	121., 123., 127., 128., 134., 137. un 140. līdz 143. pants
7. panta B daļa	-
8. pants	121., 123., 133. un 140. līdz 143. punkts
9. pants	121., 123., 133. un 140. līdz 143. pants
10. panta 1. līdz 4. punkts	121., 123., 133., 140. līdz 143. pants
10. panta 5. līdz 7. punkts	-
10.a pants	-
11. panta 1. punkts	155. pants
11. panta 2. un 3. punkts	155., 157., 158. un 140. līdz 143. pants
11. panta 4. punkts	92. un 96. pants
11. panta 5. punkts	162. pants
12. panta 1. punkts	-
12. panta 2. punkts	246 līdz 248. pants
12. panta 3. punkts	82., 97., 100. pants
12. panta 4. punkts	140. līdz 146. pants, 149. līdz 151. pants
12. panta 5. punkts	-

12. panta 6. punkts	256. pants
13. panta 1. punkts	133., 140. līdz 146. pants un 148. pants
13. panta 2. punkts	90., 92., 93. līdz 96. pants
14. pants	30. līdz 31. pants un 32. pants
15. pants	36., 39., 40. un 41. pants
16. pants	230. panta 1. punkts un 236. pants
17. panta 1. punkts	230. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
17. panta 2. punkts	231. pants
17. panta 3. punkts	231., 234. un 235. pants
17. panta 4. un 5. punkts	-
18. pants	230. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 239. pants
19. pants	236. pants
20. pants	230. panta 2. punkts un 246. līdz 248. pants
21. pants	141., 142., 143., 160., 209. un 211. pants
22. pants	-
23. pants	-
24. pants	230. panta 1. punkta d) apakšpunkts, 239. pants, 241. panta 1. punkta a) apakšpunkta v) punkts un 1. punkta c) apakšpunkta iv) punkts
25. pants	-
26. pants	-
27. pants	-
28. pants	-
29. pants	-
30. pants	-

13. Direktīva 92/66/EEK

Direktīva 92/66/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	16. pants
4. pants	53. līdz 56. pants, 57. panta 2. punkts un 59. pants
5. pants	60. līdz 63. pants
6. pants	63. pants
7. pants	57. pants, 43. panta 2. punkta d) apakšpunkts
8. pants	55. un 56. pants
9. panta 1. punkts	64. pants
9. panta 2. līdz 7. punkts	65. līdz 68. pants
10. pants	65. un 67. pants
11. pants	67. panta b) punkts, 68. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts
12. pants	54. pants
13. pants	65. panta 2. punkts
14. pants	-
15. pants	-
16. pants	46. un 47. pants
17. pants	47. pants
18. pants	65. panta e) apakšpunkts, 67. un 69. pants
19. panta 1. līdz 3. punkts	53. līdz 56. pants
19. panta 4. punkts	57. panta 1. punkts, 60. līdz 63. pants
19. panta 5. punkts	71. panta 2. punkts
20. pants	-
21. pants	43. un 44. pants

22. pants	-
23. pants	-
24. pants	-
25. pants	-
26. pants	-
27. pants	-

14. Direktīva 92/118/EEK

Direktīva 92/118/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	164., 223. un 228. panta c) apakšpunkta v) punkts
4. panta 1. punkts	164., 223. pants un 228. panta c) apakšpunkta v) punkts
4. panta 2. punkts	-
5. pants	164. un 223. pants
6. pants	15. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkta b) apakšpunkts
7. panta 1. punkts	-
7. panta 2. punkts	246. līdz 248. pants
7. panta 3. punkts	-
7. panta 4. punkts	256. pants
8. pants	-
9. pants	230. un 236. pants
10. pants	230., 236., 239. un 241. pants
11. pants	241. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkts

12. pants	-
13. pants	241. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punkts
14. pants	-
15. pants	-
16. pants	241. panta 1. punkta c) apakšpunkta v) punkts
17. pants	-
18. pants	-
19. pants	-
20. pants	-

15. Direktīva 92/119/EEK

Direktīva 92/119/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	16. pants
4. pants	53. līdz 57. pants un 59. pants
5. pants	60. līdz 63. pants
6. pants	70. un 71. panta 2. punkts
7. pants	63. pants
8. pants	57. pants
9. pants	62. un 63. pants
10. pants	64. pants
11. pants	65. līdz 68. pants un 71. panta 2. punkts
12. pants	65. līdz 68. pants
13. pants	67. panta a) punkts
14. pants	65. panta 2. punkts

15. pants	-
16. pants	63. panta b) punkts, 67. panta b) punkts, 68. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts
17. pants	-
18. pants	-
19. pants	46., 47. un 69. pants
20. pants	43., 44. un 45. pants
21. pants	-
22. pants	-
23. pants	-
24. pants	-
25. pants	-
26. pants	-
27. pants	-
28. pants	-

16. Lēmums 95/410/EEK

Lēmums 95/410/EEK	Šī regula
1. pants	127. līdz 129. pants
2. pants	128. panta 1. punkta c) apakšpunkts
3. pants	140., 142. un 143. pants
4. pants	-
5. pants	-
6. pants	-

17. Direktīva 2000/75/EK

Direktīva 2000/75/EK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	16. pants
4. panta 1. un 2. punkts	54 un 55. pants
4. panta 3. punkts	53. pants
4. panta 4. punkts	56. pants
4. panta 5. punkts	70. pants
4. panta 6. punkts	59. pants
5. pants	46. un 47. pants
6. pants	60. līdz 64. pants
7. pants	57. pants
8. pants	64., 68. pants un 71. panta 3. punkts
9. pants	65. un 67. pants
10. panta 1. punkts	64. un 67. pants
10. panta 2. punkts	46. un 47. pants
11. pants	-
12. pants	65. un 67. pants
13. pants	71. panta 1. punkts
14. pants	65. panta 2. punkts
15. pants	-
16. pants	-
17. pants	-
18. pants	43., 44. un 45. pants
19. pants	-
20. pants	-

21. pants	-
22. pants	-
23. pants	-
18. Regula (EK) Nr. 1760/2000	
Regula (EK) Nr. 1760/2000	Šī regula
1. pants	102. pants
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	102. panta 2. punkts un 105. pants
4. pants	106. panta a) punkts, 108., 114., 115. un 117. pants
5. pants	103. panta 1. punkta a) apakšpunkts
6. pants	104. pants, 106. panta b) punkts, 108., 114., 115. un 117. pants
7. pants	97., 100., 101. un 106. panta b) punkta i) apakšpunkts un c) punkts
8. pants	105. pants
9. pants	
10. panta a) līdz c) apakšpunkts	114., 115., 117. pants
10. panta d) un e) apakšpunkts	-
10. panta f) apakšpunkts	258. pants
11. pants	-
12. pants	-
13. pants	-
14. pants	-
15. pants	-
16. pants	-
17. pants	-

18. pants	-
19. pants	-
20. pants	-
21. pants	-
22. pants	-
23. pants	-
24. pants	-
25. pants	-

19. Direktīva 2001/89/EK

Direktīva 2001/89/EK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	16., 17., 18. un 21. pants
4. pants	53. līdz 57. panta 1. punkts un 59. pants
5. pants	60. līdz 63. pants un 71. panta 2. punkts
6. pants	63. pants un 71. pants
7. pants	62., 63. pants un 65. panta 1. punkta b) apakšpunkts
8. pants	57. pants
9. pants	64. pants
10. pants	65. līdz 68. pants
11. pants	65. līdz 68. pants
12. pants	65. panta 1. punkta f) apakšpunkts, 67. panta b) punkts un 68. panta 1. punkta b) apakšpunkts
13. pants	61. panta 3. punkts, 63. panta d) punkts, un 68. pants

14. pants	62. un 63. pants
15. pants	70. pants
16. pants	70. pants, 30. līdz 35. pants
17. pants	15. pants, 54. panta 2. un 3. punkts, 65. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 67. panta c) punkts
18. pants	15., 46. un 47. pants
19. pants	65. panta 1. punkta e) apakšpunkts, 67. un 69. pants
20. pants	70. pants
21. pants	-
22. pants	43., 44. un 45. pants
23. pants	43. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 44. pants
24. pants	-
25. pants	-
26. pants	-
27. pants	-
28. pants	-
29. pants	-
30. pants	-
31. pants	-

20. Direktīva 2002/60/EK

Direktīva 2002/60/EK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	16., 17., 18. un 21. pants

4. pants	53. līdz 56. pants, 57. panta 1. punkts un 59.pants
5. pants	60. līdz 63. pants un 71. panta 2. punkts
6. pants	63. un 71. pants
7. pants	62. un 63. pants
8. pants	57. pants
9. pants	64. pants
10. pants	65., 67. un 68. pants
11. pants	65., 67. un 68. pants
12. pants	65. panta 1. punkta f) apakšpunkts, 67. panta b) punkts un 68. panta 1. punkta b) apakšpunkts
13. pants	61. panta 3. punkts, 63. panta d) punkts un 68. pants
14. pants	62. un 63. pants
15. pants	70. pants
16. pants	70. pants, 30. līdz 35. pants -{}-
17. pants	61. panta f) apakšpunkts un 63. pants
18. pants	15. pants, 54. panta 2. un 3. punkts, 65. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 67. panta c) punkts
19. pants	15., 46. un 47. pants
20. pants	-
21. pants	43., 44. un 45. pants
22. pants	43. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 44. pants
23. pants	-
24. pants	-
25. pants	-
26. pants	-

27. pants	-
28. pants	-
29. pants	-
30. pants	-

21. Direktīva 2002/99/EK

Direktīva 2002/99/EK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	164., 223. un 228. panta c) punkta v) apakšpunkts
4. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta i) punkts, g), h), i) apakšpunkts, 67., 164., 223. pants un 229. panta 1. punkta d) apakšpunkts
5. pants	165., 166., 224. un 225. pants
6. pants	-
7. pants	236. un 238. pants
8. pants	231., 232. un 233. pants
9. pants	239. un 240. pants
10. pants	-
11. pants	-
12. pants	-
13. pants	-
14. pants	-
15. pants	-
16. pants	-

22. Direktīva 2003/85/EK

Direktīva 2003/85/EK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	16., 17., 18. un 21. pants
4. pants	53. līdz 56. pants un 57. panta 1. punkts
5. pants	55. panta 1. punkta d) un e) apakšpunkts un 2. punkts
6. pants	55. panta 1. punkta f) apakšpunkta i) punkts un 2. punkts un 56. panta b) punkts
7. pants	55. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punkts
8. pants	55. panta 1. punkta f) apakšpunkts un 2. punkts
9. pants	59. pants
10. pants	60., 61., 63. pants
11. pants	61. panta 1. punkta f) apakšpunkts, 63. panta b) punkts, 65. panta 1. punkta f) apakšpunkts un 67. panta b) punkts
12. pants	65. panta 1. punkta h) un i) apakšpunkts un 67. pants
13. pants	57. pants
14. pants	61. un 63. pants
15. pants	61. un 63. pants
16. pants	61., 62. un 63. pants
17. pants	71. panta 2. un 3. punkts
18. pants	61. un 63. pants
19. pants	62. un 63. pants
20. pants	71. panta 2. un 3. punkts
21. pants	64. pants

22. pants	65. līdz 67. pants
23. pants	65. līdz 67. pants
24. pants	67. pants un 71. panta 1. punkts
25. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta i) punkts, h), i) apakšpunkts un 67. pants
26. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta i) punkts, g), h), i) apakšpunkts, 67. un 164. pants
27. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta i) punkts, h), i) apakšpunkts, 67., 164. pants
28. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta iii) punkts un 67. punkts
29. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta ii) punkts un 67. pants
30. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta ii) punkts un 67. pants
31. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta ii) punkts un 67. pants
32. pants	65. un 67. pants
33. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta ii) punkts un 67. pants
34. pants	67. pants, 140. panta 2. punkts, 159. punkta 1. punkta b) apakšpunkts, 165. panta 1. punkta b) apakšpunkts
35. pants	71. pants
36. pants	68. pants
37. pants	65. un 67. pants
38. pants	65. un 67. pants
39. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta i) punkts, h), i) apakšpunkts, 67., 164. pants

40. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta i) punkts, h), i) apakšpunkts, 67., 164. pants
41. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts, d) apakšpunkta ii) punkts un 67. pants
42. pants	65. un 67. pants
43. pants	71. pants
44. pants	68. pants
45. pants	64., 69. un 71. pants
46. pants	65. un 67. pants
47. pants	65. panta 1. punkta h) apakšpunkts un 67. pants
48. pants	140. pants
49. pants	15., 46. un 47. pants
50. pants	46., 47. un 69. pants
51. pants	46., 47. un 69. pants
52. pants	46. un 47. pants
53. pants	46. un 47. pants
54. pants	46., 47., 65., 67. pants un 69. panta 3. punkts
55. pants	46., 47., 65., 67. pants un 69. panta 3. punkts
56. pants	47. pants, 68. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 69. panta 3. punkts
57. pants	47. pants, 68. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 69. panta 3. punkts
58. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 67. pants
59. pants	36., 38., 39., 40. un 68. pants
60. pants	36., 38., 39., 40. un 68. pants
61. pants	36., 38., 39., 40. un 68. pants
62. pants	68. pants

63. pants	140. panta 2. punkts, 159. un 165. pants
64. pants	69. panta 3. punkts un 128. pants
65. pants	15. pants
66. pants	-
67. pants	-
68. pants	-
69. pants	-
70. pants	15. pants
71. pants	54. panta 2. un 3. punkts, 58.pants, 61. panta 1. punkta g) apakšpunkts, 63. panta c) punkts un 65. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 67. panta c) punkts, 68. panta 1 punkta c) apakšpunkts un 2. punkta b) apakšpunkts
72. pants	43. pants
73. pants	45. pants
74. pants	43. panta 2. punkta d) apakšpunkts
75. pants	44. pants
76. pants	43. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 44. pants
77. pants	44. pants
78. pants	43. panta 2. punkta d) apakšpunkts
79. pants	52. pants
80. pants	48. pants
81. pants	48. panta 3. punkts un 50. pants
82. pants	48. panta 3. punkts un 50. pants
83. pants	49. pants
84. pants	48. panta 3. punkts un 50. pants
85. pants	70. un 71. pants
86. pants	256. pants

87. pants	-
88. pants	71. panta 3. punkts
89. pants	-
90. pants	-
91. pants	-
92. pants	-
93. pants	-
94. pants	-
95. pants	-

23. Regula (EK) Nr. 998/2003

Regula (EK) Nr. 998/2003	Šī regula
1. pants	-
2. pants	-
3. pants	4. pants (daļēji)
4. pants	112. pants, 114. panta e) punkts un 117. pants
5. pants	152., 222. un 228. pants
6. pants	-
7. pants	152. panta 2. un 3. punkts, 222. panta 2. un 3. punkts
8. pants	241. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts
9. pants	241. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts
10. pants	231. pants
11. pants	-
12. pants	-
13. pants	-

14. pants (pirmā un otrā daļa)	239. pants
14. pants (trešā daļa)	-
14. pants (ceturtdā daļa)	236. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 241. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts
15. pants	-
16. pants	-
17. pants	152. panta 2. un 3. punkts, 222. panta 2. un 3. punkts, 228. pants un 241. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts
18. pants	246. līdz 251. pants
19. pants	4. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 152. panta 2. un 3. punkts, 222. panta 2. un 3. punkts, 228. pants un 241. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts
19.a panta 1. punkts	114. panta e) punkts un 117. pants
19.a panta 2. punkts	152. panta 2. un 3. punkts
20. pants	-
21. pants	-
22. pants	-
23. pants	-
24. pants	-
25. pants	-

24. Regula (EK) Nr. 21/2004

Regula (EK) Nr. 21/2004	Šī regula
1. pants	102. pants
2. pants	4. pants (daļēji)
3. panta 1. punkts	102. panta 2. punkts
3. panta 2. punkts	105. pants

4. panta 1. un 2. punkts	107. panta a) punkts, 114., 115. un 117. pants
4. panta 3. punkts	114. panta b) punkts un 115. panta a) punkts
4. panta 4. līdz 7. punkts	114. pants
4. panta 8. punkts	105. pants
4. panta 9. punkts	114. panta b) punkts
5. pants	97., 100., 101., 105. pants un 106. panta b) un c) punkts
6. pants	105. panta b) punkts, 107. panta b) punkts, 108. pants, 114. panta c) punkta ii) apakšpunkts, 115. un 117. pants
7. pants	96. pants
8. panta 1. punkts	103. pants,
8. panta 2. punkts	107. panta c) punkts
8. panta 3. līdz 5. punkts	103. pants
9. pants	114. panta b) punkts un 117. pants
10. panta 1. punkta a) apakšpunkts	-
10. panta 1. punkta b) apakšpunkts	256. pants
10. panta 1. punkta c) apakšpunkts	258. pants
10. panta 2. punkts	117. pants
11. pants	105. pants
12. panta 1. punkts	-
12. panta 2. punkts	256. pants
12. panta 4. līdz 7. punkts	-
13. pants	-
14. pants	-
15. pants	-
16. pants	-
17. pants	-

25. Direktīva 2004/68/EK

Direktīva 2004/68/EK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. panta 1. punkts	230. panta 1. punkta a) apakšpunkts
3. panta 2. punkts	233. panta 1. punkts
4. pants	231. panta 1. punkts
5. pants	231. panta 1. un 3. punkts un 232. pants
6. pants	236. un 237. pants
7. pants	236. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts un 237. pants
8. pants	236. pants, 239. panta 4. punkts un 241. panta 1. punkta a) apakšpunkts
9. pants	236. panta 1. punkts un 239. panta 4. punkts
10. pants	236. panta 1. punkts un 239. panta 4. punkts
11. pants	230. panta 1. punkta d) apakšpunkts, 239. un 240. pants
12. pants	-
13. pants	-
14. pants	-
16. pants	-
17. pants	-
18. pants	-
19. pants	-
20. pants	-
21. pants	-

26. Direktīva 2005/94/EK

Direktīva 2005/94/EK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	9. pants
4. pants	27. un 28. pants
5. pants	16., 17., 18. un 21. pants
6. pants	57. pants
7. pants	53. līdz 56. pants un 57. panta 1. punkts
8. pants	55. panta 2. punkts
9. pants	59. pants
10. pants	55. panta 1. punkta e) un f) apakšpunkts un 56. pants
11. pants	61. un 63. pants
12. pants	63. pants
13. pants	61. un 63. pants
14. pants	63. panta a) apakšpunkts
15. pants	62. pants un 63. panta e) apakšpunkts
16. pants	64. pants
17. pants	65. un 67. pants
18. pants	65. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts un 67. pants
19. pants	65. un 67. pants
20. pants	65. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) punkts un 67. pants
21. pants	65. panta 1. punkta c) un i) apakšpunkts un 67. pants
22. pants	65. panta 1. punkta c) un i) apakšpunkts un 67. pants

23. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 67. pants
24. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 67. pants
25. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 67. pants
26. pants	65. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 67. pants
27. pants	65. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) punkts un 67. pants
28. pants	65. panta 1. punkta f) apakšpunkts un 67. panta b) punkts
29. pants	68. pants
30. pants	65. un 67. pants
31. pants	68. pants
32. pants	64., 65., 67. pants un 71. panta 3. punkts
33. pants	67. pants un 71. panta 3. punkts
34. pants	37. pants, 65. panta 1. punkta i) apakšpunkts, 67. pants un 71. panta 3. punkts
35. pants	54. un 61. pants
36. pants	61. un 63. pants
37. pants	61. un 63. pants
38. pants	61., 63., 65. un 67. pants
39. pants	61., 63. pants un 71. panta 3. punkts
40. pants	61., 63. pants un 71. panta 3. punkts
41. pants	61., 63. pants un 71. panta 3. punkts
42. pants	62. un 63. pants
43. pants	64. pants
44. pants	65. un 67. pants
45. pants	68. pants

46. pants	64. panta 4. punkts, 67. pants un 71. panta 3. punkts
47. pants	61., 63. pants un 71. pants
48. pants	68. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts
49. pants	61. panta 3. punkts un 68. pants
50. pants	15. pants, 54. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts un 3. pants, 58. panta 2. punkts, 63. panta 5. punkts
51. pants	-
52. pants	46. un 47. pants
53. pants	69. pants
54. pants	46., 47., 65., 67 un 69. pants
55. pants	46., 47., 65., 67 un 69. pants
56. pants	46. un 47. pants
57. pants	47. pants
58. pants	48. līdz 51. pants
59. pants	52. pants
60. pants	-
61. pants	256. pants
62. pants	43. līdz 45. pants
63. pants	-
64. pants	-
65. pants	-
66. pants	-
67. pants	-
68. pants	-
69. pants	-

27. Direktīva 2006/88/EK

Direktīva 2006/88/EK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	2. pants un 3. panta 2. punkts
3. pants	4. pants (daļēji)
4. panta 1. punkts	170., 171., 174. un 175. pants
4. panta 2. punkts	177. pants
4. panta 3. punkts	183. panta 2. punkts
4. panta 4. punkts	170., 171., 172. un 173. pants
4. panta 5. punkts	-
5. pants	179. pants
6. pants	183. un 184. pants
7. pants	-
-	
8. pants	185., 186., 187. un 188. pants
9. pants	179. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts, 2. un 3. punkts
10. pants	179. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts, 2. un 3. punkts
11. pants	190. un 204. pants
12. pants	190. pants
13. pants	191. pants
14. panta 1. un 2. punkts	208. pants
14. panta 3. un 4. punkts	219. un 220. pants
15. panta 1. un 2. punkts	195. un 196. pants
15. panta 3. punkts	192. pants
15. panta 4. punkts	195., 196. un 198. pants

16. pants	196. pants
17. pants	196. pants
18. pants	200. un 201. pants
19. pants	200. un 201. pants
20. pants	199. pants
21. pants	202., 203. un 205. pants
22. pants	230. panta 1. punkta a) apakšpunkts
23. pants	231. un 232. pants
24. pants	230. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 239. pants
25. pants	236., 239. un 240. pants
26. pants	16. pants
27. pants	17. un 18. pants
28. pants	53. līdz 55. pants, 72. līdz 74. pants
29. pants	57. pants
30. pants	59. un 77. pants
31. pants	-
32. pants	60., 61., 62. un 64. pants
33. pants	65. un 67. pants
34. pants	61. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 63. pants
35. pants	61. panta 3. punkts un 63. pants
36. pants	-
37. pants	68. pants
38. pants	76. un 78. pants
39. pants	78. un 79. pants
40. pants	80. pants

41. pants	246. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts
42. pants	71. panta 3. punkts
43. pants	227. pants
44. pants	26., 27., 30. un 31. pants
45. pants	32. pants
46. pants	34. pants
47. pants	43. un 44. pants
48. pants	46. un 47. pants
49. pants	36. pants
50. pants	36. un 37. pants
51. pants	38. pants
52. pants	41. pants
53. pants	42. pants
54. pants	-
55. pants	-
56. pants	-
57. panta a) apakšpunkts	-
57. panta b) apakšpunkts	54. panta 2. punkta c) apakšpunkts un
57. pants, c) apakšpunkts	3. punkts, 58. pants, 61. panta 1. punkta h) apakšpunkts, 63. panta c) punkts, 67. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 67. punkta c) punkts
	-
58. pants	-
59. pants	38. pants, 183. pants (daļēji)
60. pants	256. pants
61. pants	-
62. pants	-

63. pants	-
64. pants	-
65. pants	-
66. pants	-
67. pants	-

28. Direktīva 2008/71/EK

Direktīva 2008/71/EK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. panta 1. punkts	96. pants, 115. pants
3. panta 2. punkts	-
4. panta 1. punkts	97. un 115. pants
4. panta 2. punkts	110. pants
5. panta 1. punkts	110. panta a) apakšpunkts, 114. punkta b) punkts un 117. pants
5. panta 2. punkts	110. panta a) apakšpunkts un 111. pants
6. panta 1. punkts	110. panta a) apakšpunkts, 115. un 117. pants
6. panta 2. punkts	-
7. pants	103. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2) punkts
8. pants	110. pants, 114. punkta d) apakšpunkts
9. pants	256. pants
10. pants	-
11. pants	-
12. pants	-
13. pants	-

29. Direktīva 2009/156/EK

Direktīva 2009/156/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	123. un 136. pants
4. panta 1. punkts	127. pants un 146. panta 3. punkts
4. panta 2. punkts	127. un 128. pants
4. panta 3. punkts	125. pants
4. panta 4. punkts	109., 114. un 117. pants
4. panta 5. punkts	123. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 127. un 128. pants
4. panta 6. punkts	30. līdz 35. pants
5. pants	127. un 128. pants
6. pants	127. pants, 128. punkts un 141. panta b) punkts
7. panta 1. punkts	123. panta 2. punkts un 130. pants
7. panta 2. punkts	127., 128. un 129. pants
7. panta 3. punkts	127., 128. un 129. pants
8. pants	109. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 114., 117. pants un 140. līdz 143. pants
9. pants	246. līdz 248. pants (daļēji)
10. pants	-
11. pants	-
12. panta 1., 2. un 3. punkts	230. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 231. pants
12. panta 4. un 5. punkts	236. pants
13. pants	231. un 236. pants
14. pants	236. pants
15. pants	236. pants

16. pants	236., 238. un 239. pants
17. pants	236. pants
18. pants	-
19. pants	236. pants
20. pants	-
21. pants	-
22. pants	-
23. pants	-
24. pants	-

30. Direktīva 2009/158/EK

Direktīva 2009/158/EEK	Šī regula
1. pants	-
2. pants	4. pants (daļēji)
3. pants	-
4. pants	-
5. pants	123., 127., 128., 157. un 158. pants
6. pants	121., 123. un 157. pants
7. pants	96. pants
8. pants	157. un 158. pants
9. pants	127. un 128. pants
10. pants	127. un 128. pants
11. pants	127. un 128. pants
12. pants	127. un 128. pants
13. pants	128. pants
14. pants	128. pants

15. panta 1. punkta a) apakšpunkts	157. un 158. pants
15. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunkts	127. un 128. pants
15. panta 2. punkts	30. līdz 35. pants
16. pants	30. līdz 35. pants
17. pants	36., 39. un 40. pants
18. pants	121., 122. pants, 123. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts, 129. pants un 155. panta 3. punkts
19. pants	128. pants
20. pants	140. līdz 147. pants, 159. un 160. pants
21. pants	-
22. pants	-
23. pants	230. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 231. un 232. pants
24. pants	236. pants
25. pants	236. pants
26. pants	239. pants
27. pants	-
28. pants	236., 237. un 238. pants
29. pants	236. un 241. pants
30. pants	236. pants
31. pants	246. līdz 248. pants
32. pants	-
33. pants	-
34. pants	-
35. pants	-
36. pants	-
37. pants	-

38. pants	-
-----------	---